

αθηναίος

ΧΡΟΝΟΣ 97^{ος} • ΤΕΥΧΟΣ 1

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

100 χρόνια

1925 - 2025

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

■ Το Κολλέγιο Αθηνών: Ιστορία και Ίδρυση	4
■ Οι Ιδρυτές του Κολλεγίου.....	6
■ Το Πρόγραμμα Υποτροφιών	8
■ Το Οικοτροφείο του Κολλεγίου Αθηνών.....	9
■ Ο Εμβληματικός Θυρεός του Κολλεγίου Αθηνών	12
■ Ο Θεσμός του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Ι.....	13
■ Αλέξανδρος Φυλακτόπουλος '65	14
■ Γιώργος Αντωνιάδης '80	16
■ Καθηγητής Σπύρος Ν. Πολλάλης	21
■ Χρίστος Ι. Κωνσταντόπουλος	24
■ Αγωγή Ψυχής - Τέρψη Ζωής.....	31
■ Δημήτρης Καραμάνος '59.....	32
■ Μπενάκειο Διδασκτήριο: Η ψυχή του Κολλεγίου	35
■ Νικηφόρος Διαμαντούρος '61	36
■ Αλεξάνδρα Παπάζογλου	42
■ Τα έντυπα του Κολλεγίου και η ιστορία του «Αθηναίου»	46
■ Όμιλοι: Μία από τις διαχρονικότερες αξίες του Σχολείου	48
■ Δημήτρης Γόντικας '74	50
■ Κωστής Μαγκλάρας '87	52
■ Από την «Εθνική μας Δράση» στην Πολιτιστική Εξόρμηση	55
■ Σωκράτης Κουγέας '75.....	57
■ Δόμνα Μιχαηλίδου '05.....	58
■ Σπήλιος Λιβανός '86	60
■ Ο Σύλλογος Αποφοίτων του Κολλεγίου Αθηνών.....	62
■ Κλεάνθης Α. Νικολαΐδης '65	64
■ Δημήτρης Παπαϊωάννου '83.....	66
■ Χρήστος Χωμενίδης '85.....	70
■ ΔΕΛΤΕΙΑ: Ένας θεσμός στην μνήμη του Στεφάνου Δέλτα	72
■ Άγης Τσαχαγέας '84	74
■ Βασίλης Μεντζελόπουλος '83	76
■ Δάφνη Φιλιππάκη '89	78
■ Κορίνα Γεωργίου '13	80
■ Αλέξανδρος Χρυσανθόπουλος '09.....	82
■ Δημήτρης Φθενάκης '13.....	83
■ Γιάννης Καμαρινόπουλος '23 & Μίνως Καλογερομήτρος '23.....	85
■ Πανηγύρι.....	86
■ Πολυάνθη Τσίγκου.....	88
■ Ανδρέας Χ. Μωρίκης '69.....	90
■ Λίλιαν Αγαπαλίδου	94
■ Χριστουγεννιάτικο Bazaar.....	96
■ Κική Τσουρού Ψαρράκη	98
■ Έλενα Μιλόσεβιτς Κανελλοπούλου.....	98
■ Μίκα Αλεξάκη.....	99
■ Έφη Αλεξίου.....	100

Η Συντακτική Επιτροπή

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:

Άγγελος Τάλπα, Γ7

ΒΟΗΘΟΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗ:

Θεοδώρα-Ιωάννα Κονιδάρη, Β3

Ελευθέριος Ρέβελας, Β6

Μαρία-Ραφαέλα Συνολάκη, Α8

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

Αικατερίνη-Μαρία Αγοράνου, Γ1

Ανδρομάχη Ζώση, Α3

Μαρία-Ελένη Θεμιστοκλέους, Α3

Ζαχαρούλα Καμαρινόπουλου, Α3

Ερμέλεια Καμαρινού, Α3

Ναταλία Κόντη, Β3

Εριέττα Κουρομιχελάκη, Α4

Δανάη-Κωνσταντίνα Λιβανού, Β3

Οδυσσεύς-Δημήτριος Λυμπερόπουλος, Α7

Μαρία-Ελισάβετ Μαζαράκη, Β4

Βανέσα Μάτα, Β4

Χαρίλαος Μιχαλόπουλος, Β5

Λυδία Μιχανετζή, Β5

Νικόλαος Μίχας, Β5

Φαίδων Μοίρος, Β5

Θεόδωρος Μπαρτσώτας, Β5

Σοφία-Φανουρία Παπαδάκη, Β6

Κωνσταντίνος Παπαζαχαρόπουλος-Παλαιολόγος, Β5

Αριστείδης Παπός, Α6

Στυλιανή-Μαρία Πέτσα, Γ7

Ανδρέας Ράλλης, Γ7

Νικόλαος-Εμμανουήλ Σκεύης, Γ5

Μιχαήλ Τσαϊτουρίδης, Β7

Ιωάννα Τσάκαλη, Γ7

Κύρος-Ιωάννης-Κωνσταντίνος Τσάκωνας, Α9

Ανδρέας Τσεκούρας, Γ7

Δημήτριος Χρυσικός, Γ7

Μαρία Ψαρράκη, Γ2

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

Νίκος Καλογεράς

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

Μιχάλης Κύρκος

Αγαπητές συμμαθήτριες, Αγαπητοί συμμαθητές,

Από την προηγούμενη έκδοση του Αθηναίου πέρασε κιόλας ένας χρόνος. Ένας χρόνος μέσα

στον οποίο αναπτυχθήκαμε πνευματικά, ηθικά και κοινωνικά. Ένας χρόνος μέσα στον οποίο μεγαλώσαμε, και μαζί με εμάς μεγάλωσε και το Σχολείο μας. Αποχαιρετώντας λοιπόν το Λύκειο, έχω την τιμή και την χαρά να διατελώ αρχισυντάκτης του Αθηναίου, ενός εντύπου - θεσμού του Κολλεγίου, ενός εντύπου που επίσης μεγάλωσε μαζί με μας!

Η φετινή έκδοση του Αθηναίου αποτελεί ένα αφιέρωμα στους θεσμούς και τις αξίες του Κολλεγίου, καθώς και στην μακραίωνη ιστορία του. Ερχόμενοι στο Κολλέγιο, γνωρίσαμε και γαλουχηθήκαμε με αξίες και με παραδόσεις που διαχρονικά αποτέλεσαν τα ηθικά και πνευματικά θεμέλια του Σχολείου μας. Το Κολλέγιο μας αγκάλιασε, μας μεγάλωσε και μας μόρφωσε στα κτήρια και στις αίθουσές του. Μας δίδαξε, αφουγκράστηκε τις ανάγκες μας, μάς άκουσε, μάς στήριξε, μάς ενθάρρυνε, μάς συνέτισε, μάς κατέστησε κοινωνούς του πνεύματος και των αρχών του. Στο τεύχος αυτό, που αποτελεί έναν μικρό φόρο τιμής στο Σχολείο που τόσα μας έδωσε απλόχερα, θα διαβάσετε άρθρα για τους θεσμούς και για την ιστορία του αλλά και συνεντεύξεις μελών της Διοίκησης και της Διεύθυνσης του Σχολείου, παλαιών καθηγητών και καθηγητριών του αλλά και αποφοίτων που κάθισαν στα θρανία του και διαμορφώθηκαν από την ιδιοσυστασία του Σχολείου. Θα διαβάσετε άρθρα για το εμβληματικό Μπενάκειο Διδακτήριο και την ιστορία του, για το Σύμβολό του, τον γνωστό σε όλους μας Θυρεό, για τους Ιδρυτές του, για τα Συμβούλια, τον ΣΑΚΑ, για σημαντικούς θεσμούς όπως το Πρόγραμμα Υποτροφιών, τα Δέλτεια, το Πανηγύρι, το Bazaar, την Εξόρμηση, τους Ομίλους και τα Έντυπα αλλά και για το ιστορικό Οικοτροφείο, που αποτέλεσε για χρόνια ψυχή της σχολικής ζωής.

Το πλαίσιο στο οποίο εκδίδεται αυτό το αφιέρωμα του Αθηναίου είναι η μεγάλη Επέτειος των 100 χρόνων από την ίδρυση του Σχολείου μας. Ως απόφοιτοι της χρονιάς του '25, οφείλουμε να εμπεδώσουμε και να ενστερνιστούμε τους θεσμούς και τις αξίες που καθιστούν το Σχολείο μας ξεχωριστό, διαφυλάσσοντας την παρακαταθήκη των μεγάλων Ιδρυτών του, κληροδοτώντας την στους επόμενους. Καθώς διαβάσετε αυτό το τεύχος, θα γνωρίσετε καλύτερα το Κολλέγιο, την ιστορία του και τις διαχρονικές δράσεις του. Καθώς διαβάσετε αυτό το τεύχος, θα γίνετε όλοι μάρτυρες μιας ιστορίας 100 χρόνων, η οποία συνεχίζεται να γράφεται καθημερινά.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι αυτά τα εκατό χρόνια, το Σχολείο μας προσέφερε στην εκπαίδευση, στην κοινωνία και στην πατρίδα. Προσέφερε μόρφωση και πολύπλευρη παιδεία, καλλιεργώντας ηθικές αξίες και διαμορφώνοντας σωστούς πολίτες που έπειτα θα εξελιχθούν σε ικανούς ηγέτες. Αλλά πάνω απ' όλα, το Κολλέγιο καλλιέργησε, καλλιεργεί, και θα συνεχίσει να διαμορφώνει ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ. Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τους βοηθούς αρχισυντάκτη – Δωριάννα Κονιδάρη, Μαίρη Συνολάκη και Ελευθέριο Ρέβελα – καθώς και τον καθηγητή σύμβουλο του περιοδικού μας κ. Νίκο Καλογερά. Τίποτα δεν θα είχε επιτευχθεί χωρίς την βοήθεια και τον απεριόριστο χρόνο που αφιέρωσε για την δημιουργία αυτού του τεύχους.

Εκ μέρους της Συντακτικής Ομάδας, σας ευχόμαστε Καλή Ανάγνωση!

Ο Αρχισυντάκτης
Άγγελος Τάλα, Γ7

Το Κολλέγιο Αθηνών: Ιστορία και Ίδρυση

Γράφουν οι Βανέσα Μάτα, Β4, Κωνσταντίνος Παπαζαχαρόπουλος
- Παλαιολόγος, Β5 και Ελευθέριος Ρέβελας, Β6

«Διά την ίδρυσιν υπό την σκιάν της Ακροπόλεως ενός Κολλεγίου ως το Ροβέρτειον»

➤ Αυτή ήταν η προσδοκία του Προέδρου των Ελλήνων αποφοίτων της Ροβερτειανής Σχολής Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος κατέθεσε την πρώτη δωρεά ύψους 100 χιλιάδων δολαρίων το 1919. Οι Έλληνες Ροβερτειανοί είχαν ήδη διατυπώσει την ιδέα της δημιουργίας ενός σχολείου στην Αθήνα, στο οποίο θα συνδυάζονταν η ελληνική παράδοση με το αμερικανικό προοδευτικό πνεύμα. Η ιδέα αυτή υπήρξε η αρχή για την ίδρυση του Κολλεγίου Αθηνών, μια ιδέα που πραγματοποιήθηκε στις 18 Οκτωβρίου του 1925 και είχε την υποστήριξη του τότε Πρωθυπουργού, Ελευθέριου Βενιζέλου και του Έντουαρντ Καπς, επικεφαλής του αμερικανικού Ερυθρού Σταυρού στην Ελλάδα. Έτσι, το Κολλέγιο Αθηνών, ένα από τα πιο σημαντικά ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα της Ελλάδας, ιδρύθηκε για να συνδυάσει την ελληνική παράδοση με τις σύγχρονες εκπαιδευτικές αντιλήψεις και το αμερικανικό προοδευτικό πνεύμα. Η ιστορία του ξεκινά με πρωτοβουλίες φωτισμένων Ελλήνων και Αμερικανών Φιλελλήνων. Η ιδέα βασίστηκε στην ανάγκη δημιουργίας ενός σχολείου που θα προσέφερε εκπαίδευση με βάση τις ελληνικές παραδόσεις, εμπλουτισμένες με τις καινοτομίες της Δύσης.

Η προετοιμασία για την ίδρυση του Σχολείου στην Αθήνα ξεκίνησε το 1922, από επιτροπή με επικεφαλής τον πρώην Υπουργό Πέτρο Καλλιγά και με τη βοήθεια του Βασιλέως Γεωργίου Β', του Αρχιεπισκόπου Χρυσόστομου, του Πρωθυπουργού Στυλιανού Γονατά και του Δημάρχου Αθηναίων Σπύρου Πάτση. Η οριστική έγκριση δόθηκε αφού συζητήθηκε η δημιουργία Ιδρυτικής Επιτροπής ανάμεσα στην Ελλάδα και στις ΗΠΑ.

Στο νοικιασμένο σπίτι της οδού Ανδρου 18 πέρασε το Κολλέγιο τα πρώτα τρία χρόνια της ζωής του

Το Ιδρυτικό Συμβούλιο του Κολλεγίου Αθηνών απαρτιζόταν από τις εξής φωτισμένες προσωπικότητες της αθηναϊκής κοινωνίας: Πρόεδρος ορίστηκε ο Επαμεινώνδας Χαρίλαος, αντιπρόεδρος ο Bert Hodge Hill, ταμίας ο Στέφανος Δέλτα και μέλη οι Εμμανουήλ Μπενάκης, Πέτρος Καλλιγάς, Harold Jaquith και Νικόλαος Κυριακίδης. Σκο-

▼
Το Ιδρυτικό Συμβούλιο του Κολλεγίου Αθηνών απαρτιζόταν από τις εξής φωτισμένες προσωπικότητες της αθηναϊκής κοινωνίας:

Πρόεδρος ορίστηκε ο Επαμεινώνδας Χαρίλαος, αντιπρόεδρος ο Bert Hodge Hill, ταμίας ο Στέφανος Δέλτα και μέλη οι Εμμανουήλ Μπενάκης, Πέτρος Καλλιγάς, Harold Jaquith και Νικόλαος Κυριακίδης.

πός τους ήταν η ίδρυση ενός Σχολείου που θα ανέπτυξε τις πνευματικές, ηθικές και σωματικές δυνάμεις των μαθητών του.

Το 1922, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή δημιουργήθηκε επιτροπή με επικεφαλής τον Πέτρο Καλλιγά, η οποία έθεσε τις βάσεις για την ίδρυση του Σχολείου. Το 1925, η ιδρυτική επιτροπή αποφάσισε την σύσταση του «Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος», που είχε ως σκοπό την πνευματική, ηθική και σωματική ανάπτυξη των μαθητών. Το πρώτο διδακτήριο λειτούργησε σε ενοικιασμένο σπίτι στην οδό Ανδρου 18. Στο σπίτι της οδού Ανδρου 18, το Κολλέγιο πέρασε τα πρώτα τρία χρόνια της ζωής του. Τα εγκαίνια έγιναν στις 18 Οκτωβρίου 1925, ημέρα Κυριακή, με μία τελετή στην οποία παρευρέθηκαν ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών, ο Υπουργός Παιδείας της χώρας, και ο Πρέσβης της Αμερικής. Επειδή το σπίτι ήταν εντελώς

Σήμερα, τη 25^η Μαΐου 1929, ημέρα Σαββάτου και ώρα 6 μ. μ. εγγίνονται τα εγκαίνια του Μπενακείου διδακτηρίου του Κολλεγίου Ἀθηνῶν, τοῦ ἀναγεθέντος δαπάναις μὲν τοῦ Ἐθνικοῦ εὐεργέτου κυρίου Ἑμμανουὴλ Μπενάκη, ἐνεργεῖ δὲ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος ἀποτελουμένου ἐκ τῶν κυρίων Χαριλάου Ἑπαμ., Χιλλ Β. Χ., Δέλτα Στεφάνου, Μπενάκη Ἀντωνίου, Καλλιγὰ Πέτρου, Κυριακίδου Ν., Παπαδάκη Σταύρου, ἐπὶ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας τοῦ Ναυάρχου Π. Κουντουριώτου, Πρωθυπουργοῦ τοῦ κ. Ἐλευθερίου Κ. Βενιζέλου, ἐδλογοθέντος τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου.

άδειο, μερικά απαραίτητα έπιπλα αγοράστηκαν βιαστικά την τελευταία στιγμή, και μερικά άλλα τα δάνεισε στο Σχολείο (από τα γραφεία της) η Near East Relief. Τα μαθήματα άρχισαν την Δευτέρα, 19 Οκτωβρίου. Τον πρώτο χρόνο, στο ισόγειο του σπιτιού έμενε και μία οικογένεια που δεν είχε σχέση με το Σχολείο. Τον τρίτο χρόνο υπήρχε η ανάγκη να νοικιαστεί και ένας όροφος στο απέναντι οίκημα. Ανοίχτηκε τότε και πόρτα σε έναν τοίχο για να βγαίνουν τα παιδιά στον παλιό ακάλυπτο χώρο που χρησίμευε ως το πρώτο αθλητικό γήπεδο του Κολλεγίου. Τα πρώτα εκείνα χρόνια, η ζωή στο Κολλέγιο ήταν απλή και οικογενειακή. Ολόκληρο το Οικοτροφείο, όταν πήγαινε εκδρομή, μαζί με την κυρία Jessie Davis, την Αγγλίδα οικονόμο που είχε προύπηρετήσει στην Κωνσταντινούπολη, μπορούσε να χωρέσει μέσα σε ένα επταθέσιο ταξί.

Το Κολλέγιο άρχισε λοιπόν την λειτουργία του με 15 μαθητές. Προτού τελειώσει ο μήνας, ο αριθμός των μαθητών είχε διπλασιασθεί. Από τους πρώτους 30 μαθητές, οι έντεκα ήταν πρόσφυγες (οι έξι από την Κωνσταντινούπολη και οι πέντε από την Σμύρνη και άλλες πόλεις της Μικράς Ασίας), πέντε είχαν

Ο Εμμανουήλ Μπενάκης αγοράζει και δωρίζει στο Κολλέγιο μία περιοχή 150 περίπου στρεμμάτων σε ένα αραιοκατοικημένο προάστιο της Αθήνας, το Ψυχικό.

έρθει από το εξωτερικό, εννέα από την επαρχία, και μόνο πέντε ήταν από την Αθήνα. Στο τέλος του χρόνου, το Κολλέγιο είχε 35 μαθητές, από τους οποίους οι 28 ήταν εξωτερικοί και οι επτά οικότροφοι. Ο πρώτος οικότροφος ήταν ο Γιάννης Ζάννος από την Σαντορίνη, ο οποίος ελλείψει κρεβατιού, έμενε για ένα διάστημα στον Λευκό Οίκο, ένα γειτονικό ξενοδοχείο.

Το 1927 ιδρύεται στην Νέα Υόρκη η Εφορία των Επιτρόπων. Ο Εμμανουήλ Μπενάκης αγοράζει και δωρίζει στο Κολλέγιο μία περιοχή 150 περίπου στρεμμάτων σε ένα αραιοκατοικημένο προάστιο της Αθήνας, το Ψυχικό. Εκεί, τον Μάρτιο του 1927, γίνεται η θεμελίωση του διδακτηρίου. Το 1928, το Κολλέγιο μεταφέρθηκε στο Ψυχικό, όπου ανεγέρθηκε το Μπενάκειο Διδακτήριο με τη συνεισφορά διαφόρων Ευεργετών. Από το Πρωτοδικείο Αθηνών αναγνωρίζεται σωματείο με την επωνυμία «Ελληνοαμερικανικών Εκπαιδευτικών Ἰδρυμα», και με νόμο του Ελληνικού Κράτους ιδρύεται Σχολείο αρρένων με τον τίτλο Κολλέγιον Αθηνών. Την διεύθυνση αρχικά ανέ-

λαβε ο Άγγλος Stroud Read ενώ ο Homer Davis ήταν προϊστάμενος του Αγγλικού Τμήματος. Ο Στέφανος Δέλτα κάλυπτε για μερικά χρόνια τα ελλείμματα του ετήσιου προϋπολογισμού. Πρόεδρος του Κολλεγίου γίνεται ο Dr. Henry B. Dewing. Μέχρι το φθινόπωρο του 1928, που το Σχολείο μεταφέρεται στο νέο του κτήριο, ο αριθμός των μαθητών έχει φτάσει τους 270, από τους οποίους οι 91 είναι οικότροφοι. Το 1929, το Σχολείο αναγνωρίστηκε επίσημα από το κράτος ως ισότιμο με τα δημόσια σχολεία. Τα εγκαίνια του Μπενακείου και της Πτέρυγος Κεχαγιά γίνονται τον Μάιο του 1929. Τον Ιούνιο αποφοιτούν οι πρώτοι έξι μαθητές.

Σήμερα, το Κολλέγιο Αθηνών αποτελεί σύμβολο ακαδημαϊκής αριστείας και προόδου, συμβάλλοντας καθοριστικά στην εκπαίδευση των Νέων, παρέχοντας γνώσεις και εμφυσώντας αξίες και κοινωνική ευαισθησία. Είναι φανερό ότι το Κολλέγιο συνεχίζει τη πορεία του βασισμένο στις αρχές που κληρονόμησε από τους Ιδρυτές του, με σκοπό την ακαδημαϊκή κατάρτιση αλλά και την ηθική και ψυχική διαπαιδαγώγηση των μαθητών του.

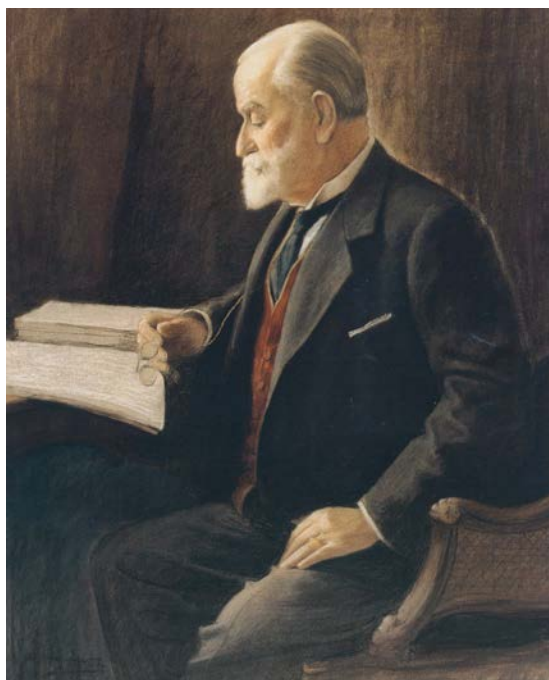
Οι Ιδρυτές του Κολλεγίου

Γράφει ο Άγγελος Τάλπα, Γ7

Εμμανουήλ Μπενάκης (1843 – 1929)

➤ Ο Εμμανουήλ Μπενάκης, ένας από τους κορυφαίους Έλληνες ευεργέτες, διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην ίδρυση του Κολλεγίου Αθηνών. Ως πολιτικός, επιχειρηματίας και πατέρας της Πηνελόπης Δέλτα, επένδυσε στο μέλλον της ελληνικής νεολαίας μέσω της εκπαίδευσης. Η φιλοσοφία του Μπενάκη εστίαζε στην ανάγκη για μια Παιδεία που θα συνέβαλε στην ανάπτυξη της ελληνικής κοινωνίας και στη διαμόρφωση πολιτών με διεθνή προοπτική. Η συνεργασία του με τον Στέφανο Δέλτα και άλλους οραματιστές ήταν καθοριστική για τη δημιουργία του Κολλεγίου.

Γεννήθηκε το 1843 στη Σύρο, όπου ο πατέρας του Αντώνιος Μπενάκης (1800 – 1867) είχε καταφύγει από τη Χίο. Μετά την αποφοίτησή του από το Γυμνάσιο της Ερμούπολης, σπούδασε στην Αγγλία. Το 1866 πήγε στην Αλεξάνδρεια και εργάστηκε στην αρχή ως υπάλληλος και αργότερα ως διευθυντής των επιχειρήσεων εξαγωγής βάμβακος του Οίκου Χωρέμη. Το 1870 νυμφεύθηκε τη Βιργινία, αδελφή του Ιωάννου Κ. Χωρέμη, και έγινε συνεταιρός στον Οίκο Χωρέμη – Μπενάκη. Απέκτησαν πέντε παιδιά: τον Αντώνη, τον Αλέξανδρο, την Αλεξάνδρα, την Πηνελόπη (μετέπειτα σύζυγο του Στεφάνου Δέλτα), και την Αργίνη. Η μόνιμη εγκατάστασή του στο Στροφιλί της Κηφισιάς συμπίπτει χρονικά με την ανάληψη της διακυβέρνησης της Ελλάδος από τον Ελευθέριο Βενιζέλο, του οποίου στάθηκε αφοσιωμένος φίλος και πολύτιμος συνεργά-

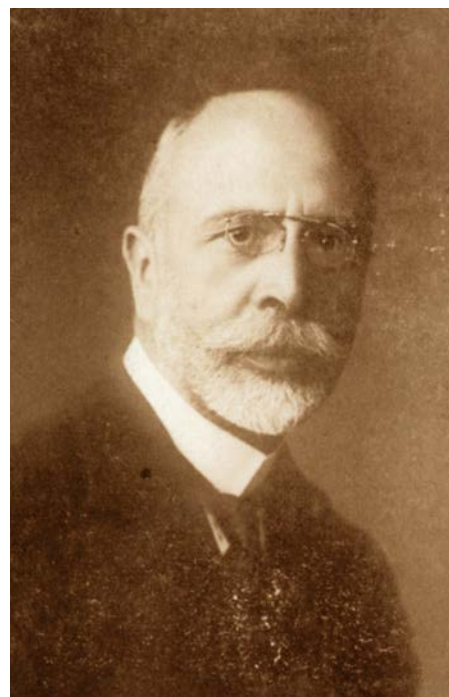
της. Το 1910 εξελέγη βουλευτής Αττικοβοιωτίας. Ήταν ο πρώτος Υπουργός του νεοσύστατου Υπουργείου Γεωργίας, Εμπορίου, και Βιομηχανίας. Το 1914 οι Αθηναίοι τον εξέλεξαν Δήμαρχό τους. Το 1916, μέσα στη λαίλαπα των πολιτικών παθών, καταδιώχθηκε, κακοποιήθηκε, και φυλακίστηκε από τους αντιβενιζελικούς. Το 1920 ακολούθησε τον Βενιζέλο στην εξορία και εγκαταστάθηκε στη Νίκαια και αργότερα, στο Παρίσι. Γύρισε στην Ελλάδα το 1924. Το εθνικό, κοινωνικό, και φιλανθρωπικό του έργο είναι τεράστιο. Διέθεσε μεγάλο μέρος της περιουσίας του στο Έθνος. Οι δωρεές του υπήρξαν πραγματικά ευεργετικές για την ελληνική κοινωνία. Στις 8 Απριλίου 1927, με αφορμή τη θεμελίωση του Κολλεγίου Αθηνών και της Σχολής Νοσοκόμων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας τον ανεκήρυξε *Εθνικόν Ευεργέτην*. Πέθανε στις 20 Ιουνίου 1929 και κηδεύθηκε δημόσια δαπάνη.

Η φιλοσοφία του Εμμ. Μπενάκη εστίαζε στην ανάγκη για μια Παιδεία που θα συνέβαλε στην ανάπτυξη της ελληνικής κοινωνίας.

Στέφανος Γ. Δέλτα (1863 – 1947)

➤ Γεννήθηκε στην Πόλη το 1863. Φοίτησε στη Μεγάλη του Γένους Σχολή και κατόπιν σπούδασε Νομικά στο Παρίσι. Ήταν ένας επιφανής επιχειρηματίας και οραματιστής με μεγάλη συμβολή στην ίδρυση του Κολλεγίου Αθηνών. Ως σύζυγος της Πηνελόπης Δέλτα και με την ενεργό συμμετοχή του στην κοινωνική και πνευματική ζωή της εποχής, συνδέθηκε στενά με σημαντικές προσωπικότητες του πολιτικού και του πνευματικού κόσμου. Ο Δέλτα υποστήριξε την ιδέα της ίδρυσης ενός Σχολείου που θα προσέφερε υψηλού επιπέδου εκπαίδευση και προσανατολισμό στις αξίες της αριστείας και της ηγεσίας. Με την οικονομική και διοικητική συνεισφορά του, βοήθησε στην υλοποίηση του οράματος για ένα σχολείο διεθνών προδιαγραφών στην Ελλάδα.

Το 1895 παντρεύτηκε την Πη-

Ο Στ. Δέλτα υποστήριξε την ιδέα της ίδρυσης ενός Σχολείου που θα προσέφερε υψηλού επιπέδου εκπαίδευση και προσανατολισμό στις αξίες της αριστείας και της ηγεσίας.

νελόπη, κόρη του Εμμανουήλ Μπενάκη. Απέκτησαν τρεις κόρες: τη Σοφία Μαυρογορδάτου, τη Βιργινία Ζάννα, και την Αλεξάνδρα Παπαδοπούλου. Εργάστηκε στο εξωτερικό μέχρι το 1916, οπότε εγκαταστάθηκε οριστικά στην Κηφισιά. Το 1923 διορίστηκε ταμίας της Επιτροπής Αποκαταστάσεως Προσφύγων, που ιδρύθηκε από την Κοινωνία των Εθνών. Υπήρξε οργανωτής και ο πρώτος Διοικητής της Αγροτικής Τραπεζής το 1929. Η εθνική και κοινωνική του δράση εκτείνεται σε πολλούς τομείς. Διετέλεσε Πρόεδρος και χορηγός του ΠΙΚΠΑ, σύμβουλος της Τραπέζης της Ελλάδος και της Τραπέζης της Ανατολής, Αντιπρόεδρος και χορηγός του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, πρωταγωνιστής στη δημιουργία του Κολλεγίου Αθηνών και μεγάλος ευεργέτης του, χορηγός και παραστάτης του Ινστιτούτου Παστέρ, του Συλλόγου Ωφελίμων Βιβλίων, και του Μουσείου Μπενάκη. Στο συγγραφικό του έργο περιλαμβάνονται σε παραφράσεις τα έργα: *Αι κατ' Αρριανόν Επικτήτειοι Διατριβαί*, *Μάρκου Αυρηλίου*, *Τα εις Εαυτόν*, και *Κλέανθους*, *Ύμνος εις Δία*. Πέθανε στην Κηφισιά το 1947. Στην κηδεία του, το φέρετρό ήταν σκεπασμένο με τη σημαία του Κολλεγίου.

Πηνελόπη Σ. Δέλτα (1874 – 1941)

Η Πηνελόπη Σ. Δέλτα, η επιφανέστερη Ελληνίδα συγγραφέας παιδικών βιβλίων και μια από τις σημαντικότερες γυναίκες προσωπικότητες της Ελλάδας, γεννήθηκε το 1874 στην Αλεξάνδρεια. Κόρη του εθνικού ευεργέτη Εμμανουήλ Μπενάκη και σύζυγος από το 1895 του Στεφάνου Δέλτα, συμπορεύθηκε με εκείνον επί σαράντα έξι χρόνια, Υπήρξε πνευματική του συμπαραστάτρια. Υπήρξε πρωτοπόρος στην συγγραφή παιδικών

Η Πηνελόπη Σ. Δέλτα έδωσε στο έργο της πνοή υψηλής ποιότητας διαποτισμένη από την πίστη της στις δυνατότητες των Ελλήνων για την πολιτιστική τους ανάδειξη.

βιβλίων στην Ελλάδα. Ασχολήθηκε με τα προβλήματα του Ελληνισμού, δίνοντας στο έργο της πνοή υψηλής ποιότητας διαποτισμένη από την πίστη της στις δυνατότητες των Ελλήνων για την πολιτιστική τους ανάδειξη. Τα βιβλία της για παιδιά όπως τα: *Για την Πατρίδα*, *Παραμύθι χωρίς Όνομα*, *Τον Καρό του Βουλγαροκτόνου*, *Η Ζωή του Χριστού*, *Τα Μυστικά του Βάλτου*, *Ο Τρελάντωνης*, και *Ο Μάγκας γαλούχησαν ολόκληρη γενιά παιδιών και εξακολουθούν να τέρπουν και να γαλουχούν ακόμη και σήμερα τα Ελληνόπουλα. Συνέγρα-*

ψε επίσης βιβλία με παιδαγωγικό περιεχόμενο, όπως: *Στοχασμοί περί της Ανατροφής των Παιδιών μας*, και *τ' Ανεύθυνα*. Αξιωματική ουσία είναι και η Αλληλογραφία της (1906 – 1940), η οποία εκδόθηκε από τον Εκδοτικό Οίκο της Εστίας με επιμέλεια Ξ. Λευκοπαρίδη. Στην Πηνελόπη Δέλτα και στο σύζυγό της, Στέφανο Δέλτα, οφείλεται επίσης η ίδρυση του Ταμείου Υποτροφιών του Κολλεγίου και η αρχική προικοδότησή του.

Έντουαρντ Κάππς

Ο Έντουαρντ Κάππς, Αμερικανός φιλόλογος και διπλωμάτης, υπήρξε μία από τις κεντρικές προσωπικότητες πίσω από την ίδρυση του Κολλεγίου Αθηνών. Ως ηγετική φυσιογνωμία στην Αμερικανική Αρχαιολογική Σχολή, ο Κάππς έτρεφε βαθιά εκτίμηση και αγάπη για την Ελλάδα και τον πολιτισμό της. Με το όραμά του για μια εκπαιδευτική γέφυρα μεταξύ Ελλάδας και Ηνωμένων Πολιτειών, συνέβαλε σημαντικά στη διαμόρφωση του χαρακτήρα και των αρχών του Κολλεγίου. Ο ρόλος του ως συνδετικού κρίκου μεταξύ των δύο χωρών ενίσχυσε την επιτυχία της προσπάθειας.

Έντουαρντ Κάππς: Οραματιστής για μια εκπαιδευτική γέφυρα μεταξύ Ελλάδας και Ηνωμένων Πολιτειών.

Το Πρόγραμμα Υποτροφιών

Γράφει η

Μαρία-Ραφαέλα Συνολάκη, Αθ

Ένας από τους θεσμούς που ξεχωρίζουν το Κολλέγιο Αθηνών από άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι και το Πρόγραμμα Υποτροφιών. Η παροχή οικονομικής βοήθειας σε άξιους και ικανούς μαθητές που δεν διαθέτουν τα απαραίτητα οικονομικά μέσα για την μόρφωση τους αποτελεί παράδοση του Κολλεγίου, η οποία χρονολογείται από τα πρώτα κιόλας χρόνια της λειτουργίας του. Τα πρώτα χρόνια μετά την ίδρυση του Κολλεγίου, οικονομική βοήθεια στα παιδιά που είχαν ανάγκη παρείχε ο Στέφανος Δέλτα ιδίως εξόδοις. Ο Δέλτα είχε τη γνώμη ότι δεν έπρεπε να γίνονται εκπτώσεις στα δίδακτρα αλλά να εισπράττεται από όλους τους μαθητές, πλούσιους και μη, το ίδιο ποσό, με την προϋπόθεση ότι για εκείνους που δεν θα ήταν σε θέση να καταβάλλουν τα δίδακτρα εξ ολοκλήρου ή εν μέρει θα φρόντιζε το Κολλέγιο να εισπράττει τη διαφορά από τρίτο πρόσωπο ή από ένα ειδικό ταμείο. Για την εφαρμογή αυτής της αρχής, ιδρύθηκε το Ταμείο Υποτροφιών, στο οποίο καλούνταν άτομα, οργανισμοί, και επιχειρήσεις να κάνουν εισφορές. Την πρώτη περίοδο κύριοι χορηγοί ήταν ο Στέφανος και η Πηνελόπη Δέλτα και κάποια χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Γρήγορα, ωστόσο, έγινε φανερό ότι, για να επωμισθεί την οικονομική υποχρέωση για τα δέκα χρόνια της εκπαίδευσής των μαθητών στο Κολλέγιο, το πρόγραμμα υποτροφιών έπρεπε να στηρίζεται σε ασφαλέστερες οικονομικές βάσεις.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η Πηνελόπη Δέλτα ίδρυσε το Κεφάλαιο Προικοδοτήσεως των Υποτροφιών του Κολλεγίου Αθηνών. Η αρχική της συνεισφορά σε αυτό το Ταμείο ανήλθε σε ένα εκατομμύριο περίπου δραχμές με την μορφή μετοχών, ομολογιών, και άλλων τίτλων. Τα έσοδα αυτού του κεφαλαίου θα χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά για μαθητές που θα ικανοποιούσαν τις ακαδημαϊκές απαιτήσεις του Κολλεγίου αλλά δεν θα ήταν σε θέση να καταβάλλουν τα δίδακτρα. Στην αρχή το κεφάλαιο παρείχε βοήθεια σε περιορισμένο αριθμό μαθητών, αλλά ήδη το 1939-1940 τα 25% περίπου του μαθητικού σώματος έπαιρναν υποτροφία. Με τον πληθωρισμό που ακολούθησε τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, το κεφάλαιο εξανεμίσθηκε. Μια καινούργια αρχή έπρεπε να γίνει επειγόντως κατά την περίοδο της ανοικοδομήσεως μετά τον Πόλεμο. Προγραμματίστηκε τότε νέα οικονομική πολιτική για τη λειτουργία του Σχολείου, ουσιώδες μέρος της οποίας κατέστη η συγκέντρωση πόρων για υποτροφίες. Ολόκληρο το έσοδο του Κεφαλαίου Προικοδοτήσεως του Κολλεγίου στην Αμερική έπρεπε, σύμφωνα με τη νέα πολιτική, να χρησιμοποιείται αποκλειστικά για υποτροφίες, και το ποσό να συμπληρώνεται από δωρεές και από μεγάλο βαθμό ετήσιων συνεισφορών. Με την ελληνική οικονομία κα-

Πηνελόπη και Στέφανος Δέλτα: Η ψυχή του Παιδαγωγικού Οράματος του Κολλεγίου.

Όπως υπογράμμιζε ο Στέφανος Δέλτα:

«δὲν πρέπει ν'ἀποκλείωνται παιδιὰ ἀπόρων οἰκογενειῶν, μὲ συστατικὰ ἐπιμελείας καὶ καλῆς διαγωγῆς, πὺν ἡμποροῦν νὰ ἐξελιχθοῦν καλοὶ καὶ χρήσιμοι πολῖται, καὶ νὰ καταντᾷ ἢ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ μόρφωσις πὺν δίνει τὸ Κολλέγιον ἓνα εἶδος προνομίου τῆς εὐπορούσης τάξεως».

«Το Πρόγραμμα Υποτροφιών είναι το Κολλέγιο»

Όμηρος Ντέιβις, Απομνημονεύματα

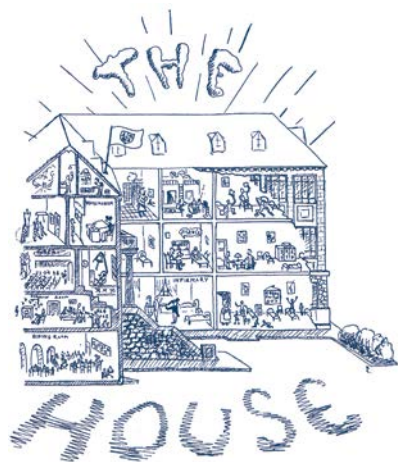
τεστραμμένη ύστερα από τον Πόλεμο, η Εφορία των Επιτροπών με πρωτοβουλία του Ομήρου Ντέιβις, ξεκίνησε ένα φιλόδοξο πρόγραμμα υποτροφιών σε έκταση δίκως προηγούμενο για την ανάπτυξη της μεγαλύτερης πλουτοπαραγωγικής πηγής της Ελλάδας - των προικισμένων παιδιών της. Επί δεκατρία χρόνια από το 1948 έως το 1960, ο Ντέιβις εργάστηκε δραστήρια στις Ηνωμένες Πολιτείες για την συγκέντρωση χρημάτων που τόσο πολύ τα είχε ανάγκη το Κολλέγιο.

Το παράδειγμα της Πηνελόπης και του Στέφανου Δέλτα ενέπνευσε πολλούς Έλληνες και Αμερικανούς να ανταποκριθούν με ενθουσιασμό στην έκκληση για την αναζωογόνηση του Προγράμματος Υποτροφιών. Μερικά χρόνια αργότερα καθιερώθηκε και ένα νέο είδος υποτροφίας, οι Περιφερειακές Υποτροφίες, οι οποίες εγκαινιάστηκαν με το άνοιγμα της διαθήκης ενός νυχτοφύλακα του Wellesley College, ο οποίος διέθεσε τις οικονομίες όλης της ζωής του για να σπουδάξει πάντα στο Κολλέγιο ένα παιδί από το χωριό του στη Μεσσηνία. Χάρη στο πρόγραμμα των Περιφερειακών Υποτροφιών εισήχθησαν στο Κολλέγιο παιδιά από απομακρυσμένα ορεινά χωριά και νησιά, τα οποία αξιοποίησαν τις ευκαιρίες που τους έδωσε το Κολλέγιο, οι Έλληνες ευεργέτες και οι φίλοι της Ελλάδας από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

Το Οικοτροφείο του Κολλεγίου Αθηνών

Γράφει ο Ανδρέας Τσεκούρας, Γ7

Από τον Θησαυρό '38

Η ιστορία του Οικοτροφείου είναι η ιστορία του Κολλεγίου. Όταν το Κολλέγιο Αθηνών άνοιξε τις πύλες του σε ένα νοικιασμένο σπίτι της οδού Άνδρου, τον Οκτώβριο του 1925, ένας μόνο μαθητής είχε εγγραφεί ως οικότροφος, κι αυτός ελλείψει κλίνης ήταν υποχρεωμένος να διανυκτερεύει για ένα διάστημα σε γειτονικό ξενοδοχείο. Με την ολοκλήρωση του νέου κτηριακού συγκροτήματος στις αρχές της δεκαετίας του '60, το Οικοτροφείο φιλοξενούσε περισσότερους από 230 μαθητές. Τον πρώτο Διευθυντή του, τον Ralph E. Kent, διαδέχθηκε το 1932 ο Γεώργιος Σ. Φυλακτόπουλος, ο οποίος και διηύθυνε το Οικοτροφείο για 38 χρόνια. Το 1970 τον διαδέχθηκε ο Σόλων Ζαχάρωφ. Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο το Οικοτροφείο αναγκάστηκε να αναστείλει τη λειτουργία του επί έξι χρόνια. Όταν μπόρεσε να επαναλειτουργήσει, το φθινόπωρο του 1946, ελάχιστα από τα αντικείμενά του είχαν διασωθεί από την λαίλαπα του πολέμου και της κατοχής. Όλα έπρεπε να δημιουργηθούν από την αρχή. Η μεγαλύτερη όμως ζημία δεν ήταν υλική. Από τους παλιούς πεπειραμένους καθηγητές ελάχιστοι είχαν απομείνει για να συνεχίσουν

1958: Κατασκευή κτηρίου κεντρικών υπηρεσιών CAPPS.

Το Οικοτροφείο δεν ήταν απλώς χώρος διαβίωσης, αλλά ένα παιδαγωγικό εργαστήριο κοινωνικής ωρίμανσης. Ο στόχος δεν ήταν μόνο η γνώση, αλλά η συμμετοχή, η ευθύνη, ο σεβασμός και η συνεργασία.

Ο οικότροφος φοιτά ταυτόχρονα σε δύο σχολεία: στο ένα η έμφαση είναι κυρίως διανοητική, στο άλλο, είναι πρωτίστως κοινωνική.

την παράδοση. Δεν υπήρχαν πια παλαιοί εσωτερικοί μαθητές για να δημιουργήσουν το κλίμα μέσα στο οποίο θα μπορούσαν να εισαχθούν οι νέοι.

Σε όλη τη ζωή το Οικοτροφείο υπήρξε κέντρο τόνωσης της ελληνικότητας των παιδιών που προέρχονταν από τις ελληνικές παροικίες του εξωτερικού. Η ύπαρξη Οικοτροφείου στο οποίο μπορούν οι απόδημοι να εμπιστεύονται ανεπιφύλακτα τα παιδιά τους αναντίρρητα αυξά-

νει και την σημασία του Κολλεγίου για την εκπαίδευση των Νέων Ελλήνων. Από την Ινδία και τη Μαδαγασκάρη, από την Αίγυπτο και την Τανζανία, από το Παρίσι, το Λονδίνο, και τη Νέα Υόρκη έρχονται παιδιά για να ζήσουν και να μορφωθούν μαζί με άλλα ελληνόπαιδα. Από τα τελευταία, τα μισά προέρχονταν από την Αθήνα και τα περίχωρα και τα άλλα μισά από την υπόλοιπη Ελλάδα.

Οι οικότροφοι που ζουν με άλλους κατά την πιο σημαντι-

1955

ΟΙΚΗΜΑ ΤΣΟΛΑΪΝΟΥ

1957

ΟΙΚΗΜΑ ΓΛΑΥΚΟΣ

1959

ΟΙΚΗΜΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

1960

ΟΙΚΗΜΑ ΝΤΕΪΒΙΣ

1961

ΟΙΚΗΜΑ ΛΙΛΑ

κή για την διαμόρφωση της προσωπικότητάς τους περίοδο της ζωής τους από τα εννέα τους χρόνια μέχρι τα δεκαεννέα, προέρχονται τόσο από οικογένειες εύπορες όσο και από εξαιρετικά φτωχές. Σύμφωνα με την αρχή ότι οι μορφωτικές ευκαιρίες του Κολλε-

Δύο κορίτσια βάζουν γάλα σε ποτήρια. Αλλά κάποια προέρχονται από τις πιο φτωχές οικογένειες. Από αριστερά: από το δεξί.

γίου πρέπει να είναι προσίτες σε παιδιά όλων των κοινωνικών και οικονομικών τάξεων, πολλοί από τους οικότροφους, ιδίως των επαρχιών, έχουν ολικές ή μερικές υποτροφίες. Κάθε χρόνο 50 περίπου οικότροφοι φοιτούν με πλήρη περιφερειακή υποτρο-

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΥΝΟΙΚΟΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ ΑΥΤΟΙ ;

φία, η οποία, εκτός από τα διδάκτρα και τα τροφεία, καλύπτει τις δαπάνες ρουχισμού και βιβλίων, τα μεταφορικά, ιατρική περίθαλψη και εβδομαδιαίο επίδομα για ατομικές δαπάνες. Πολλά από αυτά τα παιδιά προέρχονται από απομονωμένα ορεινά χωριά και απομακρυσμένα νησιά της Ελλάδας. Εκτός από αυτά, υπάρχουν άλλα πενήντα με εξήντα πέντε παιδιά μεσοαστικών οικογενειών που σπουδάζουν με μερική υποτροφία. Ο συγχρωτισμός του γιου του σιδηρουργού από την Κόνιτσα με το γιο του εφοπλιστή από το Mayfair, προσδίδει χρώμα στη ζωή του οικότροφείου και έχει αναμφισβήτητη βαθύτερη εθνική σημασία. Και οι δύο μαθαίνουν να αλληλοεκτιμούνται. Μαθαίνουν, επίσης, ότι η μόρφωση είναι κάτι περισσότερο από γνώσεις παρμένες από βιβλία. Γιατί στην πραγματικότητα ο εσωτερικός μαθητής φοιτά ταυτόχρονα σε δύο σχολεία, στο ένα η έμφαση είναι κυρίως διανοητική, στο άλλο, είναι πρώτιστα κοινωνική.

Το οίκημα της Βασιλείας, το δεύτερο κτήριο του Οικοτροφείου που χάρισαν στο Κολλέγιο ο Κυριάκος και η Φοίβη Τσολαϊνού, εγκαινιάστηκε στις 29 Σεπτεμβρίου του 1959. Δύο μέρες νωρίτερα, σε μία τελετή που

1929: Το Οικοτροφείο μετακομίζει στην ανατολική πτέρυγα του Μπενακείου. Πρώτος Διευθυντής ο Ralph E. Kent.

1932: Ο Γεώργιος Φυλακτόπουλος γίνεται Διευθυντής του Οικοτροφείου.

1970: Ο Σόλων Ζαχάρωφ γίνεται Διευθυντής του Οικοτροφείου.

έγινε στο Κολλέγιο η Φοίβη Τσολαϊνού τοποθέτησε στο έδαφος κοντά στα θεμέλια του νέου οικήματος μια λήκυθο με χώμα φερ-

μένο από τα ερείπια της εκκλησίας των Βουρλών της Σμύρνης, όπου είχε γεννηθεί η πεθερά της, Βασιλεία, στη μνήμη της οποίας είναι αφιερωμένο το οίκημα.

Απαντώντας σε ερωτήσεις που του έθεσε ο εκδότης του Athens College Bulletin τον Απρίλιο του 1961, ο τότε Διευθυντής του Οικοτροφείου ανέφερε:

«Το παιδαγωγικό σύστημα που εφαρμόζεται στο οικότροφείο ίσως εκ πρώτης όψεως να φαίνεται σαν ένα συνονθύλευμα από ετερογενή και αντιθετικά στοιχεία. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια μελετημένη σύνθεση αρχών που επελέγησαν για να εξυπηρετήσουν τις ειδικές ανάγκες της αγωγής, ελληνοπαίδων.

»Η πειθαρχία στο οικότροφείο

είναι αυστηρή, και οι ποινές συχνές. Αλλά είναι μια πειθαρχία που συνδυάζεται με τον σεβασμό προς την προσωπικότητα του μαθητή, μια πειθαρχία που

ασκείται με διάθεση φιλική και με μεγάλη δόση στοργής. Αν αρρωστήσει ο οικότροφος ή αντιμετώπισει σοβαρό πρόβλημα, θα

1983: 30 Κύπριοι, όλοι τους πρόσφυγες από την εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο, λαμβάνουν υποτροφία και ξεκινούν τη φοίτησή τους στο Σχολείο ως οικότροφοι.

«Τό πρώιν το ζήτημα—μέ λύνει μέ πεθαίνει...» τραγουδάει ο Ζαυνοθός καινοδόχος. Μά σήμερα ένα φαιτικό χαμόγελο χαίρεται το πρώιν φός. Γιατί σήμερα είναι Κυριακή, μέθεμα δέν έχει, ή μέρα επιμένει χαρούμενη. «Άσε πιά, καίμειν μου, τό μαχουράλικο ύφος. Σήμερα επιμένει Κυριακή, χαρά Θεού.

τρέξουν όλοι να του προσφέρουν βοήθεια, συμπάθεια, ακόμα και η μητρική τρυφερότητα.

«Ενθαρρύνεται η ανάπτυξη της ατομικότητας. Αλλά σε μια χώρα που διακρίνεται για τον ατομικισμό των κατοίκων της, το έργο της σχολής είναι να διδάξει παράλληλα και την αρετή της συνεργασίας. Ο οικότροφος μαθαίνει να σκέπτεται και να ενεργεί ανεξάρτητα και υπεύθυνα έξω από την προστασία και την καθοδήγηση του σπιτιού, αλλά εδώ ως μέλος μιας ομάδας συνηθίζει επίσης να συνεργάζεται διαρκώς με άλλους για ένα κοινό σκοπό.

«Δίχως να είναι πειραματικό, το οικότροφείο φιλοδοξεί να μείνει πρωτοπόρο. Συγχρονισμένο με τους παλμούς της εποχής και με εστραμμένο το βλέμμα προς το μέλλον, αντλεί την έμπνευσή του

«...Διάλεξα τον Φοίνικα ως έμβλημα του οικήματος Βασιλείας επειδή μου φάνηκε ιδιαίτερα κατάλληλος για να τιμήσει τη μνήμη μιας γυναίκας, η οποία, ύστερα από μια άνετη και ευτυχισμένη ζωή στη γενέθλια γη, ξαφνικά, μέσα στη λαίλαπα της Μικρασιατικής συμφοράς το 1922, έχασε τον άντρα της και ό,τι άλλο είχε στον κόσμο εκτός από τα παιδιά της. Παρ' όλα αυτά μπόρεσε να ξανασηκωθεί, να ξαναφτιάξει τη ζωή της σε μια ξένη χώρα και να κερδίσει την εκτίμηση και την αγάπη όλων όσοι τη γνώριζαν...».

**Φοίβη Τσολαϊνού
28 Σεπτεμβρίου 1959**

από το παρελθόν και συνδυάζει την έφεση για κοινωνική πρόοδο με σεβασμό προς την παράδοση. Και ως αντίρροπο της αγάπης για την ελευθερία, καλλιεργεί την πίστη και την αφοσίωση στο έθνος.

«Σε κάτι τέτοιες φαινομενικές αντιθέσεις έγκειται η οποιαδήποτε αξία του οικότροφείου: στη δυναμική συνάντηση δύο πολιτισμών, στην ισορροπία ανάμεσα στην ελευθερία και την πειθαρχία, την αυστηρότητα και την αγάπη, το ατομικό δικαίωμα και την υποχρέωση προς το σύνολο -στο όραμα ενός μέλλοντος που θα περιέχει σε σωστό μέτρο τον πλούτο και τη γοητεία του παρελθόντος.»

Τρεις εβδομάδες μετά από τα εγκαίνια του κτηρίου Κάππας έγινε η θεμελίωση του οικήματος Βασιλείας, και μέσα σε ένα χρόνο το οίκημα ήταν έτοιμο. Στον δεύτερο όροφο, το οίκημα περιλάμβανε έξι κοιτώνες των έξι μαθητών και διαμερίσματα για τον κτηριάρχη και άλλους δύο καθηγητές. Στο ισόγειο υπήρχε αναπαυτήριο, σπουδαστήριο, και δωμάτια για δύο καθηγητές. Παραδίδοντας τα κλειδιά του οικήματος στον διευθυντή του Κολλεγίου στις 28 Σεπτεμβρίου 1959, η Φοίβη Τσολαϊνού είπε «...Διάλεξα το Φοίνικα ως έμβλημα του οικήματος Βασιλείας επειδή μου φάνηκε ιδιαίτερα κατάλληλος για να τιμήσει τη μνήμη μιας γυναίκας η οποία, ύστερα από μια άνετη και ευτυχισμένη ζωή στη γενέθλια γη, ξαφνικά, μέσα στη λαίλαπα της Μικρασιατικής συμφοράς το 1922, έχασε τον

KONANTON AGHION
ATHENS COLLEGE

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ
27 Νοέμ 1983

Αγαπητέ μου **Φοίβη**

Συναισθάνομαι την ανάγκη ν'αποσχετηθώ και γαστρίτις όλους τους εμπαθούς και τον καθενα χωριστά, έμ δέει της αβήρητης ανάγκης νά καταργηθεί τό κρηνίριο της πουτήσας στές Οικετροφείο.

Κλήζω ότι όλοι σες με βρήτε τρέλο να συνεχίσω τη φοίτησή σας στο Κολλέγιο και ν'αναδειχθείτε ανιάζεις της παθείας τού.

Ίσως με τους συνδράφους μου π.κ.ν. θάβινε, λειτουργία και ΜΕΤΩΝΟΙ σες ενδραστε κάθε κρήνη και κρηνοπά.

Με τους εμπαθούς μου στες οικογένειες σας,

και με τήν αγάπη μου

Ηρώς
(Φ.Ι.Λόττας)

Αντίγρ. Διευθυνση,
κκ. Παχίγγ, "υπνωδός και ΜΕΤΩΝΟΙ

1983. Το Οικότροφείο κλείνει οριστικά με απόφαση της Διεύθυνσης του Σχολείου.

άντρα της και ό,τι άλλο είχε στον κόσμο εκτός από τα παιδιά της. Παρ' όλα αυτά μπόρεσε να ξανασηκωθεί, να ξαναφτιάξει τη ζωή της σε μια ξένη χώρα και να κερδίσει την εκτίμηση και την αγάπη όλων όσοι τη γνώριζαν...».

Πηγές

- Δέλτα, Σ. (2004). Το Κολλέγιον Αθηνών. Ίδρυσις, Δράσις και Νέαι Κατευθύνσεις του Προγράμματός του Αθήνα: Ελληνοαμερικανικών Εκπαιδευτικών Ίδρυμα. Κολλέγιο Αθηνών-Κολλέγιο Ψυχικού.
- Καραμάνος, Δ. (2001). Κολλέγιον Αθηνών, 1925-2000: Σταθμοί και Ορόσημα Αθήνα: Κολλέγιον Αθηνών.
- Καραμάνος, Δ. (2010). Μπενάκειο Διδασκτήριο - Ένα Χρονικό Μία Βιογραφία Αθήνα: Ελληνοαμερικανικών Εκπαιδευτικών Ίδρυμα. Κολλέγιο Αθηνών-Κολλέγιο Ψυχικού.
- Φυλακτόπουλος, Γ. (1976). Κολλέγιον Αθηνών. Πενήντα χρόνια από την ίδρυσή του. Αθήνα: Κολλέγιον Αθηνών.
- Davis, H. (1992). The Story of Athens College - The First Thirty-Five Years Athens: Athens College Press.
- Περιοδικό «ΕΡΜΗΣ» τ. 62, Ιανουάριος Μάρτιος 2018.

Οικογενειακή φωτογραφία του Οικότροφείου (1959).

Ο Εμβληματικός Θυρεός του Κολλεγίου Αθηνών

Γράφουν οι Μαρία-Ραφαέλα Συνολάκη, Α8 και Μαρία-Ελισάβετ Μαζαράκη, Β4

➔ Το Κολλέγιο είναι ένα από τα σημαντικότερα σχολεία της Ελλάδας με την πιο πλούσια και ενδιαφέρουσα ιστορία. Όλη η εξέλιξη του Σχολείου μας μέσα στα 100 χρόνια από την ίδρυσή του σηματοδοτείται από ορισμένες πνευματικές αρχές που έχουν ως κύριο σκοπό την διαμόρφωση του ήθους και της προσωπικότητας των μαθητών με στόχο την αγάπη και τον σεβασμό προς τον συνάνθρωπο.

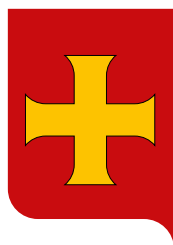
Ο Θυρεός του Κολλεγίου Αθηνών καθιερώθηκε το 1934. Σχεδιάστηκε από τον Διευθυντή του Οικοτροφείου Γεώργιο Φυλακτόπουλο και τον καθηγητή Robert Shaffer. Τα τέσσερα στοιχεία του Θυρεού συμβολίζουν την καταγωγή των Ελλήνων από την Κρητο-Μυκηναϊκή εποχή (πέλεκυς), δια μέσου της κλασικής αρχαιότητας (γλαύκα) και της Βυζαντινής περιόδου (σταυρός), έως τη σύγχρονη αναγεννημένη Ελλάδα (φοίνικας). Από μια άλλη σκοπιά, τα ίδια αυτά στοιχεία προβάλλουν την τετραπλή αποστολή του Κολλεγίου: τη σωματική ανάπτυξη, την πνευματική και την ψυχική καλλιέργεια και την πατριωτική μόρφωση των μαθητών.

Ο διπλούς Πέλεκυς, ένα σύμβολο της Κρητο-Μυκηναϊκής εποχής, αποτελεί ένα όπλο

και ταυτόχρονα ένα εργαλείο, που συμβολίζει την αντίθεση μεταξύ δημιουργίας και καταστροφής, αλλά και τη διαλεκτική σύνθεση ιδεών και γνώσεων. Στην Καρική γλώσσα ονομάζεται λάβρος και από αυτό προέρχεται η λέξη λαβύρινθος. Η διπλή του κίνηση προς τα μέσα και προς τα έξω τον καθιστά σύμβολο της αυτογνωσίας και της εξέλιξης του ανθρώπου. Αντιπροσωπεύει την ιερή ένω-

ση του Ουράνιου θεού και της Γήινης θεάς, την επίγεια δύναμη, αλλά και τον νόμο δράσης-αντίδρασης που διέπει τη φύση, καθώς και κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα. Για τον λόγο αυτόν, εξάλλου, υιοθετήθηκε από το Σχολείο μας, ως σύμβολο της εκπαιδευτικής διαδικασίας που χαρακτηρίζεται από την συνεχή διαπάλη δράσης-αντίδρασης με τελικό στόχο τη γνώση και τη διαμόρφωση της προσωπικότητας των μαθητών. Η εκπαίδευση δεν είναι μια απλή ή εύκολη διαδικασία, αλλά αποτελεί το απαύγασμα της κοπιώδους προσπάθειας όλων των ανθρώπων που εμπλέκονται σε αυτήν, εκπαιδευτικών και μαθητών, γεγονός που αποτυπώνεται από τις δύο κόψεις του Πέλεκυ.

Ο ελληνικός Σταυρός συμβολίζει την Χριστιανική πίστη και τις θρησκευτικές αξίες, καθώς

προβάλλει την Αναγέννηση της σύγχρονης Ελλάδος και την Ορθοδοξία. Ο Σταυρός είναι «Ελληνικός», εφόσον οι τέσσερις βραχίονές του έχουν το ίδιο μήκος, με τη διαφορά ότι είναι λίγο πλατύτεροι στα άκρα. Υποδηλώνει την θρησκευτική και την πνευματική διάσταση της εκπαιδευ-

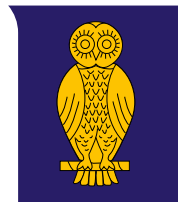

Από το «καλλιεργώ τον εαυτό μου» στο «συμμετέχω και προσφέρω στο κοινό Καλό».

Το τελικό προσχέδιο του Θυρεού του Σχολείου, όπως πρωτοσχεδιάστηκε το 1934 από τον Γεώργιο Φυλακτόπουλο και τον Robert Shaffer.

σης και ενισχύει τις πνευματικές και ηθικές αξίες, συνδυάζοντας την εκπαίδευση με την θρησκεία και την ηθική. Προϋπήρξε του Χριστιανισμού και συμβολίζει τα τέσσερα στοιχεία της φύσεως (αέρας, φωτιά, νερό και γη) και τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα.

Η Γλαύκα, σύμβολο της σοφίας, το ιερό πουλί της Θεάς Αθηνάς, ως νυχτόβιο πτηνό, έχει εξαιρετική

ώραση, ακόμα και στο σκοτάδι και κατά συνέπεια έχει την φυσική ιδιότητα να βλέπει την «αθέατη πλευρά των πραγμάτων», εκεί που άλλοι αδυνατούν να δουν. Συμβολίζει κατ' αυτόν τον τρόπο την «σοφία» που αφορά την μετουσίωση της απλής γνώσης σε βίωμα, και την πνευματικότητα σε στάση ζωής. Κάτι τέτοιο μπορεί να επιτευχθεί μόνο μακριά από το φως της ημέρας, όταν ο άνθρωπος απομονώνεται από το φυσικό περιβάλλον του, προσπαθώντας να ανακαλύψει την αυτογνωσία και την πραγματική υπόσταση των πραγμάτων. Η Γλαύκα εκφράζει την σοφία και την σύνεση. Διαθέτει διόφθαλμη και στερεοσκοπική όραση, καθώς βλέπει και με τα δύο μάτια ένα αντικείμενο στις τρεις διαστάσεις και μπορεί να κάνει εκτίμηση αποστάσεων όπως ο άνθρωπος. Έτσι, λοιπόν, υιοθετήθηκε ως έμβλημα του Σχολείου μας, καταδεικνύοντας την διεισδυτικότητα που θα πρέπει να χαρακτηρίζει την παραγωγή αλλά και την αφομοίωση της γνώσης, καθώς και τα δύο συγκροτούν τον θεμέλιο λίθο της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Ο Φοίνικας είναι το μυθικό ιερό πουλί που αναγεννιάται από τις στάχτες του. Μοιάζει με αετό και τα φτερά του είναι χρυσά και κόκκινα. Πανί-

σχυρο σύμβολο που αφομοιώνει τη δύναμη του ανθρώπου να αναγεννιέται μέσα από τις δυσκολίες του και να γίνεται ακόμα πιο δυνατός. Είχε μάλιστα χρησιμοποιηθεί και από την Φιλική Εταιρεία ως σύμβολο της Ανάστασης του Ελληνικού Κράτους, δηλώνει το τέλος μίας μακροχρόνιας υποδούλωσης, η οποία συνοδεύτηκε από την Αναγέννηση του αγωνιστικού φρονήματος και της πολιτιστικής κληρονομιάς! Από την Κρητο-Μυκηναϊκή εποχή, στην κλασική αρχαιότητα και τη Βυζαντινή περίοδο, το «ψηφιδωτό» του Θυρεού του Σχολείου μας περιλαμβάνει αυτό το πανάρχαιο, ένδοξο και μυθικό πλάσμα, τον Φοίνικα, του οποίου το πορφυρό, βαθυκόκκινο και χρυσό χρώμα βυθισμένο μέσα στο κυανό του πλαισίου αναδεικνύει με γλαφυρό τρόπο τον ανερχόμενο ήλιο, την Αναγέννηση και την πνευματική αφύπνιση. Ως πανανθρώπινο σύμβολο εκφράζει την δύναμη του ανθρώπου να ξεπερνά τις δυσκολίες.

Ο Θυρεός βρίσκεται παντού στον χώρο του Σχολείου μας, τυπωμένος σε πλάκες, στους τοίχους αλλά και σε κάθε είδους έγγραφα και συγχρόνως παραμένει βαθιά τυπωμένος στις καρδιές μας για να μας θυμίζει παντού και πάντοτε τις αξίες που εκφράζει. Μέσα από το συγκείμενο των συμβόλων, αναδύεται ταυτοχρόνως και η τετραπλή αποστολή του Κολlegίου Αθηνών, η πατριωτική μόρφωση σε συνδυασμό με την ορθή ψυχική καλλιέργεια, την πνευματική ανάπτυξη και την σωματική διάπλαση.

Ο Θεσμός του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Ι.

Επιμέλεια: Μαρία Ψαρράκη, Γ2 και Ελευθέριος Ρέβελας, Β6

Όπως αναφέρεται στο Καταστατικό του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, το Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτείται από 11 μέλη που εκλέγονται για μια πενταετία από την τακτική ετήσια Γενική Συνέλευση, με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών.

Το Δ.Σ. ανανεώνεται καθώς εξέρχονται τα μέλη που συμπλήρωσαν πενταετή θητεία. Τα εξερχόμενα μέλη είναι επανεκλέξιμα. Οι αποφάσεις του Δ.Σ. λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των παρόντων και, σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου. Το Δ.Σ., κατά την πρώτη συνεδρίασή του, κάθε χρόνο, εκλέγει τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα και τον Ταμία, που αποτελούν την Εκτελεστική Επιτροπή του.

Το Δ.Σ. ασκεί τη διοίκηση του Σωματείου και την εν γένει διαχείριση της περιουσίας του. Το Σωματείο εκπροσωπείται ενώπιον κάθε αρχής και κάθε τρίτου από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. ή από αναπληρωτών του που ορίζονται από το Δ.Σ. Το Δ.Σ. συνεργάζεται με την Εφορεία Επιτρόπων του Κολlegίου Αθηνών (The Trustees of Athens College in Greece), που ιδρύθηκε στη Νέα Υόρκη συγχρόνως με την ίδρυση του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, για την προαγωγή των σκοπών του Σωματείου και του Κολlegίου Αθηνών.

Το πρώτο Δ.Σ. του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος αποτέλεσαν οι: Επαμεινώνδας Χαρίλαος, Πρόεδρος- Bert Hodge Hill, Αντιπρόεδρος- Στέφανος Δέλτα, Ταμίας- Σταύρος Παπαδάκης, Γενικός Γραμματέας- Εμμανουήλ Μπενάκης, Πέτρος Καλλιγάς, Harold Jaquith, Νικόλαος Κυριακίδης, μέλη. (Λίγο αργότερα ο Εμμανουήλ Μπενάκης αποσύρεται, ανακηρύσσεται Επίτιμο Μέλος και τη θέση του παίρνει ο γιος του Αντώνιος Μπενάκης).

Κατά την 100χρονη πορεία του Κολlegίου, Πρόεδροι του Δ.Σ. διετέλεσαν οι:

Επαμεινώνδας Χαρίλαος,	1925-1947
Αντώνιος Μπενάκης,	1948-1952
Bert Hodge Hill,	1952-1955
Αριστείδης Κυριακίδης,	1955-1967
Αλέξανδρα Παπαδοπούλου,	1967-1974
Γεώργιος Γόντικας,	1974-1990
Χαράλαμπος Βελλής,	1990-2003
Γεώργιος Αναστασόπουλος,	2003-2006
Αλέξανδρος Σαμαράς,	2006-2017
Νικόλαος Τσαβλέρης,	2017- 2021
Αννίκα Παπαντωνίου,	2021- 2024

Η σύνθεση του τωρινού (2024-2025) Διοικητικού Συμβουλίου είναι η ακόλουθη: Αλέξανδρος Φυλακτόπουλος, Πρόεδρος- Δαμιανός Αμπακούμκιν, Αντιπρόεδρος- Γεράσιμος Αλιβιζάτος, Γενικός Γραμματέας- Αλέξανδρος Καμαρινός, Ταμίας- Κωνσταντίνος Δελγκωστόπουλος, Αλέξανδρος Μακρίδης, Βασίλης Νειάδας, Αριστείδης Πίττας, Ελένη Ποταμιάνου, Γιώργος Προκοπίου, Έλλη Φιλιπποπούλου, μέλη.

Ευχαριστούμε τον κύριο Δημήτρη Καραμάνο για τις πληροφορίες που μας διέθεσε.

Αλέξανδρος Φυλακτόπουλος '65

Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Ι.

➤ Ποια είναι τα πιο σημαντικά εφόδια που προσφέρει το Κολλέγιο Αθηνών στους μαθητές του;

Πολλά είναι τα εφόδια που δίνει το Κολλέγιο στους μαθητές και στις μαθήτριες του: η ακαδημαϊκή επάρκεια, η ολοκληρωμένη μόρφωση, και οι αξίες που εμφυσεί είναι μερικά απ' αυτά. Όμως η αυτοπεποίθηση ότι μπορείς να ανταγωνιστείς οποιονδήποτε και οπουδήποτε, είναι το πιο μεγάλο εφόδιο που δίνει στους μαθητές του. Η σιγουριά αυτή εδραιώνεται από τον ανταγωνισμό που βιώνουν οι μαθητές είτε στις Πανελλαδικές Εξετάσεις, είτε σε πανεπιστημια του εξωτερικού και τους ακολουθεί στη μετέπειτα ζωή τους.

Ποια εφόδια έδωσε σε εσάς το Κολλέγιο; Πώς συνέβαλε στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματική σας πορεία;

Τα πιο πάνω ισχύουν και για την περίπτωση μου. Θα έλεγα επιπλέον ότι η καλλιέργεια της ελληνικής αλλά και της αγγλικής γλώσσας, της κριτικής σκέψης, καθώς και η δυνατότητα που μου έδωσε το Σχολείο να παρουσιάζω τις απόψεις μου άφοβα με δημόσιο λόγο, δεξιότητα που ανέπτυξα με την ενασχόλησή μου με τις θεατρικές παραστάσεις μας στο Κολλέγιο, με βοήθησαν πολύ στη μετέπειτα επαγγελματική μου ζωή.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα;

Το Κολλέγιο είναι ένα διαφορετικό Σχολείο. Δεν μας μαθαίνει μόνο γράμματα, αλλά μας μετα-

δίδει βασικές αξίες για να πορευτούμε στη ζωή με εμπιστοσύνη στους άλλους, με αλληλεγγύη, και με διάθεση προσφοράς στο κοινό καλό. Παράλληλα, το λεγόμενο κρυφό curriculum του Κολλεγίου, που είναι όλες οι άλλες δραστηριότητες, οι όμιλοι για την ανάπτυξη των ιδιαιτέρων ενδιαφερόντων του κάθε μαθητή, τα forensics, η καλλιέργεια των τεχνών και της μουσικής, όλα αυτά βοηθούν στην διαμόρφωση ολοκληρωμένων ατόμων.

Υπήρξαν δάσκαλοι/καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

Υπήρξαν δάσκαλοι και καθηγητές που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη μαθητική μου ζωή, με ενέπνευσαν και με βοήθησαν να διαμορφώσω την προσωπικότητά μου. Ο πρώτος μου δημοδιδάσκαλος, ο αλχημιστής Σαχίνης, και οι καθηγητές μου της μουσικής και τέχνης, Δούνιας, Μαλάμος, Πλακωτάκης, και οι μετέπειτα καθηγητές μου, φιλόλογοι και ιστορικοί, Μοσκόβης, Μονογιός, Ρομποτής, Μπούρας, και Καλοκαιρινός - άγνωστα ονόματα σ' εσάς σήμερα, αλλά ιδιαίτερα σημαντικοί για την εποχή μας. Εμείς όμως οι παλαιότεροι έχουμε την σφαλερή εντύπωση ότι μόνο οι δικοί μας καθηγητές ήταν ανεπανάληπτοι γίγαντες. Βλέποντας το Κολλέγιο σήμερα, διαπιστώνω ότι οι τωρινοί μας εκπαιδευτικοί παίζουν έναν εξίσου σημαντικό ρόλο στην εκπαίδευση και στην παιδεία των σημερινών μαθητών του Κολλεγίου και είμαστε όλοι περήφανοι για τους καθηγητές μας. Ξέρετε, η νοσταλγία του παρελθόντος πολλές φορές εξιδανικεύει τα πράγματα.

Συνέντευξη στους
Φαίδωνα Μοίρο, Β5
και
Άγγελο Τάλπα, Γ7

▼
Βλέποντας το Κολλέγιο σήμερα, διαπιστώνω ότι οι τωρινοί μας εκπαιδευτικοί παίζουν έναν εξίσου σημαντικό ρόλο στην εκπαίδευση και στην παιδεία των σημερινών μαθητών του Κολλεγίου και είμαστε όλοι περήφανοι για τους καθηγητές μας.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο; Πώς ήταν η ζωή στο οικοτροφείο; Θεωρείτε πως το οικοτροφείο αποτελεί σημαντικό κομμάτι της Ιστορίας του Κολλεγίου Αθηνών;

Οι αναμνήσεις είναι πολλές και είναι και κατά το πλείστον ευχάριστες. Ήμουν οικοτροφός δέκα χρόνια και η ζωή στο Οικοτροφείο έχει μείνει βαθιά χαραγμένη στη μνήμη μου. Δεν ήταν μια στρατιωτική ζωή με αυστηρότητα και σκληράδα. Ήταν μια ευχάριστη ζωή – οι περισσότεροι απόφοιτοι, που ήταν οικότροφοι, λένε ότι αυτά ήταν τα ευτυχέστερα χρόνια της παιδικής και της εφηβικής τους ηλικίας. Υπήρχε βέβαια πειθαρχία, και ιεραρχία μεταξύ των μαθητών αλλά η ζωή μας ήταν οργανωμένη με έντονο το στοιχείο της αυτοδιοίκησης. Οι μεγαλύτεροι μαθητές επόπτευαν, με την καλή έννοια της λέξης, και καθοργούσαν τους μικρότερους, βοηθώντας συγχρόνως τους καθηγητές του Οικοτροφείου στο έργο τους.

Η ανακούφιση όλων μας ήταν μεγάλη όταν αποχωρούσαν καθημερινά οι εξωτερικοί μαθητές το απόγευμα και το campus ήταν όλο δικό μας, δηλαδή των οικοτρόφων για τα παιχνίδια μας και τα αθλητικά μας. Η ζωή γενικά όλων των παιδιών της εποχής μου ήταν πιο ξέγνοιαστη, χωρίς τις μεγάλες πιέσεις που έχουν οι σημερινοί έφηβοι για την εισαγωγή σε πανεπιστήμια. Υπήρχε χρόνος για παιχνίδι και διασκέδαση.

Ως Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σχολείου

ου έχετε σκεφτεί να επαναφέρετε τον θεσμό του Οικοτροφείου στο Σχολείο;

Το Οικοτροφείο ήταν εκλεκτό τμήμα του Σχολείου. Είχε στην ακμή του, δεκαετίες 1950-1970, περί τους 220 οικοτρόφους, και με τον τρόπο του έδινε τον παλμό και προσδιόριζε το ήθος του Σχολείου. Οι περιφερειακοί υπότροφοι, που ήταν παιδιά από την επαρχία, με δεκαετή ολική υποτροφία, συνέτειναν με την παρουσία τους στην ισορροπία της κοινωνικής διαστρωμάτωσης του μαθητικού πληθυσμού. Κανείς δεν γνώριζε και κανείς δεν ενδιαφερόταν για το ποια παιδιά ήταν περιφερειακοί υπότροφοι. Υπήρχαν βέβαια και παιδιά αστικών οικογενειών καθώς και παιδιά από τη διασπορά.

Η ιδέα επαναφοράς κάποιου είδους Οικοτροφείου έρχεται συχνά προς συζήτηση. Πιστεύω ότι κάποιο νέο μικρό Οικοτροφείο για τους μαθητές μεγαλύτερης ηλικίας, προσαρμοσμένο στις σημερινές κοινωνικές συνθήκες, με μεγαλύτερη εξωστρέφεια και συμμετοχή περιφερειακών υποτρόφων και παιδιών του αποδήμου Ελληνισμού, ίσως και ξένων παιδιών, να είναι ευεργετικό για το Κολλέγιο και θα βοηθούσε πολύ στον πλουραλισμό της μαθητικής κοινωνίας.

Μέσα στους στόχους που θέλουμε να έχουμε είναι το Κολλέγιο να βγάζει υπεύθυνους πολίτες με πατριωτισμό, αλλά και με διεθνή θεώρηση των πραγμάτων, πολίτες του κόσμου, που να έχουν στο νου τους πάντα την προσήλωση στη Δημοκρατία και την προσφορά στην κοινωνία και στο κοινό Καλό.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Η συμβουλή μου θα ήταν να αξιοποιήσει όλα αυτά τα επιπλέον που του προσφέρει απλόχερα το Σχολείο μας, τον αθλητισμό, το εργαλείο της τεχνητής νοημοσύνης, τους ομίλους, το θέατρο, τις ορχήστρες και τις χορωδίες, τα forensics, τις μαθητικές εκπαιδευτικές εκδρομές και εξορμήσεις, το Πανηγύρι, και όλα όσα συνθέτουν την διαφορετική και πλούσια μαθητική εμπειρία του Κολλεγίου.

Ως νέος πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Κολλεγίου Αθηνών ποιους στόχους έχετε θέσει για την αρχή του δεύτερου αιώνα λειτουργίας του Σχολείου;

Βασικός στόχος μας στο ξεκίνημα του δεύτερου αιώνα της ζωής του Κολλεγίου είναι η επιστροφή στις αξίες και στις ρίζες αυτού του μεγάλου Σχολείου. Οι ιδρυτές του το είπαν ξεκάθαρα το 1929, ότι ήθελαν ένα σχολείο που να βγάζει παιδιά με ανθρωπισμό και οι σπουδές στο Κολλέγιο να μην είναι μόνον προσόν της εύπορης τάξης. Θα προσέθετα λοιπόν ότι μέσα στους στόχους που θέλουμε να έχουμε είναι να βγάζει το Κολλέγιο υπεύθυνους πολίτες με πατριωτισμό, αλλά και με διεθνή θεώρηση των πραγμάτων, πολίτες του κόσμου, που να έχουν στο νου τους πάντα την προσήλωση στη Δημοκρατία και την προσφορά στην κοινωνία και στο κοινό Καλό.

Σας ευχαριστούμε θερμά.

**ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΓΑΖΕΙ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΕ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟ,
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΔΙΕΘΝΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ
ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΠΟΥ
ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΝΟΥ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΑ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ
ΚΟΙΝΟ ΚΑΛΟ.**

Γιώργος Αντωνιάδης '80

Chair of the Board of Trustees of Athens College in Greece

Ο κ. Γιώργος Αντωνιάδης '80 στο βήμα κατά την Τελετή Αποφοίτησης 2024

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστούμε που μας παραχωρείτε αυτήν την συνέντευξη. Μπορείτε να μας μιλήσετε για το Board of Trustees και για τον ρόλο του;

Όπως ξέρετε, το Σχολείο μας διοικείται από δύο Boards, το Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο εκλέγεται από το Σωματείο του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος και το Board of Trustees of Athens College, του οποίου είμαι Chair. Το Board of Trustees δημιουργήθηκε το 1926 με κύρια αποστολή την εξεύρεση πόρων για το Σχολείο και την προώθηση των βέλτιστων πρακτικών στην εκπαίδευση σε μία εποχή που η Ελλάδα ήταν πολύ διαφορετική από ό,τι σήμερα. Πολλά χρόνια έχουν περάσει από τότε. Σήμερα το Board of Trustees έχει μια ιδιαίτερα καλή και εποικοδομητική συνεργασία με το Διοικητικό Συμβούλιο για τον στρατηγικό σχεδιασμό

του Σχολείου, παρέχοντας υποστήριξη στον Διευθυντή/President, ώστε να πετύχει στο έργο του. Εστιάζουμε το ενδιαφέρον μας στην εξεύρεση πόρων και πρέπει να αναφέρω ότι με την ευκαιρία του Centennial έχουμε ξεκινήσει συστηματική προσπάθεια για την ενίσχυση του Endowment, με κύριο στόχο τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης ή όπως θα το έλεγα αλλιώς επιδιώκοντας «Excellence in Education».

Για εμένα και τους συναδέλφους μου στο Board of Trustees η Αριστεία στην Εκπαίδευση είναι ένας πολύ σημαντικός στόχος. Θεωρούμε βέβαια ότι η επίτευξη της Αριστείας προϋποθέτει την ύπαρξη σημαντικών πόρων. Η παιδεία στο Κολλέγιο είναι επιδοτούμενη. Καθένας από εσάς πληρώνει δίδακτρα ή λαμβάνει κάποια οικονομική βοήθεια. Αυτά τα δίδακτρα ωστόσο, δεν καλύπτουν το κόστος

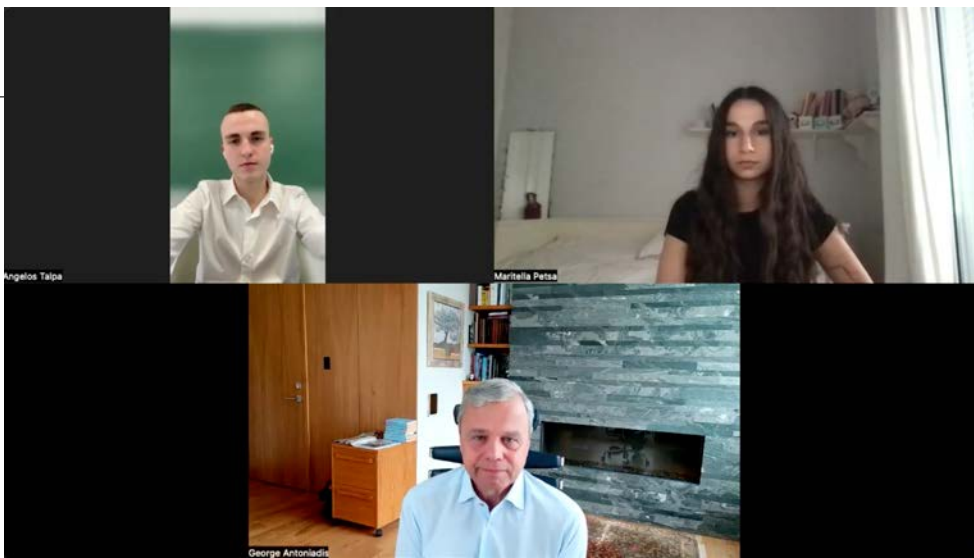
Συνέντευξη στους
Άγγελο Τάλπα, Γ7
και
Στυλιανή-Μαρία
Πέτσα, Γ7

Με την ευκαιρία του Centennial έχουμε ξεκινήσει συστηματική προσπάθεια για την ενίσχυση του Endowment, με κύριο στόχο τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης ή όπως θα το έλεγα αλλιώς επιδιώκοντας «Excellence in Education».

της εκπαίδευσης που προσφέρει το Κολλέγιο. Η διαφορά καλύπτεται από δωρητές, οι οποίοι επιδοτούν τις σπουδές όλων των μαθητών και μαθητριών με πολλούς τρόπους, όπως με την ανέγερση κτηρίων και τη δημιουργία εγκαταστάσεων, με την υποστήριξη της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, με την κάλυψη εκπαιδευτικών προγραμμάτων, με την υποστήριξη του κόστους λειτουργίας του Σχολείου. Επιπλέον, προσφέρουν χρήματα για υποτροφίες, ώστε να απολαμβάνουν την εκπαίδευση που παρέχει το Σχολείο παιδιά που δεν θα είχαν αυτή τη δυνατότητα. Κάθε φορά που μιλάω με ομάδες μαθητών ή αποφοίτων, τους υπενθυμίζω ότι όλα αυτά τα οποία εμείς μάθαμε στο Σχολείο, καθώς και τα εφόδια που πήραμε, σε έναν μεγάλο βαθμό, οφείλονται στις δωρεές που έχουν γίνει αυτά τα 100 χρόνια λειτουργίας του Κολλεγίου.

Κατά την άποψή μου μεγάλη σημασία για την επίτευξη των στόχων ενός εκπαιδευτικού Οργανισμού έχει η συγκέντρωση ενός σημαντικού κεφαλαίου με τη μορφή Endowment. Το Endowment του Board of Trustees δημιουργήθηκε το 1928 - ήταν το πρώτο Endowment του Κολλεγίου, του οποίου οι δωρητές δεν ζουν πια. Παρά ταύτα, το Endowment παραμένει και αποδίδει για πάντα την επιθυμητή δωρεά. Είμαι βέβαιος - σας ξενίζει λίγο αυτό που σας λέω - ότι η δημιουργία και η ενίσχυση του Endowment είναι ο απόλυτα σωστός τρόπος, για να προικίσει κανείς ένα ίδρυμα - στην προκειμένη περίπτωση το Κολλέγιο Αθηνών, ώστε να μπορεί να έχει πόρους για πάντα. Να σας φέ-

ρω ένα παράδειγμα, το παράδειγμα μιας υποτροφίας. Τα διδάκτρα σας είναι - ας πούμε - 12.000 Ευρώ τον χρόνο. Υπάρχουν δύο τρόποι να καλυφθεί το ποσό αυτό από δωρητή. Ο ένας τρόπος είναι να καταβάλλει κάθε χρόνο τα διδάκτρα ενός συγκεκριμένου μαθητή ή μιας μαθήτριας. Σε μερικές περιπτώσεις επιλέγει να προκαταβάλει το ποσό για περισσότερα έτη. Ο άλλος τρόπος, ο τρόπος που για εμένα προσωπικά αλλά και για το Board of Trustees είναι πολύ σημαντικότερος είναι να προσφέρει στο Σχολείο ένα Endowment. Από αυτό το ποσό κάθε χρόνο διατίθεται συνήθως το 4,5% για την κάλυψη της δωρεάς που υποστηρίζει τα διδάκτρα. Το ποσό αυτό λέγεται «draw from the endowment». Το 4,5% που εμείς εκταμιεύουμε είναι συνήθως λιγότερο από τη συνολική απόδοση του κεφαλαίου, που για τα τελευταία 10 χρόνια κατά μέσο όρο είναι 6,1% ετησίως. Οπότε, αν είχαμε κεφάλαιο 300.000 Ευρώ, αυτό θα απέδιδε «draw» 12.000 τον χρόνο εσαεί. Το αρχικό κεφάλαιο διατηρεί την αξία του και μάλιστα αυξάνεται. Με την ασφάλεια που παρέχει στο Σχολείο η απόδοση του Endowment επιτρέπει μακροχρόνιο προγραμματισμό, ενώ παράλληλα αποτελεί μια σίγουρη βάση σε «δύσκολους καιρούς».

Σε μία μικρή παρουσίαση που είχα κάνει πρόσφατα, εξήγησα ότι τα καλύτερα μη κερδοσκοπικά εκπαιδευτικά ιδρύματα δεν στηρίζονται μόνο στα διδάκτρα για την κάλυψη του προϋπολογισμού τους. Και μην ξεχνάτε ότι το Κολλέγιο είναι μη κερδοσκοπικό ίδρυμα. Μία κα-

▼
Σε μία μικρή παρουσίαση που είχα κάνει πρόσφατα, εξήγησα ότι τα καλύτερα μη κερδοσκοπικά εκπαιδευτικά ιδρύματα δεν στηρίζονται μόνο στα διδάκτρα για την κάλυψη του προϋπολογισμού τους.

λή πρακτική είναι να καλύπτεται περίπου το 30% του προϋπολογισμού από δωρεές και «draw from the endowment», και μόνο το 70% ή λιγότερο να καλύπτεται από διδάκτρα. Με αυτόν τον τρόπο ένα ίδρυμα έχει την ευελιξία να υπηρετεί τους στόχους του αποτελεσματικά, χωρίς τα εμπόδια που δημιουργούν οι περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες. Πανεπιστήμια όπως το Princeton ή το Harvard, έχουν δισεκατομμύρια στα δικά τους Endowments. Πέρυσι, το Board of Trustees χάρη στο Endowment έδωσε τη δυνατότητα σε δασκάλους του Δημοτικού να μετεκπαιδευτούν στη Βοστώνη. Φέτος, η συγκεκριμένη δραστηριότητα θα επαναληφθεί. Αυτό είναι ένα παράδειγμα της σημασίας που έχει το Endowment για την ποιότητα της εκπαίδευσης που προσφέρει το Σχολείο.

Μας απασχολεί να ξέρουμε ποια είναι η θέση του Σχολείου μας στον χώρο της εκπαίδευσης. Όπως πιθανώς γνωρίζετε, πολλά σχολεία στην Ελλάδα έχουν εξαγοραστεί από διεθνή funds και το τοπίο της εκπαίδευσης αλλάζει. Και όπως το Κολλέγιο ήταν πάντα στο leading edge, όπως λέω, δηλαδή στην αιχμή του δόρατος, πρέπει να φροντίσουμε, ώστε να διατηρήσει τον ηγετικό του ρόλο.

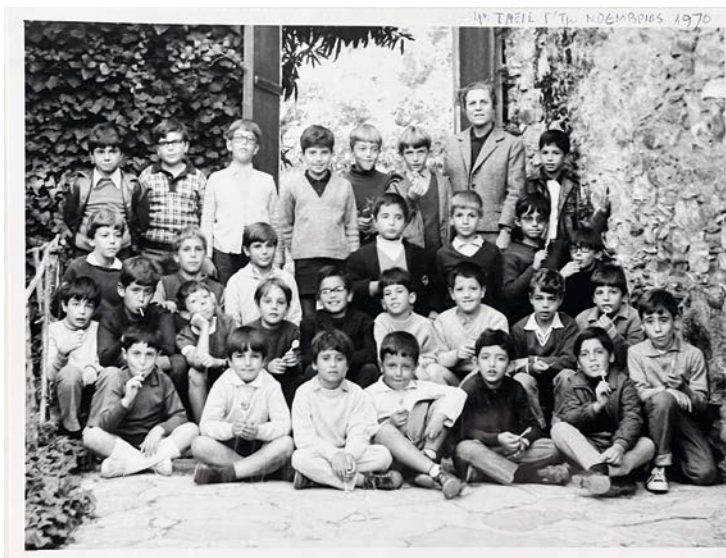
Εσείς τι έχετε αποκομίσει από το Κολλέγιο;

Ας κάνουμε μία ρομαντική αναπόληση: αποφοίτησα το

1980 και έχω πολύ καλές αναμνήσεις από τη ζωή μου στο Κολλέγιο. Μπαίναμε στην Δ' Δημοτικού με εξετάσεις και τελειώναμε στην 7^η Γυμνασίου ή στην Δ' Λυκείου, όπως θα λέγατε εσείς. Έμαθα πολλά στο Σχολείο. Έμαθα τη μελέτη, την επιμονή, έμαθα ότι δεν υπάρχουν περιορισμοί, ότι, εάν βάλεις το κεφάλι κάτω και εργαστείς σκληρά για κάτι που πιστεύεις και αγαπάς, θα το πετύχεις.

Γίνεται συχνά λόγος για τους δεσμούς που έχουν μεταξύ τους οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Κολλεγίου. Ισχύει αυτή η συνθήκη;

Στη διάρκεια των σχολικών χρόνων υπήρχαν πολύ καλές φιλικές σχέσεις μεταξύ των συμμαθητών. Είμαστε, πιστεύω, μία πολύ δεμένη κοινότητα. Συναντώ απόφοιτους του Κολλεγίου στα τέσσερα σημεία της Γης και αυτομάτως έχουμε πολύ καλή χημεία. Δημιούργησα στενές φιλίες, οι οποίες πέρασαν τη δοκιμασία του χρόνου και έχουν επιβιώσει μέχρι σήμερα. Έχω πάρα πολύ καλές αναμνήσεις από τους δασκάλους μου, τους καθηγητές, τα μαθήματα, τα γέλια, τα αστεία, τις εκδρομές... Ήμουν μέλος των Forensics τότε, και θυμάμαι ένα ταξίδι που κάναμε στη Θεσσαλονίκη. Μου έχει μείνει αξέχαστο. Πήγαμε με το νυχτερινό τρένο από τον σταθμό Λαρίσης στη Θεσσαλονίκη και δεν κοιμήθηκε κανείς. Είναι μια μοναδική ανάμνηση. Τα Πανηγύρια, οι Όμιλοι, - εγώ είχα πάθος με την αεροπλοΐα και ήμουν ίσως και ο ιδρυτής του Αεροναυτικού Ομίλου. Εδώ και 30 χρόνια, έχω ιδρύσει μια εταιρεία που δραστηριοποιείται στον χώρο της αεροπορίας και νομίζω ότι για αυτήν την επαγγελματι-

4^η Δημοτικού,
τμήμα γ, Νοέμβριος 1970
2^η σειρά, 2^{ος} από δεξιά

κή μου δραστηριότητα οφείλω πολλά στις ώρες που περνούσαμε στον Αεροναυτικό Όμιλο, αλλά και στους άλλους Ομίλους. Υπήρχε και Αρχαιολογικός Όμιλος στο Κολλέγιο. Ο τότε President είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την αρχαιολογία και είχε υποστηρίξει τη δημιουργία Αρχαιολογικού Ομίλου. Πρωταγωνιστής την εποχή 1970-72 ήταν ο Γιάννης Λώλος '72, ο οποίος στη συνέχεια έγινε καθηγητής αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων. Θυμάμαι ότι τα μέλη του Ομίλου βρήκαν στον λόφο του Κολλεγίου οψιδιανούς, που τοποθετήθηκαν σε προθήκη στο Μπενάκειο.

Ποιο πιστεύετε ότι πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου;

Θα έλεγα ότι το Κολλέγιο πρέπει να παρέχει την καλύτερη σφαιρική παιδεία και να προετοιμάζει υπεύθυνους πολίτες με έντονο το αίσθημα της προσφοράς. Και όταν μιλάω για σφαιρική παιδεία, δεν μιλάω για αποστήθιση, δεν μιλάω για φορμαλισμό. Εννοώ να είναι σε θέση οι μαθητρίες και οι μαθητές να αντιμετωπίζουν ένα πρόβλημα Μαθηματικών ή Φυσικής βρίσκοντας την καλύτερη λύση, καθώς και να αναπτύσσουν ένα θέμα έκθεσης με αποτελεσματικό τρόπο και πρωτότυπη σκέψη. Και νομίζω ότι αυτό πρέπει να είναι

το όραμα του Σχολείου. Οι καιροί αλλάζουν. Υπάρχουν οι νόμοι, υπάρχουν οι κανονισμοί, που υπαγορεύουν διαφορετικούς τρόπους για το πώς πρέπει να αντιμετωπίσει κανείς το οποιοδήποτε πρόβλημα. Το Κολλέγιο έχει δείξει διαχρονικά, 100 χρόνια τώρα, ότι τα καταφέρνει. Μεγάλη επιτυχία του Σχολείου μας αποτελεί η επέκταση της ισχύος του Ιδρυτικού Νόμου του Κολλεγίου Αθηνών σε όλες τις σχολικές μονάδες του ΕΕΙ το 2024, που δίνει τη δυνατότητα παρέκκλισης από τα Προγράμματα της Πολιτείας. Έτσι μπορούμε να σχεδιάσουμε το εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Σχολείου με τρόπο που θα μας επιτρέψει και πάλι να πρωτοπορήσουμε.

Επίσης, υπάρχει και η έννοια του giving back, του να δίνεις πίσω, να ανταποδίδεις. Είναι κάτι το οποίο δεν ήξερα καλά, όταν ήμουν στο σχολείο. Πρέπει να καταλάβουν οι μαθητές και οι μαθήτριες ότι καλό είναι να δίνεις και κάτι από αυτό που έχεις, ότι κι αν είναι αυτό. Αυτό το οποίο είναι πολύ σημαντικό, είναι οι μαθητές και οι μαθήτριες, όταν τελειώνουν το σχολείο, να αισθάνονται κάποια ηθική υποχρέωση να δώσουν κάτι πίσω στο σχολείο τους στο μέλλον. Από τη δική μου εποχή θυμάμαι την Εξόρμηση. Υπήρχε το θέμα της Κύπρου. Κάναμε fundraising

▼
Μεγάλη επιτυχία του Σχολείου μας αποτελεί η επέκταση της ισχύος του Ιδρυτικού Νόμου του Κολλεγίου Αθηνών σε όλες τις σχολικές μονάδες του ΕΕΙ το 2024, που δίνει τη δυνατότητα παρέκκλισης από τα Προγράμματα της Πολιτείας.

για την Κύπρο. Είχαμε λιτά γεύματα μια φορά τον μήνα, τότε που τρώγαμε καθημερινά στην τραπεζαρία. Όταν η κόρη μου τελείωσε από ένα καλό prep school στην Βοστώνη, το πρώτο πράγμα που έκαναν ως αποφοιτούσα τάξη ήταν να δώσει ο καθένας από δέκα δολάρια - ένα μικρό ποσό, που συμβολίζει όμως ότι κάτι πρέπει να δώσεις πίσω στο σχολείο σου. Ένας από τους τρόπους που εγώ δίνω πίσω στο Σχολείο μου είναι ο χρόνος που αφιερώνω ως εθελοντής στο Board of Trustees. Επίσης, έχω κάνει και δωρεές στο Σχολείο, το κατά δύναμη. Θα ήθελα να έβλεπα ένα steady state, μία κατάσταση που η έννοια του «ανταποδίδω στο σχολείο» να είναι μέρος της συνείδησης κάθε αποφοίτου του Κολλεγίου. Εσείς ως τελειόφοιτοι, ενθουσιασμένοι για το επόμενο βήμα της ζωής σας, δεν πρέπει να ξεχνάτε τι έκανε για εσάς το Σχολείο και ότι οφείλετε να ανταποδώσετε κάτι από όσα σας προσέφερε.

Θεωρείτε πως όταν αποφοιτήσατε εσείς, που ήταν μικρότεροι οι αριθμοί των μαθητών, ήταν πιο εύκολο να υιοθετηθεί αυτή η νοοτροπία; Ήσασταν πιο συνειδητοποιημένοι και ως προς την ενότητα μεταξύ σας και ως προς το giving back, από ό,τι είμαστε εμείς;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μερικά πράγματα χάνονται στο μέγεθος. Όπως θα έλεγε κανείς στα αγγλικά, μερικά πράγματα δεν είναι scalable. Ένα εργοστάσιο, αν αντί για 10 προϊόντα παράγει 20, πιθανώς να είναι πιο οικονομικό για την εταιρεία που έχει το εργοστάσιο. Η παιδεία δεν είναι εργοστάσιο, ωστόσο. Πρώτιστο μέλημα του Board of Trustees και του Διοικητικού Συμβουλίου είναι η παροχή της καλύτερης δυνατής

Commencement 1980, Ομιλία Valedictorian

Ο Διευθυντής/President John Summerskill
συγχαίρει τον Γ. Αντωνιάδη μετά την ομιλία του

παιδείας. Πιστεύω ότι εδώ προκύπτει ένα ενδιαφέρον ζήτημα. Το ζήτημα του μεγέθους του Σχολείου, που πρέπει να γίνει αντικείμενο συζήτησης. Εμείς, όταν αποφοιτήσαμε, ήμασταν 100 άτομα. Στη δική σας περίπτωση οι απόφοιτοι έχουν υπερτετραπλασιαστεί. Παρά ταύτα, η παιδεία που προσφέρει το Σχολείο εξακολουθεί να είναι υψηλού επιπέδου. Ωστόσο, κανείς δεν μπορεί να επαναπαύεται. Πιστεύω ότι πάντα υπάρχει περιθώριο βελτίωσης.

Το πρώτο σας πτυχίο είναι από το ΕΤΗ. Πώς ήταν η μετάβαση κατευθείαν στο εξωτερικό μετά την αποφοίτησή σας; πώς το Κολλέγιο σας προετοίμασε για αυτήν;

Πρώτον, υπήρχε μια διαφορά, είχαμε έναν χρόνο παραπάνω. Αυτό έχει μεγάλη σημασία. Ξέρετε, σε πολλά σχολεία εκτός Ελλάδος οι μαθητές μετά την ολοκλήρωση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης επιλέγουν να έχουν το λεγόμενο gap year. Υπό μία έννοια η 4η Λυκείου, για εμάς 7η Γυμνασίου, ήταν ένα gap year μέσα στο Σχολείο. Διότι όλοι οι συνομήλικοί μας από άλλα σχολεία αποφοιτούσαν, ενώ εμείς μέναμε ένα χρόνο ακόμα.

Υπάρχει και η έννοια του **giving back**, του να δίνεις πίσω, να ανταποδίδεις. Είναι κάτι το οποίο δεν ήξερα καλά, όταν ήμουν στο Σχολείο. Πρέπει να καταλάβουν οι μαθητές και οι μαθήτριες ότι καλό είναι να δίνεις και κάτι από αυτό που έχεις, ό,τι κι αν είναι αυτό.

Όταν σε πενήντα χρόνια από τώρα, θα κοιτάξετε πίσω, θα δείτε ότι αν είχατε ξεκινήσει τις πανεπιστημιακές σπουδές σας το 2025 ή το 2026, αυτό δεν θα έκανε καμία διαφορά. Μάλιστα τώρα, ειδικότερα στην Αμερική, η πρακτική του gap year είναι τόσο διαδεδομένη, που υπάρχουν και υποτροφίες για να κάνεις gap year. Θυμάμαι τους συμμαθητές μου να λένε ότι ο πρώτος χρόνος στο πανεπιστήμιο ιδιαίτερα στην Αμερική και την Αγγλία ήταν αρκετά εύκολος, διότι είχαν πολύ καλά εφόδια από το επτάταξιο σχολείο.

Όταν εγώ αποφοίτησα από το Κολλέγιο, πήγαμε για σπουδές μαζί με τον καλύτερό μου φίλο στη Ζυρίχη - και ήταν ίσως η πιο δύσκολη επιλογή, διότι δεν ακολουθήσαμε την πεπατημένη οδό προς ένα αμερικανικό ή βρετανικό πανεπιστήμιο. Αποφασίσαμε να πάμε στο ΕΤΗ, στο Πολυτεχνείο της Ζυρίχης, διότι πιστεύαμε ότι είναι ένα ιδιαίτερα καλό σχολείο και θα ακονίζαμε περισσότερο τη σκέψη μας, πράγμα το οποίο και έγινε.

Σε εσάς τότε η εβδόμη Γυμνασίου ήταν υποχρεωτική η προαιρετική;

Υποχρεωτική. Το «Επταετές Πρόγραμμα» του Κολλεγίου ξεκίνησε να εφαρμόζεται το σχολικό έτος 1930-31. Μερικά χρόνια

μετά από εμάς η εβδόμη Γυμνασίου έγινε προαιρετική. Πολύς φορές υπάρχουν θεσμοί και πράγματα που δεν περνάνε τη δοκιμασία του χρόνου και εξαφανίζονται, όπως εξαφανίστηκε και αυτό. Όπως επίσης εξαφανίστηκε και το Οικοτροφείο. Υπάρχει πάντα μεγάλη συζήτηση για το Οικοτροφείο. Εγώ πιστεύω ότι όλα τα εξαιρετικά σχολικά ιδρύματα πρέπει να έχουν Οικοτροφείο. Ξέρω ότι η κοινωνία στην Ελλάδα έχει αλλάξει τα τελευταία πενήντα χρόνια - παρά ταύτα βλέπεις πολύ καλά σχολεία να έχουν οικοτροφεία και είναι ενδιαφέρον θέμα συζήτησης. Δημιουργεί μια διαφορετική κοινωνική ζωή μέσα στο Σχολείο και επίσης επιτρέπει να λειτουργεί καλύτερα και ο θεσμός των υποτροφιών.

Πιστεύετε ότι το Κολλέγιο ανέκαθεν προετοίμαζε και συνεχίζει να προετοιμάζει τους μαθητές και τις μαθήτριές του για τις προκλήσεις που θα συναντήσουν στο μέλλον;

Λίγο πριν μίλησα για εξαιρετικούς πολίτες με την ευρεία έννοια. Το ότι ξέρω να λύνω μία εξίσωση δεν σημαίνει ότι μπορώ να προσφέρω στην κοινωνία. Η γνώση επίλυσης μιας εξίσωσης σημαίνει ότι ξέρω να σκέφτομαι και άρα είμαι σε θέση να λύσω άλλα θέματα, τα οποία μπο-

**ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΕΒΛΕΠΑ ΕΝΑ
STEADY STATE, ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ
Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ «ΑΝΤΑΠΟΔΙΔΩ ΣΤΟ
ΣΧΟΛΕΙΟ» ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ
ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΚΑΘΕ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥ.**

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕΤΕ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΤΕ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΣΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ.

**Centennial Fundraising Dinner
Ιανουάριος 2025
Μεγάλη Βρετανία**

Από αριστερά:
**Καθηγητής
Σπύρος Ν. Πολλάλης,**
*Διευθυντής/President
Κολλεγίου Αθηνών*
Γιώργος Αντωνιάδης,
*Chair of the Board of
Trustees of Athens College
in Greece*
Αννίκα Παπαντωνίου,
*Πρόεδρος της Centennial
Committee, τ. Πρόεδρος
του ΔΣ του ΕΕΙ*
Αλέξης Φυλακτόπουλος,
Πρόεδρος του ΔΣ του ΕΕΙ

ρεί να βοηθήσουν και εμένα και την κοινωνία. Να προσφέρω στο σύνολο μέσα στο οποίο λειτουργώ. Θυμάμαι ότι στο Σχολείο οι δάσκαλοί μας φρόντιζαν να σκεφτόμαστε κατά αυτόν τον τρόπο, να υπάρχει ανοιχτό πνεύμα, να μπορούμε να εφαρμόζουμε αυτά που έχουμε μάθει σε πολλά άλλα ευρύτερα ζητήματα. Και νομίζω ότι το Κολλέγιο, σύμφωνα τουλάχιστον με τη δική μου εμπειρία, αυτό το έκανε καλά. Βέβαια πρέπει να είναι δεκτική και η άλλη πλευρά. Αν ο μαθητής δεν ενδιαφέρεται να διευρύνει τη σκέψη του, αυτό δεν μπορείς να του το διδάξεις. Αλλά νομίζω ότι αυτό είναι που έχει σημασία και αυτό είναι που διαφοροποιεί το Σχολείο μας. Γι' αυτό πολλοί από τους αποφοίτους έχουν πετύχει αυτό που ήθελαν να πετύχουν. Άλλωστε αυτός δεν πρέπει να είναι ο στόχος; Θυμάμαι τους ρητορικούς διαγωνισμούς, τα Forensics, τους Ομίλους, τόσες δυνατότητες που άνοιγαν τη σκέψη και την οπτική των μαθητών.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Στο Σχολείο είστε απόλυτα προφυλαγμένοι. Όταν αποφοιτήσετε θα ανοίξει μια καινούρια πόρτα, θα ανοίξουν καινούργιοι δρόμοι και ελπίζω ότι θα ακολουθήσετε αυτό που πιστεύετε και επιθυμείτε. "Be true to yourselves". Πρέπει να προσπαθήσετε, για να πετύχετε τους στόχους σας, χωρίς να κάνετε υποχωρήσεις. Νομίζω ότι και το Σχολείο πρέπει να δίνει αυτό το μήνυμα, ότι δηλαδή δεν πρέπει να κάνουμε υποχωρήσεις, όταν είναι δυνατόν, ώστε να μπορούμε να πούμε μετά από 20 χρόνια ότι κυνηγήσαμε ό,τι για εμάς ήταν σημαντικό. Νομίζω ότι ο αναστοχασμός είναι ο καλύτερος τρόπος, για να αξιολογήσει κανείς αυτά που έκανε και να κατανοήσει πού βρίσκεται.

Όταν το 1975 εμείς είχαμε καθίσει στο προαύλιο στα σκαλιά του Μπενακείου και ο τότε Πρό-

εδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Τσάτσος μίλησε στη γιορτή της πενήνταετηρίδας, πραγματικά ήταν ένα περίεργο αίσθημα, διότι γιορτάζαμε τα πενήντα χρόνια του Σχολείου. Και τώρα σας μιλάω 50 χρόνια αργότερα. Σκεφτείτε το. Μήπως θα ήταν ενδιαφέρον να μιλήσετε στους συμμαθητές σας για το τι θα προσφέρετε στο Σχολείο σε 50 χρόνια από τώρα; Θα γυρίσετε πίσω να βοηθήσετε το Σχολείο είτε ως μέλη κάποιας επιτροπής είτε μέσω κάποιας δωρεάς; Μην το ξεχάσετε! Είστε περίπου 17-18 χρονών, σε πενήντα χρόνια θα είστε 68. Νομίζω πως μέχρι τότε θα έχετε πετύχει πολλά από αυτά που ονειρεύεστε τώρα και θα πρέπει να μην ξεχνάτε τα θεμέλια που αποκτήσατε στο Κολλέγιο.

Επιλογικά...

Ο ρόλος ενός Trustee δεν είναι να επεμβαίνει στην καθημερινότητα του Σχολείου. Δεν είμαστε Executive Board, είμαστε ένα Board of Trustees και παρέχουμε στήριξη στον Διευθυντή/President, όταν μας ζητηθεί, μέσω των Επιτροπών μας. Έχουμε ευθύνη για την οικονομική ευρωστία και τη στρατηγική κατεύθυνση του Σχολείου, ώστε να μπορεί να προσφέρει ποιοτική εκπαίδευση. Και θέλουμε να διασφαλίσουμε ότι αυτό θα συμβαίνει και τα επόμενα 100 χρόνια. Στην 50^η επέτειο του Κολλεγίου ήμουν μαθητής. Τώρα είναι η 100^η επέτειος του Κολλεγίου και είμαι απόφοιτος και Chair of the Board of Trustees. Στα 150 χρόνια του Σχολείου θα σας έχουμε παραδώσει τη σκυτάλη. Είμαι σίγουρος ότι τότε ως απόφοιτοι εσείς και οι συμμαθητές σας και οι συμμαθητρίδες σας θα μιλήσετε στον ΑΘΗΝΑΙΟ για το πώς βλέπετε το Σχολείο του 2075.

Σας ευχαριστούμε θερμά.

▼
Έχουμε ευθύνη για την οικονομική ευρωστία και τη στρατηγική κατεύθυνση του Σχολείου, ώστε να μπορεί να προσφέρει ποιοτική εκπαίδευση.

Καθηγητής Σπύρος Ν. Πολλάλης

Διευθυντής/President του Κολλεγίου Αθηνών

↑ Ποιες θεωρείτε τις σημαντικότερες προκλήσεις με τις οποίες καλείται σήμερα να αντιμετωπίσει μία εκπαιδευτική κοινότητα; πώς το Κολλέγιο προετοιμάζει τους μαθητές και τις μαθήτρίες του, για να αντιμετωπίσουν τέτοιες προκλήσεις;

Η εκπαιδευτική κοινότητα αντιμετωπίζει πολλές προκλήσεις. Μια από τις σημαντικότερες είναι να προετοιμάσει τις μαθήτριες και τους μαθητές, ώστε να είναι σε θέση να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του αυριανού κόσμου.

Γεγονότα και εξελίξεις που συντελούνται σε παγκόσμιο επίπεδο, όπως η εμφάνιση του Covid-19, η κλιματική αλλαγή και οι γεωπολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις, αποδεικνύουν ότι δεν είναι εύκολο να προβλέψει κανείς το μέλλον, την πραγματικότητα μέσα στην οποία θα ζήσει και θα εργασθεί η δική σας γενιά. Πώς μπορεί σε μια τέτοια εποχή η εκπαίδευση να προετοιμάσει κατάλληλα τις μαθήτριες και τους μαθητές για τη ζωή και την εργασία; Η απάντηση είναι ότι το Σχολείο έχει ως στόχο να τους εκπαιδεύει, ώστε να είναι σε θέση να λύσουν προβλήματα και να διαχειρίζονται νέες προκλήσεις σε ένα ταχέως μεταβαλλόμενο περιβάλλον.

Στις εποχές των μεγάλων αλλαγών είναι σημαντικό να έχει αποκτήσει κανείς γερά θεμέλια. Και εσείς θα ξεκινήσετε την πανεπιστημιακή σας ζωή με τα εφόδια που σας προσφέρει το Κολλέγιο: αρχές, ακαδημαϊκές βάσεις, πολύπλευρες εμπειρίες που σας ενέπνευσαν κοινωνική ευαισθησία, ποικίλες δράσεις που σας καλλιέργησαν ψυχικά και πνευματικά.

Ο Διευθυντής/President Καθηγητής Σπύρος Ν. Πολλάλης με τους μαθητές του Λυκείου Κολλεγίου Αθηνών (από αριστερά προς τα δεξιά) Αικατερίνη-Μαρία Αγοράνου, Γ1, Άγγελος Τάλπα, Γ7, Ελευθέριο Ρέβελα, Γ6, Στυλιανή-Μαρία Πέτσα, Γ7, Οδυσσέα-Δημήτριο Λυμπερόπουλο, Α7, Αριστείδη Παπά, Α6, Ανδρέα Ράλλη, Γ7

Συνέντευξη στους:

Αικατερίνη-Μαρία Αγοράνου, Γ1,
Οδυσσέα-Δημήτριο Λυμπερόπουλο, Α7,
Αριστείδη Παπά, Α6,
Στυλιανή-Μαρία Πέτσα, Γ7,
Ανδρέα Ράλλη, Γ7,
Ελευθέριο Ρέβελα, Γ6,
Άγγελος Τάλπα, Γ7

Ποια θέματα αποτελούν για εσάς προτεραιότητες αναφορικά με την ανάπτυξη της προσωπικότητας των μαθητών;

Στόχος του Σχολείου μας είναι να διαμορφώνει συνειδητούς, ενεργούς και υπεύθυνους πολίτες, έτοιμους να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο. Το «πολίτης τρέφον» που συνοδεύει τον Θυρέο στο επετειακό λογότυπο δηλώνει την επιδίωξη δημιουργίας ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων με κοινωνικές ευαισθησίες, έτοιμων να αναλάβουν υπεύθυνους ρόλους στην κοινωνία. Η Ενεργός Πολιτεΐτητα προϋποθέτει την ενεργό συμμετοχή σε δράσεις και αποφάσεις με υπευθυνότητα, την έκφραση απόψεων με επιχειρήματα, αλλά και την ικανότητα του

ατόμου να λαμβάνει υπόψη τη γνώμη των άλλων.

Σημαντική προτεραιότητα αποτελεί η διάπλαση ατόμων που ενεργούν με εντιμότητα και έχουν χτίσει προσωπικότητα με σταθερή συμπεριφορά και ακεραιότητα. Μια προσωπικότητα που εμπνέει σεβασμό και εμπιστοσύνη στο οικογενειακό, στο εργασιακό και στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον.

Ποιες δεξιότητες θεωρείτε σημαντικές για την ζωή των μαθητών μετά την αποφοίτησή τους από το σχολείο;

Η προσαρμοστικότητα αποκατά ολοένα και μεγαλύτερη σημασία λόγω των ραγδαίων εξελίξεων στην εποχή μας. Η προσαρμοστικότητα συνδέεται με την αναζήτηση νέων εμπειρι-

ΣΤΙΣ ΕΠΟΧΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΛΛΑΓΩΝ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΝΑ ΕΧΕΙ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΓΕΡΑ ΘΕΜΕΛΙΑ.

ών, την εκμάθηση νέων δεξιοτήτων, την αποδοχή της αλλαγής και την απόκτηση ψυχικής ανθεκτικότητας.

Καθώς επικοινωνούμε καθημερινά και συνυπάρχουμε με διαφορετικούς ανθρώπους, ιδιαίτερα σημαντικές είναι και οι κοινωνικές δεξιότητες, όπως η συνεργατικότητα, η δυνατότητα επικοινωνίας, η ενεργητική ακρόαση και η ομαδικότητα. Οι κοινωνικές δεξιότητες ενισχύονται από την ενσυναίσθηση, που μας βοηθάει να κατανοήσουμε την οπτική γωνία των άλλων, να μπορούμε στη θέση τους και τελικά να ζούμε αρμονικά όλοι μαζί.

Το σημαντικότερο για έναν απόφοιτο είναι να έχει μάθει πώς να μαθαίνει, έτσι ώστε να μπορεί να αποκτά καινούργιες γνώσεις και να καλλιεργεί νέες δεξιότητες. Αυτό είναι το πρωταρχικό εφόδιο για το μέλλον.

Τι σημαίνει για εσάς Αριστεία;

Η έννοια της Αριστείας συνδέεται άμεσα, αλλά δεν περιορίζεται στις ακαδημαϊκές επιδόσεις των μαθητριών και των μαθητών στο σχολείο και στο Πανεπιστήμιο.

Η Αριστεία επιτυγχάνεται όταν κάποιοι καινοτομεί, ανοίγει δρόμους, συνεργάζεται, υπηρέτει αξίες, πασχίζει για την επίτευξη των στόχων του και γίνεται παράδειγμα για τους άλλους. Η έννοια της Αριστείας συνδέεται επίσης με την ευρύτερη κοινωνική, ψυχική-συναίσθηματική, σωματική και γνωστική ανάπτυξη του ατόμου.

Στο Κολλέγιο οι δυο ύψιστες τιμητικές διακρίσεις που απο-

νέμονται στους τελειοφοίτους, τα Βραβεία Valedictorian και Salutatorian, αποτελούν διακρίσεις συνολικής αριστείας.

Ποια θα θέλατε να είναι η σημαντικότερη προσφορά σας όταν λήξει η θητεία σας ως Προέδρου;

Με κύρια επιδίωξη τη συνεχή βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου που παράγεται στο Σχολείο μας οι στρατηγικές αποφάσεις μας έχουν ως στόχο τη σύνδεση της παράδοσης με την καινοτομία, την έμφαση στις ανθρωπιστικές σπουδές και στην ελληνική γλώσσα, την αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας, την εγκατάληψη της αποστήθισης και την ενίσχυση της κριτικής σκέψης και της δυνατότητας επεξεργασίας και σύνθεσης πληροφοριών. Όλα τα επιτεύγματα του Σχολείου προϋποθέτουν την ενεργό συμβολή των διδασκόντων στη λήψη και εφαρμογή εκπαιδευτικών και παιδαγωγικών αποφάσεων. Η συνεργασία με γονείς που αποδέχονται τις εκπαιδευτικές και παιδαγωγικές προσεγγίσεις του Σχολείου είναι επίσης κομβικής σημασίας.

Πώς αισθάνεστε που είστε ο Διευθυντής-President αυτήν την ιστορική στιγμή που το Κολλέγιο γιορτάζει 100 χρόνια ζωής;

Αισθάνομαι την ευθύνη της χάραξης της πορείας του Κολλεγίου στο ξεκίνημα του δεύτερου αιώνα της ιστορίας του, σε απόλυτη συνεργασία με τη Διοίκηση και τους εκπαιδευτικούς, λαμβάνοντας υπόψη τις αντιλή-

ψεις της ευρύτερης Κολλεγιακής οικογένειας. Βασιζόμαστε στην παράδοση, τους θεσμούς και τα επιτεύγματα αυτού του εμβληματικού Σχολείου έχοντας πάντοτε στραμμένο το βλέμμα μας στο μέλλον.

Ποιες δράσεις έχετε αναλάβει για τον εορτασμό της εκατονταετίας;

Με την καθοδήγηση της Centennial Steering Committee, η οποία αποτελείται από μέλη των δύο Συμβουλίων και του Σωματείου, διοργανώνουμε και έχουμε ήδη ξεκινήσει να πραγματοποιούμε μια σειρά δράσεων και εκδηλώσεων, οι σημαντικότερες από τις οποίες είναι:

► **Καλλιτεχνικές εκδηλώσεις** που περιλαμβάνουν:

- Τη συναυλία στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος
- Εκθέσεις έργων τέχνης, όπως η έκθεση της γλύπτριας Αλεξάνδρας Αθανασιάδη στους χώρους του Σχολείου και η Έκθεση Τεχνών του International Baccalaureate Diploma Programme στο Ζάππειο Μέγαρο, καθώς και
- Θεατρικές παραστάσεις

▼
Αισθάνομαι την ευθύνη της χάραξης της πορείας του Κολλεγίου στο ξεκίνημα του δεύτερου αιώνα της ιστορίας του, σε απόλυτη συνεργασία με τη Διοίκηση και τους εκπαιδευτικούς.

Εάν παίρνατε εσείς συνέντευξη από μαθητές του Λυκείου ποια ερώτηση θα τους υποβάλατε ως πιο σημαντική;

Ποια είναι τα στοιχεία που εκτιμάτε από την παιδεία που λαμβάνετε στο Κολλέγιο;

Ποιες συμβουλές θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

► Συνέδρια:

- Ημερίδα εκπαιδευτικών του Κολλεγίου με θέμα «Διδακτικές Πρακτικές»
- Συνέδριο του ΣΑΚΑ με θέμα «Περιβάλλον, Κλιματική Αλλαγή και Ενέργεια»
- Διεθνές Εκπαιδευτικό Συνέδριο με θέμα τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση στον 21ο αιώνα
- 2^ο Συνέδριο για αποφοίτους του Κολλεγίου Αθηνών «Η κοινωνία της Γνώσης-Πανεπιστημιακές Σπουδές»
- Συνέδριο με τη συμμετοχή εκπαιδευτικών, αλλά και εκπροσώπων ολόκληρης της Κολλεγιακής Κοινότητας, που θα συζητήσουν τους στόχους και τις προτεραιότητες του στρατηγικού σχεδιασμού του Σχολείου

► **Έκθεση για την Ιστορία του Κολλεγίου Αθηνών**, στην οποία θα αποτυπωθούν σημαντικές πτυχές της εκατονταετούς πορείας του Σχολείου μας, που θα δώσουν τη δυνατότητα αναστοχασμού και σύνδεσης με το αύριο

► **Κεντρική εκδήλωση** για τα 100 χρόνια του Κολλεγίου, στην οποία θα παρουσιασθεί η ιστορία του Σχολείου και η πολύπλευρη προσφορά του στην εκπαίδευση, τον πολιτισμό και την κοινωνία

► **Εκδόσεις** που συνδέονται με την Ιστορία του Κολλεγίου

Η μεγάλη συναυλία των μουσικών συνόλων του Κολλεγίου Αθηνών στην κατάμεστη αίθουσα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής στις εγκαταστάσεις του Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

Το σημαντικότερο για έναν απόφοιτο είναι να έχει μάθει πώς να μαθαίνει.

► **Εκδηλώσεις fundraising** στην Ελλάδα, τη Μ. Βρετανία και τις ΗΠΑ

► **Town Hall Meetings με ομάδες αποφοίτων, εκπαιδευτικών και γονέων.** Σε αυτές τις συναντήσεις οι συμμετέχοντες κάνουν προτάσεις για τον εορτασμό της Εκατονταετηρίδας, καθώς και για την ανάπτυξη και περαιτέρω βελτίωση του Σχολείου, μετά από συζήτηση για τις στρατηγικές προτεραιότητες και το όραμα του Κολλεγίου.

Σε όλες τις εκδηλώσεις ενθαρρύνεται η δημιουργική εμπλοκή εκπαιδευτικών και μαθητριών και μαθητών. Οι απόφοιτοι καλούνται να συμμετάσχουν ενεργά στις δράσεις που πραγματοποιούμε. Θέλουμε ο εορτασμός των 100 χρόνων να εμπνεύσει την Κολλεγιακή Κοινότητα στο σύνολό της και να μας κάνει όλους υπερήφανους για το Σχολείο μας.

- Να αξιοποιεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τον χρόνο της/του.
- Να αξιοποιεί τις γνώσεις και τις συμβουλές των εκπαιδευτικών.
- Να συμμετέχει στις ποικίλες εξωδιδακτικές δραστηριότητες που προσφέρει το Κολλέγιο.
- Να έχει μια ηθική πυξίδα που να ορίζει τη στάση ζωής της/του.

Ποιο κατά την γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Η εκπαίδευση και η παιδεία των μαθητριών και των μαθητών του, η ευρύτερη καλλιέργειά τους, ώστε να είναι υπερήφανο το Σχολείο για τη στάση τους, όταν θα αναλάβουν υπεύθυνους ρόλους στην κοινωνία.

Σας ευχαριστούμε θερμά!

**ΘΕΛΟΥΜΕ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ
100 ΧΡΟΝΩΝ ΝΑ ΕΜΠΝΕΥΣΕΙ ΤΗΝ
ΚΟΛΛΕΓΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΣ
ΚΑΝΕΙ ΟΛΟΥΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ
ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ.**

Χρίστος Ι. Κωνσταντόπουλος

Συνδιευθυντής Κολλεγίου Αθηνών & Διευθυντής Λυκείου Κολλεγίου Αθηνών

➔ Ποια είναι τα συναισθήματά σας που το Κολλέγιο κλείνει τα 100 χρόνια ζωής του;

Το εφετινό ορόσημο της συμπλήρωσης ενός αιώνα ζωής του Κολλεγίου Αθηνών πυροδοτεί συναισθήματα βαθιάς συγκίνησης, υπερηφάνειας και αισιοδοξίας. Ως Συνδιευθυντής, νιώθω ιδιαίτερη τιμή και υπερηφάνεια που υπηρετώ ένα Σχολείο με τόσο πλούσια ιστορική διαδρομή και τόσο δυναμική παρουσία στον χώρο της εκπαίδευσης. Η δέσμευση του Κολλεγίου στην ακαδημαϊκή αριστεία και η προσφορά του στην εκπαίδευση και την κοινωνία της πατρίδας μας αποτελούν διαχρονικούς πυλώνες της λειτουργίας του. Η εκατονταετηρίδα του σηματοδοτεί όχι μόνο μια λαμπρή διαδρομή, αλλά και μια σταθερή δέσμευση για το μέλλον.

Απεριόριστη ευγνωμοσύνη τρέφω προς όλους όσους συνέβαλαν σε αυτήν τη σπουδαία πορεία του Σχολείου. Οι μαθητές, οι εκπαιδευτικοί, το προσωπικό, οι γονείς, οι απόφοιτοι, οι δωρητές και οι ευεργέτες αποτελούν την ψυχή του Κολλεγίου. Η αφοσίωσή τους έχει καταστήσει το Σχολείο μας ένα από τα

κορυφαία εκπαιδευτικά ιδρύματα διεθνώς, το οποίο με επιτυχία ανταποκρίνεται διαχρονικά στις προκλήσεις και τις επιταγές των εποχών, τηρώντας απαρέγκλιτα τις θεμελιώδεις αξίες του.

Παράλληλα, νιώθω το βάρος της ευθύνης και του καθήκοντος της επένδυσης στο μέλλον του Σχολείου. Ο εορτασμός των 100 χρόνων δεν είναι απλώς μια ευκαιρία να τιμήσουμε το παρελθόν, αλλά και μια στιγμή να στοχαστούμε για την πορεία μας στο μέλλον. Οι νέες προκλήσεις στην εκπαίδευση και κυρίως η επιρροή που ασκεί πλέον η τεχνητή νοημοσύνη, αναδιαμορφώνουν τα παραδοσιακά μαθησιακά υποδείγματα και ανοίγουν νέες δυνατότητες και προοπτικές. Καλούμαστε να ενισχύσουμε την καινοτομία, να καλλιεργήσουμε ακόμη περισσότερο το πνεύμα της αλληλεγγύης και να προετοιμάσουμε τους μαθητές και τις μαθήτρές μας για έναν διαρκώς μεταβαλλόμενο κόσμο. Αυτά είναι ζητήματα που μας απασχολούν, καθώς κοιτάμε μπροστά με αισιοδοξία και αποφασιστικότητα.

Η επέτειος των 100 χρόνων είναι ένας σπουδαίος σταθμός, αλλά δεν είναι ο προορισμός.

Συνέντευξη
στους
Άγγελο Τάλπα, Γ7
και
Ανδρέα Ράλλη, Γ7

▼
**Τρέφω
απεριόριστη
ευγνωμοσύνη
προς όλους
όσοι συνέβαλαν
σε αυτήν τη
σπουδαία πορεία
του Σχολείου.
Οι μαθητές, οι
εκπαιδευτικοί,
το προσωπικό,
οι γονείς, οι
απόφοιτοι, οι
δωρητές και
οι ευεργέτες
αποτελούν
την ψυχή του
Κολλεγίου.**

Με την εμπειρία, τις αξίες και τη δυναμική που έχουμε, μπορούμε να συνεχίσουμε να προσφέρουμε εκπαίδευση υψηλού επιπέδου, που δεν διαμορφώνει μόνο άριστους μαθητές αλλά και υπεύθυνους, δημιουργικούς και ηθικά ακέραιους πολίτες. Η ιστορία του Κολλεγίου μάς διδάσκει ότι η εξέλιξη και η αριστεία είναι διαρκείς διαδικασίες – και είμαι βέβαιος ότι τα επόμενα χρόνια θα είναι εξίσου λαμπρά και γεμάτα επιτυχίες.

Ποια είναι η σημαντικότερη εμπειρία σας στο Κολλέγιο;

Η σημαντικότερη εμπειρία μου στο Κολλέγιο Αθηνών συνδέεται με τη διαχρονική αλληλεπίδρασή μου με τους μαθητές και τη διαμόρφωση της εκπαιδευτικής τους πορείας. Ως καθηγητής Μαθηματικών, είχα την ευκαιρία να δω γενιές μαθητών να εξελίσσονται, να κατακτούν τη γνώση και να ωριμάζουν ως προσωπικότητες. Η χαρά της διδασκαλίας, η ικανοποίηση από την πρόοδο των μαθητών και η δυνατότητα να συμβάλω στην καλλιέργεια της κριτικής τους σκέψης αποτελούν ανεκτίμητα βιώματα που με συνοδεύουν σε όλη μου την πορεία. Ιδιαίτερα συγκινητικές είναι οι στιγμές κατά τις οποίες συναντώ πρώην μαθητές μου, καταξιωμένους πλέον στον χώρο εργασίας τους και υπεύθυνους πολίτες, που μοιράζονται μαζί μου την επίδραση που είχε το Κολλέγιο στη ζωή τους. Αυτές οι συναντήσεις επιβεβαιώνουν ότι η εκπαίδευση δεν είναι απλώς μια διαδικασία μετάδοσης γνώσεων, αλλά μια βαθιά ανθρώπινη σχέση που αφήνει ανεξίτηλο αποτύπωμα.

**Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ
ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΜΙΑ
ΛΑΜΠΡΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ
ΜΙΑ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟ
ΜΕΛΛΟΝ.**

Πώς αισθάνεστε κάθε φορά με την αρχή μιας σχολικής χρονιάς και με την λήξη της αντίστοιχα;

Κάθε νέα σχολική χρονιά ξεκινά με ένα αίσθημα ενθουσιασμού, προσμονής και ευθύνης. Η αρχή της χρονιάς είναι πάντα μια στιγμή γεμάτη ενέργεια, καθώς το Σχολείο ξαναζωντανεύει με τις φωνές και τα χαμόγελα των μαθητών. Η επιστροφή στις αίθουσες σηματοδοτεί μια νέα ευκαιρία για μάθηση, ανάπτυξη και εξέλιξη, τόσο για τους μαθητές όσο και για τους εκπαιδευτικούς. Ως Συνδιδευθυντής, αισθάνομαι την ευθύνη να διασφαλίσω ότι κάθε παιδί θα έχει τις συνθήκες και τα εφόδια για να αξιοποιήσει στο έπακρο τις δυνατότητές του. Η έναρξη μιας σχολικής χρονιάς είναι η στιγμή όπου θέτουμε στόχους, σχεδιάζουμε νέες δράσεις και δημιουργούμε ένα περιβάλλον που εμπνέει και ενδυναμώνει τους μαθητές μας.

Καθώς η χρονιά προχωρά, παρακολουθώ με ικανοποίηση τη σταδιακή πρόοδο των μαθητών, τις μικρές και μεγάλες κατακτήσεις τους, τις στιγμές που

▼
Θα ήθελα να δω την εκπαιδευτική διαδικασία να γίνεται ακόμη πιο διαδραστική, με πιο εξατομικευμένη προσέγγιση στη μάθηση, ώστε ο κάθε μαθητής να μπορεί να αναπτύξει πλήρως το δυναμικό του.

ξεπερνούν προκλήσεις και εξελίσσονται τόσο ακαδημαϊκά όσο και ως προσωπικότητες. Βλέπω επίσης την προσπάθεια των εκπαιδευτικών, την αφοσίωσή τους στο έργο τους, και όλα αυτά μου δίνουν χαρά και δύναμη. Κάθε μέρα στο Σχολείο είναι μια ευκαιρία για μάθηση και βελτίωση, και αυτό είναι που κάνει το εκπαιδευτικό έργο τόσο δυναμικό και γεμάτο νόημα.

Η λήξη της σχολικής χρονιάς, από την άλλη, είναι μια στιγμή ανάμεικτων συναισθημάτων. Υπάρχει η χαρά της ολοκλήρωσης, η ικανοποίηση από τους στόχους που επιτεύχθηκαν και η υπερηφάνεια για την πρόοδο των μαθητών. Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχει και η συγκίνηση, ειδικά για εκείνους που αποχαιρετούν το Σχολείο, τους τελειόφοιτους του Λυκείου που ετοιμάζονται για το επόμενο μεγάλο βήμα της ζωής τους. Κάθε χρόνο, βλέποντάς τους να αποφοιτούν, νιώθω τη βαθιά σημασία του έργου μας: να διαμορφώνουμε ανθρώπους που είναι έτοιμοι να αντεπεξέλθουν στις προκλήσεις της ζωής με γνώσεις, αξίες και αυτοπεποίθηση.

Τέλος, η ολοκλήρωση μιας σχολικής χρονιάς είναι και μια στιγμή αναστοχασμού. Αναλογιζόμαστε τι πήγε καλά, τι μπορούμε να βελτιώσουμε και πώς θα κάνουμε την επόμενη χρονιά ακόμη πιο δημιουργική και αποτελεσματική. Το Σχολείο είναι ένας ζωντανός οργανισμός που εξελίσσεται συνεχώς, και κάθε χρόνος είναι ένα βήμα προς τη βελτίωση και την ανανέωση. Έτσι, ακόμα και όταν κλείνει ένας κύκλος, γνωρίζουμε ότι ένας νέος ετοιμάζεται να ξεκινήσει, γεμάτος καινούριες προκλήσεις, ευκαιρίες και συγκινήσεις.

Τι θα θέλατε να αλλάξετε επί των ημερών σας στο Σχολείο;

Ως Συνδιδευθυντής του Κολλεγίου Αθηνών, έχω την ευθύνη να υπηρετήσω την ιστορική κληρονομιά του Σχολείου, ενώ ταυτόχρονα να συμμετέχω ενεργά στην προσπάθεια που καταβάλλουν όλοι οι stakeholders του Σχολείου για την καλλιέργεια ενός εκπαιδευτικού περιβάλλοντος που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των μαθητών του 21ου αιώνα. Το Κολλέγιο Αθηνών είναι ένα Σχολείο που ξεχωρίζει, επειδή δεν προσφέρει απλώς την τυπική εκπαίδευση αλλά ολόπλευρη και πολυπρισματική παιδεία. Ενσωματώνει πολλά θεμελιώδη στοιχεία που υπερβαίνουν τα τυπικά προγράμματα σπουδών και την παραδοσιακή εκπαίδευση προετοιμάζοντας τους μαθητές του για την πολυπλοκότητα ενός διασυνδεδεμένου κόσμου, εξοπλίζοντάς τους με τις γνώσεις, τις δεξιότητες και τις συμπεριφορές που είναι απαραίτητες για να γίνουν παγκόσμιοι ηγέτες και δημιουργοί αλλαγών.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΩΣ ΜΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ ΓΝΩΣΕΩΝ, ΑΛΛΑ ΜΙΑ ΒΑΘΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΧΕΣΗ ΠΟΥ ΑΦΗΝΕΙ **ΑΝΕΞΙΤΗΛΟ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ.**

Θα έλεγα λοιπόν ότι θα ήθελα όχι να αλλάξω, αλλά να συμβάλω με όλες μου τις δυνάμεις στη διατήρηση όλων αυτών. Επιπλέον θα ήθελα να δω την εκπαιδευτική διαδικασία να γίνεται ακόμη πιο διαδραστική, με πιο εξεταστικευμένη προσέγγιση στη μάθηση, ώστε ο κάθε μαθητής να μπορεί να αναπτύξει πλήρως το δυναμικό του. Παράλληλα, θα ήθελα να δω το Κολλέγιο να ενισχύει περαιτέρω τη σχέση του με την κοινωνία και τον κόσμο. Το Σχολείο μας έχει παράδοση στην καλλιέργεια της ηγεσίας και της κοινωνικής ευθύνης, και πιστεύω ότι μπορούμε να κάνουμε ακόμη περισσότερα για να διαμορφώσουμε πολίτες με έντονη αίσθηση προσφοράς.

Τέλος, μια σημαντική αλλαγή που θα ήθελα να δω είναι η περαιτέρω αξιοποίηση της τεχνολογίας στη μαθησιακή διαδικασία. Η τεχνολογία δεν πρέπει να είναι απλώς ένα εργαλείο υποστήριξης, αλλά ένα μέσο που ενισχύει τη δημιουργικότητα και την κριτική σκέψη. Το Σχολείο μας μπορεί να είναι πρωτοπόρο στην εκπαιδευτική καινοτομία, αξιοποιώντας προηγμένες τεχνολογίες, όπως η τεχνητή νοημοσύνη, η εικονική πραγματικότητα και οι διαδραστικές πλατφόρμες μάθησης, ώστε να παρέχει στους μαθητές μια εμπειρία εκπαίδευσης που είναι συναρπαστική, εξατομικευμένη και προσαρμοσμένη στις προκλήσεις του μέλλοντος.

Πώς θα περιγράφατε την αποστολή και το όραμα του Κολλεγίου Αθηνών για τους μαθητές του Λυκείου;

Η αποστολή και το όραμα του Κολλεγίου Αθηνών για τους μαθητές του Λυκείου επικεντρώνονται στη διαμόρφωση ολοκληρωμένων, ηθικών και ακαδημαϊκά άρτιων προσωπικοτήτων, έτοιμων να διαδραματίσουν πρωταγωνιστικό ρόλο στην ελληνική αλλά και στη διεθνή κοινωνία. Αποστολή του Σχολείου είναι η παροχή υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης και η καλλιέργεια της κριτικής σκέψης, της καινοτομίας και της αγάπης για τη γνώση. Παράλληλα, προάγει την ακεραιότητα, την υπευθυνότητα, τον σεβασμό και την κοινωνική ευαισθησία. Καλλιεργεί ηγετικές ικανότητες και πνεύμα κοινωνικής ευθύνης, ενθαρρύνοντας τη συμμετοχή σε δράσεις εθελοντισμού και κοινωνικής συνεισφοράς. Ενθαρρύνει τους μαθητές να αναπτύξουν τις δεξιότητες, τα ταλέντα και τα ενδιαφέροντά τους μέσα από ποικίλες εκπαιδευτικές, καλλιτεχνικές και αθλητικές δραστηριότητες. Σφυρηλατεί την ταυτότητα όχι μόνο του Έλληνα πολίτη αλλά και του πολίτη του κόσμου, με προγράμματα που ενισχύουν τη διαπολιτισμική επικοινωνία και την προσαρμοστικότητα.

Το όραμά μας είναι ένα Σχολείο που δεν περιορίζεται στη μετάδοση γνώσεων, αλλά που καλλιεργεί τη δημιουργικότητα,

▼
Το όραμά μας είναι ένα Σχολείο που δεν περιορίζεται στη μετάδοση γνώσεων, αλλά που καλλιεργεί τη δημιουργικότητα, τη συνεργασία και την προσαρμοστικότητα. Θέλουμε οι απόφοιτοί μας να είναι όχι μόνο επιτυχημένοι επαγγελματίες, αλλά και άνθρωποι με ευθύνη, όραμα και ανθρωπιστικές αξίες.

τη συνεργασία και την προσαρμοστικότητα. Θέλουμε οι απόφοιτοί μας να είναι όχι μόνο επιτυχημένοι επαγγελματίες, αλλά και άνθρωποι με ευθύνη, όραμα και ανθρωπιστικές αξίες. Θέλουμε να είναι έτοιμοι να γίνουν ηγέτες στο πεδίο που θα επιλέξουν, όχι μόνο λόγω των ακαδημαϊκών τους επιδόσεων, αλλά και λόγω της ικανότητάς τους να σκέφτονται πρωτοποριακά και να αντιμετωπίζουν προβλήματα με δυναμισμό. Το Σχολείο στοχεύει να δημιουργήσει πολίτες του κόσμου με ελληνικές ρίζες και οικουμενικό πνεύμα, που θα διαπρέψουν σε όποιον τομέα επιλέξουν, έχοντας εφόδια για μια ζωή μάθησης, ηγεσίας και κοινωνικής προσφοράς.

Τέλος, το Κολλέγιο Αθηνών παραμένει ένας εκπαιδευτικός οργανισμός που εξελίσσεται συνεχώς, χωρίς να χάνει την παράδοσή του. Το όραμά μας για το Λύκειο είναι να συνεχίσει να είναι ένας χώρος έμπνευσης, γνώσης και δημιουργίας, όπου οι μαθητές θα αποκτούν τα εφόδια για να διαμορφώσουν το μέλλον τους με σιγουριά και αυτοπεποίθηση. Με σεβασμό στην ιστορία μας και ταυτόχρονα με βλέμμα στραμμένο στο μέλλον, θα συνεχίσουμε να υπηρετούμε το όραμα μιας εκπαίδευσης που συνδυάζει την ακαδημαϊκή αριστεία με την ηθική συγκρότηση και την κοινωνική υπευθυνότητα.

Ποιες είναι οι προτεραιότητες και στόχοι του Λυκείου για τα επόμενα χρόνια;

Το Λύκειο του Κολλεγίου Αθηνών, με την ιστορική του διαδρομή και τη δέσμευσή του στην ακαδημαϊκή αριστεία, έχει ως βασική του προτεραιότητα να προσφέρει στους μαθη-

τές μια εκπαίδευση που δεν τους προετοιμάζει απλώς για τις πανεπιστημιακές τους σπουδές. Στόχος μας βέβαια είναι να διατηρήσουμε το υψηλό ακαδημαϊκό επίπεδο, ενισχύοντας παράλληλα την καλλιέργεια δεξιοτήτων κριτικής σκέψης, επίλυσης προβλημάτων και δημιουργικότητας. Η εκπαίδευση όμως δεν μπορεί να είναι στατική, γι' αυτό και θα συνεχίσουμε να εξελίσσουμε τα προγράμματά μας, ενσωματώνοντας σύγχρονες παιδαγωγικές μεθόδους και νέα γνωστικά αντικείμενα που ανταποκρίνονται στις ανάγκες του 21ου αιώνα. Άλλωστε, η τεχνητή νοημοσύνη υπόσχεται να φέρει επανάσταση στον τρόπο με τον οποίο μεταδίδεται και προσλαμβάνεται η γνώση και το Κολλέγιο πρέπει να είναι προετοιμασμένο να ανταποκριθεί στις νέες προκλήσεις.

Μια δεύτερη βασική προτεραιότητα είναι η αναβάθμιση της εκπαιδευτικής εμπειρίας μέσα από ένα ισορροπημένο πρόγραμμα που συνδυάζει τη διεπιστημονική προσέγγιση, τη βιωματική μάθηση και την προσωπική ανάπτυξη. Θέλουμε οι μαθητές μας να συμμετέχουν ενεργά σε μαθητικούς διαγωνισμούς, εκπαιδευτικά προγράμματα, συνεργασίες με πανεπιστήμια και πρωτοβουλίες που ενισχύουν τη διασύνδεση της εκπαίδευσης με την πραγματική ζωή. Παράλληλα, επιδιώκουμε να ενισχύσουμε τις δράσεις κοινωνικής προσφοράς και να ενθαρρύνουμε την ανάληψη πρωτοβουλιών, καλλιεργώντας στους μαθητές το αίσθημα της υπευθυνότητας, του εθελοντισμού, της περιβαλλοντικής συνείδησης και της έμπρακτης κοινωνικής προσφοράς.

Ένας ακόμη σημαντικός στόχος για τα επόμενα χρόνια είναι η δημιουργία ενός υποστηρικτικού περιβάλλοντος με έμφαση στην ψυχι-

▼
Σταθερή προτεραιότητά μας αποτελεί η αξιοποίηση της τεχνολογίας και η επιδίωξη της καινοτομίας στη μαθησιακή διαδικασία. Θέλουμε ένα Λύκειο που πρωτοπορεί στην εφαρμογή της τεχνητής νοημοσύνης, της ψηφιακής μάθησης και των διαδραστικών μεθόδων διδασκαλίας.

κή ανθεκτικότητα των μαθητών. Η μαθητεία στο Λύκειο συνιστά μια ιδιαίτερα απαιτητική περίοδο, γεμάτη από συνεχείς προκλήσεις και κρίσιμες αποφάσεις για το μέλλον. Με την ενίσχυση των συμβουλευτικών υπηρεσιών, την προώθηση της συναισθηματικής νοημοσύνης και την καλλιέργεια δεξιοτήτων αυτογνωσίας και διαχείρισης άγχους, στοχεύουμε στη δημιουργία μιας εκπαιδευτικής εμπειρίας που δεν εστιάζει μόνο στις επιδόσεις, αλλά και στην ολόπλευρη ανάπτυξη των μαθητών.

Τέλος, σταθερή προτεραιότητά μας αποτελεί η αξιοποίηση της τεχνολογίας και η επιδίωξη της καινοτομίας στη μαθησιακή διαδικασία. Θέλουμε ένα Λύκειο που πρωτοπορεί στην εφαρμογή της τεχνητής νοημοσύνης, της ψηφιακής μάθησης και των διαδραστικών μεθόδων διδασκαλίας. Με αυτόν τον τρόπο, επιδιώκουμε να προσφέρουμε στους μαθητές μας τα εφόδια που χρειάζονται για να ανταποκριθούν στις σύγχρονες προκλήσεις, διατηρώντας ταυτόχρονα τις διαχρονικές αξίες του Σχολείου μας: την ακαδημαϊκή αριστεία, την ηθική καλλιέργεια και την κοινωνική ευθύνη.

Πώς πιστεύετε ότι πρέπει να προετοιμαστεί το Σχολείο για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι μαθητές στον σύγχρονο κόσμο, όπως η ψηφιακή εποχή, η περιβαλλοντική κρίση και οι κοινωνικές αλλαγές;

Το Κολλέγιο Αθηνών, με την ιστορική του πορεία και τη δέσμευσή του στην ακαδημαϊκή αριστεία, οφείλει να προετοιμάσει τους μαθητές του για έναν κόσμο που μεταβάλλεται ραγδαία. Οι προκλήσεις της ψηφιακής εποχής, της περιβαλλοντικής κρίσης και των κοινωνικών αλλαγών απαιτούν από το Σχολείο να προσαρμόζεται διαρκώς, προσφέροντας μια εκπαίδευση που εφοδιάζει τους μαθητές με τις απαραίτητες γνώσεις, δεξιότητες και αξίες. Ο ρόλος μας δεν είναι μόνο να μεταδίδουμε πληροφορίες, αλλά να διαμορφώνουμε κριτικά σκεπτόμενους, υπεύθυνους και ενεργούς πολίτες που θα μπορούν να ανταποκριθούν στις προκλήσεις του μέλλοντος.

Η ψηφιακή εποχή έχει μεταμορφώσει ριζικά τον τρόπο που μαθαίνουμε, εργαζόμαστε και επικοινωνούμε. Το Σχολείο οφείλει να ενσωματώνει στην εκπαιδευτική διαδικασία τα πιο προ-

**Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ
 ΑΝΑΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΑ
 ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ
 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΟΙΓΕΙ
 ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ.**

Ο Συνδριευθυντής Κολλεγίου Αθηνών & Διευθυντής Λυκείου Κολλεγίου Αθηνών κ. Χρίστος Ι. Κωνσταντόπουλος με τους μαθητές Άγγελο Τάλλα, Γ7 και Ανδρέα Ράλλη, Γ7

Ποιες είναι οι πιο σημαντικές αξίες που πιστεύετε ότι οφείλει να μεταδώσει το Κολλέγιο στους μαθητές του;

Το Κολλέγιο Αθηνών, ως εκπαιδευτικός οργανισμός με μακρά ιστορία και παράδοση, οφείλει να μεταδίδει στους μαθητές και στις μαθήτριά τους αξίες που θα τους διαμορφώσουν ως υπεύθυνους, ηθικούς και ενεργούς πολίτες. Ενθαρρύνουμε τους μαθητές να στοχεύουν ψηλά, να επιδιώκουν τη γνώση με πάθος και να αναπτύσσουν τις ικανότητές τους στον μέγιστο δυνατό βαθμό. Ωστόσο, η γνώση δεν είναι απλώς ένα εργαλείο επιτυχίας, αλλά μια διαρκής αναζήτηση και συνεχής προσπάθεια για αυτοβελτίωση.

Παράλληλα, το Κολλέγιο δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην αξία της ηθικής ακεραιότητας και του σεβασμού. Η καλλιέργεια ήθους είναι αναπόσπαστο μέρος της εκπαιδευτικής μας αποστολής. Θέλουμε οι μαθητές μας να λειτουργούν με ειλικρίνεια, υπευθυνότητα και σεβασμό προς τους άλλους. Σε έναν κόσμο που αλλάζει διαρκώς και αντιμετωπίζει ηθικά διλήμματα, η ικανότητα να λαμβάνει κανείς αποφάσεις βασισμένες σε αξίες και αρχές είναι ζωτικής σημασίας.

Εξίσου σημαντική είναι η αξία της κοινωνικής ευθύνης και της προσφοράς. Το Κολλέγιο διδάσκει στους μαθητές τη σημασία της ενεργού συμμετοχής στην κοινωνία, ενισχύοντας την ενσυναίσθηση και την αλληλεγγύη. Μέσα από προγράμματα εθελοντισμού, δράσεις κοινωνικής ευθύνης και συνεργασίες με φορείς, οι μαθητές μαθαίνουν να αναγνωρίζουν τις ανάγκες των συνανθρώπων τους και να συνεισφέρουν ουσιαστικά, χτίζο-

ηγμένα εκπαιδευτικά εργαλεία, εξοπλίζοντας τους μαθητές με δεξιότητες ψηφιακού εγγραμματισμού, προγραμματισμού και ανάλυσης δεδομένων. Παράλληλα, είναι κρίσιμο να τους εξοικειώσουμε όχι μόνο στη χρήση εργαλείων τεχνολογίας, αλλά και να τους προετοιμάσουμε ώστε να προσεγγίζουν με κριτική σκέψη τις πληροφορίες, να διαχειρίζονται με υπευθυνότητα την παρουσία τους στο διαδίκτυο και να προστατεύονται από τους κινδύνους της ψηφιακής εποχής.

Η περιβαλλοντική κρίση αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της εποχής μας και το Σχολείο πρέπει να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στην εκπαίδευση των μαθητών γύρω από τη βιωσιμότητα και την οικολογική συνείδηση. Μέσα από εκπαιδευτικά προγράμματα και βιωματικές δράσεις οι μαθητές μπορούν να κατανοήσουν την κρισιμότητα της κλιματικής αλλαγής και να μάθουν πώς μπορούν να συμβάλλουν στη διαμόρφωση ενός πιο βιώσιμου κόσμου. Το Κολλέγιο μπορεί να γίνει πρότυπο περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης, αναλαμβάνοντας δράσεις κοινωνικής ευαισθητοποίησης και εφαρμόζοντας ακόμη περισσότερο πράσινες πρακτικές στην καθημερινή λειτουργία του. Οι κοινω-

νικές αλλαγές που βιώνει ο σύγχρονος κόσμος απαιτούν από το Σχολείο να καλλιεργήσει την ενσυναίσθηση, τον αλληλοσεβασμό και την αλληλεγγύη. Το Κολλέγιο πρέπει να συνεχίσει να προάγει τις αρχές της ισότητας και της δικαιοσύνης, δημιουργώντας ένα σχολικό περιβάλλον που προωθεί τη συνεργασία και την κοινωνική ευθύνη.

Η προετοιμασία για το μέλλον δεν μπορεί να είναι στατική· πρέπει να είναι μια συνεχής διαδικασία ανανέωσης και εξέλιξης. Το Σχολείο οφείλει να προσαρμόζει το εκπαιδευτικό του πρόγραμμα, να ενθαρρύνει τη δια βίου μάθηση και να διαμορφώνει εκπαιδευτικές πρακτικές που ανταποκρίνονται στις εξελίξεις της επιστήμης, της τεχνολογίας και της κοινωνίας. Η ανάπτυξη της συναισθηματικής νοημοσύνης, της δημιουργικότητας και της επίλυσης προβλημάτων είναι το ίδιο σημαντική με την ακαδημαϊκή γνώση, ώστε οι μαθητές να γίνουν ευέλικτοι και προσαρμοστικοί στις αλλαγές που θα αντιμετωπίσουν. Το Κολλέγιο Αθηνών, ως εκπαιδευτικό ίδρυμα με ηγετική θέση, οφείλει να προετοιμαστεί δυναμικά για τις σύγχρονες προκλήσεις, προσφέροντας στους μαθητές του τα απαραίτητα εφόδια για έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία.

▼
Το Σχολείο οφείλει να προσαρμόζει το εκπαιδευτικό του πρόγραμμα, να ενθαρρύνει τη δια βίου μάθηση και να διαμορφώνει εκπαιδευτικές πρακτικές που ανταποκρίνονται στις εξελίξεις της επιστήμης, της τεχνολογίας και της κοινωνίας.

ντας ένα αίσθημα συλλογικής ευθύνης. Στο Σχολείο καλλιεργείται η περιβαλλοντική συνείδηση και προωθούνται δράσεις που ενισχύουν τη βιωσιμότητα και το οικολογικό πνεύμα.

Τέλος, η αξία της δημιουργικότητας και της προσαρμοστικότητας είναι απαραίτητη για την προετοιμασία των μαθητών μας σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία. Ενθαρρύνουμε την καινοτομία, την κριτική σκέψη και τη διάθεση για εξερεύνηση νέων ιδεών. Θέλουμε οι απόφοιτοί μας να είναι ευέλικτοι, ικανοί να αντιμετωπίζουν σε προκλήσεις και να συνεισφέρουν θετικά με πρωτοποριακές λύσεις. Σημαντικό είναι να μπορούν να διαχειριστούν δυσκολίες, αποτυχίες και προκλήσεις, διατηρώντας μια θετική και δυναμική στάση ζωής. Το Κολλέγιο, μέσα από τη συνολική εκπαιδευτική εμπειρία, διαμορφώνει πολίτες με γνώσεις, ήθος και κοινωνική συνείδηση, έτοιμους να ηγηθούν και να δημιουργήσουν ένα καλύτερο μέλλον.

Ποιες είναι οι κύριες προκλήσεις που βιώνει το Σχολείο μας σήμερα, και πώς σχεδιάζετε να τις αντιμετωπίσετε;

Το Κολλέγιο Αθηνών, ως ένας οργανισμός με ιστορία 100 ετών, βρίσκεται αντιμέτωπο με νέες και πολυσύνθετες προκλήσεις που προκύπτουν από τις ραγδαίες κοινωνικές και τεχνολογικές αλλαγές. Μία από τις κυριότερες προκλήσεις είναι η ενσωμάτωση της τεχνολογίας στην εκπαιδευτική διαδικασία με τρόπο που ενισχύει τη μάθηση χωρίς να περιορίζει την κριτική σκέψη και την προσωπική αλληλεπίδραση. Σχεδιάζουμε να ενισχύσουμε την εκπαίδευση των μαθητών μας στον ψηφιακό εγγραμματισμό, να αξιοποιήσουμε προηγμένες πλατφόρμες μάθησης και να προσφέρουμε στους εκπαιδευτικούς μας τη

▼
Σχεδιάζουμε να ενισχύσουμε την εκπαίδευση των μαθητών μας στον ψηφιακό εγγραμματισμό, να αξιοποιήσουμε προηγμένες πλατφόρμες μάθησης και να προσφέρουμε στους εκπαιδευτικούς μας τη συνεχή επιμόρφωση που απαιτείται για να αξιοποιούν τα νέα εργαλεία.

συνεχή επιμόρφωση που απαιτείται για να αξιοποιούν τα νέα εργαλεία.

Παράλληλα, η ψυχική και συναισθηματική ευημερία των μαθητών αποτελεί κεντρική μας προτεραιότητα. Οι μαθητές βιώνουν αυξημένη πίεση λόγω των ακαδημαϊκών απαιτήσεων, των κοινωνικών προσδοκιών και της αβεβαιότητας για το μέλλον. Σε έναν κόσμο που γίνεται όλο και πιο απαιτητικός, είναι κρίσιμο να διασφαλίσουμε ότι το Σχολείο μας είναι ένας χώρος ασφαλής και υποστηρικτικός. Επενδύουμε σε προγράμματα ψυχοκοινωνικής υποστήριξης, στην ενίσχυση της συναισθηματικής νοημοσύνης και στη δημιουργία ενός κλίματος συμπερίληψης και σεβασμού. Θέλουμε οι μαθητές μας να νιώθουν ότι η φωνή τους ακούγεται και ότι έχουν τα εφόδια να διαχειρίζονται το άγχος και τις προκλήσεις της ζωής τους.

Η προώθηση της αριστείας, χωρίς να παραμελούμε τη συμπερίληψη και την ισότητα ευκαιριών, είναι μια ακόμη πρόκληση που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε. Στόχος μας είναι να διατηρήσουμε το υψηλό ακαδημαϊκό επίπεδο, προσφέροντας παράλληλα ευκαιρίες σε όλους τους μαθητές να επιτύχουν ανεξάρτητα από τις αφετηρίες τους. Μέσα από προγράμ-

ματα ενισχυτικής διδασκαλίας, εξατομικευμένης υποστήριξης και μιας ολιστικής προσέγγισης στη μάθηση, επιδιώκουμε να εξασφαλίσουμε ότι κάθε μαθητής θα μπορέσει να αναπτύξει ολόπλευρα το δυναμικό του.

Τέλος, η περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση και η καλλιέργεια της οικολογικής συνείδησης είναι προκλήσεις που απαιτούν άμεση δράση. Ως Σχολείο, έχουμε την ευθύνη να προετοιμάσουμε τους μαθητές μας να γίνουν υπεύθυνοι πολίτες με οικολογική συνείδηση. Προγραμματίζουμε να ενισχύσουμε τις περιβαλλοντικές δράσεις, να προωθήσουμε τη βιωσιμότητα στις καθημερινές πρακτικές του Σχολείου και να καλλιεργήσουμε την αγάπη για το περιβάλλον μέσω βιωματικών προγραμμάτων. Με αυτές τις στοχευμένες παρεμβάσεις το Κολλέγιο Αθηνών θα συνεχίσει να ηγείται στον τομέα της εκπαίδευσης, προετοιμάζοντας μαθητές που είναι έτοιμοι να συμβάλουν θετικά στον κόσμο.

Το Κολλέγιο Αθηνών πρέπει να λειτουργεί ως γέφυρα μεταξύ του παρελθόντος και του μέλλοντος, προετοιμάζοντας τους μαθητές του για τις προκλήσεις του 21ου αιώνα. Με στρατηγικές που βασίζονται στην τεχνολογία, τη βιωσιμότητα, τη συναισθηματική νοημοσύνη και την κοινωνική υπευθυνότητα, μπορεί να παρα-

**ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΟΧΕΥΕΙ ΝΑ
 ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
 ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ
 ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΠΝΕΥΜΑ.**

ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΕΝΑΣ ΧΩΡΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑΣ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ, ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΔΙΑΠΛΑΘΕΙ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΓΕΝΙΑ ΗΓΕΤΩΝ ΜΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ.

μείνει πρωτοπόρο στην εκπαίδευση και να διαμορφώσει υπεύθυνους και ενεργούς πολίτες που θα αφήσουν το θετικό τους αποτύπωμα στον κόσμο.

Ποιοι είναι οι στόχοι σας για τους μαθητές που αποφοιτούν από το Λύκειο του Κολλεγίου Αθηνών;

Οι στόχοι μας για τους μαθητές που αποφοιτούν από το Λύκειο του Κολλεγίου Αθηνών είναι να εξασφαλίσουμε ότι θα έχουν τα απαραίτητα εφόδια για να ανταποκριθούν στις προκλήσεις του ακαδημαϊκού και επαγγελματικού τους μέλλοντος. Επιθυμούμε οι απόφοιτοί μας να είναι πλήρως προετοιμασμένοι για την είσοδό τους στα πανεπιστήμια και τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, έχοντας καλλιεργήσει όχι μόνο τις απαραίτητες γνώσεις, αλλά και δεξιότητες κριτικής και δημιουργικής σκέψης, καθώς και την ικανότητα να προσαρμόζονται σε νέες συνθήκες. Παράλληλα, δίνουμε ιδιαίτερη σημασία στην ανάπτυξη της προσωπικότητας και των ηθικών αξιών τους, ώστε να γίνουν υπεύθυνοι και ενεργοί πολίτες με κοινωνική συνείδηση και περιβαλλοντική ευαισθησία.

Στοχεύουμε, επίσης, στο να ενισχύσουμε τη συναισθηματική νοημοσύνη και την αυτοεκτίμηση των μαθητών μας, ώστε να μπορέσουν να διαχειρι-

στούν αποτελεσματικά τις προκλήσεις που θα αντιμετωπίσουν τόσο στην προσωπική τους ζωή όσο και στην επαγγελματική τους πορεία. Επιθυμούμε να φύγουν από το Λύκειο του Κολλεγίου Αθηνών ως άτομα με αυτοπεποίθηση και σεβασμό στους άλλους, έτοιμοι να καινοτομήσουν, να αναλάβουν πρωτοβουλίες και να συνεισφέρουν θετικά στην κοινωνία.

Πώς φαντάζεστε το μέλλον του Κολλεγίου Αθηνών τα επόμενα 100 χρόνια; Ποιες είναι οι προσδοκίες σας για τη συνεχιζόμενη ανάπτυξη και εξέλιξή του;

Το μέλλον του Κολλεγίου Αθηνών τα επόμενα 100 χρόνια προβλέπεται συναρπαστικό, γεμάτο καινοτομίες, διατηρώντας ταυτόχρονα τις θεμελιώδεις αρχές που το κατέστησαν κορυφαίο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Το Κολλέγιο θα παραμείνει ένας πυλώνας εκπαίδευσης που θα συνεχίζει να καλλιεργεί μαθητές με κριτική σκέψη, δημιουργικότητα και υψηλό ήθος, έτοιμους να αντεπεξέλθουν στις προκλήσεις του μέλλοντος. Η ισχυρή του παράδοση θα ενισχύεται από τη συνεχιζόμενη καινοτομία, την ενσωμάτωση νέων τεχνολογιών στην εκπαιδευτική διαδικασία και τη στήριξη μιας διαρκώς ανανεούμενης εκπαιδευτικής εμπειρίας.

▼
Το Κολλέγιο Αθηνών θα συνεχίσει να προάγει τη διεθνή συνεργασία και τις παγκόσμιες σχέσεις, αναπτύσσοντας τη διεθνή του παρουσία και προσφέροντας στους μαθητές του τις δυνατότητες να σπουδάσουν και να εργαστούν σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον.

Ελπίζω ότι το Κολλέγιο Αθηνών θα συνεχίσει να προάγει τη διεθνή συνεργασία και τις παγκόσμιες σχέσεις, αναπτύσσοντας τη διεθνή του παρουσία και προσφέροντας στους μαθητές του τις δυνατότητες να σπουδάσουν και να εργαστούν σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον. Οι μαθητές μας πρέπει να είναι εξοικειωμένοι με τις παγκόσμιες προκλήσεις και ευκαιρίες, και το Κολλέγιο θα πρέπει να συνεχίσει να παρέχει ένα διεθνές εκπαιδευτικό δίκτυο που θα ενισχύει την ανταλλαγή ιδεών και την αλληλεπίδραση.

Παράλληλα, η συνεχής ενσχυσή του Σχολείου στον τομέα της περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης και βιωσιμότητας αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές προσδοκίες ώστε το Κολλέγιο Αθηνών να γίνει πρότυπο εκπαίδευσης σε θέματα περιβαλλοντικής υπευθυνότητας και οικολογικής συνείδησης.

Τέλος, η συνεχής εξέλιξη του Κολλεγίου Αθηνών πρέπει να εστιάζει στην ενδυνάμωση του μαθητή ως σύγχρονου πολίτη με ολοκληρωμένη προσωπικότητα, έτοιμου να διαχειριστεί τα σύνθετα ζητήματα του μέλλοντος. Το Σχολείο θα συνεχίσει να δημιουργεί ηγέτες με υψηλές ηθικές αξίες και κοινωνική συνείδηση, οι οποίοι θα συμβάλλουν στην πρόοδο της Πατρίδας μας και του κόσμου. Το Κολλέγιο Αθηνών πρέπει να παραμείνει ένας χώρος αριστείας, δημιουργικότητας και κοινωνικής προσφοράς, που θα συνεχίζει να διαπλάθει την επόμενη γενιά ηγετών με παγκόσμια προοπτική και ελληνική ταυτότητα.

Σας ευχαριστούμε θερμά!

ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ

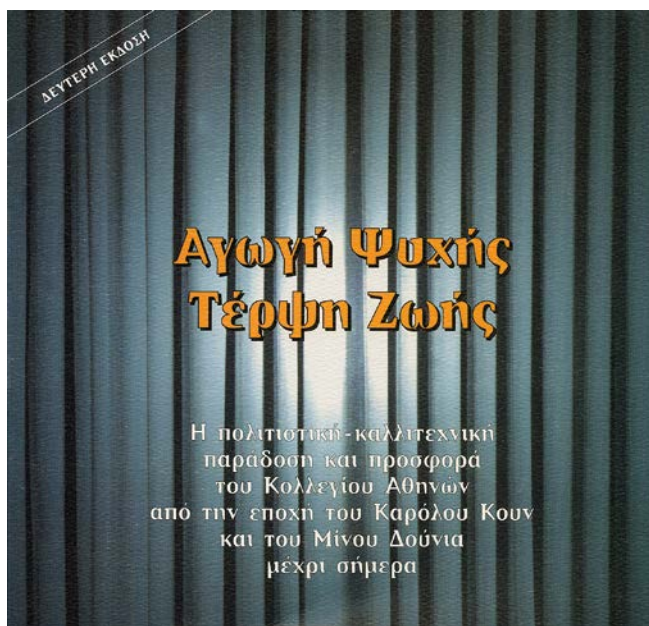
Αγωγή Ψυχής - Τέρψη Ζωής

Η πολιτιστική -καλλιτεχνική παράδοση και προσφορά του Κολλεγίου Αθηνών από την εποχή του Καρόλου Κουν και του Μίνου Δούνια μέχρι σήμερα. Αθήνα: Ελληνοαμερικανικών Εκπαιδευτικών Ίδρυμα. (2001)

7 Ο Δημήτρης Καραμάνος '59, ο άνθρωπος που είναι υπεύθυνος για την έρευνα, τα κείμενα, την σχεδίαση και την επιμέλεια της 1^{ης} και της 2^{ης} έκδοσης του συγκεκριμένου τόμου έχει προσφέρει ένα σημαντικότατο έργο που συμπληρώνει με πολλά στοιχεία την ιστορία του Κολλεγίου στον τομέα του πολιτισμού και της τέχνης από την εποχή που γεννήθηκε η πολιτιστική - καλλιτεχνική παράδοση του Σχολείου από τον Κάρολο Κουν στο θέατρο και τον Μίνω Δούνια στη μουσική μέχρι τις μέρες μας.

Στον πρόλογο της 2^{ης} έκδοσης του Τόμου, τον οποίο υπογράφει ο πρώην πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Ι, κ. Αλέξανδρος Σαμαράς, επισημαίνονται με λεπτομέρεια σημαντικοί άνθρωποι της Τέχνης, του Πολιτισμού και της πολιτικής ζωής της χώρας μας, οι οποίοι έκαναν τα πρώτα τους βήματα στις θεατρικές και μουσικές σκηνές του Κολλεγίου. Όπως καταγράφει ο συγγραφέας στην εισαγωγή της 2^{ης} έκδοσης, αφορμή για το πόνημά του έδωσαν τα 70ά γενέθλια της αίθουσας Χωρέμη, της πρώτης θεατρικής σκηνής του Κολλεγίου (1932). Ο στόχος, ο οποίος πραγματοποιήθηκε με επιτυχία, όπως καταδεικνύει το αποτέλεσμα, ήταν να συγκεντρωθούν όλες οι πληροφορίες που αφορούν τις θεατρικές και τις μουσικές δράσεις του Σχολείου μέχρι σήμερα.

Το βιβλίο αποτελείται από τέσσερα μέρη: στο πρώτο, με τίτλο «Η εποχή του Καρόλου Κουν και του Μίνου Δούνια στο Κολλέγιο», περιλαμβάνεται η

Παρουσίαση:
Δανάη
-Κωνσταντίνα
Λιβανού, Β3

δημιουργία αφενός της θεατρικής παράδοσης στο Σχολείο από την πρόσληψη του Καρόλου Κουν, το 1929 στη θέση του καθηγητή των αγγλικών και αφετέρου η δημιουργία της μουσικής αγωγής από την πρόσληψη του Μίνου Δούνια, το 1935. Το τμήμα αυτό είναι πλούσιο σε φωτογραφικό υλικό αλλά και σε μαρτυρίες μαθητών που συμμετείχαν στα πολιτιστικά δρώμενα και αναδεικνύουν τη σημασία της βιωματικής συμμετοχής στη θεατρική και μουσική αγωγή.

Το δεύτερο μέρος επικεντρώνεται στην αναβίωση της καλλιτεχνικής παράδοσης στο Κολλέγιο μετά τον πόλεμο, τη δεκαετία του 1950, με σημαντικά έργα που κυμαίνονται από την αρχαία τραγωδία και τον Σαίξπηρ ως τον Τσέχωφ, τον Μπρεχτ και πολλούς άλλους σημαντικούς δημιουργούς του θεάτρου και της μουσικής. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται επίσης σε καλλιτέχνες του

θεάτρου, του κινηματογράφου και της μουσικής, που ήταν απόφοιτοι του Σχολείου και διέπρεψαν ή συνεχίζουν ακόμη να είναι πρωτοπόροι στον τομέα τους, έχοντας κάνει τα πρώτα τους βήματα στη θεατρική σκηνή του Κολλεγίου.

Το τρίτο μέρος αναφέρεται στην αποστολή και την προσφορά του «Θεάτρου Κολλεγίου Αθηνών», το οποίο οικοδομήθηκε για να στεγάσει τις αυξημένες σχολικές ανάγκες, αλλά και να καλύψει την πολιτιστική εξωστρέφεια του Σχολείου στην κοινότητα, την οποία δεν μπορούσε πλέον να ικανοποιήσει το «Χωρέμιο». Καταγράφεται με αριθμούς στο βιβλίο η επιτυχία του εγχειρήματος του νέου θεάτρου, αφού πλέον αποτελεί σημαντικό πυρήνα πολιτισμού στα καλλιτεχνικά δρώμενα της Αθήνας με πλήθος μουσικών και θεατρικών παραστάσεων. Πλούσιο φωτογραφικό υλικό τεκμηριώνει επίσης την επιτυχία του θεάτρου, το οποίο στεγάζει μεταξύ άλλων εκθέσεις, συνέδρια, διαλέξεις και σεμινάρια.

Στο τελευταίο μέρος του βιβλίου καταγράφονται οι καλλιτεχνικές δράσεις του Σχολείου από το 2003 έως το 2015, με εστίαση κυρίως στο θέατρο και στη μουσική. Το τμήμα αυτό με τη λεπτομερή καταγραφή των παραστάσεων και των συντελεστών τους αποδεικνύει περίτρανα την συνέχεια της πολιτιστικής παράδοσης του Σχολείου και επιβεβαιώνει το νόημα του τίτλου του «Αγωγή Ψυχής-Τέρψη Ζωής».

Δημήτρης Καραμάνος '59

Σύμβουλος Δ.Σ. και Διεύθυνσης

➔ Ποια είναι τα πιο σημαντικά εφόδια που σας έδωσε –ως μαθητή– το Κολλέγιο για τη μετέπειτα ζωή σας;

Όπως αναφέρω στο βιβλίο μου «...και κάτι ακόμα», τα «δώρα» που μου προσέφερε το Κολλέγιο, εφόδια και για την μετέπειτα επαγγελματική και προσωπική μου ζωή, τα έχουν αποκομίσει και γενιές μαθητών-αποφοίτων. Είναι πολλά. Θα αναφέρω ενδεικτικά τα πιο σημαντικά:

Υψηλής στάθμης εκπαίδευση, μόρφωση-πνευματική καλλιέργεια, πολύτιμη υποδομή για την αέναη διαδικασία της διά βίου μάθησής.

Συνταίριασμα της ατομικής πρωτοβουλίας και προσωπικής υπευθυνότητας με το ομαδικό πνεύμα και τη συλλογική δράση, ελευθερία στην έκφραση γνώμης με σεβασμό στη γνώμη των άλλων.

Έμπρακτη κοινωνική αντίληψη και ευαισθησία –με κύρια πηγή εμπνεύσεως το Πρόγραμμα Υποτροφιών.

Συνειδητοποίηση ότι, σε όλη τη διαδρομή της ζωής, σε κάθε στιγμή της, δεν πρέπει να ισχύει το δίκαιο του ισχυρού, αλλά η ισχύς του δικαίου.

Συνοψίζοντας όλα αυτά σε λίγες λέξεις: Συνολικά το Κολλέγιο προσέφερε ένα αειθαλές δίδαγμα αρχών και αξιών.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό εκπαιδευτικό ίδρυμα;

Είναι αδύνατον σε μια συνέντευξη, ακόμα και σε πολλές συνεντεύξεις ή σε ενδελεχείς συζητήσεις, να δοθεί μια –απλουστευμένη, έστω– απάντηση σε ένα τέτοιο ερώτημα. Συνοπτικά, πάντως, τα κύρια στοιχεία –ανάμεσα σε πολλά άλλα– που καθιστούν το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό, διεθνούς κύρους Κέντρο Μορφωτικής-Παιδαγωγικής Αριστείας, είναι κατά τη γνώμη μου τα εξής:

– Όραμα –και προσφορά– ολοκληρωμένης παιδείας, όχι απλώς υψηλού επιπέδου εκπαίδευσής

Συνέντευξη στους:

Ανδρομάχη

Ζώση, Α3,

Βανέσα Μάτα, Β4,

Χαρίλαο

Μιχαλόπουλο, Β5

Φαίδωνα Μοίρο, Β5,

Θεόδωρο

Μπαρτσώτα, Β5

και

Κύρο-Ιωάννη

–Κωνσταντίνο

Τσάκωνα, Α9

Συνολικά το Κολλέγιο προσφέρει ένα αειθαλές δίδαγμα αρχών και αξιών.

- Πρωτοπορία
- Δημιουργική σύνδεση παραδόσεως-καινοτομίας
- Συνέχεια-συνέπεια
- Διαρκής ανανέωση με απόλυτη, όμως, προσήλωση στις αρχέγονες αξίες του
- Ενεργός κοινωνική αντίληψη με κεντρικό πυλώνα το Πρόγραμμα Υποτροφιών
- Αντοχή-ικανότητα στην αντιμετώπιση δυσμενών περιστάσεων, αντίξων συνθηκών, κρίσεων-κινδύνων.

Η αναφορά σας στο Πρόγραμμα Υποτροφιών οδηγεί στην επόμενη ερώτηση: Γνωρίζουμε πόσο σημαντικός είναι ο θεσμός αυτός για το Σχολείο μας. Πώς ξεκίνησε; Ποιος ήταν ο λόγος δημιουργίας του; Ποια ήταν, ποια είναι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του;

Το Πρόγραμμα Υποτροφιών είναι –και ευρύτερα αναγνωρίζεται– κορυφαίος θεσμός του Κολλεγίου και ένα από τα κεντρικά στοιχεία της ξεχωριστής «φυσιογνωμίας» του. Ξεκίνησε μαζί με το Κολλέγιο, με δημιουργούς του τον Στέφανο και την Πηνελόπη Δέλτα. Ο γενικός σκοπός του ήταν «ενσωματωμένος» στον γενικό σκοπό, στο όραμα των Ιδρυτών για την πνευματική-παιδαγωγική-κοινωνική, καθαυτό εθνική αποστολή του νέου Σχολείου.

Ειδικότερος σκοπός του Προγράμματος Υποτροφιών ήταν, όπως είχε τονίσει ο Στέφανος Δέλτα, να στηρίζει παιδιά οικονομικά αδύναμων οικογενειών, ώστε «να μην καταντά η εκπαίδευση και η μόρφωση που δίνει το Σχολείο μας ένα είδος προνομίου της ευπορούσης τάξεως».

Τα χαρακτηριστικά του Προγράμματος Υποτροφιών ήταν

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗΣ «ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΣ» ΤΟΥ. ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ, ΜΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ ΤΟΥ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ.

Ο Δημήτρης Καραμάνος '59 με τους μαθητές (από αριστερά προς δεξιά) Φαίδωνα Μοίρο, Β5, Χαρίλαο Μιχαλόπουλο, Β5, Θεόδωρο Μπαρτσώτα, Β5, Κύρο-Ιωάννη-Κωνσταντίνο Τσάκωνα, Α9, Ανδρομάχη Ζώση, Α3 και Βανέσα Μάτα, Β4

και είναι διαχρονικά ίδια –και, πράγματι, ιδιαίτερα, ξεχωριστά:

Ο ρόλος του είναι, κατ' ουσίαν, κοινωνικός-παιδαγωγικός

Οι εκατοντάδες υπότροφοι του Γενικού Προγράμματος βοηθούνται κάθε χρόνο με κριτήριο την οικονομική κατάσταση της οικογένειάς τους ανεξάρτητα από την ακαδημαϊκή τους επίδοση.

Καθοριστική είναι η συμβολή του στον οικονομικο-κοινωνικό πλουραλισμό της Μαθητικής Κοινότητας.

Ευστόχως το Πρόγραμμα Υποτροφιών έχει χαρακτηριστεί «Ψυχή του Κολlegίου».

Πώς χρηματοδοτείται και πώς ενισχύεται το Πρόγραμμα Υποτροφιών;

▼
Ευστόχως το Πρόγραμμα Υποτροφιών έχει χαρακτηριστεί «Ψυχή του Κολlegίου».

Κύριος χρηματοδότης του είναι το ίδιο το Κολlegίο από τα έσοδά του. Επίσης διαχρονική είναι η μεγάλη συμβολή δωρεών μελών της ευρύτερης Κολλεγιακής κοινότητας (ατόμων, επιχειρήσεων κ.ά.) στη στήριξη και ενίσχυση του Προγράμματος Υποτροφιών.

Πολύτιμος, επίσης, έχει αποδειχθεί ο ρόλος των εθελοντικών Επιτροπών Fund Drive –Αποφοίτων, Γονέων και Γονέων Αποφοίτων. Θεωρώ, ακόμα, σημαντική την προσφορά –με πρωτοβουλίες, εκδηλώσεις-δράσεις– όλου του προσωπικού του Σχολείου και των μαθητών και μαθητριών όλων των βαθμίδων του Κολlegίου Αθηνών και του Κολlegίου Ψυχικού.

Πώς μπορούν οι μαθητές και οι μαθήτριες του Σχολείου να συμβάλλουν στην ενίσχυση του Προγράμματος Υποτροφιών;

Αυτό που έχει πρωτίστως σημασία είναι να καλλιεργηθεί ακόμα περισσότερο και συστηματικότερα, να κατανοηθεί ακόμα καλύτερα και να πραγματώνεται ακόμα πιο αποτελεσματικά το πνεύμα αλληλεγγύης, έμπρακτης κοινωνικής ευθύνης και εθελοντισμού (ήδη σε υψηλό επίπεδο) στη Μαθητική Κοινότητα με κύρια, αλλά όχι μοναδική, έκφανση την ενίσχυση του Προγράμματος Υποτροφιών. Και, κατ' αρχήν, να συνειδητοποιήσουν όλοι στο Κολlegίο ότι ο θεσμός αυτός δεν αφορά μόνο ένα μέρος της σχολικής κοινότητας άμεσα σχετιζόμενο με τη λειτουργία και προσφορά του, αλλά όλους.

Όσον αφορά τους συγκεκριμένους τρόπους, με τους οποίους οι μαθητές και οι μαθήτριες μπορούν να συμβάλλουν στην ενίσχυση του Προγράμματος Υποτροφιών, μια απλή παραίνεση: Να συνεχίσετε και να διευρύνετε και να ενδυναμώσετε τις δράσεις-εκδηλώσεις, που ήδη πραγματοποιείτε, στηρίζοντας παράλληλα τις εκδηλώσεις-δράσεις άλλων Κολλεγιακών «φορέων» για τον σκοπό αυτό.

Πώς-πότε ξεκίνησε η ιδέα της ίδρυσης του Κολlegίου; Ποιοι πρωταγωνίστησαν και ποιοι συνέβαλαν στη δημιουργία του;

Η ιδέα της δημιουργίας στην Αθήνα ενός σχολείου, που θα συνδύαζε την ελληνική κλασική παράδοση με το αμερικανικό προοδευτικό πνεύμα και τις σύγχρονες εκπαιδευτικές τάσεις

ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΠΡΕΠΕΙ **ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ «ΠΥΞΙΔΑ»** ΠΑΝΤΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ ΣΤΙΣ ΑΛΛΑΓΕΣ, ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ, ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΚΑΙΡΩΝ.

και μεθόδους, ξεκίνησε το 1918 με πρωτοβουλία αποφοίτων της ιστορικής Ροβερτείου Σχολής Κωνσταντινουπόλεως (Robert College), εγκατεστημένους στην Ελλάδα. Την ιδέα πρόθυμα υποστήριξαν, μεταξύ άλλων, ο τότε Πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος και ο Edward Carrs, ένθερμος φιλέλληνας, επικεφαλής του Αμερικανικού Ερυθρού Σταυρού στην Ελλάδα (αργότερα Πρόεδρος των ΗΠΑ στην Αθήνα και, το 1932-1943, Chairman του Board of Trustees του Κολλεγίου).

Η προεργασία για την ίδρυση ελληνοαμερικανικού Κολλεγίου στην Αθήνα άρχισε το 1923, με πρωταγωνιστές τον Εμμανουήλ Μπενάκη, εκ των μεγίστων εθνικών ευεργετών, και τον Στέφανο

Δέλτα, διακεκριμένο τραπεζίτη και διανοούμενο με πολυσχιδή κοινωνική δράση.

Το 1924 συγκροτήθηκε Ιδρυτική Επιτροπή, την οποία αποτελούσαν ο Επαμεινώνδας Χαρίλαος, ο Bert Hodge Hill, ο Στέφανος Δέλτα, ο Σταύρος Παπαδάκης, ο Εμμανουήλ Μπενάκης, ο Πέτρος Καλλιγιάς, ο Νικόλαος Κυριακίδης και ο Harold Jaquith.

Και το 1925 ιδρύθηκε το Κολλέγιο.

Ποιο ήταν το όραμα των ιδρυτών του Κολλεγίου;

Θα απαντήσω στο ερώτημα αυτό με τα λόγια του ίδιου του Στεφάνου Δέλτα, ο οποίος είχε αναφερθεί –σε άρθρο του– στο όνειρο-όραμα των ιδρυτών του Κολλεγίου:

«Ονειρεύουνταν σχολείο που να βγάζει στην κοινωνία μας άνδρες με πατριωτισμό αλλά και με ανθρωπισμό, τίμιους χαρακτήρες, παλληκάρια σωματικώς και πνευματικώς καταρτισμένα για τον αγώνα του βίου, όπως παρουσιάζεται σήμερα, με τις στοιχειώδεις γνώσεις που δίνει η μέση εκπαίδευση και προ πάντων με θέληση να μάθουν περισσότερα και με μέθοδο να μελετούν και να προσκτούν άλλες γνώσεις, από τη ζωή και από την μελέτη».

Ποια ήταν η αποστολή του νέου Σχολείου όπως την οραματίστηκαν οι ιδρυτές του;

Αποστολή του ήταν να καλύψει ένα κενό στο τότε εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδος με την εφαρμογή καινοτόμων αντιλήψεων και μεθόδων διδασκαλίας και διαπαιδαγωγικής σεως μαθητών.

Κατά τη γνώμη σας, ποιο πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου στο πέρασμα από την ολοκλήρωση της πρώτης εκατονταετίας του στον δεύτερο αιώνα του;

Να παραμείνει το όραμα αυτό αναλλοίωτο, στην ουσία του, στις θεμελιώδεις αξίες και αρχές του, όπως ήταν και καθ'

όλη την μακρόχρονη μέχρι σήμερα πορεία του Κολλεγίου.

Να συνεχίσει να αποτελεί «πυξίδα»-οδηγό της λειτουργίας και προσφοράς του Σχολείου μας, πάντα ανταποκρινόμενο αποτελεσματικά στις αλλαγές, απαιτήσεις, προκλήσεις –και στις δημιουργικές δυνατότητες– των νέων καιρών.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μία ξεχωριστή ανάμνησή σας από τα μαθητικά χρόνια σας στο Κολλέγιο;

Δεν μπορώ να ξεχωρίσω μία ανάμνηση, όπως δεν μπορώ να αναφερθώ σε όλες τις αμέτρητες σημαντικές σχολικές μου αναμνήσεις.

Κάποιες, όμως, έχουν συγχρότερη ή/και εντονότερη παρουσία στο «προσκήνιο» των αναμνήσεών μου: Ορισμένα μαθήματα, όπως Αρχαία-Νέα Ελληνικά, Ιστορία, Επιλογές (π.χ. Ιστορία της Μουσικής, Creative Writing), δραστηριότητές μου ως μέλους του Μαθητικού Συμβουλίου, Αρχισυντάκτη του «Αθηναίου», μέλους της Χορωδίας, της ομάδας ποδοσφαίρου, Ομίλων ακόμα και ορισμένες «αταξίες» (π.χ. καζούρες), συλλογικές κατά το πλείστον.

...Και φυσικά οι φίλιες.

Δεν λησμονώ τους δασκάλους-καθηγητές μου. Τους οφείλω πολλά. Ξεχωριστή, όμως, θέση στις αναμνήσεις μου έχουν ορισμένοι από αυτούς, οι οποίοι έχουν βάλει ανεξίτηλη τη «σφραγίδα» τους όχι μόνο στα σχολικά μου χρόνια, αλλά σε ολόκληρη τη ζωή μου.

Σας ευχαριστούμε θερμά!

Δεν λησμονώ τους δασκάλους-καθηγητές μου. Τους οφείλω πολλά. Ξεχωριστή, όμως, θέση στις αναμνήσεις μου έχουν ορισμένοι από αυτούς, οι οποίοι έχουν βάλει ανεξίτηλη τη «σφραγίδα» τους όχι μόνο στα σχολικά μου χρόνια, αλλά σε ολόκληρη τη ζωή μου.

Μπενάκειο Διδασκτήριο: Η ψυχή του Κολλεγίου

➔ Στην καρδιά του Κολλεγίου βρίσκεται ένα από τα πιο emblematic κτίσματά του: το Μπενάκειο Διδασκτήριο. Το Μπενάκειο στεγάζει λειτουργίες ζωτικής σημασίας. Πρόκειται για ένα σύμβολο αλληλοσεβασμού, αγάπης και ειρήνης στην συνείδηση κάθε μαθητή. Από τις 27 Μαρτίου 1927, όταν θεμελιώθηκε το Μπενάκειο Διδασκτήριο, έως και σήμερα, προσφέρει «ευγενή υπηρεσίαν εις την Ελλάδα» και αποτελεί μία υπενθύμιση όλων όσων πρεσβεύει η ελληνική παιδεία. Για την εκσκαφή στο τότε βραχώδες έδαφος του κτήματος, που σήμερα αποτελεί τις εγκαταστάσεις του Κολλεγίου Αθηνών, χρειάστηκε να πυροδοτηθούν τρεις δέσμες δυναμίτιδας. Οι δύο πρώτες πραγματοποιήθηκαν χωρίς κανένα πρόβλημα, ενώ η τρίτη και τελευταία προκάλεσε έκρηξη μεγίστης εντάσεως ώστε χώμα και κομμάτια βράχων να πέσουν στο υπόστεγο κάτω από το οποίο βρίσκονταν οι επίσημοι προσκεκλημένοι της τελετής θεμελίωσης. Ωστόσο, κανείς δεν τραυματίστηκε. Αυτή ακριβώς η τύχη συνόδευσε το Κολλέγιο καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του.

Η τύχη αυτή αποτέλεσε ακρογωνιαίο λίθο για μία μακροσκελή περίοδο γεμάτη ζωή, χαρά και πρωτίστως γνώση, όχι μόνο με την έννοια της διδασκαλίας γνωστικών αντικειμένων. Το Μπενάκειο είναι ο χώρος όπου πραγματοποιείται η εκπαιδευτική διαδικασία. Επιπλέον, στεγάζει ημερίδες, τελετές, εργαστήρια, ομιλίες, δράσεις ομίλων και αποτελεί εν γένει την κοιτίδα όλων των δραστηριοτήτων που πραγματοποιούνται στο Κολλέγιο.

Στους εξωτερικούς χώρους του Μπενακείου έχει πραγματοποιηθεί πληθώρα τελετών-οροσμήμων για την Κολλεγιακή Ιστορία: από τα εγκαίνια του Διδαστηρίου, τις τελετές εορτασμού της 50ετηρίδας και 75ετηρί-

Γράφει η
Στυλιανή-Μαρία
Πέτσα, Γ7

δας του Κολλεγίου, έως τις τελετές αποφοίτησης, τις δράσεις της μαθητικής κοινότητας, καθώς και κάθε άλλο γεγονός που νοηματοδοτεί την φοίτηση των μαθητών.

Το Μπενάκειο Διδασκτήριο όμως δεν έχει μόνο συμβολική σημασία. Είναι το λίκνο της

των Γερμανών και έπειτα των Ιταλών, καρτερώντας την επανασύνδεση με ό,τι του έδινε ζωή: την διδασκαλία. Στις 17 Νοεμβρίου 1945, το Μπενάκειο ανέκτησε τον τίτλο του διδαστηρίου. Έκτοτε, αγκάλιασε και ακόμη αγκαλιάζει διδάσκοντες και διδασκόμενους.

Το Μπενάκειο σηματοδοτεί την αρχή και το τέλος μίας εποχής, αυτήν της ενηλικίωσης και της διάπλωσης μιας άρτιας πολιτισμικής ταυτότητας. Την πρώτη ημέρα φοίτησής του στο Γυμνάσιο, κάθε μαθητής στέκεται μπροστά στα μαρμάρινα σκαλιά του Μπενακείου κατά τη διάρκεια του Αγιασμού. Τα ίδια σκαλιά κατεβαίνει κατά την τελευταία μέρα που φέρει τη μαθητική ιδιότητα, πριν από την αποφοίτηση. Αυτός ο συμβολισμός συνοψίζει την πολυδιάστατη και ενδιαφέρουσα ιστορία του Μπενακείου Διδαστηρίου. Μία ανοδική πορεία από τον προαύλιο χώρο του προς το μέλλον.

Πηγή

(ΜΛΑ): Καραμάνος, Δημήτρης Γ. *Μπενάκειο Διδαστήριο: Ένα Χρονικό- Μία Βιογραφία*. Ελληνοαμερικανικών Εκπαιδευτικών Ίδρυμα, 2010.

Η εγκατάσταση του πρώτου ηλεκτρονικού υπολογιστή έγινε το 1967! Ο υπολογιστής, δωρεά του Μιχάλη Δερτούζου '54, ήταν τύπου LPG-30, είχε διαστάσεις 65 x 82 x 110 εκ. και είχε μνήμη έως και τέσσερις χιλιάδες ενενήντα έξι λέξεις.

Κολλεγιακής παράδοσης, το οποίο έχει βιώσει τη δική του Οδύσσεια. Κατά την Κατοχή, τον Νοέμβριο του 1940, το Μπενάκειο μετατράπηκε σε νοσοκομείο, χωρίς ποτέ να χάσει την παι-

δευτική του υπόσταση. Η Διεύθυνση του Σχολείου και η ευρύτερη Οικογένεια του Κολλεγίου συνέδραμαν τις προσπάθειες εθελοντών για την περίθαλψη και την εξασφάλιση της αξιοπρεπούς διαβίωσης των νοσηλευόμενων. Τα λιγοστά υπάρχοντα σφραγίστηκαν σε 7 αίθουσες του Μπενακείου, και ανέμεναν την επιστροφή των μαθητών. Τον Φεβρουάριο του 1944 το Μπενάκειο γίνεται για πρώτη φορά στρατώνας. Το λίκνο του Κολλεγίου επιβίωσε στα χέρια

Νικηφόρος Διαμαντούρος '61

 Ο κ. Νικηφόρος Διαμαντούρος αποφοίτησε από το Κολλέγιο Αθηνών το 1961. Απέκτησε διδακτορικό τίτλο σπουδών από το Πανεπιστήμιο Columbia (PhD) το 1972. Είναι Ομότιμος Καθηγητής της Πολιτικής Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και από το 2012 έως το 2022, Επισκέπτης Καθηγητής στο Κολλέγιο της Ευρώπης (Bruges). Μεταξύ του 1978 και 1983, διετέλεσε βοηθός του Προέδρου του Κολλεγίου Αθηνών και Διευθυντής του Γραφείου Ανάπτυξης. Έχει διατελέσει Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής (European Ombudsman, [2003-2013]), πρώτος Συνήγορος του Πολίτη στην Ελλάδα (1998-2003) και Διευθυντής και Πρόεδρος του Δ.Σ. στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών (1998-2003). Το 2016, έγινε μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής για το New Pact for Europe, με πρόεδρο τον Herman van Rompuy. Είναι επίτιμος Διδάκτωρ του Παντείου Πανεπιστημίου (2015) και του American College of Greece (2011). Το 2014 εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών και από τον Δεκέμβριο του 2024, Αντιπρόεδρος. Έχει παρασημοφορηθεί από τους Προέδρους της Γαλλίας (Λεγεώνα της Τιμής 2014), Πολωνίας (Χρυσός Σταυρός Αξίας 2010) και Ελλάδας (Τάγμα του Φοίνικος 2004). Το επιστημονικό του έργο εστιάζει κυρίως στην Δημοκρατία, στο Κράτος Δικαίου, στον θεσμό του Ombudsman, στη δημόσια διοίκηση, καθώς και στη σχέση πολιτικής και πολιτισμού.

Προσπαθώντας να «γνωρίσω» τον καθηγητή κ. Νικηφόρο Διαμαντούρο, πριν από την συνάντησή μας, μέσα από το πολυσέλιδο βιογραφικό του και το πλούσιο έργο του, είχα καταλάβει ότι θα έχω την τιμή να συναντηθώ με έναν άνθρωπο που θα με εντυπωσιάσει και θα μου πει πράγματα που δεν έχω ξανακούσει. Αυτό που δεν ήξερα είναι ότι θα γνώριζα έναν άνθρωπο με ανοιχτό μυαλό, που συνδυάζει ικανότητα και τεκμηριωμένη άποψη για ό,τι συμβαίνει γύρω μας, συνειδητοποιημένο και ενεργό πολίτη, με λαχτάρα και πείσμα να κάνει τον κόσμο μας καλύτερο. Θα γνώριζα έναν σύγχρονο Homo Universalis.

Αποφοιτήσατε από το Κολλέγιο το 1961. Πώς ήταν ο χαρακτήρας του Σχολείου τότε; Ποια εφόδια σας έδωσε και πώς συνέβαλε στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματική σας πορεία;

Το Κολλέγιο τότε είχε πολύ μεγάλη επιρροή στο πώς μεγαλώσαμε, βασικά επειδή ήταν ένα Σχολείο, το οποίο διοικούσαν άνθρωποι με μία πολύ συγκεκριμένη εκπαιδευτική φιλοσοφία. Οι περισσότεροι από τους διοικούντες ήταν άνθρωποι που ανήκαν στον Ελληνισμό της διασποράς,

ήταν από την Κωνσταντινούπολη, από την Σμύρνη, από τον ευρύτερο χώρο της Μεσογείου και της Ευρώπης, με άλλα λόγια άνθρωποι με πολύ μεγάλο και ευρύ πνεύμα, άρα και με αξιακά συστήματα, τα οποία παραπέμπουν στο πώς μπορούμε όλοι μαζί να συμβάλλουμε στην κοινωνία. Ο Θυρεός του Κολλεγίου έγραφε για πάρα πολλά χρόνια από κάτω «Άνδρας Τρέφον». Μόλις εισήχθησαν και κορίτσια την δεκαετία του «70 αυτός ο λογότυπος αποτελούσε ένα ζήτημα. Να πω βέβαια ότι το «άνδρας»

Συνέντευξη στον
Μιχαήλ
Τσαϊτουρίδη, Β7

Το Κολλέγιο ανέκαθεν μας μεγάλωνε με μία συγκεκριμένη επιταγή, να γίνουμε πολίτες υπεύθυνοι, πολίτες συνειδητοποιημένοι και με αυτή την έννοια να προσφέρουμε στην κοινωνία μας.

με την αρχική του καταβολή δεν σημαίνει μόνο άρρενες, σημαίνει άνθρωποι. Τώρα, επί προεδρίας του κ. Σπύρου Πολλάλη, αυτό άλλαξε σε «Πολίτας Τρέφον». Το Κολλέγιο ανέκαθεν μας μεγάλωνε με μία συγκεκριμένη επιταγή, να γίνουμε πολίτες υπεύθυνοι, πολίτες συνειδητοποιημένοι και με αυτή την έννοια να προσφέρουμε στην κοινωνία μας.

Ο πατέρας του νυν προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Κολλεγίου, του Αλέξη Φυλακτόπουλου, ο Γεώργιος Φυλακτόπουλος, ήταν από τους πολύ σημαντικούς Ιδρυτές του Κολλεγίου και μας μιλούσε πολύ συχνά για το «Κολλεγιακό Πνεύμα». Ο Φυλακτόπουλος λοιπόν μας μιλούσε στον πληθυντικό. Όπως κι εγώ στους μαθητές μου, όταν δίδασκα στο Κολλέγιο, μιλούσα στον πληθυντικό. Ο πληθυντικός είναι θέμα σεβασμού. Ο ενικός σημαίνει είτε ότι είμαστε φιλαράκια –που δεν είμαστε– είτε ότι θέλεις να πεις στον άλλον ότι είσαι ανώτερος κι εκείνος είναι κατώτερος – και αυτό δεν το θέλουμε. Και η προσπάθεια του Κολλεγίου ήταν ακριβώς να αναπτύξει, να διαπλάσει, να διαμορφώσει ανθρώπους που θα μπορούσαν να είναι υπεύθυνοι πολίτες και θα προσφέρουν και να συνεισφέρουν στην κοινωνία. Αυτός ήταν ο βασικός σκοπός του Κολλεγίου και ο ίδιος παραμένει.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό εκπαιδευτικό ίδρυμα; Ποιοι θεσμοί του Κολλεγίου θεωρείτε ότι συνέβαλαν στην εκπλήρωση του στόχου του - να διαμορφώσουν οι μαθητές του ηγετικό πνεύμα;

Το Κολλέγιο από την πρώτη

στιγμή προσπάθησε να προσεγγίσει παιδιά από διάφορες κοινωνικές τάξεις, γιατί δεν δημιουργήθηκε με την πρόθεση να είναι ένα σχολείο μόνο για τα παιδιά των πλουσίων. Για να μπορέσει να επιτευχθεί αυτός ο πολύ μεγάλος στόχος, δημιουργήθηκε το Ταμείο Υποτροφιών, ώστε στο Κολλέγιο να μπορούν να φοιτούν μαθητές ανεξάρτητα από τις οικονομικές τους δυνατότητες. Επίσης, έπαιρνε παιδιά όχι μόνο από την Αθήνα και από οικογένειες των Ελλήνων του εξωτερικού αλλά και από την περιφέρεια της Ελλάδας μέσα από το πρόγραμμα περιφερειακών υποτροφιών. Οι περιφερειακές υποτροφίες ήταν ένας μεγάλος θεσμός, ο οποίος συνέβαλε στη δημιουργία αυτής της ώσμωσης εκείνων που προέρχονταν από αστικά κέντρα και εκείνων που έρχονταν από την επαρχία και ήταν λιγότερο προνομιούχοι - οικονομικά και κοινωνικά. Επιπλέον υπήρχαν πάντοτε δραστηριότητες, στόχος των οποίων ήταν να στηριχθεί το Ταμείο Υποτροφιών.

Από την αρχή λοιπόν το όραμα των Ιδρυτών ήταν το Κολλέγιο

▼
Οι περιφερειακές υποτροφίες συνέβαλαν στη δημιουργία ώσμωσης μεταξύ διαφορετικών κοινωνικών τάξεων.

την κοινωνική ζωή, για να μας βοηθούν να σκεφτόμαστε πέρα από τα μαθήματά μας, να αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες. Υπήρχε το Μαθητικό Συμβούλιο, όπως υπάρχει και τώρα. Είχαμε Ομίλους, όπως υπάρχουν και τώρα, ώστε να συμμετέχουμε σε συλλογικές δράσεις για να αναπτύξουμε την έννοια της συνεργασίας. Το Σχολείο, επειδή είναι ένα σχολείο ανταγωνιστικό, αν το αφήνεις μόνο του, μπορεί να πηγαινε στην κατεύθυνση του άκρατου ανταγωνισμού, και αυτό δεν συμβάλλει στην δημιουργία κοινωνικής συνείδησης. Ήταν συνειδητή η προσπάθεια του Σχολείου με δραστηριότητες έξω από τα μαθήματα να αναπτύξει την κοινωνική συνείδηση των μαθητών, η οποία θα τους βοηθούσε αργότερα να γίνουν ηγέτες.

Υπήρξαν καθηγητές ή δάσκαλοι που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

Αναμφισβήτητα ναι. Το Κολλέγιο στην αρχή ξεκίνησε με μια

πολύ φιλελεύθερη ιδεολογία. Και το ότι ο Βενιζέλος, ο κατεξοχήν φιλελεύθερος ηγέτης του πρώτου μισού του εικοστού αιώνα, ταυτίστηκε τόσο πολύ με τον Κολλέγιο είναι σημαντικό.* Φιλελεύθερος προσανατολισμός με φιλελεύθερη ιδεολογία, άρα μια πολιτική επιλογής καθηγητών με τέτοιου είδους προσανατολισμό. Σου είπα προηγουμένως ότι η πρώτη φουρνιά που στελέχωσε το Σχολείο ήταν σε μεγάλο βαθμό Έλληνες της δι-

* ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ
ΤΟΥ ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΥ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ 25 ΜΑΪΟΥ 1929

«...Είς τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια γίνεται δυνάτον όπως πραγματοποιούνται αι μεγαλύτεραι και επιτεχέστεραι καινοτομίαι, διότι τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, τελούνται απλώς υπό την εποπτείαν του Κράτους και συμμορφούμενα μόνον προς τας γενικάς κατευθύνσεις του, έχουν την ελευθερίαν, της οποίας στερούνται τα δημόσια, και δια τούτο δύνανται να επιτελέσουν μεγαλύτερας προόδους. Τας προόδους autάς περιμένονεν να πραγματοποιήσῃ το Κολλέγιον Αθηνών και τοιαύτην έχω γνώμην περί της σημασίας του Κολλεγίου... Στρέφω τώρα τον λόγον προς την μαθητιώσαν νεολαίαν, η οποία έχει την τύχην να μαθητεύη εις το εκπαιδευτήριον τούτο. Επιθυμώ να της είπω πόσον πραγματικά πρέπει να είναι ευτυχής, διότι την μόρφωσιν της λαμβάνει υπό τους καλύτερους δυνατούς όρους. Είς το εκπαιδευτήριον, όπου γίνεται η συνεργασία του αρχαίου Ελληνικού πνεύματος και των σημερινών ιδεωδών της μεγάλης Βορειο-Αμερικανικής Δημοκρατίας, εις το Κολλέγιον τούτο, οι μαθηταί λαμβάνουν την μόρφωσιν του πνεύματος και της ψυχής, χαλυβδώνουν την θέλησιν και δυναμώνουν το σώμα των, ώστε να κατορθώσουν μίαν ημέραν, εξερχόμενοι από το Κολλέγιον, να είναι χρήσιμοι εις εαυτούς και τους περί αυτούς, αλλά και γενικότερα εις την πατρίδα, της οποίας θα αποτελέσουν την ηγήτιδα τάξιν. Αυτοί δια της δράσεώς των περαιτέρω να συντελέσουν όπως δημιουργήσουν ένα μέλλον καλύτερον του ιδιού μας και ένα πολιτισμόν ανάλογον προς το παρελθόν μας.»

Μεταγραφή κειμένου: Αγγελος Τάλπα, ΓΓ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ, ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΩΝ ΙΔΡΥΤΩΝ ΗΤΑΝ Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ ΜΕ ΗΓΕΤΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

ασποράς από την Πόλη από τη Σμύρνη, από την Αλεξάνδρεια, με φιλελεύθερο πολιτικό προσανατολισμό.

Επιπλέον - κι αυτό είναι σημαντικό - κι αυτό είναι σημαντικό να το ξέρουν οι μαθητές και οι μαθήτριες του Σχολείου - μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, την απελευθέρωση και τον Εμφύλιο, δυστυχώς η ελληνική κοινωνία ήταν διχασμένη και υπήρχαν βέβαια οι χαμένοι και οι κερδισμένοι. Το Κολλέγιο συνειδητά φρόντιζε να προσλαμβάνει εξαιρετικής ποιότητας καθηγητές, οι οποίοι ήταν γνωστοί αριστεροί. Υπήρχαν πολλοί καθηγητές που ήρθαν να διδάξουν στο Κολλέγιο και ήταν τόσο υψηλού επιπέδου, που θα έπρεπε να γίνουν καθηγητές πανεπιστημίου. Αλλά εκείνη την εποχή για να μπορέσεις να πάρεις μια δημόσια θέση, έπρεπε να πάρεις από την αστυνομία πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων. Αυτό σήμαινε ότι πολλοί αριστεροί δεν μπορούσαν να γίνουν καθηγητές πανεπιστημίου. Από αυτούς αντλούσε καθηγητές το Κολλέγιο. Ήταν άνθρωποι σοβαροί, υπεύθυνοι και εμείς αντιστοίχως αντλούσαμε πολλά από αυτούς. Δεν θα σου πω συγκεκριμένα ονόματα, γιατί δεν παίζει ρόλο, αλλά θυμάμαι και από το Δημοτικό ακόμα ανθρώπους, οι οποίοι μας ενέπνεαν συνεχώς, επειδή ήταν άνθρωποι εξαιρετικής ποιότητας.

Πώς ήταν η σχέση με τους

συμμαθητές σας; Μπορείτε να μας διηγηθείτε κάποιες αναμνήσεις;

Αυτό που θυμάμαι είναι ότι ήμασταν λίγοι. Στο Σχολείο, όταν τελείωσα εγώ το 1961, ήμασταν όλα κι όλα γύρω στα 800 με 900 παιδιά. Στην δική μου τάξη μπήκαμε 120 παιδιά -εκείνη την εποχή μπαίναμε στην Δ' Δημοτικού με εξετάσεις μόνο, μπαίναμε λοιπόν στην ηλικία των 9 ετών που έχεις δείξει λίγο παραπάνω τι παιδί είσαι και τι μυαλό έχεις- και τελειώσαμε μόλις 80. Αυτό σημαίνει ότι στην πορεία έφυγε το 1/3 των μαθητών, γιατί δεν μπορούσε να ενταχθεί στην λογική αυτή που επιθυμούσε το Σχολείο. Οι μικροί αριθμοί επέτρεπαν πολύ μεγαλύτερη επαφή με τους καθηγητές και πολύ μεγαλύτερη δυνατότητα να μεταφέρεις στα παιδιά αυτές τις αξίες. Ακόμα και στην καθημερινότητά μας υπήρχαν κυρίαρχες αξίες, τις οποίες, οι καθηγητές μας περνούσαν και σε εμάς. Αυτό έχει να κάνει κατά την άποψή μου με το γεγονός ότι ιδιαίτερα σημαντικό ποσοστό των καθηγητών που είχαμε τότε ήταν άνθρωποι που είχαν μεγαλώσει στο εξωτερικό και είχαν γαλουχηθεί από τέτοιες αξίες, πιο κοσμοπολίτικες.

Σήμερα στο Κολλέγιο είμαστε περίπου 4.500 μαθητές. Πώς το βλέπετε αυτό; Μήπως για τους μαθητές υπάρχουν περισσότερες ευκαιρίες; επιτυγχάνεται έτσι καλύτερα η αριστεία;

▼
Η πρώτη φουρνιά που στελέχωσε το Σχολείο ήταν σε μεγάλο βαθμό Έλληνες της διασποράς από την Πόλη από τη Σμύρνη, από την Αλεξάνδρεια, με φιλελεύθερο πολιτικό προσανατολισμό.

Θεωρώ ότι ένα από τα μεγάλα προβλήματα του Κολλεγίου αυτή την στιγμή είναι οι πολύ μεγάλοι αριθμοί. Δεν είναι μοναδικό βέβαια παράδειγμα το Κολλέγιο. Όλα τα σχολεία διογκώνονται, αλλά εγώ είμαι κατηγορηματικός στο θέμα αυτό, ότι οι μικροί αριθμοί βοηθούν στο να μπορέσεις να έχεις τέτοια σχέση αναλογίας καθηγητών μαθητών που να μπορείς να περνάς εύκολα τα μηνύματα αυτά που διαμορφώνουν τον χαρακτήρα των παιδιών. Δεν ξέρω τι καταλαβαίνουν οι σημερινές μαθήτριες και οι σημερινοί μαθητές, ακούγοντας την φράση το «Πνεύμα του Κολλεγίου» και δεν ξέρω πώς προσλαμβάνουν το μήνυμά του. Όσα συζητάμε σήμερα συγκροτούν το «Πνεύμα του Κολλεγίου», που συμπιπτει με την κύρια αρχική αποστολή του Σχολείου, ότι δηλαδή θέλει να εμψυχήσει στα παιδιά το χρέος να λειτουργούν ως υπεύθυνοι πολίτες, συμμετέχοντας στα κοινά, στα μαθητικά συμβούλια, στις κοινές δράσεις. Τα ωθούσε να συνεργάζονται και να μην λειτουργούν ανταγωνιστικά ή συγκρουσιακά.

Πράγματι, οι μεγάλοι αριθμοί έχουν αμβλύνει ακουσίως σε σημαντικό βαθμό αυτό το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του Κολλεγίου. Δεν σημαίνει ότι έχει χαθεί το «Πνεύμα του Κολλεγίου», η ιδιαίτερη έννοια της αποστολής του, αλλά πιστεύω ότι έχει σε πολύ μεγάλο βαθμό υποχωρήσει. Ωστόσο, το Σχολείο εξακολουθεί να βγάζει πολύ καλούς μαθητές και να είναι -αν όχι το καλύτερο- από τα καλύτερα σχολεία στην Ελλάδα. Ωστόσο, η αρχική στόχευση δεν ήταν να είναι οι μαθητές μόνο ακαδημαϊκά άριστοι, αλ-

λά να γίνουν και καλοί πολίτες. Αυτό σήμαινε ότι πέρα από τα μαθήματα, έπρεπε να ασχολούνται και με άλλα πράγματα. Για παράδειγμα, εμείς είχαμε στο Σχολείο βιβλιοθήκη, ενώ τα σχολεία εκείνη την εποχή δεν είχαν –και αν υπήρχαν, θα είχαν λίγα βιβλία. Είχαμε ώρα εργαστηρίου στην βιβλιοθήκη που πηγαίναμε και κάναμε τις εργασίες μας, άρα αναγκαζόμασταν να κάνουμε έρευνα, έπρεπε να διαβάζουμε βιβλία για να μπορέσουμε να εκπαιδευόμαστε εργασιές και δεν είχαμε το ChatGPT να μας τις γράψει. Άρα αυτή η προσπάθεια να ερευνησουμε και να συνεργαστούμε μερικές φορές για να γράψουμε μια εργασία συνέβαλλε στην δημιουργία μιας έννοιας αλληλεγγύης.

Θα πρέπει λοιπόν να κάνουμε μια διάκριση: άλλο ακαδημαϊκή αριστεία και άλλο παιδαγωγικό όραμα. Το παιδαγωγικό όραμα είναι το πώς διαμορφώνει κανείς ανθρώπους με αξίες. Μπορεί κάποιος να είναι εξαιρετικός μαθητής αλλά να μην είναι άρτιος χαρακτήρας και να μην συνεργάζεται αρμονικά με τους συμμαθητές του.

Πιστεύετε ότι αυτή η αλλαγή του Σχολείου οφείλεται και στην αλλαγή της ελληνικής κοινωνίας;

Όλη αυτή η προσπάθεια που έγινε για να οικοδομηθεί το Κολλέγιο, με την απόλυτη στήριξη του τότε Πρωθυπουργού, που ήρθε και στα εγκαίνια, με μια σύμπραξη μεγάλη μεταξύ Ελλήνων και Αμερικανών για εκπαιδευτικά θέματα, είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα ιδιαίτερο Σχολείο που άντεξε στον χρόνο. Ο ιδρυτικός νόμος του Κολλεγίου ήταν ένας ειδικός, ξεχωριστός νόμος που του έδινε πολύ μεγαλύτερη ευχέρεια να πραγματοποιήσει τους στόχους του. Έτσι, εκτός από τα Αρχαία, την Γεωγραφία και τα Θρησκευτικά, τα οποία

▼
Το Κολλέγιο έδινε στην εποχή μου εντονότερη έμφαση στην έννοια του θετικού αθροίσματος και αυτό προσπάθησε να μας να μας εμφυσήσει.

έπρεπε να παρακολουθήσουμε σύμφωνα με το πρόγραμμα του Υπουργείου είχαμε την ευκαιρία να διδαχθούμε και άλλα μαθήματα. Άρα τα παιδιά μπορούσαν να εκτεθούν σε ένα μεγαλύτερο εύρος γνώσεων. Το Κολλέγιο ήταν μια νησίδα ανθρώπων ξεχωριστή. Εκατό χρόνια αργότερα αυτό είναι πάρα πολύ δύσκολο να γίνει, επειδή η ελληνική κοινωνία σε μεγάλο βαθμό έχει επιβάλει τις δικές της αξίες. Και αυτό που μένει είναι ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που θέλουν να φοιτήσουν τα παιδιά τους στο Κολλέγιο, όχι για να πάρουν μια ιδιαίτερη μόρφωση, για να γίνουν καλοί πολίτες, αλλά για να δημιουργήσουν μεταξύ τους κοινωνικές σχέσεις, οι οποίες είναι πολύ χρήσιμες και θα τους βοηθήσουν αργότερα στη ζωή τους.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι αυτήν την έμφαση στην ακαδημαϊκή αριστεία συνεχίζει και την έχει και σήμερα το Κολλέγιο. Αυτό που συζητάμε είναι αν έχει ακόμα την αποστολή της ψυχικής διαπαιδαγώγησης των μαθητών του. Το θέμα είναι ο πρωταρχικός στόχος να παραμένει ο ίδιος, το «Πολίτας Τρέφον». Κι εκεί πιστεύω ότι το Κολλέγιο έχει πολλά περιθώρια

βελτίωσης σήμερα.

Σε πρόσφατη ομιλία σας στους τελειόφοιτους του Σχολείου μας, μιλήσατε για την λογική του «θετικού αθροίσματος» ως τρόπου επίλυσης διαφορών. Πώς θα μας βοηθήσει αυτή η λογική στην λήψη αποφάσεων στην καθημερινότητά μας;

Ας ξεκινήσουμε από την λογική του μηδενικού αθροίσματος, που σημαίνει ότι σε μια κατάσταση εγώ κερδίζω και εσύ χάνεις. Η λογική του θετικού αθροίσματος σημαίνει ότι κερδίζουμε και οι δύο, δηλαδή ψάχνουμε να βρούμε τρόπους, ώστε να μην είναι ο άλλος υποχρεωτικά χαμένος κι εγώ υποχρεωτικά κερδισμένος. Στην ελληνική κοινωνία η έννοια του συμβιβασμού δεν έχει θετικό περιεχόμενο. Το «συμβιβάστηκε» σημαίνει ότι «υποχώρησε». Αυτό είναι ένας τρόπος σκέψης. Ο άλλος τρόπος σκέψης είναι τελείως αντίστροφος. Σύμφωνα με την λογική του θετικού αθροίσματος ψάχνουμε πάντοτε τρόπους να συμβιβαζόμαστε με τους άλλους, χωρίς να παραβιάζουμε βασικές ηθικές αξίες. Να αναζητούμε πάντοτε λύσεις, οι οποίες θα συμβάλλουν στο γενικό Καλό. Στην Ελλάδα υπάρ-

ΤΟ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΟΡΑΜΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΟΥΜΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΕ ΑΞΙΕΣ, ΟΧΙ ΑΠΛΩΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΣ.

Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΘΕΣΜΟΣ ΠΟΥ ΨΑΧΝΕΙ ΝΑ ΒΡΕΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΥΝΑΙΝΕΤΙΚΕΣ ΣΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

χει έλλειμμα στο θέμα αυτό, δηλαδή στην αναζήτηση λύσεων θετικού αθροίσματος και αυτό είναι κάτι το οποίο θα το κουβαλάμε ως κοινωνία και το οποίο μας έχει κοστίσει. Το Κολλέγιο έδινε στην εποχή μου εντονότερη έμφαση στην έννοια του θετικού αθροίσματος και αυτό προσπάθησε να μας να μας εμψύσησει.

Ως πολιτικός επιστήμονας, έχετε ασχοληθεί ιδιαίτερα με το ζήτημα της Δημοκρατίας και μάλιστα της Δημοκρατίας στην πράξη. Στην πρώτη Έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, το έτος 1999, είχατε μάλιστα γράψει ότι «η παγίωση του δημοκρατικού μας καθεστώτος πρέπει να εννοιολογηθεί ως εφελτήριο για την επίτευξη του λογικά επόμενου στόχου, που είναι η βελτίωση της ποιότητας της δημοκρατίας μας». Πώς εννοείτε την «ποιοτική δημοκρατία»; Τι μπορεί να κάνει ένα σχολικό περιβάλλον για να εξασκήσει τους μαθητές του σε αυτή την ποιοτική δημοκρατία και πώς θεωρείτε ότι το Σχολείο μας ανταποκρίνεται στην πρόκληση αυτή;

Το μήνυμα που θα ήθελα να περάσω εγώ σε αυτό το κείμενο και στον Συνήγορο του Πολίτη είναι ότι ο Συνήγορος του Πολίτη είναι ένας θεσμός που ψάχνει να βρει λύσεις συναινετικές στις διαφορές που έχουν οι πολίτες με την Πολιτεία. Να το πού-

με πολύ απλά «να βρουν το δικό τους» οι πολίτες. Πάλι πάμε στην έννοια του συμβιβασμού και της συναίνεσης και της έννοιας ότι δεν μπορούμε πάντοτε να κερδίζουμε εμείς και πάντοτε να χάνουν οι άλλοι. Άρα, πρέπει να αναζητούνται λύσεις συναινετικές στην κοινωνία. Αυτό, ωστόσο, δεν είναι το κυρίαρχο στοιχείο στην ελληνική κοινωνία. Εξακολουθούμε να πιστεύουμε σε μια λογική μηδενικού αθροίσματος. Η δημοκρατία, ωστόσο, στηρίζεται σε δύο πυλώνες. Ο ένας πυλώνας είναι ότι όλοι οι πολίτες μαζί έχουν την ευθύνη να συναποφασίσουν (μέσω των εκλογών) και ο άλλος είναι αυτό που ονομάζουμε Κράτος Δικαίου, δηλαδή ότι στην δημοκρατία οι κανόνες είναι σαφείς, δίκαιοι και διασφαλίζουν τα δικαιώματα όχι μόνο της πλειοψηφίας, της μειοψηφίας αλλά και του ατόμου. Άρα, βασικό χαρακτηριστικό της Δημοκρατίας είναι το ατομικό δικαίωμα, το να μην παραβιάζονται ορισμένες αρχές. Οι πλειοψηφίες αποφασίζουν, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι πλειοψηφίες επιτρέπεται να είναι τυραννικές.

Μπορούμε λοιπόν να ανεβάσουμε τον πήχη, ώστε να γίνει κτήμα όλων μας η αρχή ότι δεν φτάνει μόνο η πλειοψηφική λογική της δημοκρατίας, αλλά απαιτείται επίσης και ποιότητα των κανόνων, του Κράτους

Βασικό χαρακτηριστικό της Δημοκρατίας είναι το ατομικό δικαίωμα, το να μην παραβιάζονται ορισμένες αρχές. Οι πλειοψηφίες αποφασίζουν, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι πλειοψηφίες επιτρέπεται να είναι τυραννικές.

Δικαίου δηλαδή, που την κάνουν καλύτερη. Δεν μπορούμε να εξισώνουμε την έννοια της Δημοκρατίας με τις εκλογές. Στην Ελλάδα μετά το 1974 αποκτήσαμε για πρώτη φορά ένα αυθεντικό σύστημα δημοκρατίας με ισοπολιτεία, ακόμα όμως εξακολουθούμε και έχουμε προβλήματα στο σκέλος του Κράτους Δικαίου, δηλαδή στα ατομικά δικαιώματα. Εκεί εμφανίζουμε υστέρηση σε σχέση με τους άλλους Ευρωπαίους. Με αυτή την έννοια η λογική του θετικού αθροίσματος είναι εκείνη που επιτρέπει και σε εσένα και σε εμένα να συνυπάρξουμε, να κάνουμε τους συμβιβασμούς μας και να μπορούμε να προαγάγουμε μια κοινωνία, στην οποία να μπορούμε όλοι να διαλεγόμαστε.

Τις τελευταίες δεκαετίες η πρόσδος της επιστήμης κάνει ιδιαίτερα ελκυστικές στους νέους τις θετικές επιστήμες και η πλειονότητα από εμάς δείχνουμε ενδιαφέρον γι' αυτές. Ως πολιτικός επιστήμονας, τι θεωρείτε ότι μπορούμε να κερδίσουμε από την μελέτη μαθημάτων όπως τα αρχαία ελληνικά, η φιλοσοφία, η πολιτική επιστήμη κ.λπ. τα οποία βέβαια διδασκόμαστε στο σχολείο, μπορεί όμως να μην σχετίζονται άμεσα με αυτό που θέλουμε να σπουδάσουμε; Υπάρχει χώρος για έναν νέο επιστήμονα να κάνει έρευνα στα αντικείμενα αυτά;

Σε πολύ μεγάλο βαθμό προσανατολίζονται οι νεότερες γενιές και οι κοινωνίες στις θετικές επιστήμες, στα πιο πρακτικά θέματα. Εάν όμως γί-

νει κανείς εξαιρετικός μηχανικός, πώς λειτουργεί ως άνθρωπος; Έχει κάποιο αξιακό σύστημα, με το οποίο θα αποφασίσει πώς θα κάνει την έρευνά του, προς μία κατεύθυνση ή προς μία άλλη; Αυτά δεν τα διδασκόμαστε από τα Μαθηματικά, τη Φυσική ή την Χημεία. Τα παίρνουμε από όλο αυτό το σύστημα που συζητάμε, δηλαδή από τον τρόπο με τον οποίο κοινωνικοποιούμαστε ως άτομα και ως πολίτες. Κοινωνικοποίηση είναι ο τρόπος με τον οποίο αποκτούμε αξίες. Και υπάρχουν τέσσερις πυλώνες δημιουργίας αξιών. Ένας και πρωταρχικός είναι η οικογένεια. Δεύτερος είναι το σχολείο. Τρίτος είναι ο χώρος εργασίας και ο τέταρτος, που αφορά τον μισό πληθυσμό βέβαια, είναι ο στρατός. Σε αυτά τα τέσσερα περιβάλλοντα μας περνάνε μηνύματα, με τα οποία δημιουργούμε αξίες. Αυτή λοιπόν είναι ακριβώς η έννοια της σημασίας των ανθρωπιστικών επιστημών, που αυτή τη στιγμή περνάει κρίση και κλονίζεται σε μεγάλο βαθμό στις δυτικές κοινωνίες. Πρέπει δηλαδή να έχουμε ένα πλαίσιο ηθικών αξιών με το οποίο οφείλουμε να λειτουργούμε.

Βλέπεις, η ηθική δεν είναι κάτι το αφηρημένο, είναι κάτι πολύ πρακτικό. Είναι οι καθημερινές πρακτικές, οι καθημερινές στρατηγικές που υιοθετούμε για να λειτουργούμε. Είναι πολύ πεζές, καθημερινές επιλογές για το πώς κανείς πολιτεύεται. Στην καθημερινή ζωή οι επιλογές που κάνουμε αφορούν τον τρόπο με τον οποίο προάγουμε την συνύπαρξη, την σύμπλευση των ατόμων μέσα στην κοινωνία. Το αξιακό σύστημα της ελληνικής κοινωνίας σε αυτό το επίπεδο είναι ανεπαρκές.

▼
Κοινωνικοποίηση είναι ο τρόπος με τον οποίο αποκτούμε αξίες. Και υπάρχουν τέσσερις πυλώνες δημιουργίας αξιών. Ένας και πρωταρχικός είναι η οικογένεια. Δεύτερος είναι το σχολείο. Τρίτος είναι ο χώρος εργασίας και ο τέταρτος, που αφορά τον μισό πληθυσμό βέβαια, είναι ο στρατός.

Από την αποφοίτησή σας μέχρι σήμερα, όλα αυτά τα χρόνια έχετε μείνει κοντά στο Σχολείο μέσα από διάφορους ρόλους και ως Διευθυντής του Γραφείου Ανάπτυξης μέχρι το 1983 και ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΕΙ αργότερα. Ποιο θεωρείτε ότι πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Τα πράγματα αλλάζουν και στο Σχολείο και στην ελληνική κοινωνία. Για μένα το ζητούμενο είναι πώς μπορούμε να ανακηθούμε, να ξαναχτίσουμε, να επανεφεύρουμε έναν τρόπο με τον οποίο, πέρα από την ακαδημαϊκή αριστεία, να δημιουργήσουμε και τις συνθήκες με τις οποίες κανείς αποκτά την συνείδηση του ενεργού πολίτη. Αυτό δεν είναι σήμερα βασικός στόχος της ελληνικής κοινωνίας, είναι όμως κάτι που το Κολλέγιο το ήθελε από την αρχή. Σήμερα εξακολουθούν να υπάρχουν στο Σχολείο εμπνευσμένοι δάσκαλοι. Θέλουμε το Κολλέγιο να δίνει στα παιδιά την αίσθηση ότι υπάρχει κάτι πιο ωφέλιμο στη ζωή από το να κερδίζουμε χρή-

ματα ή να κερδίζουμε τον άλλον. Αυτά πρέπει να αποτελούν στόχο για κάθε καλό σχολείο, για κάθε καλή κοινωνία. Την έχουμε αυτή την απαίτηση κυρίως από το Κολλέγιο, το οποίο ξεκίνησε με αυτούς τους στόχους.

Ευχαρίστησα τον καθηγητή Νικηφόρο Διαμαντούρο για τον χρόνο που μου αφιέρωσε, για την ειλικρίνεια και την αυθεντικότητα με την οποία μοιράστηκε μαζί μου και με τους αναγνώστες του «Αθηναίου», τις σκέψεις του για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του Σχολείου μας και της σύγχρονης Ελλάδας. Από όλα όσα έμαθα στην συνάντησή μας, είμαι βέβαιος ότι για χρόνια πολλά θα έχω στο μυαλό μου τη φωνή του να μου λέει:

«Να μην φοβάσαι στην ζωή σου. Να χτίζεις σχέσεις εμπιστοσύνης με τους ανθρώπους και να παίρνεις λελογισμένα ρίσκα!».

ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΕΙΝΑΙ ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΑΝΑΚΤΗΣΟΥΜΕ, ΝΑ ΞΑΝΑΧΤΙΣΟΥΜΕ, ΝΑ ΕΠΑΝΕΦΕΥΡΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΤΡΟΠΟ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ, ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΑΡΙΣΤΕΙΑ, ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΚΑΝΕΙΣ ΑΠΟΚΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥ ΕΝΕΡΓΟΥ ΠΟΛΙΤΗ.

Αλεξάνδρα Παπάζογλου

Διευθύντρια Βιβλιοθηκών και Αρχείου του Κολλεγίου Αθηνών

Καθώς γιορτάζουμε την εκατονταετηρίδα του Κολλεγίου Αθηνών, ποια πιστεύετε ότι είναι τα σημαντικότερα επιτεύγματα της Βιβλιοθήκης όσον αφορά τη γενικότερη αποστολή του Κολλεγίου;

Η αποστολή του Κολλεγίου Αθηνών μεταξύ άλλων, εστιάζει στο να έχουν οι απόφοιτοί του «ουσιαστική παιδεία» και «μέσω της ακαδημαϊκής αριστείας και της κριτικής σκέψης, να διακρίνονται από δημιουργικότητα, διάθεση συνεργασίας και διερευνητικό πνεύμα». Η Βιβλιοθήκη του Κολλεγίου με τις συλλογές της, έντυπες και ηλεκτρονικές, με τις υπηρεσίες της, την τεχνολογική της υποδομή και με τη συνεργασία της με τα ακαδημαϊκά τμήματα και το αναλυτικό πρόγραμμα του Σχολείου, επιδιώκει ακριβώς τις παραπάνω αρχές: την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης στους μαθητές, το διερευνητικό πνεύμα, τη συνεργασία και τη δημιουργία μαθητών και στη συνέχεια αποφοίτων με Παιδεία.

Η Βιβλιοθήκη του Κολλεγίου ήταν από μόνη της μια εκπαιδευτική καινοτομία όταν δημιουργήθηκε, σε μία χώρα στην οποία οι σχολικές βιβλιοθήκες ήταν ανύπαρκτες. Η Διοίκηση, η Διεύθυνση και οι εκπαιδευτικοί του Σχολείου στήριξαν αυτόν τον θεσμό, ακριβώς για να αποκτήσουν οι μαθητές «Παιδεία». Στόχος της Βιβλιοθήκης ήταν και είναι να έχουν οι μαθητές τη δυνατότητα να έρθουν σε επαφή και να μελετούν βιβλία, πέρα από τα σχολικά εγχειρίδια, για εκπαιδευτικούς, πληροφοριακούς και ψυχαγωγικούς λόγους, σε δύο γλώσσες, ελληνικά και αγγλικά. Σε αυτό βοηθάει η συλλογή της που δημιουργήθηκε ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του '30, από αγορές αλλά και από πολλές δωρεές αμερικανικών πανεπιστημίων, από τη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου αλλά και από ιδιώτες. Σήμερα η συλλογή αυτή αριθμεί περίπου 100.000 τόμους.

Ένας άλλος στόχος είναι η ανάπτυξη δεξιοτήτων εντοπισμού και αξιολόγησης της πλη-

Συνέντευξη στις
Εριέττα
Κουρομιχελάκη, Α4
Βανέσα Μάτα, Β4
Λυδία Μιχανετζή, Β5

▼
Ένας άλλος στόχος είναι η ανάπτυξη δεξιοτήτων εντοπισμού και αξιολόγησης της πληροφορίας. Σύμφωνα με τον πρώτο βιβλιοθηκονόμο του Κολλεγίου, τον Πάτροκλο Ελιάσκο, οι μαθητές έπρεπε να γίνουν ανεξάρτητοι χρήστες της Βιβλιοθήκης και να εκτεθούν στην ερευνητική διαδικασία.

ροφορίας. Σύμφωνα με τον πρώτο βιβλιοθηκονόμο του Κολλεγίου, τον Πάτροκλο Ελιάσκο, οι μαθητές έπρεπε να γίνουν ανεξάρτητοι χρήστες της Βιβλιοθήκης και να εκτεθούν στην ερευνητική διαδικασία. Εκείνη την εποχή, τη δεκαετία του '30, έπρεπε να μπορούν να αναζητούν στον δελτιοκατάλογο ένα βιβλίο, θεματικά ή κατά συγγραφέα και τίτλο και να το εντοπίζουν στα βιβλιοστάσια. Επίσης, όφειλαν να μαθαίνουν πώς να συμπεριφέρονται σε μια βιβλιοθήκη, να σέβονται την ανάγκη μελέτης των άλλων αναγνώστων. Στη συνέχεια εκπαιδεύονταν στη διαμόρφωση μιας εργασίας από τις σημειώσεις που κρατούσαν και παρέθεταν στο τέλος τη βιβλιογραφία που είχαν χρησιμοποιήσει. Ερχοταν σε επαφή με την Βιβλιοθήκη και το υλικό της, σε μία χώρα που όχι μόνο δεν είχε σχολικές βιβλιοθήκες αλλά ούτε δημόσιες (Public Libraries). Το 1967 λειτούργησε στο δικό της ανεξάρτητο κτήριο, και αυτό ήταν κάτι μοναδικό στον ελληνικό χώρο. Οι μαθητές από τη δεκαετία του '60 έως και τη δεκαετία του '90 εκπονούσαν ιστορικές εργασίες, στην αρχή τρεις κάθε χρόνο και στη συνέχεια μία. Δανείζονταν και μελετούσαν απαιτητικά βιβλία, μάθαιναν να αξιολογούν το υλικό τους, να εντοπίζουν τα αποσπάσματα που αφορούσαν το ερευνητικό τους ερώτημα, να κρατούν σημειώσεις, να συνθέτουν κείμενα και να καταγράφουν τις πηγές τους.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '90 ο δελτιοκατάλογος της Βιβλιοθήκης γίνεται ηλεκτρονικός - πολύ νωρίτερα ακόμα και από πολλές πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες. Οι μαθητές με ειδικά διαμορφωμένο πρόγραμμα

ηλεκτρονικών - συμπεριλαμβανομένων βάσεων δεδομένων.

Τις τελευταίες δεκαετίες έχουμε βιώσει μεγάλες αλλαγές λόγω της ραγδαίας ανάπτυξης της τεχνολογίας. Στο πλαίσιο αυτό, ποια πιστεύετε ότι είναι η μεγαλύτερη καινοτομία της Βιβλιοθήκης;

(Library Orientation) μαθαίνουν τη χρήση του: την αναζήτηση του βιβλίου που τους ενδιαφέρει και τον εντοπισμό του, εφόσον γνωρίζουν τον ταξινόμικό αριθμό του στο σύστημα Dewey, σύστημα που χρησιμοποιήσε η Βιβλιοθήκη από την ίδρυσή της. Το Library Orientation συμπληρώνεται με μικρές ερευνητικές εργασίες στο μάθημα των Αγγλικών. Η έμφαση στις δεξιότητες της ερευνητικής διαδικασίας εντείνεται.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '90 η Βιβλιοθήκη ξεκινά συνεργασίες αρχικά με μεμονωμένους εκπαιδευτικούς, στους οποίους άρσε η πρόκληση της μαθητοκεντρικής διδασκαλίας. Σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς η Βιβλιοθήκη άρχισε να διαμορφώνει μικρές ερευνητικές εργασίες (research projects) σε διάφορα αντικείμενα, όπως η Ιστορία, τα Νέα Ελληνικά, τα Αγγλικά, η Γεωγραφία κ.ά.). Η διάρκεια των εργασιών αυτών ήταν περίπου 3-5 διδακτικές περίοδοι. Είχαν στόχο την αξιοποίηση των εγκυκλοπαιδειών και του έντυπου υλικού. Οι μαθητές μάθαιναν να εντοπίζουν το λήμμα και το απόσπασμα μέσα στο λήμμα που απαντούσε στο ερώτημά τους, να κρατούν σημειώσεις αναδιατυπώνοντας τα αρχικά κείμενα, να συνθέτουν δικά τους κείμενα και να τεκμηριώνουν. Η επιτυχία των εργασιών αυτών είχε ως αποτέλεσμα να γενικευθεί η εκπόνησή τους από τους μαθητές όλων των τμημάτων κάθε τάξης, μέσω των ακαδημαϊκών τμημάτων. Μία από τις ωραιότερες εργασίες της περιόδου ήταν

▼
Θεωρώ πως η Βιβλιοθήκη έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στη εισαγωγή του Διαδικτύου στο Κολλέγιο. Στο τέλος της δεκαετίας του '90 οι δυνατότητες και υποδομές της Βιβλιοθήκης προσφέρονται για την υποβολή προτάσεων συμμετοχής στο πρόγραμμα «Τηλεματική για Βιβλιοθήκες» της Διεύθυνσης 13 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

για μια εργασία για την Τοπική Ιστορία της Αθήνας, στο πλαίσιο του μαθήματος της Ιστορίας.

Στη συνέχεια, όταν το διαδίκτυο μπήκε στο Σχολείο, για αρκετά χρόνια, μέσω του Τμήματος Αγγλικών, η Βιβλιοθήκη προσέφερε στο Γυμνάσιο ένα μάθημα περίπου 20 περιόδων που ονομαζόταν «Research and Information Skills», που περιλάμβανε πέρα από τη χρήση των έντυπων πηγών, την αξιολόγηση των διαδικτυακών πηγών και τη στρατηγική έρευνας. Το μάθημα αυτό διδάσκεται και στο Λύκειο μέσω του Αγγλικού Τμήματος του Κολλεγίου Αθηνών. Όταν το Υπουργείο Παιδείας έβαλε στο ωρολόγιο πρόγραμμα την «Ερευνητική Εργασία», δίωρο μάθημα στην Α' Λυκείου και μονώρο στη Β' Λυκείου, οι βιβλιοθηκονόμοι σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς έδωσαν στους μαθητές τις βάσεις μιας σωστής ερευνητικής μεθόδου με ποικιλία πηγών - έντυπων και

Θεωρώ πως η Βιβλιοθήκη έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στην εισαγωγή του διαδικτύου στο Κολλέγιο. Στο τέλος της δεκαετίας του '90 η Βιβλιοθήκη υπέβαλε προτάσεις συμμετοχής στο πρόγραμμα «Τηλεματική για Βιβλιοθήκες» της Διεύθυνσης 13 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, το διαδίκτυο ήρθε στο Σχολείο λόγω της συμμετοχής της Βιβλιοθήκης σε ένα ερευνητικό πρόγραμμα στο οποίο εγκρίθηκε η συμμετοχή και η χρηματοδότησή της. Έτσι, η υποδομή και η πρώτη σύνδεση με την τότε Hellas on Line, έδωσε τη δυνατότητα να μάθουν οι μαθητές και το Σχολείο τη χρήση του διαδικτύου. Η Βιβλιοθήκη μαζί με άλλες δημόσιες βιβλιοθήκες της Αγγλίας, της Γερμανίας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και της Φινλανδίας δημιούργησαν τη βάση *Chilias*, με υλικό που απευθυνόταν σε παιδιά ηλικίας 10 έως 15 ετών. Ακολούθησαν και άλλα ευρωπαϊκά προγράμματα.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ. ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΙΚΑΝΗ ΣΥΛΛΟΓΗ, ΕΝΤΥΠΗ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΠΟΥ ΕΜΠΛΟΥΤΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΝΟΝΤΑΙ ΔΙΑΡΚΩΣ.

Μια άλλη σημαντική καινοτομία της Βιβλιοθήκης ήταν η διάθεση Βάσεων Δεδομένων στην εκπαιδευτική κοινότητα. Εκπαιδευτικοί και μαθητές έχουν στη διάθεσή τους συνδρομητικές βάσεις όπως World Book On Line, SIRS, Gale databases, Newsbank κ.ά. με πλήθος αξιόπιστων πηγών. Η προσφορά αυτή μυεί τους μαθητές σε διαδικασίες που θα συναντήσουν στη συνέχεια στις πανεπιστημιακές σπουδές τους και τους δίνει ένα προβάδισμα μεταξύ των συμφοιτητών τους. Η τεχνολογική υποδομή της Βιβλιοθήκης με 140 υπολογιστές, σταθερούς και φορητούς, με 4 αίθουσες εξοπλισμένες με smartboards και με ειδικά διαμορφωμένους χώρους αναγνωστηρίου καλύπτει τις ανάγκες των μαθητών και των διδασκόντων αντικειμένων.

Με ποιους τρόπους η Βιβλιοθήκη καλλιεργεί την αίσθηση της κοινότητας μεταξύ των μαθητών;

Καταρχάς η ίδια η Βιβλιοθήκη με το αναγνωστήριό της αποτελεί έναν χώρο συγκέντρωσης των μελών της κοινότητας του Κολλεγίου, εκπαιδευτικών και μαθητών. Είναι χώρος που κο-

σμεύεται με εικαστικά έργα μαθητών, που υποδέχεται περιοδικές εκθέσεις έργων τους και άλλες εκθέσεις, χώρος όπου γίνονται μουσικά διαλείμματα, με μαθητές στον ρόλο των μουσικών. Με τον τρόπο αυτόν δημιουργείται μια αίσθηση κοινότητας στο πλαίσιο της οποίας κάθε μαθητής δουλεύει και μαθαίνει με δικό του τρόπο να προσεγγίζει τις ποικίλες πλευρές ενός γνωστικού αντικείμενου. Επίσης, οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να παρουσιάσουν στους συμμαθητές τους τα πορίσματα της έρευνάς τους.

Πώς συνεργάζεται η Βιβλιοθήκη με τους μαθητές και το διδακτικό προσωπικό για να ανταποκριθεί στις εξελισσόμενες ανάγκες τους; Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας συγκεκριμένες πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στη βελτίωση της εμπειρίας τους;

Η συνεργασία με το διδακτικό προσωπικό γίνεται είτε ατομικά, π.χ. για την εκπόνηση μιας εργασίας, για την προμήθεια ενός βιβλίου ή μιας βάσης δεδομένων, ή για την ανεύρεση υλικού από το ψηφιακό αποθετήριο

Μια σημαντική καινοτομία της Βιβλιοθήκης ήταν η διάθεση Βάσεων Δεδομένων στην εκπαιδευτική κοινότητα. Εκπαιδευτικοί και μαθητές έχουν στη διάθεσή τους συνδρομητικές βάσεις όπως World Book On Line, SIRS, Gale databases, Newsbank κ.ά. με πλήθος αξιόπιστων πηγών. Η προσφορά αυτή μυεί τους μαθητές σε διαδικασίες που θα συναντήσουν στη συνέχεια στις πανεπιστημιακές σπουδές τους και τους δίνει ένα προβάδισμα μεταξύ των συμφοιτητών τους.

ριο D-Space*, είτε μέσα από τη συνεργασία με τα ακαδημαϊκά τμήματα. Οι επιθυμίες ενός ακαδημαϊκού τμήματος μεταφέρονται στη Βιβλιοθήκη μέσω του ακαδημαϊκού προϊσταμένου και στη συνέχεια υλοποιούνται. Φέτος, έτος εορτασμού της εκατονταετηρίδας, διαμορφώθηκαν εργασίες με υλικό από το αρχείο του Σχολείου. Με τους μαθητές η συνεργασία είναι μια συνεχής και καθημερινή διαδικασία. Η Βιβλιοθήκη επίσης προσφέρει άφθονο υλικό στις ιστοσελίδες της για τη διευκόλυνση των μαθητών με προτάσεις για σημαντικά θέματα και βιβλία.

Ποιες ήταν μερικές από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετώπισε η Βιβλιοθήκη και πώς τις ξεπεράσατε;

Η μετάβαση από τον δελτιοκατάλογο στον ηλεκτρονικό κατάλογο ήταν σίγουρα μια μεγάλη πρόκληση, καθώς έπρεπε να περαστούν όλα τα δελτία του έντυπου καταλόγου στο λογισμικό του ηλεκτρονικού καταλόγου, το ADVANCE της GEAC. Οι δυσκολίες ξεπεράστηκαν με την εκπαίδευση του προσωπικού και με αφιέρωση χρόνου για τη διαδικασία αυτή.

Μια άλλη μεγάλη πρόκληση ήταν η πρόσληψη κατάλληλου προσωπικού και βιβλιοθηκονόμων, για την αντιμετώπιση των νέων απαιτήσεων με στόχο την συνεργασία της Βιβλιοθήκης με τους εκπαιδευτικούς για την εκπόνηση ερευνητικών εργασιών και την καλλιέργεια βασικών δεξιοτήτων που έχουν σχέση με

* Το D-Space@Athens College είναι το Ψηφιακό Αποθετήριο του Κολλεγίου που φιλοξενεί όλες τις περιοδικές του εκδόσεις, αφίσες, προγράμματα, ανακοινώσεις κ.α.

την αξιολόγηση πηγών, την αντιμετώπιση της λογοκλοπής και των *fake news*, και την τεκμηρίωση των πηγών. Η μαθητοκεντρική προσέγγιση μέσω των projects (έναντι της δασκαλοκεντρικής), ήταν μια μεγάλη πρόκληση, που μας επέτρεψε να προχωρήσουμε στην πρόσληψη ειδικευμένου προσωπικού και στην απασχόληση Fulbright Fellows που συμμετέχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Ως προς το δεύτερο σκέλος της ερώτησης, τα πάντα μπορούν να ξεπεραστούν με καλές συνεργασίες, σωστή επικοινωνία, ενσυναίσθηση, σκληρή δουλειά και αφοσίωση στον στόχο, που είναι η αγάπη των μαθητών για το διάβασμα, καθώς και η ανάπτυξη δεξιοτήτων, απαραίτητων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και για τη ζωή τους. Ωστόσο, μία πρόκληση που δεν αντιμετωπίζεται εύκολα είναι το θέμα του περιορισμένου χώρου για την ανάπτυξη της συλλογής.

Σήμερα διανύουμε την εποχή του διαδικτύου και της πληροφορίας, με αποτέλεσμα οι μαθητές να μην αφιερώνουν αρκετό χρόνο στην ανάγνωση βιβλίων. Ποιος είναι ο ρόλος της βιβλιοθήκης στο να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ των μαθητών και του βιβλίου και να προαγάγει την αγάπη τους γι' αυτό;

Η ανάγνωση βιβλίων ενθαρρύνεται με πολλούς τρόπους.

– Με ποικίλα προγράμματα φιλοαναγνωσίας στο Δημοτικό και στο Γυμνάσιο. Στο Γυμνάσιο σε συνεργασία με το Αγγλικό Τμήμα και των δύο Σχολείων, οι μαθητές δανείζονται, μελετούν και αναλύουν βιβλία, τα οποία στη συνέχεια παρουσιάζουν στους συμμαθητές τους.

– Με την ενημερωμένη και επιλεγμένη συλλογή βιβλίων για κάθε ηλικία και επίπεδο, και την προβολή της στα εκθετήρια της Βιβλιοθήκης

✓
Ονειρεύομαι η επέκταση να περιλαμβάνει και χώρο για το Αρχείο του Κολλεγίου που πρόσφατα δημιουργήθηκε και υπάγεται στη Βιβλιοθήκη. Ονειρεύομαι επίσης να μην σταματήσει να πρωτοπορεί και να αφομοιώνει όλες τις νέες προκλήσεις που παρουσιάζονται.

και στις ιστοσελίδες της.

– Με τη διαμόρφωση καταλόγων με προτεινόμενα βιβλία.

– Με την παρουσία, ενίοτε, συγγραφέων, όποτε το επιτρέπει το πρόγραμμα.

Πώς έχει προσαρμοστεί η Βιβλιοθήκη, ώστε να ανταποκριθεί στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της εποχής μας;

Η Βιβλιοθήκη του Κολλεγίου είναι πάντα στην πρωτοπορία. Διαθέτει ικανή συλλογή, έντυπη και ηλεκτρονική και σύγχρονες υπηρεσίες και υποδομές που εμπλουτίζονται και ανανεώνονται διαρκώς. Η έντυπη συλλογή καλύπτει όλες τις θεματικές ενότητες, καθώς και την Λογοτεχνία για νέους και εφήβους. Η Βιβλιοθήκη έχει προσωπικό ικανό να υποστηρίξει τις διάφορες προκλήσεις που παρουσιάζονται. Πρόκειται για προκλήσεις συνεχείς, καθώς ζούμε σε ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον.

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, στο Κολλέγιο πρώτα η Βιβλιοθήκη ανταποκριθηκε στην υιοθέτηση του διαδικτύου μέσω ενός ερευνητικού προγράμματος, και ανέπτυξε και ελληνικό περιεχόμενο στο διαδίκτυο για μαθητές. Την ίδια περίοδο, σε συνεργασία με την τότε διευθύντρια /πρόεδρο του Κολλεγίου Patricia Poteat, υποβάλαμε αίτημα χρηματοδότησης στον οργανισμό USAID, και με τη χρηματοδότηση που κερδίσαμε, δικτυώθηκαν τα κτήρια της Βιβλιοθήκης, το τότε Κτήριο Θετικών Επιστημών, που στεγάζει σήμερα το πρόγραμμα IB και το Μπενάκειο. Οι συνδρομές σε βάσεις δεδομένων είναι μια ακόμα ανταπόκριση στις ανάγκες αξιόπιστης πληροφόρησης μα-

θητών και εκπαιδευτικών. Αυτό που είναι σημαντικό είναι πως μέσω της εμπλοκής της με την εκπαιδευτική διαδικασία, το μοντέλο «project», που υποστηρίζει η Βιβλιοθήκη, δίνει στους μαθητές μας το προβάδισμα για τις σπουδές τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και για τη ζωή τους. Η τελευταία πρόκληση θα είναι η αντιμετώπιση του AI (Artificial Intelligence) και η ενσωμάτωσή του στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Πώς ελπίζετε ότι η κληρονομιά της γνώσης της Βιβλιοθήκης θα εμπνεύσει τις μελλοντικές γενιές καθηγητών και μαθητών του Κολλεγίου Αθηνών;

Οι μαθητές μας κατανοούν τη σημασία της Βιβλιοθήκης συνήθως αφού φύγουν από το Σχολείο. Πολλοί έρχονται και μας λένε για το συγκριτικό πλεονέκτημα που είχαν όταν πήγαν στο πανεπιστήμιο και ήξεραν πώς να κάνουν έρευνα, πώς να κινηθούν στον απαιτητικό χώρο της γνώσης. Θεωρώ πως όπου και αν βρεθούν -πολλοί έχουν ήδη και θα έχουν ηγετικές θέσεις στο μέλλον- θα εκτιμήσουν τη συμβολή της Βιβλιοθήκης στην Παιδεία και καλλιέργειά τους, καθώς και σε όλες αυτές τις δεξιότητες που απέκτησαν και στην κατανόηση της σημασίας της αξιόπιστης πληροφορίας, σε έναν κόσμο που αυτό γίνεται όλο και πιο δύσκολο και απρόβλεπτο. Οι εκπαιδευτικοί μας έχουν πλήρως ενσωματώσει τη χρήση της Βιβλιοθήκης στην εκπαιδευτική πράξη και αυτό είναι κάτι που δε χάνεται, αλλά κληροδοτείται από γενιά σε γενιά. Για τον λόγο αυτό, το Κολλέγιο είναι σπουδαίο.

Ποιο είναι το όραμά σας για το μέλλον της Βιβλιοθήκης;

Ονειρεύομαι έναν μεγαλύτερο χώρο για τη Βιβλιοθήκη που να εξυπηρετεί καλύτερα τις ανάγκες των ακαδημαϊκών τμημάτων και των μαθητών και των δύο Σχολείων. Η Βιβλιοθήκη κτίστηκε για να εξυπηρετεί περίπου 600 μαθητές, ενώ τώρα εξυπηρετεί περίπου 2.000. Μπορεί και λειτουργεί ακόμα χάρη στο γενναιόδωρο πνεύμα των ιδρυόντων της εποχής που έβλεπαν μακριά. Η Βιβλιοθήκη χρειάζεται μια επέκταση για να μπορεί να εξυπηρετεί εκπαιδευτικούς και μαθητές και να εξακολουθεί να συμβάλει στην καλλιέργεια των μαθητών και στην ανάπτυξη δεξιοτήτων απαραίτητων για τη μελλοντική τους πορεία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και τη ζωή τους.

Ονειρεύομαι η επέκταση να περιλαμβάνει και χώρο για το Αρχείο του Κολλεγίου που πρόσφατα δημιουργήθηκε και υπάγεται στη Βιβλιοθήκη. Ονειρεύομαι επίσης να μη σταματήσει να πρωτοπορεί και να αφομοιώνει όλες τις νέες προκλήσεις που παρουσιάζονται, είτε αυτές είναι τεχνολογικές – ποιος θα φανταζόταν την παρουσία του διαδικτύου 20 χρόνια πριν την εμφάνισή του; είτε προκλήσεις γραφειοκρατικές, περιεχομένου και τρόπου εργασίας. Εύχομαι να έχει πάντα τη στήριξη της Διοίκησης, της Διεύθυνσης και των εκπαιδευτικών και να είναι πλήρως ενταγμένη στην εκπαιδευτική διαδικασία. Είμαι σίγουρη πως το ανθρώπινο δυναμικό, οι βιβλιοθηκονόμοι, θα ανταποκριθούν στις αλλαγές που θα επέλθουν και πως η εκπαιδευτική κοινότητα του Σχολείου θα θεωρεί πάντα τη Βιβλιοθήκη ως θεσμό απαραίτητο για το επίπεδο της εκπαίδευσης που παρέχει το Σχολείο.

Σας ευχαριστούμε πολύ!

Τα έντυπα του Κολλεγίου και η ιστορία του «Αθηναίου»

➤ Μία από τις επιδιώξεις του Κολλεγίου Αθηνών είναι και η ενθάρρυνση των μαθητών του για την ανάληψη εξωπρογραμματικών δράσεων από τις οποίες αποκτούν πολύτιμες εμπειρίες. Πρόσφορο μέσο για την επίτευξη αυτού του σκοπού αποτελούν και τα έντυπα των μαθητικών κοινοτήτων, που χρονολογούνται από τα πρώτα κιόλας χρόνια της ιδρύσεώς του. Τα αρχαιότερα μαθητικά έντυπα είναι: *Ο Αθηναίος*, *Ο Θησαυρός*, και *Οι Καιροί του Οικοτροφείου*. Η σύνταξη, η εκτύπωση, η διεκπεραίωση, η εξασφάλιση πόρων και η διαχείρισή τους γίνονταν με τη μέριμνα της γεν. ευθύνης των ίδιων των μαθητών.

Ο *Αθηναίος*, το αρχαιότερο έντυπο του Κολλεγίου εκδόθηκε για πρώτη φορά στις 23 Ιανουαρίου 1929 με αρχισυντάκτη τον τελειόφοιτο Γιάννη Μπούμη. Κυκλοφορούσε τότε κάθε εβδομάδα σε τέσσερις πολυγραφημένες σελίδες. Από το 1931 οι σελίδες του αυξήθηκαν σε δεκατέσσερις – με ύλη κατά το μεγαλύτερο μέρος λογοτεχνική. Η τάξη του 1936 αποφάσισε να εκδίδεται ο *Αθηναίος* τυπωμένος και σε κάπως μεγαλύτερο σχήμα και να διατίθενται μερικές μόνο από τις σελίδες του για λογοτεχνική ύλη. Από το 1937 εγκαινιάστηκε νέο σύστημα βάσει του οποίου οι τελειόφοιτοι «εκδότες» του παραχωρούσαν τη θέση τους στην επόμενη τάξη. Το 1938 ο *Αθηναίος* απέκτησε μορφή κανονικής εφημερίδας, που κυκλοφορούσε κάθε δεκαπέντε μέρες, κατά κύριο λόγο με ειδήσεις και ενημερωτική ύλη. Την περίοδο της κατοχής έβγαине πολυγραφημένος σε

Γράφουν οι
Αικατερίνη-Μαρία
Αγοράνου, Γ1,
Νικόλαος-Εμμανουήλ
Σκεύης, Γ5
και
Θεοδώρα-Ιωάννα
Κονιδάρη, Β3

ακανόνιστα χρονικά διαστήματα. Μεταπολεμικά την θέση της ενημερωτικής εφημερίδας πήραν *Οι Καιροί του Οικοτροφείου* και από το 1968, εκδίδονται και τα *Κολλεγιακά Νέα*. Ο *Αθηναίος* περιορίστηκε σε λογοτεχνική ύλη που γραφόταν από μαθητές, εκδιδόταν από συντακτική επιτροπή με αρχισυντάκτη προτελειόφοιτο, αύξησε σημαντικά τις σελίδες του, και κυκλοφορούσε τρεις ως τέσσερις φορές το χρόνο. Εκτός από τις παραπάνω εκδόσεις, υπήρχαν και άλλες, όπως το περιοδικό του Δημοτικού, *Το Μελίσσι*. Στις μαθητικές εκδό-

σεις συγκαταλέγονταν και εκείνες του μαθητικού συμβουλίου, καθώς και εκδόσεις των Ομίλων. Τέλος, υπήρχαν και ατομικές εκδόσεις μαθητών με περιεχόμενο ποιητικό, ιστορικό, ή αρχαιολογικό.

Ο *Αθηναίος* άρχισε να εκδίδεται με πρωτοβουλία των πρώτων μαθητών του Κολλεγίου. Μέσα από τις σελίδες του ξεδιπλώνεται το παρελθόν και το παρόν της ιστορίας του Κολλεγίου και μαζί όλα τα επίκαιρα θέματα κάθε εποχής. Εδώ και δεκαετίες τεύχη του περιοδικού έχουν διαβαστεί από χιλιάδες μαθητές. Η ερευνητική ομάδα των μαθητών κάθε χρόνο επιλέγει τα θέματα μετά από πολύμηνη μελέτη, με απώτερο σκοπό να αναδειχθούν μέσα από τις σελίδες του περιοδικού σημαντικά και ταυτόχρονα ενδιαφέροντα θέματα για τους μαθητές.

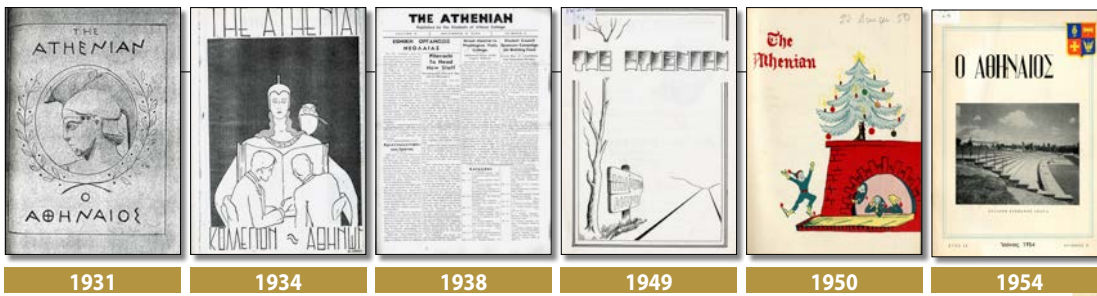
Τα παλαιότερα τεύχη είχαν απλό σχεδιασμό, περιορισμένη χρήση εικόνων, και τις περισσότερες φορές χειρόγραφα

Ιαν. 1929.
Το πρώτο τεύχος του «Αθηναίου»

Δεκ. 1929.
Το δεύτερο τεύχος του «Αθηναίου»

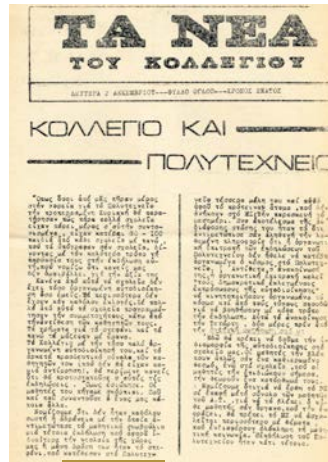
σκίτσα με ασπρόμαυρη εκτύπωση. Τα σύγχρονα τεύχη διακρίνονται για τον πλούσιο εικονογραφικό σχεδιασμό τους, την χρήση έντονων χρωμάτων και την εκτεταμένη φωτογραφική κάλυψη. Ο σχεδιασμός του περιοδικού είναι προσαρμο-

σμένος σε μοντέρνα αισθητικά πρότυπα.

Τα πρώτα χρόνια η εκτύπωση των εντύπων γινόταν με αργές και παραδοσιακές μεθόδους, όπως η λιθο-

γραφία. Η έλλειψη προηγμένων τεχνολογιών περιόριζε την ποιότητα και την ταχύτητα της έκδοσης. Σήμερα, χρησιμοποιείται ψηφιακή τεχνολογία για την εκτύπωση με αποτέλεσμα την μεγαλύτερη ταχύτητα και ακρίβεια, καθώς και την υψηλή ποιότητα εκτύπωσης.

Η συντακτική ομάδα του περιοδικού τα παλαιότερα χρόνια εστίαζε κυρίως σε θέματα που απασχολούσαν την πατρίδα ή το ευρωπαϊκό και δι-

2/12/1974

εθνές πολιτικό γίγνεσθαι, θέματα με ηθικά διδάγματα και παραδοσιακά πρότυπα ζωής. Συχνά περιλάμβαναν διδακτικά κείμενα με στόχο την καλλιέργεια ηθικών αρχών στους μαθητές. Σήμερα υπάρχει ποικιλία θεμάτων που καλύπτουν σύγχρονα κοινωνικά θέματα, όπως είναι το περι-

βάλλον, η τεχνολογία, η κοινωνική δικαιοσύνη, ο πολιτισμός, οι εκπαιδευτικές δράσεις και η ψυχαγωγία.

Στα πρώτα περιοδικά η πλειονότητα των κειμένων γράφονταν στα αγγλικά, εν συνεχεία άρχισαν να προστίθενται στο περιεχόμενο του εντύπου πολλά κείμενα στα ελληνικά, τα οποία γράφονταν στην καθαρεύουσα και ανατακλούσαν τις εκπαιδευτικές προ-

1974

κού εξακολουθεί να φέρει νέες ιδέες, νέες προσεγγίσεις και αναλαμβάνει νέες πρωτοβουλίες. Η εξέλιξη του αρχαιότερου εντύπου του Κολλεγίου, του Αθηναίου, αντανακλά τις αλλαγές στην εκπαίδευση, την κοινωνία και

την τεχνολογία. Τα περιοδικά του Σχολείου, παρότι διαφέρουν ως προς την μορφή και το περιεχόμενο σε σχέση με το παρελθόν, παραμένουν σημαντικό μέσο έκφρασης και επικοινωνίας για τους μαθητές του Κολλεγίου.

1978

Ευχαριστούμε θερμά την Διευθύντρια της Βιβλιοθήκης του Κολλεγίου Αθηνών κ. Α. Παπάρογλου, καθώς και το προσωπικό της Βιβλιοθήκης για τα εξώφυλλα των περιοδικών που μας διέθεσαν σε ηλεκτρονική μορφή.

1954

Όμιλοι: Μία από τις διαχρονικότερες αξίες του Σχολείου

Κάθε μέρα στο Κολλέγιο Αθηνών είναι μοναδική και διευρύνεται πέρα από τα μαθήματα με διάφορες άλλες δράσεις. Το πρόγραμμα είναι εμπλουτισμένο με δράσεις, εκδηλώσεις και τους αγαπημένους, σε όλους, Ομίλους. Μέσα από τον θεσμό των Ομίλων οι μαθητές και οι μαθήτριες έχουν την δυνατότητα να επιλέξουν την δράση που ταιριάζει στις κλίσεις και στα ενδιαφέροντά τους και έτσι ανακαλύπτουν τον εαυτό τους και καλλιεργούν τις σχέσεις τους με τους συμμαθητές τους.

Το 1930, ξεκίνησαν την λειτουργία τους οι Λέσχες που αργότερα μετονομάστηκαν σε Ομίλους, οι οποίοι εξελίχθηκαν σε έναν από τους σημαντικότερους και πιο δυναμικούς εξωδιδασκικούς θεσμούς του Σχολείου μας. Αποτελούν διέξοδο για την υλοποίηση όλων των δημιουργικών ανησυχιών των παιδιών, καθώς και την καλλιέργεια των ιδιαίτερων κλίσεών τους. Εντάσσονται στο εβδομαδιαίο πρόγραμμα του Σχολείου από το Δημοτικό έως και το Λύκειο. Οι Όμιλοι εμπλουτίζονται και ανανεώνονται κάθε χρόνο ανάλογα με τα ενδιαφέροντα και τις προτάσεις των μαθητών.

Οι Όμιλοι του Σχολείου μας καλλιεργούν σε μεγάλο βαθμό τις Τέχνες και τον Αθλητισμό. Ο Αθλητισμός αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της καθημερινότητας των μαθητών και είναι συνυφασμένος με το Κολlegιακό πνεύμα και τον χαρακτήρα του Σχολείου. Για αυτόν το λόγο, υπάρχει πλήθος Ομίλων που καλλιεργούν τον Αθλητισμό και το αθλητικό πνεύμα. Ο Όμιλος **Αντισφαίρισης** έχει σκοπό να βοηθήσει τους μαθητές να βελτιώσουν αυτήν την ικανότητα και να συναντιούνται με συμμαθητές τους με παρόμοια ενδιαφέροντα. Παράλληλα, λειτουργεί και ο Όμιλος **Επιτραπέζιας Αντισφαίρισης** (Ping Pong) που στοχεύει στην ενασχόληση με το άθλημα όσο το δυνατόν περισσότερων μαθητών, σε μία προ-

σπάθεια διάδοσης και καλλιέργειάς του στο Κολλέγιο. Επίσης, ο Όμιλος **Μουσικής Ενδυνάμωσης** δίνει γνώσεις και ερεθίσματα σωστής εκγύμνασης των μυϊκών ομάδων του σώματος. Την ώρα των Ομίλων, τα μέλη του έχουν την δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν την αίθουσα οργάνων και να ασκηθούν τόσο με βάρη, όσο και με μηχανήματα αερόβιας άσκησης.

Παράλληλα με τους Ομίλους που προάγουν το αθλητικό πνεύμα λειτουργούν και Όμιλοι που καλλιεργούν όλες τις δεξιότητες των μαθητών και προωθούν τα επιμέρους ενδιαφέροντά τους. Στο πλαίσιο αυτό, λειτουργεί ο **Σκακιστικός Όμιλος** που συνδυάζει την θεωρητική μελέτη και την πρακτική εξάσκηση. Στο πεδίο των Τεχνών, λειτουργούν οι εξής Όμιλοι: ο **Δραματικός**, του οποίου οι συμμετέχοντες οργανώνουν και παρουσιάζουν κάθε χρόνο μία θεατρική παράσταση στο πλαίσιο του Πανηγυριού και ο **Κινηματογραφικός**, που εξοικειώνει τους μαθητές με τον κινηματογράφο, με τα καλλιτεχνικά ρεύματα που τον διαμορφώνουν, με τους δημιουργούς, τους σκηνοθέτες, τους σεναριογράφους και όλους όσοι εμπλέκονται στην δημιουργία μιας ταινίας. Έτσι, προβάλλονται ταινίες από τον ελληνικό και τον παγκόσμιο κινηματογράφο τις οποίες οι μαθητές συζητούν, κρίνουν, αναλύουν, σχολιάζουν και προσπαθούν να κατανοήσουν μέσα

Γράφει ο
Ελευθέριος
Ρέβελας, Β6

από την δική τους οπτική.

Το ενδιαφέρον των μαθητών για τις θετικές και για τις κοινωνικές επιστήμες οδήγησε στην δημιουργία αντίστοιχων Ομίλων. Στον τομέα των κοινωνικών επιστημών έχει δημιουργηθεί ο Όμιλος των **Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Ορθοδοξίας**, ο οποίος έχει σκοπό να αναδείξει την σχέση της Ορθοδοξίας με τα δικαιώματα του ανθρώπου, τόσο

σε ατομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Για την βαθύτερη κατανόηση αυτής της σχέσης πραγματοποιείται κάθε χρόνο επίσκεψη στην Έδρα του ΟΗΕ, καθώς και στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών στην Γενεύη. Ο Όμιλος **Φιλοσοφίας** δίνει την ευκαιρία στους μαθητές να προβληματιστούν σχετικά με φιλοσοφικά ζητήματα και να τα προσεγγίζουν σε συνδυασμό με τους σύγχρονους προβληματι-

Από την παράσταση του Δραματικού Ομίλου Λυκείου Κολλεγίου Αθηνών «Πρώτες Ενθυμήσεις» της Πηνελόπης Δέλτα σε σκηνοθεσία Αγγελικής Γκιργκινούδη που ανέβηκε στο περυσινό Πανηγύρι.

σμούς. Στον Όμιλο **Φίλων Στρατιωτικής Ιστορίας**, οι μαθητές καλλιεργούν την αγάπη για την ιστορία μέσω της διεξοδικής μελέτης αποφασιστικών μαχών στο ευρύτερο πλαίσιο της Πολιτικής Ιστορίας. Στο πεδίο των θετικών επιστημών, λειτουργεί ο Όμιλος **Αστρονομίας και Διαστημικής**, στον οποίο οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να ανακαλύψουν βασι-

Στη Γενεύη με τον Όμιλο για τα «Ανθρώπινα Δικαιώματα, Κοινωνική Αλληλεγγύη και Ορθοδοξία»

Στον Όμιλο UNESCO, αναλύοντας το πρόβλημα της λειψυδρίας και της κλιματικής αλλαγής

κές αρχές της Αστρονομίας και να μελετήσουν τα ουράνια σώματα. Τα μέλη του Ομίλου πραγματοποιούν εκπαιδευτική αποστολή στις εγκαταστάσεις της ESA (European Space Agency) και στο Κέντρο Εκπαίδευσης Αστροναυτών (EAC). Επίσης, οι διαλέξεις του Ομίλου **Βιολογίας** περιλαμβάνουν θέματα από διάφορους τομείς της Βιολογίας όπως η Κυτταρική, η Μοριακή, η Γενετική, η Νευρολογία κ.α. που δεν περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα σπουδών. Ο **Περιβαλλοντικός** Όμιλος εξοικειώνει τους μαθητές με το οικολογικό ζήτημα και τους βοηθά να ανακαλύψουν τρόπους και μεθόδους αντιμετώπισής του. Τα μέλη του Ομίλου συμμετέχουν σε δράσεις καθαρισμού ακτών σε συνεργασία με την Helmera. Στον Όμιλο **Χημείας**, οι μαθητές εξοικειώνονται περαιτέρω με το εργαστήριο χημείας του Κολλεγίου, καθώς και με διάφορες πειραματικές διαδικασίες και πρακτικές.

Ο Όμιλος της **Εξόρμησης** είναι ένας από τους μακροβιότερους του Σχολείου και έχει σκοπό την οικονομική, υλική και ηθική στήριξη σχολείων της ελληνικής επαρχίας, τα οποία αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα ή προβλήματα υποδομών. Έτσι, κάθε χρόνο, η Μαθητική Κοινότητα του Λυκείου Κολλεγίου Αθηνών συγκεντρώνει χρήματα και υλικά αγαθά για την βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου σχολείων που είναι απομακρυσμένα από τα αστικά κέντρα ή ελληνικών σχολείων του εξωτερικού, αλλά και σχολείων που έχουν πληγεί από φυσικές καταστροφές.

Στον Όμιλο **Πρώτων Βοηθειών**, οι μαθητές έχουν την δυνατότητα να γνωρίσουν την εκπαιδευ-

Στην Κολωνία στο German Aerospace Center (DLR) με τον Όμιλο Αστρονομίας και Διαστημικής

ση στην αντιμετώπιση σύνθετων ιατρικών προβλημάτων. Σχετικά με τον Όμιλο **Τεχνητής Νοημοσύνης**, αποστολή του είναι η ενδυνάμωση της γνώσης και των δεξιοτήτων των μαθητών στον κόσμο των νέων τεχνολογιών, των τεχνολογιών αιχμής. Στον Όμιλο του αγγλικού εντύπου **As You Like It**, οι μαθητές καλλιεργούν την δημιουργική γραφή, τις δεξιότητές τους στην δημοσιογραφία, την φωτογράφιση, και τον σχεδιασμό ενός εντύπου, με σκοπό την υλοποίηση της δημιουργίας του. Ο Όμιλος **Ceteris Paribus**, βοηθά τους μαθητές να αναλύσουν την χρηματοοικονομική κατάσταση εταιριών, την πορεία των μετοχών και το χαρτοφυλάκιο.

Οι Όμιλοι **MUN** (Model United Nations) και **UNESCO** είναι από τους κορυφαίους ομί-

Στις καστροπολιτείες της Πελοποννήσου με τον Όμιλο των Φίλων Στρατιωτικής Ιστορίας

λους του Σχολείου μας. Στον **MUN**, οι μαθητές συμμετέχουν σε διεθνή προσομοιωτικά συνέδρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό στα οποία υποστηρίζονται πολιτικές απόψεις και παρουσιάζονται προτάσεις και θέσεις που τίθενται σε ψηφοφορία κατά το πρότυπο λειτουργίας του Ο.Η.Ε. Οι μαθητές γίνονται μέλη σε αντιπροσωπείες κρατών-μελών στις αντίστοιχες επιτροπές του Ο.Η.Ε. Τέλος, ο Όμιλος **UNESCO** αποσκοπεί στην ευαισθητοποίηση των μαθητών απέναντι στα μεγάλα προβλήματα της αν-

Με τον Όμιλο MUN στη Χάγη στο THIMUN 2025

θρωπότητας των οποίων τη λύση αναζητά η UNESCO. Τα μέλη του Ομίλου συμμετέχουν στο Συμπόσιο των Λυκείων ASPnet Αττικής και στην ενδοσχολική συνάντηση των Ομίλων UNESCO του Κολλεγίου Αθηνών.

Οι Όμιλοι αποτελούν πράγματι έναν από τους διαχρονικότερους θεσμούς του Κολλεγίου από τα πρώτα χρόνια της ίδρυσής του. Η λειτουργία τους έχει ως στόχο την ενδυνάμωση της προσωπικότητας των μαθητών και των μαθητριών του Σχολείου μας και συμβάλλουν με κάθε τρόπο στην ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους.

Δημήτρης Γόντικας '74

 Ο κ. Δημήτρης Γόντικας '74 είναι ιδρυτικός Διευθυντής, Stanley J. Seeger '52 Director, Seeger Center for Hellenic Studies και Λέκτωρ του Συμβουλίου Ανθρωπιστικών Σπουδών του Princeton University. Ιδρυτής και Διευθυντής του Princeton Athens Center for Research and Hellenic Studies. Πρώην Αντιπρόεδρος της Modern Greek Studies Association (USA). Μέλος του Board of Trustees του Κολλεγίου Αθηνών. Συγγραφέας και επιμελητής βιβλίων για την ελληνική γλώσσα, ιστορία και πολιτισμό. Έχει τιμηθεί από την Ακαδημία Αθηνών για τη συνεισφορά του στα ελληνικά γράμματα.

Ποια εφόδια σας έδωσε το Κολλέγιο για την μετέπειτα ζωή σας και την επίτευξη των στόχων σας σε ακαδημαϊκό αλλά και σε προσωπικό επίπεδο;

Το ακαδημαϊκό πρόγραμμα του Κολλεγίου μου άνοιξε πνευματικούς ορίζοντες προς πολλαπλές κατευθύνσεις και μου ενέπνευσε την αγάπη για τα γράμματα και τις τέχνες. Με εισήγαγε στον ορθολογισμό και την κριτική σκέψη, προσφέροντάς μου σφαιρική και πολυδιάστατη παιδεία, με εξαιρετικές βάσεις και στις θετικές και στις θεωρητικές επιστήμες. Σε προσωπικό επίπεδο, το Σχολείο μας μου δίδαξε πολλαπλές

αξίες, όπως την πίστη στη συλλογική προσπάθεια, την ενεργή ενασχόληση με τα κοινά, τη συμμετοχή στην κοινωνία πολιτών, το ευ αγωνίζεσθαι, την ευγενή άμιλλα σε όλα τα πεδία, το σεβασμό στον πλησίον και στη διαφορετικότητα, τις «στοχαστικές προσαρμογές» (Καβάφης) που οδηγούν σε συγκλίσεις και συναινέσεις. Στα θρανία, τα αθλητικά, τους ομίλους και τις κοινωνικές δράσεις ωριμάσαμε ως άτομα και ως συνειδητοί πολίτες, οικοδομήσαμε με συμμαθητές μας σχέσεις φιλίας που κρατούν γερά και μας ενώνουν διαχρονικά. Πενήντα (50!!!) χρόνια μετά την αποφοίτησή μας παραμένουμε μέλη μιας ευρύ-

Συνέντευξη στον
Νικόλαο Μίχα, Β5

Το Σχολείο μας μου δίδαξε πολλαπλές αξίες, όπως την πίστη στη συλλογική προσπάθεια, την ενεργή ενασχόληση με τα κοινά, τη συμμετοχή στην κοινωνία πολιτών, το ευ αγωνίζεσθαι, την ευγενή άμιλλα σε όλα τα πεδία, το σεβασμό στον πλησίον και στη διαφορετικότητα, τις «στοχαστικές προσαρμογές» (Καβάφης) που οδηγούν σε συγκλίσεις και συναινέσεις.

τερης σχολικής οικογένειας με όραμα, κοινές αναφορές και αξίες. Ειλικρινά, και χωρίς ίχνος ρομαντισμού ή εξιδανίκευσης του παρελθόντος, δεν θυμάμαι ποτέ εκείνα τα χρόνια στο Κολλέγιο να υπήρχαν κοινωνικές, οικονομικές, ή οποιοσδήποτε άλλες διακρίσεις αναμεσά μας. Είμαι βαθιά ευγνώμων στους αείμνηστους δασκάλους μας και στο Σχολείο για όλα αυτά τα πολύτιμα αγαθά που μας προσέφεραν: την αγάπη για τη γνώση και την ελευθέρια της σκέψης - και μάλιστα σε συνθήκες δύσκολες στα σκοτεινά χρόνια της δικτατορίας.

Θεωρείτε ότι η εκπαίδευση στο Κολλέγιο Αθηνών σας προετοίμασε κατάλληλα για τις ακαδημαϊκές απαιτήσεις ενός Πανεπιστημίου όπως το Princeton;

Βέβαια - και με το παραπάνω, θα έλεγα! Τα πολλά - και απαιτητικότερα - μαθήματα που διδασχτήκαμε στα αγγλικά, οι ερευνητικές εργασίες που γράψαμε, τα εργαστήρια όπου ασκηθήκαμε στον πειραματισμό και την επιστημονική μέθοδο, η εξάσκηση στη διαχείριση του χρόνου μας, οι κοινωνικές δεξιότητες που αποκομίσαμε, η κοινοβουλευτική εμπειρία που βιώσαμε στη Μαθητική Κοινότητα, όλα αυτά μαζί με προετοίμασαν για τα βαθιά νερά και το έντονα ανταγωνιστικό περιβάλλον του Princeton. Συμπερασματικά, η ευρεία παιδεία που αποκτήσαμε στο Κολλέγιο μου έδωσε πάμπολλα ακαδημαϊκά, πνευματικά και ψυχικά εφόδια τα οποία οι περισσότεροι πρωτοετείς Αμερικανοί συμφοιτητές μου στο Princeton δεν είχαν αποκτήσει στα δικά τους σχολεία.

**ΠΑΡΑΙΝΕΣΗ I:
ΝΑ ΕΠΙΛΕΓΟΥΜΕ, ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ
ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΑ, ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥΣ,
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΜΑΣ ΣΤΟΧΟΥΣ**

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα;

Κάθε θεσμός, κάθε εκπαιδευτικό ίδρυμα, κάθε σχολείο έχει την ιδιοπροσωπία του. Ίσως το σημαντικότερο χαρακτηριστικό του Κολλεγίου είναι ο συγκερασμός που επιδιώκει ανάμεσα στην εθνική του αποστολή στην υπηρεσία της Ελληνικής παιδείας και κοινωνίας αφ' ενός, και στις βέλτιστες πρακτικές του Αμερικανικού εκπαιδευτικού συστήματος και τα ιδανικά των ελευθερίων τεχνών (liberal arts) αφ' ετέρου.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Κάθε μαθητής, κάθε μαθήτρια αποτελεί μια ξεχωριστή περίπτωση. Η διαδικασία της συμβουλευτικής προκύπτει μέσα από το διάλογο με το συγκεκριμένο άτομο. Επομένως, διστάζω να δώσω μια γενική συμβουλή που – εκ των πραγμάτων – θα ήταν αφηρημένη και ασαφής. Θα περιοριστώ στην εξής παραίνεση - που εξάλ-

▼
Είμαι βαθιά ευγνώμων στους αείμνηστους δασκάλους μας και στο Σχολείο για όλα αυτά τα πολύτιμα αγαθά που μας προσέφεραν: την αγάπη για τη γνώση και την ελευθέρια της σκέψης - και μάλιστα σε συνθήκες δύσκολες στα σκοτεινά χρόνια της δικτατορίας.

λου ισχύει για όλους μας και σε κάθε στάδιο της ζωής μας. Να έχουμε «πάντ' ανοιχτά, πάντ' άγρυπνα τα μάτια της ψυχής [μας]» (Σολωμός), ώστε να επιλέγουμε, συνειδητά και συνετά, τους προσωπικούς, ακαδημαϊκούς και επαγγελματικούς μας στόχους.

Ποιο κατά την γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Σταθερό όραμα για το Σχολείο μας πρέπει να είναι το «πολίτας τρέφον», η πολυδιάστατη προετοιμασία των μαθητών και μαθητριών του, ώστε να εξελιχθούν σε ενεργούς πολίτες που –ο καθένας και η κάθε μία στο μετερίζι του/της- θα

υπηρετήσουν τον τόπο, τον άνθρωπο και τα κοινά, συμμετέχοντας παράλληλα και στο παγκόσμιο γίγνεσθαι. Αντλώντας στοιχεία από τους θησαυρούς της Ελληνικής ανθρωπιστικής παιδείας και τις πολιτιστικές μας παραδόσεις, εμπλουτίζοντας τα προγράμματα μας με την εμπειρία κορυφαίων Αμερικανικών και Ευρωπαϊκών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, θα επιτύχουμε πολλαπλά οφέλη. Στόχος μας πρέπει να είναι η αριστεία (υπό την ευρεία έννοια), σε συνδυασμό με μια συμπεριληπτική μαθητική κοινότητα που θα καθρεφτίζει τη σημερινή και αυριανή κοινωνική πραγματικότητα στην πατρίδα μας, χωρίς κοινωνικοοικονομικούς ή άλλους περιορισμούς στην πρόσβαση. Τέλος, το Κολλέγιο θα πρέπει να συνεισφέρει στην εθνική και παγκόσμια προσπάθεια για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και να πρωτοπορήσει στον τομέα της αειφορίας στο campus και τις εγκαταστάσεις μας, θέτοντας συγκεκριμένους στόχους για την επόμενη δεκαετία. Κατά την γνώμη μου, οι μεγάλοι δωρητές του Κολλεγίου προς τις ανωτέρω κατευθύνσεις θα πρέπει να εστιάσουν τη γενναιοδωρία τους, όπως ακριβώς έκαναν οι Ιδρυτές του Σχολείου μας πριν από 100 χρόνια.

Σας ευχαριστούμε πολύ!

ΠΑΡΑΙΝΕΣΗ II :
ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ «ΠΑΝΤ' ΑΝΟΙΧΤΑ, ΠΑΝΤ' ΑΓΡΥΠΝΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ [ΜΑΣ]»
(Δ.ΣΟΛΩΜΟΣ)

Κωστής Μαγκλάρας '87

Κοσμήτορας του Columbia Business School

 Ο κ. Κωστής Μαγκλάρας αποφοίτησε από το Κολλέγιο Αθηνών το 1987. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του ως Ηλεκτρολόγος Μηχανικός στο Imperial College London και έλαβε το μεταπτυχιακό του από το Πανεπιστήμιο του Stanford στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ακολούθησε ακαδημαϊκή καριέρα. Από το 1998, έχει αναλάβει σημαντικές θέσεις στο Columbia Business School, έχοντας μάλιστα βραβευθεί δύο φορές με το Dean's Award για το διδακτικό του έργο (Teaching Excellence & Teaching Innovation Awards). Είναι μέλος του Συμβουλίου των Επιτρόπων του Κολλεγίου Αθηνών.

Πώς θα περιγράφατε την μαθητική σας ζωή στο Κολλέγιο; Ποιες είναι οι αγαπημένες σας αναμνήσεις σας από εκείνα τα χρόνια;

Η ζωή μας και η εκπαίδευσή μας στο Κολλέγιο ήταν μία εξαιρετικά καλή εμπειρία. Έχουμε δημιουργήσει φιλίες δυνατές, οι οποίες έχουν κρατήσει για μένα, τώρα πια, σχεδόν 50 χρόνια. Ήταν για μένα και έτσι νομίζω για τους πιο πολλούς συμμαθητές μου, ένα formative period. Η παιδεία που παίρναμε, οι δραστηριότητες που μπορούσαμε να κάνουμε, και οι φιλίες που φτιάχναμε ήταν μοναδικές. Συγχρόνως, οι αρχές του Σχολείου αποτύπωναν σε όλους μας παραδείγματα και παρακαταθήκη για τι μπορούσαμε να οραματιστούμε και να πετύχουμε

στο μέλλον, αλλά και για το πώς μπορούσαμε να προσφέρουμε στη κοινωνία μας. Αυτός είναι ο ρόλος που άλλωστε πρέπει να παίζει ένα σχολείο στα νεανικά χρόνια - και το Κολλέγιο το έκανε αυτό με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Το Σχολείο ήταν μικρότερο απ' ό,τι είναι τώρα, ήταν ένα σχολείο Αρρένων αλλά άλλαξε όσο ήμουν εγώ μαθητής - που πιστεύω ότι ήταν μία καλή εξέλιξη. Για την αγάπη που μου έδωσε το Σχολείο, τα βιώματα και τις εμπειρίες, εξακολουθώ να ασχολούμαι με το Σχολείο σήμερα με αγάπη και με ενδιαφέρον για το μέλλον του και για το τι μπορεί να προσφέρει μέσα από την παιδεία του στην αυριανή κοινωνία και στη χώρα μας, όπως άλλωστε έχει κάνει και στα 100 πρώτα χρόνια του.

Συνέντευξη στην
Ναταλία Κόντη, B3

Έχουμε δημιουργήσει φιλίες δυνατές, οι οποίες έχουν κρατήσει για μένα, τώρα πια, σχεδόν 50 χρόνια. Ήταν για μένα και έτσι νομίζω για τους πιο πολλούς συμμαθητές μου, ένα formative period. Η παιδεία που παίρναμε, οι δραστηριότητες που μπορούσαμε να κάνουμε, και οι φιλίες που φτιάχναμε ήταν μοναδικές.

Ποια είναι η γνώμη σας για τις μελλοντικές εφαρμογές της τεχνητής νοημοσύνης στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση;

Το ΑΙ αυτή τη στιγμή είναι πολύ καινούριο. Τα πράγματα αλάζουν πάρα πολύ γρήγορα. Τα μοντέλα τα οποία φτιάχνουμε γίνονται πολύ δυνατά ως προς τι μπορεί να πετύχουν και τις δυνατότητες που έχουν. Με την πάροδο του χρόνου, αυτό θα έχει απίστευτο transformative impact στην καθημερινότητά μας και σε πολλές πτυχές της ζωής μας. Και ενώ πιστεύω πως σε λίγα μόλις χρόνια και μάλλον μέσα σε αυτή την δεκαετία που διανύουμε, θα έχουμε στα εργαστήρια μας και σε μερικές εταιρίες ρομπότ και ΑΙ συστήματα με απίθανες δυνατότητες, η εφαρμογή τους στην καθημερινή μας ζωή θα πάρει περισσότερο χρόνο. Ακόμη και σήμερα τα νέα μοντέλα GPT που βγαίνουν από την Silicon Valley έχουν διαβάσει όλα τα βιβλία του κόσμου, μπορούν να προγραμματίσουν καλύτερα από την πλειονότητα των προγραμματιστών, είναι καλύτερα στα μαθηματικά από τον πιο πολύ κόσμο στον πλανήτη εκτός από τους πραγματικούς ειδικούς, κλπ. Έχουν δυνατότητες να φτιάξουν καινούρια μοριακά φάρμακα για σπάνιες ασθένειες, μπορούν να οδηγήσουν αυτοκίνητα, να πετάξουν αεροπλάνα, να βρουν καινοτόμες λύσεις σε προβλήματα που αντιμετωπίζουμε καθημερινά, ή να σχεδιάσουν κτήρια, αεροδρόμια ή νέες περιβαλλοντικές κοινωνίες. Αλλά, δεν νομίζω ότι αυτή η αλλαγή θα έρθει στη καθημερινότητα όσο γρήγορα αναφέρεται στον Τύπο και όσο γρήγορα θα ήταν τεχνολογικά δυνατόν, με την εξής έν-

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΠΟΤΥΠΩΝΑΝ
ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ...

νοια: νομίζω ότι τα συστήματα και οι δυνατότητες των μοντέλων θα υπάρχουν και θα είναι διαθέσιμες, αλλά οι επιχειρήσεις και άλλοι οργανισμοί, όπως οι εκπαιδευτικοί οργανισμοί, θα πάρει χρόνο μέχρι να αλλάξουν τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν και συμπεριφέρονται. Για παράδειγμα, η εκπαίδευση θα αλλάξει ριζικά, ειδικά όσον αφορά το πώς διδάσκουμε "hard skills" και ποια από αυτά θα είναι σημαντικά στο μέλλον. Η κοινωνική συνιστώσα της σχολικής εκπαίδευσης θα παραμείνει σημαντική. Προς το παρόν, τα πιο πολλά σχολεία και πανεπιστήμια δεν έχουν αλλάξει και τόσο πολύ. Ένα άλλο παράδειγμα είναι ότι αυτή την στιγμή υπάρχουν αυτοκίνητα που είναι πλήρως αυτοοδηγούμενα, στην ουσία ρομπότ με αισθητήρες και στοιχεία AI. Η κοινωνία όμως είναι πάρα πολύ αργή στο να τα αφήσει σε κυκλοφορία. Έτσι από ό,τι φαίνεται και η δική σας γενιά –αλλά ίσως όχι η επόμενη– θα μάθει κανονικά να οδηγεί. Τελικά, παρά το γεγονός ότι διάφορες τε-

▼
Ακόμη και σήμερα τα νέα μοντέλα GPT που βγαίνουν από την Silicon Valley έχουν διαβάσει όλα τα βιβλία του κόσμου, μπορούν να προγραμματίσουν καλύτερα από την πλειονότητα των προγραμματιστών, είναι καλύτερα στα μαθηματικά από τον πιο πολύ κόσμο στον πλανήτη εκτός από τους πραγματικούς ειδικούς...

χνολογίες υπάρχουν σήμερα, θα πάρει κάποια χρόνια, δεκαετίες σε μερικές περιπτώσεις για να απορροφηθεί από το κοινό. Συμπεραίνω λοιπόν ότι η υιοθέτηση του AI θα γίνει πιο αργά από όσο νομίζουμε, θα έχει απίστευτη αξία για την καινοτομία και άλλους κλάδους και θα αλλάξει την εργασία και τη ζωή μας δραματικά μέσα στις επόμενες δεκαετίες. Το AI είναι σημαντικότερη αλλαγή απ' ό,τι ήταν το ίντερνετ.

Τι σας οδήγησε στην επιλογή ακαδημαϊκής σταδιοδρομίας;

Δύσκολη η ερώτηση, γιατί δεν νομίζω πως είχα κάποιο

αρχικό σχέδιο, και ίσως η εξέλιξη να ήταν και λίγο τυχαία. Αποφοίτησα από το Σχολείο, σπούδασα ηλεκτρολόγος μηχανικός στην Αγγλία. Μετά εκπόνησα την διδακτορική διατριβή μου στο ίδιο αντικείμενο στην Αμερική. Στην αρχή του διδακτορικού μου ήταν τα πρώτα χρόνια του tech-boom της δεκαετίας του 90, και συγκεκριμένα του τομέα του ίντερνετ, των τηλεπικοινωνιακών δικτύων και του wireless. Πολλοί από τους συμφοιτητές μου πήγαν σε μερικές από αυτές τις start-up, και το σκεφτόμουν κι εγώ. Ύστερα, κάποια στιγμή προς το τέλος του διδακτορικού μου, αποφάσισα να ακολουθήσω ακαδημαϊκή σταδιοδρομία. Δούλευα σε έναν τομέα του electrical engineering που είναι στο μαθηματικό «άκρο» του, το οποίο ήταν και εφαρμόσιμο σε θέματα επιχειρησιακά, και έτσι και μέσα από αυτό κατάφερα να γίνω καθηγητής σε Business School, στο μαθηματικό πάλι άκρο της διοίκησης επιχειρήσεων. Εκείνη την εποχή η επιλογή αυτή ήταν κάπως ιδιόρρυθμη για ένα business school, αλλά στις επόμενες 2-3 δεκαετίες έχει γίνει πιο συνηθισμένη, ειδικά τα τελευταία δέκα χρόνια με την «αλγοριθμική ψηφιακή οικονομία» και τις εφαρμογές του machine learning και πιο πρόσφατα του AI. Μετά έμεινα στον τομέα αυτό, έκανα έρευ-

**ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΣΗΜΕΙΟ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ
 «JOURNEY OF EXPLORATION» ΤΗΣ
 ΖΩΗΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ **CURIOSITY**.**

ΜΕ ΟΤΙ ΚΑΙ ΑΝ ΚΑΤΑΠΙΑΣΤΕΙΣ, Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ, ΣΦΑΙΡΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΝ.

να, διάφορα project. Τελικά μου δόθηκε η ευκαιρία να ηγηθώ του Business School, το οποίο κάνω εδώ και 20 χρόνια. Οπότε, πολλές από αυτές τις αποφάσεις έχουν γίνει μέρος ενός «journey of exploration». Το κοινό σημείο σε όλα αυτά τα κομμάτια της ζωής μου είναι η περιέργεια. Το ερευνητικό μονοπάτι που ακολουθεί κάποιος σε ακαδημαϊκό επίπεδο βασίζεται στην περιέργεια για γνώση, εύρεση, κατανόηση σε βαθύ επίπεδο. Αυτό κατά κάποιο τρόπο με οδήγησε στην επιλογή της ακαδημαϊκής σταδιοδρομίας - και μετά παρέμεινε εκεί.

Ποιοι είναι οι τομείς σπουδών που θα συμβουλευάτε τους σημερινούς εφήβους να επιλέξουν, ώστε να έχουν επαγγελματική τους αποκατάσταση;

Ο καθένας πρέπει να κάνει αυτό που πραγματικά τον ενδιαφέρει, εσωτερικά και πνευματικά, νομίζω, για να μπορεί να γίνει καλύτερος σε αυτό που έχει αποφασίσει να κάνει. Ζούμε σε μία εποχή που θα έχουμε σημαντικές αλλαγές στην τεχνολογία λόγω του ΑΙ, της κλιματικής αλλαγής και των τρομακτικών εφευρέσεων που θα συντελεστούν στην ιατρική και την βιολογία. Οπότε καλό εί-

ναι να σκέφτεται κανείς ότι αυτά τα στοιχεία θα είναι μεγάλοι παράγοντες αλλαγής, 'drivers of change and disruption,' θα έλεγα. Ως αποτέλεσμα, θα είναι καθοριστικοί και ως παράγοντες που θα δημιουργούν ευκαιρίες στους νέους να έχουν impact στον κόσμο. Δεν σημαίνει ότι πρέπει κανείς να σπουδάσει αυτά τα αντικείμενα, αλλά, κατά τη γνώμη μου, θα αλλάξουν τον πλανήτη και τη ζωή μας μέσα στον επόμενο μισό αιώνα. Οπότε αυτές οι αλλαγές θα ήταν γνώμονας για μένα για το τι να σπουδάσω και τι να μάθω. Κάτι που θεωρώ όμως, και το λέμε και εδώ στο Columbia, είναι να υπάρχει ένα βαθύ θεμέλιο στα liberal arts, στην κατανόηση του περίγυρου μας και στην κριτική σκέψη. Στο τέλος αυτά τα στοιχεία έχουν απaráμιλλη αξία για το πώς προσανατολίζεσαι στη ζωή, ανεξαρτήτως του αντικειμένου εργασίας του καθενός. Ότι και να κάνεις, αυτή η ολοκληρωμένη, σφαιρική προσωπικότητα είναι το παν. Αυτό ήταν κάτι στο οποίο το Κολλέγιο ήταν πάντα πάρα πολύ καλό.

Ως μέλος του Συμβουλίου Επιτρόπων του Κολλεγίου, ποιο είναι το όραμά σας για τα επόμενα 100 χρόνια του σχολείου;

Η εκπαίδευση είναι ένα από

▼
Υπάρχει ένα βαθύ θεμέλιο στα liberal arts, στην κατανόηση του περίγυρου μας και στην κριτική σκέψη. Στο τέλος αυτά τα στοιχεία έχουν απaráμιλλη αξία για το πώς προσανατολίζεσαι στη ζωή, ανεξαρτήτως του αντικειμένου εργασίας του καθενός.

τα πιο σημαντικά πράγματα τα οποία μπορούμε να κάνουμε, για να προοδεύσουμε ως κοινωνία και ως άτομα. Είναι το θεμέλιο του πολιτισμού, της επιστήμης και κάθε συναφούς επιτεύγματος. Είναι επίσης το θεμέλιο της Δημοκρατίας. Αυτό δεν είναι κάποια καινούρια σκέψη ή insight, προϋπάρχει δύο, τρεις χιλιάδες χρόνια.

Νομίζω ότι το όραμα που έχω, που έχουμε όλοι άλλωστε για το Σχολείο, είναι να συνεχίσει να είναι ένας «φάρος» στην εκπαίδευση για την Αθήνα και για τη χώρα. Να μορφώνει εξαιρετικά φιλόδοξους και αφοσιωμένους ανθρώπους, οι οποίοι μετά να ζουν πραγματικά μία γεμάτη ζωή σε όποιο μονοπάτι κι αν επιλέξουν, όπου μέσα από το έργο τους να προσφέρουν και στην χώρα μας αλλά και σε όλο τον κόσμο. Και για αυτό το όραμα, το πιο σημαντικό πράγμα για μένα, θα έλεγα, είναι να χτίσουμε πάνω στο εξαιρετικό θεμέλιο που έχουμε από τα πρώτα 100 χρόνια, με πίστη και αφοσίωση στην πραγματική αποστολή του Σχολείου: να παρέχει άριστη εκπαίδευση που αποτελεί αφετηρία για την υπέροχη μελλοντική σταδιοδρομία των μαθητών.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΓΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΠΟΥΔΩΝ:

ΤΟ ΑΙ, Η ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ DRIVERS OF CHANGE.

Από την «Εθνική μας Δράση» στην Πολιτιστική Εξόρμηση

Μία διαχρονική αποστολή ενεργούς προσφοράς και κοινωνικής ευαισθητοποίησης

Γράφει η Ναταλία Κόντη, Β3

➔ Η σημασία της Εξόρμησης συνοψίζεται στην καλλιέργεια κοινωνικής ευαισθησίας, καθώς διδάσκει τους μαθητές να αναγνωρίζουν τις ανάγκες της κοινωνίας και να συμβάλλουν ενεργά στην κάλυψή τους. Αναπτύσσουν υπευθυνότητα, οργανώνοντας και συμμετέχοντας σε δράσεις που ενδυναμώνουν το αίσθημα του «ανήκειν». Μέσα από την πράξη, οι μαθητές αποκτούν πολύτιμες εμπειρίες ζωής και μαθαίνουν πώς να συνεργάζονται, ενισχύοντας τον ανθρωπιστικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Η πλατεία Κολλεγίου Αθηνών στις Κερασιές Πέλλας, ένδειξη τιμής των κατοίκων της περιοχής για την προσφορά της Μαθητικής Κοινότητας του Κολλεγίου.

Η Πολιτιστική Εξόρμηση αποτελεί έναν καλά εδραιωμένο και ευρέως αναγνωρισμένο Κολλεγιακό Θεσμό. Πρόκειται για μία ετήσια δράση της Μαθητικής Κοινότητας, κατά την οποία αντιπροσωπευτική ομάδα μαθητών αναλαμβάνει να επισκεφθεί και να ενισχύσει ένα σχολείο ή μία πληγείσα περιοχή, προσφέροντας υλική στήριξη. Ανα-

τρέχοντας στις σελίδες της ιστορίας του Σχολείου, διαπιστώνουμε πως η Εξόρμηση ξεκίνησε ως μία ευσυνείδητη και ηχηρή απάντηση στην σταδιακή παρακμή ή την πλήρη απουσία σχολικών υποδομών στην ελληνική ύπαιθρο.

Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, την Κατοχή και τον Εμφύλιο, η εκπαιδευτική διαδικασία, ιδιαίτερα στην ελληνική επαρχία, είχε περιοριστεί σημαντικά και σε κάποιες

περιπτώσεις είχε διακοπεί ολοκληρωτικά. Πολυάριθμα ήταν τα σχολεία τα οποία είχαν καταστραφεί ολοσχερώς - μία ακόμα παράπλευρη απώλεια των πολυετών εχθροπραξιών. Μέχρι τότε, συγκεντρώνονταν ποσά ως δωρεά στις Παιδουπόλεις, στις οποίες οι μαθητές πραγματοποιούσαν μηνιαίες επισκέψεις με ψυχαγωγικές δράσεις. Όμως, το σχολικό έτος 1949-50, η Διεύθυνση του Κολλεγίου Αθηνών, συ-

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΠΕΝΕΙΜΕΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΘΗΤΙΚΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν Πανορθρινὴν Συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 27ης Δεκεμβρίου 1962, παρῶσα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασίλειου Παύλου, τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης, τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Φερδινάνδου καὶ τῆς Α.Β.Υ. τῆς Παρυσίας Εὐφύνης, ἀπένευκε βραβεῖον εἰς τὴν Μαθητικὴν Κοινωνίαν τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν.

Τὸ ἀποσπάσμα τῆς σχετικῆς ἐκδόσεως τῆς συνταχθείσης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἀναστασίου Κ. Ὁρλάνδου καὶ ἀναγνωσθείσης ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν Πανορθρινὴν Συνεδρίαν ἀνακοινουμένη ἀπομνηνὸν τοῦ βραβείου ὡς ἔξῃ:

«Μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς Τέλειος τῶν Ἱδρυτῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ μετ' ἀπόρατον τῆς Ὁλομυκταίας ἀπονομῆται:

Βραβεῖον εἰς τὴν Μαθητικὴν Κοινότητα τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, διότι ἀπὸ 15ετίας οὐ ἀπαρτίζοντες

αὐτὴν μαθηταὶ ἐπεκτείνου συνεχῶς καὶ ἀθροίζουσ ἔργον θεάρεστον, ἠθικὸν καὶ φρόνιμον: ἀνοικοδομοῦσι διδασκάλους εἰς χωρία ἀρκετῶν ἡ συμποκαθῶν παροχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν Κύπρον, ἐφοδεύουσιν αὐτὰ διὰ βιβλίων σχολικῶν καὶ γραμικῶν εἰδῶν καὶ ἱατρικῶν διὰ τὰ ἀπορότερα παιδία, καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα κοινωρικὰ ἔργα. Ταῦτα διὰ πάντα τοιοῦτον οἱ μαθηταὶ ἐξ ἴλης ἀπακτῶν κατὸν ἐρέων ἀναργυροῦν κατ' ἔτος.

Φωτοτυπία τοῦ ἀπομνημονεύτου διπλώματος ἀποστέλλεται.

Οἱ τίτλοι παρέδόθησαν παρὰ τριμελὲς ἐπιτροπὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Μαθητικοῦ Συμβουλίου Ματθαίου Ι. Λαμπρινίδου, τοῦ Ἀντιπροέδρου Ἰωάννου Θ. Τσιτσῆ καὶ τοῦ Γραμματέως Πέτρου Κ. Σαματσάκου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ.
ΕΔΩΘΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΝ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΒΡΑΒΕΥΕΙΝ
ΟΤΙ ΕΠΙ ΕΤΗ ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΔΕΚΑ ΟΥΚ ΕΡΥΣΑΤΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΡΘΕΑ
ΥΠΕΡ ΕΚΠΟΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥ ΕΚΟΡΟΥ ΕΡΑΝΘΕ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΑΝΕΙΡΙΝ ΔΕ ΤΑ ΤΙΜΑΙ ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΕΠΙ ΕΙΚΑΔΙ
ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΚΑΙ ΕΞΗΡΧΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΚΟ
ΕΙΣΕΤΟΥ ΚΑΙ ΧΙΛΙΕΤΟΥ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΕΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΕΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Από τον
Χριστουγεννιάτικο
Έρανο του 1954
Φωτογραφία του
Νίκου Στάγκου '55

Το φωτογραφικό
υλικό αποτελεί
αναδημοσίευση
από το περιοδικό
του ΣΑΚΑ ΕΡΜΗΣ
τ. Νο 55 σε
έρευνα των Ελένη
Αναγνωστοπούλου
'10, Παύλου Πετίδη
'14 και Γιώργου
Βαρσάμη '10

μπεριλαμβανομένου του τότε President Homer Davis, πρότεινε στους μαθητές να διευρύνουν την φιλανθρωπική δράση του Χριστουγεννιάτικου Εράνου, με στόχο την ανέγερση και ανοικοδόμηση σχολείων στην ύπαιθρο. Η δραστηριότητα αυτή έγινα γνωστή ως «Εθνική Δράσις» και μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '70 είχε συνεισφέρει στην οικοδόμηση, εξοπλισμό και συντήρηση περισσότερων από 21 σχολεία της ελληνικής περιφέρειας, καθώς και της Κύπρου, πολλά εκ των οποίων βρίσκονταν στην βόρεια Ελλάδα. Μερικά από τα πρώτα έργα της Δράσης ήταν τα νέα σχολεία, τα αρδευτικά έργα, η παροχή σχολικών ειδών, οι παιδικές χαρές και η ενίσχυση οικογενειών αγωνιστών όπως στα Κάμπια, το Καλαμάκι, το Ομαλό, την Κύπρο, την Ιτέα, το Μεσοβούνι και τον Άγιο Γεώργιο. Σύντομα, η Εθνική Δράση αναδείχθηκε ως ο σημαντικότερος τομέας δραστηριοποίησης και εκδήλωσης του πνεύματος του Μαθητικού Συμβουλίου, με συνεχείς προσπάθειες, όπως οι έρανοι.

Φυσικά, για τη βιωσιμότητα και την μακροζωία των νεοσύστατων και υποβοηθούμενων διδασκηρίων δεν αρκούσε η ανέγερση. Κρίσιμη ήταν και η συντήρησή τους, καθώς και η ανανέωση του εξοπλισμού τους. Δηλαδή, το Σχολείο μας διατηρούσε επαφή με τα σχολεία της περιφέρειας και μετά από την ανέγερσή τους. Μαθητές και καθηγητές παρακολουθούσαν στενά την πορεία τους μέσω δύο διακριτών επιτροπών για την εκτέλεση του έργου και την χρηματική διαχείριση, συνεργαζόμενοι με καθηγητές, ιερείς και νομάρχες, ενώ παρίσταντο και στα εγκαίνια των νέων σχολείων. Γενικότερα, όπως επισημαί-

νεται και στο Κολλεγιακό έντυπο "The House Times" του 1949, η δεύτερη επιτυχής ανέγερση νέου διδασκηρίου στα Κάμπια, αλλά και όλες οι μελλοντικές δράσεις αποτέλεσαν μία μοναδική πρωτοβουλία με πυξίδα ένα αποκρυσταλλωμένο όραμα: την ανοικοδόμηση της ελληνικής Παιδείας. Η αξία της Δράσης έγκειτο στην διορατικότητα του έργου. Το Κολλέγιο κατέστη αρωγός στην «επούλωση άπειρων και βαθειών πληγών» οι οποίες πιθανόν να παραμελούνταν από το ήδη επιβαρυνμένο Κράτος. Η κινητήρια δύναμη της Εθνικής Δράσης δεν ήταν απλώς η φιλανθρωπική δράση μέσω προσφοράς χρημάτων, αλλά η οργανωμένη προσπάθεια επίτευξης βιώσιμων και λειτουργικών σχολικών μονάδων και η σύναψη ουσιαστικών φιλιών των μαθητών του Κολλεγίου με τους μαθητές των εν λόγω σχολείων.

Σταδιακά, οι κοινωνικές και πολιτικές συγκυρίες οδήγησαν στην προσωρινή διακοπή και δυναμική αναβίωση του θεσμού, το 1975-76, γνωστού πλέον ως «Πολιτιστική Εξόρμηση». Παρομοίως με τη πρώιμη μορφή της, η Εξόρμηση καλεί μαθητές που έχουν ενταχθεί στον Όμιλο Εξόρμησης να επισκεφθεί και να εξοπλίσει με επιπρόσθετη υλική βοήθεια επαρχιακές και ακριτικές σχολικές μονάδες ή περιοχές πληγείσες από φυσικές κατα-

στροφές. Απώτερος στόχος της Εξόρμησης παραμένει η γνωριμία και η σύναψη σχέσεων ανάμεσα στους μαθητές του Κολλεγίου και σχολείων της Περιφέρειας. Νέοι στόχοι στην αποστολή της Εξόρμησης αποτέλεσαν ο εμπλουτισμός των βιβλιοθηκών, των εργαστηρίων και του αθλητικού εξοπλισμού των σχολείων, καθώς και η ανταλλαγή πνευματικών ενδιαφερόντων όπως τα εξωσχολικά βιβλία, οι διαλέξεις, οι θεατρικές παραστάσεις και η μουσική.

Ανακεφαλαιώνοντας, η Πολιτιστική Εξόρμηση σε όλες τις εκδοχές της αποτελεί ενσάρκωση και έμπρακτη εφαρμογή μίας θεμελιώδους αρχής του Κολλεγίου,

της κοινωνικής προσφοράς και ευαισθησίας. Οι πρωτοβουλίες αυτές, πάντα υπό την ηγεσία επίμονων, συνειδητοποιημένων και αλληλέγγυων μαθητών και εκπαιδευτικών, αποσκοπούσαν σε κάτι σπουδαιότερο από μία σχολική δράση. Επρόκειτο για ένα πρώτο θαρραλέο βήμα προς την ανόρθωση των πολύπαθων επαρχιών και την συναδέλφωση και αλληλεγγύη με τα παιδιά της ελληνικής υπαίθρου. Σήμερα, περίπου 75 χρόνια αργότερα, η Εξόρμηση εξακολουθεί να είναι θεμελιώδης θεσμός του Σχολείου μας, με τους μαθητές να παραμένουν ένθερμοι υποστηρικτές της ανιδιοτελούς προσφοράς και της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Σωκράτης Κουγέας '75

➤ Ο κ. Σωκράτης Κουγέας '75, φιλόλογος-εκπαιδευτικός αποφοίτησε από το κλασικό τμήμα του Κολλεγίου Αθηνών το 1975 και είχε την τύχη να μαθητεύσει ως μαθητής και ως εκπαιδευτικός δίπλα σε σπουδαίους φιλόλογους του Κολλεγίου, τον Νέστωρα Μπούρα, τον Κρίτωνα Πανηγύρη, τον Σοφοκλή Μαρκινά. Υπηρέτει την εκπαίδευση επί 41 έτη εκ των οποίων τα τελευταία 31 στο Γυμνάσιο του Κολλεγίου Αθηνών. Διετέλεσε διευθυντής του Γυμνασίου το διάστημα 2001-2008 και σήμερα είναι ακαδημαϊκός σύμβουλος σε παιδιά του Γυμνασίου και senior advisor στο γραφείο του Διευθυντή/ President Dr. Σπύρου Πολλάλη.

Ποια εφόδια σας έδωσε το Κολλέγιο;

Εφόδια: πρώτα απ' όλα η αίσθηση ότι έχεις ευθύνη για ό,τι λες και ό,τι πράττεις και η «δεξιότητα» όχι μόνον να υπερασπίζεσαι την άποψή σου αλλά και να αποδέχεσαι την άποψη των άλλων. Σημαντικό για μένα υπήρξε επίσης η αξιοποίηση των πηγών και η χρήση της βιβλιοθήκης, που στην εποχή μου δεν ήταν καθόλου δεδομένο. Αυτό το τελευταίο πέρα από την προφανή σχέση με την επιστημονική έρευνα, αποτελεί εφόδιο, για να κρίνει κανείς και να κάνει σωστές επιλογές στην κοινωνική/πολιτική ζωή και να αντιλαμβάνεται τον κόσμο. Να μην αρκείται σε επι-

Συνέντευξη
στην
Λυδία
Μιχανετζή, Β5

πόλαιες και επιφανειακές προσεγγίσεις...

Πώς συνέβαλε στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματική σας πορεία;

Μα, το ότι σπούδασα φιλολογία είναι αποτέλεσμα της επιρροής που δέχτηκα από σπουδαίους ανθρώπους, καθηγητές μου φιλόλογους που με επηρέασαν καθοριστικά και... έτσι βρίσκομαι στο Σχολείο αυτό ως δάσκαλος.

Ποια ιδανικά σας ενεφύσησε το Κολλέγιο και τα έχετε ως πυξίδα στη ζωή σας;

Η αποδοχή του άλλου, η αποδοχή της διαφορετικής γνώμης, η υπομονή να ακούω αυτό που έχει να πει ο άλλος είναι πυξίδα στην κοινωνική μου ζωή.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα;

Το ότι δίνει τη δυνατότητα σε όποιον μαθητή και όποια μαθήτρια το επιθυμεί αφενός να αξιοποιήσει την υποδομή του -βιβλιοθήκη, εργαστήρια, γήπεδα...- και αφετέρου να συμμετέχει στην πληθώρα των δράσεων και των εξωδιδασκικών δραστηριοτήτων, όπως είναι οι Όμιλοι, οι Σκέψεις -μαθηματική, φυσική κλπ., το Ωδείο και τόσα άλλα.

Τι σας λείπει περισσότερο από την μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

Από την πλευρά μου ως δασκάλου, θα ήθελα οι μαθητές και οι μαθήτριες να αναλαμβάνουν

πλέον περισσότερες πρωτοβουλίες, παρεμβαίνοντας στη σχολική ζωή πιο δυναμικά.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

Πολλές εικόνες μου έρχονται στο νου. Εκείνο που για μένα ξεχωρίζει δεν είναι ανάμνηση αλλά το γεγονός ότι όταν συναντιέμαι με συμμαθητές μου αισθάνομαι το ίδιο καλά και φιλικά όπως όταν ήμασταν συμμαθητές - κι ας χωρίσαν οι δρόμοι μας, κι ας έχουμε χρόνια να συναντηθούμε.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Σα δάσκαλος έχω δώσει πολλές συμβουλές αλλά έχω καταλήξει ότι οι συμβουλές δεν πιάνουν τόπο... εκείνο που μετράει είναι το παράδειγμα που δίνουμε εμείς οι «μεγάλοι» σε σας τα παιδιά. Με το παράδειγμά τους κι όχι με «συμβουλές» με καθοδήγησαν κι οι δικοί μου δάσκαλοι και -καλώς ή κακώς- κατέληξα να ακολουθώ το δρόμο τους...

Ποιο κατά την γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Να στηρίζεται στην παράδοση που δημιούργησαν οι φωτισμένοι δάσκαλοι που το έστησαν, για να προσαρμόζεται στις νέες συνθήκες...

Σας ευχαριστούμε πολύ.

**ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ
ΝΑ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ, ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΗ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΖΩΗ ΠΙΟ ΔΥΝΑΜΙΚΑ.**

Δόμνα Μιχαηλίδου '05

➤ Η κ. Δόμνα Μιχαηλίδου γεννήθηκε στον Πειραιά το 1987 και αποφοίτησε από το Κολλέγιο Αθηνών το 2005. Σπούδασε οικονομικά στο Πανεπιστήμιο του Γιορκ, ενώ έλαβε μεταπτυχιακό στις Αναπτυξιακές Σπουδές και διδακτορικό στην Ανάπτυξη και τις Οικονομικές Κρίσεις από το πανεπιστήμιο του Κέμπριτζ. Έχει διατελέσει επισκέπτρια λέκτορας στο Κέμπριτζ και καθηγήτρια στο UCL. Η επιστημονική της έρευνα επικεντρώνεται στις χρηματοπιστωτικές κρίσεις, τις αγορές κεφαλαίου, τα δημόσια οικονομικά, το κράτος πρόνοιας και τη δημόσια υγεία. Έχει εργαστεί στη Διεύθυνση Οικονομικών Μελετών του ΟΟΣΑ στο Παρίσι ως οικονομολόγος και κατόπιν στην Αθήνα για την Εργαλειοθήκη Ανταγωνισμού του ΟΟΣΑ ως οικονομολόγος ειδικός στον ανταγωνισμό. Έχει διατελέσει σύμβουλος σε κρατικούς οργανισμούς και ΜΚΟ, όπως στον ΟΗΕ και το FAO. Μελέτες της έχουν δημοσιευθεί σε αξιολογούμενα ακαδημαϊκά περιοδικά, σε εκθέσεις διεθνών οργανισμών (ΟΟΣΑ, ΟΗΕ) και σε ηλεκτρονικά και έντυπα ΜΜΕ (όπως το Project Syndicate, το BBC και αρκετά ελληνικά μέσα. Είναι βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και έχει διατελέσει Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού και Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Πώς θα περιγράφατε την μαθητική σας ζωή στο Κολλέγιο; Ποιες είναι οι αγαπημένες σας αναμνήσεις σας από εκείνα τα χρόνια;

Το Κολλέγιο δεν ήταν ποτέ ένα μονότονο και βαρετό σχολείο. Είχε κοινωνική ζωή, έδειχνε εξωστρέφεια, μαθαίναμε μέσα από δράσεις και δραστηριότητες. Για μένα, αυτή η αύρα του Κολλεγίου μου έκανε καλό. Ήμουν καλή μαθήτρια, δεν ήμουν όμως αυτό που θα ονομάζαμε «φυτό». Πιο πολύ σημασία έδινα στις συλλογικές δραστηριότητες, συμμετείχα στα 5μελή και 15μελή μαθητικά συμβούλια και μου άρεσαν οι ομαδικές δράσεις.

Θυμάμαι με πόσο ενθουσιασμό συμμετείχα στις ελεύθερες

δράσεις που κάναμε στο Δημοτικό. Απίθανα δώρα κάθε εβδομάδα, αφιερωμένα στη δομική, στη χαρακτηριστική, στη ξυλουργική. Όλα αυτά μας έκαναν πιο δημιουργικούς και εύστροφους. Στο Γυμνάσιο συμμετείχα στους Ομίλους UNESCO και MUN. Ήταν για μένα μια πολύ συναρπαστική εμπειρία. Από την εφηβεία μας μάθαμε για τους μεγάλους διεθνείς οργανισμούς, είχαμε την μοναδική ευκαιρία να δοκιμάσουμε την ρητορική της διπλωματίας και να γνωρίσουμε παιδιά από όλο το κόσμο.

Από τα πιο πολύτιμα πράγματα που μου έδωσε το Κολλέγιο είναι οι δυνατές φιλίες και οι παρέες που έκανα και που κρατάνε μέχρι και σήμερα.

Συνέντευξη στην
Ναταλία Κόντη, Β3

Το Κολλέγιο θέλω να συνεχίσει στην ίδια πορεία. Το εύχομαι μέσα από την καρδιά μου. Να δώσει περισσότερες ευκαιρίες σε παιδιά που μένουν μακριά από τα αστικά κέντρα. Υποτροφίες σε παιδιά της επαρχίας που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να σπουδάσουν, σε παιδιά προσφύγων και μεταναστών στη χώρα μας, ή σε παιδιά με αναπηρία.

Τι σας ώθησε στον χώρο της πολιτικής; Υπήρξαν κοινωνικά ζητήματα που σας προσέλκυσαν το ενδιαφέρον στα εφηβικά σας χρόνια;

Από παιδί άκουγα τους μεγάλους να μιλούν για πολιτική. Οι γονείς μου συνήθιζαν να με παίρνουν μαζί τους όταν έβγαιναν με τις παρέες τους, όπου η πολιτική ήταν το κύριο θέμα. Μου έκαναν μεγάλη εντύπωση οι έντονες διαφωνίες τους, παρόλο που όλοι τους ανήκαν στον ίδιο ιδεολογικό χώρο. Όταν όμως άρχισα να παρακολουθώ τις συζητήσεις τους, είδα ότι η πολιτική είναι μια άσκηση προτεραιοποίησης. Πρέπει με τα μέσα που διαθέτεις να προσπαθείς για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Ιεραρχείς τα προβλήματα, κάποια από αυτά προσπαθείς να τα λύσεις αμέσως και άλλα τα αφήνεις για αργότερα. Όταν σπούδαζα οικονομικά, διαπίστωσα ότι η πολιτική και η οικονομική επιστήμη εφαρμόζουν την ίδια μεθοδολογία. Όπως στην πολιτική έτσι και στην οικονομία η προτεραιοποίηση είναι αναγκαία. Η θητεία μου ως Υφυπουργού Εργασίας, υπεύθυνης για την Κοινωνική Πολιτική, το επιβεβαίωσε. Ήμασταν υποχρεωμένοι να επιλέγουμε τι θα προχωρήσει και τι θα μείνει πίσω και αυτό ήταν μια πολύ δύσκολη άσκηση, γιατί θέλεις η επιλογή σου να είναι ηθικά δίκαιη και πρακτικά εφικτή. Ήταν μια πρόκληση που μου κέντρισε το ενδιαφέρον.

Αν αποφοιτούσατε τον ερχόμενο Ιούνιο από το Κολλέγιο, ποιες σπουδές και επακόλουθη σταδιοδρομία θα επιλέγατε; Τι θα αλλάζατε;

Θαυμάζω τα πολυτεχνικά επαγγέλματα. Τώρα που το σκέφτομαι, θα μου άρεσε να είχα σπουδάσει μηχανολόγος μηχαν-

κός, αλλά δεν το προσπάθησα. Επέλεξα τα οικονομικά, που τα αγαπήσα και τα αγαπώ. Απόδειξη ότι και το μεταπτυχιακό μου και το διδακτορικό ήταν πάνω στο ίδιο αντικείμενο. Θέλω όμως να πω στους σημερινούς μαθητές, που από τα 16 τους σκέφτονται τι να σπουδάσουν, πως δεν είμαστε ό,τι σπουδάζουμε. Έχω αλλάξει τρεις καριέρες και πάντα θέλω να μαθαίνω καινούρια πράγματα, να αποκτώ καινούργιες δεξιότητες, να διευρύνω τις εμπειρίες μου. Από την άλλη μεριά, ως «εργοδότης» στην πολιτική θέλω στην ομάδα μου συνεργάτες από διαφορετικά επαγγελματικά περιβάλλοντα, άτομα που έχουν εργασθεί σε διαφορετικούς επαγγελματικούς τομείς. Θέλω ακόμη να πω ότι το πρώτο πτυχίο δεν περιορίζει τις μετέπειτα επαγγελματικές μας δυνατότητες. Μια σταδιοδρομία σε ένα συγκεκριμένο τομέα είναι εφικτή με πολλούς τρόπους. Μετράνε οι σπουδές, η εμπειρία, οι δεξιότητες και η επιθυμία να τα καταφέρεις.

Ως γυναίκα στον χώρο της ελληνικής πολιτικής, ποια εμπόδια ή προκλήσεις έχετε συναντήσει;

Ακόμα κι αν έχουμε κατοχυρώσει την ισότητα των φύλων νομικά, δεν υπάρχει κοινωνική ισότητα. Την κοινωνική ανισότητα την βιώνουμε όλες οι γυναίκες. Με μεγάλη ευκολία μια γυναίκα χαρακτηρίζεται «λίγη».

▼
Ακόμα κι αν έχουμε κατοχυρώσει την ισότητα των φύλων νομικά, δεν υπάρχει κοινωνική ισότητα. Την κοινωνική ανισότητα την βιώνουμε όλες οι γυναίκες.

ΘΕΛΩ ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΙΣ ΠΥΛΕΣ ΤΟΥ ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΣΤΗΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ. Η ΠΡΟΣΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΩΣΤΡΕΦΕΙΑ, ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΥΛΩΝΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΨΗΛΑ ΓΙΑ ΑΛΛΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ.

Όταν συγκρίνεται με έναν άνδρα με τα ίδια προσόντα, μπαίνει το: «ναι, αλλά είναι γυναίκα». Μια προσωπική εμπειρία: όταν πήγα να αναλάβω τα καθήκοντά μου ως Υφυπουργού, ο εργαζόμενος που με υποδέχθηκε ήταν βέβαιος ότι είμαι η νέα γραμματέας και μου πρότεινε να διαλέξω ένα γραφείο στο χώρο της γραμματείας. Δεν πέρασε από το μυαλό του ότι ίσως να ήμουν η νέα Υφυπουργός. Το συμπέρασμα είναι ότι μια γυναίκα πρέπει να προσπαθήσει διπλά και τριπλά για να πείσει και να αποδείξει την αξία και τις δυνατότητές της.

τα αστικά κέντρα. Υποτροφίες σε παιδιά της επαρχίας που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να σπουδάσουν, σε παιδιά προσφύγων και μεταναστών στη χώρα μας, ή σε παιδιά με αναπηρία. Θέλω το Κολλέγιο να παραμείνει ένα σύγχρονο και ανοιχτό Σχολείο, που έχει τις πύλες του ανοιχτές στην διαφορετικότητα. Η προσήλωση στην εξωστρέφεια, στην καινοτομία και στην συμπερίληψη είναι οι πυλώνες που θα το κρατήσουν ψηλά για άλλα 100 χρόνια.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Πώς βλέπετε την πορεία του Κολλεγίου τα επόμενα 100 χρόνια; Ποιοι είναι οι πυλώνες που θεωρείτε θεμελιώδεις για το μέλλον;

Το μεγάλο πλεονέκτημα του Κολλεγίου είναι πως διαπλάθει ανοιχτά και δημιουργικά μυαλά. Μέσα από εξωστρεφείς δράσεις, συνεργάζεται με διαθεματικούς ομίλους εσωτερικού και εξωτερικού. Μέσα από εκπαιδευτικά ταξίδια στο εξωτερικό, ανοίγει το μυαλό των μαθητών του στο νέο και το διαφορετικό. Το Κολλέγιο θέλω να συνεχίσει στην ίδια πορεία. Το εύχομαι μέσα από την καρδιά μου. Να δώσει περισσότερες ευκαιρίες σε παιδιά που μένουν μακριά από

Σπήλιος Λιβανός '86

➤ Ο κ. Σπήλιος Λιβανός '86 είναι Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της HELLENiQ ENERGY και Διευθύνων Σύμβουλος της DION SA. Είναι απόφοιτος του Κολλεγίου Αθηνών και έχει σπουδάσει Οικονομικά και Πολιτικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο της Μασαχουσέτης στο Άμχερστ, ΗΠΑ. Κατέχει μεταπτυχιακό τίτλο στις Διεθνείς και Ευρωπαϊκές Σχέσεις από το Πανεπιστήμιο του Reading στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Στην επαγγελματική του πορεία έχει διατελέσει σύμβουλος στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στέλεχος εταιρικής ανάπτυξης ιδιωτικών επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Το 2002 ίδρυσε τη ΔΙΩΝ ΑΕ, μια εταιρεία ανάπτυξης κατασκευαστικών έργων και διαχείρισης ακινήτων με δραστηριότητα σε Ελλάδα και Βέλγιο. Είναι επίσης ενεργός πολιτικός, έχοντας διατελέσει υπουργός και βουλευτής, ενώ έχει συμβάλει σε διάφορες επιτροπές της Βουλής των Ελλήνων. Ζει στην Αθήνα, παντρεμένος με την δικηγόρο Δόμνα Κυρζοπούλου και έχουν τρία παιδιά.

Ποια εφόδια σας έδωσε το Κολλέγιο;

Πολύ υψηλό επίπεδο παιδείας. Καλά αγγλικά. Κριτική σκέψη. Εξαιρετικό δίκτυο συναποφοίτων και επαφών. Αντοχή, καθώς οι απαιτήσεις ήταν μεγάλες και το ακαδημαϊκό πρόγραμμα πολύ απαιτητικό. Λειτουργικότητα μέσα σε πλαίσιο, με παράλληλη out of the box σκέψη.

Πώς συνέβαλε το Κολλέγιο στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματι-

κή σας πορεία;

Με βοήθησε πολύ στο να χτίσω αυτοπεποίθηση, ηγετικότητα και να έχω δύναμη για να διεκδικήσω υψηλούς στόχους. Μου έμαθε να αγωνίζομαι με όλες μου τις δυνάμεις για να πετύχω τους στόχους μου. Με έμαθε να νιώθω αυτόνομος, αλλά ταυτόχρονα και μέλος μίας πολύ δυνατής κοινότητας. Με έμαθε να αγαπώ τον αθλητισμό και την ενασχόληση με τα κοινά, παράλληλα με την μάθηση.

Συνέντευξη στις
Εμμέλεια
Καμαρινού, Α3
και
Μαρία - Ελένη
Θεμιστοκλέους, Α3

✓
Το Σχολείο με βοήθησε πολύ στο να χτίσω αυτοπεποίθηση, ηγετικότητα και να έχω δύναμη για να διεκδικήσω υψηλούς στόχους. Μου έμαθε να αγωνίζομαι με όλες μου τις δυνάμεις για να πετύχω τους στόχους μου.

Ποια ιδανικά σας ενεφύσησε το Κολλέγιο και τα έχετε ως πυξίδα στη ζωή σας;

Την ευγενή άμιλλα. Την αισιοδοξία. Την πραγματική φιλία και την συναδελφικότητα. Την αξιοκρατία. Την αίσθηση ότι ο κόπος ανταμείβεται. Την δημιουργική υπακοή στους κανόνες.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό εκπαιδευτικό ίδρυμα;

Η εκπαιδευτική του φιλοσοφία. Το επίπεδο των δασκάλων και καθηγητών που είχαμε. Οι απίστευτες εκπαιδευτικές, πολιτιστικές και αθλητικές εγκαταστάσεις του. Οι σωστά σφυρηλατημένες σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων του, μαθητών, αποφοίτων και προσωπικού.

Τι σας λείπει περισσότερο από την μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

Ζω έντονα ακόμα το περιβάλλον του Κολλεγίου, καθώς έχω τρία παιδιά που φοιτούν σε αυτό και ταυτόχρονα οι παρέες μου και κυρίως οι καλύτεροι φίλοι μου παραμένουν οι συμμαθητές μου από το Σχολείο. Παρόλα αυτά, μου λείπουν οι στιγμές που ζήσαμε ως παιδιά στα αμφιθέατρα, στις τάξεις, στα γήπεδα και στις εκδρομές του Σχολείου.

Υπήρξαν δάσκαλοι ή καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

Βέβαια. Ξεχωρίζω μεταξύ πολλών, τον δασκάλο μου στο Δημοτικό Γιώργο Νικολόπουλο, τον επικεφαλής των αθλητικών στο Δημοτικό, Γιάννη Γρυπάρη, τους καθηγητές Βρανόπουλο, Τελειώνη, Καστανά, Helms, Πανηγύρη, τους προπονητές Σταμέλο και Μπαρλά.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ: ΝΙΩΣΤΕ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΑΒΕΤΕ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ. ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΕΙΤΕ ΤΙΣ ΑΠΕΙΡΕΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΝΕΙ.

τρεις του για τις προκλήσεις που θα συναντήσουν στη ζωή τους;

Στην δική μου εποχή είμαι σίγουρος ότι το έκανε με επιτυχία. Σήμερα μερικές φορές αναρωτιέμαι... Σε κάθε περίπτωση όμως πιστεύω ότι το κάνει καλύτερα από την πλειονότητα των άλλων ελληνικών σχολείων.

Ποιο κατά τη γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Το Κολλέγιο θα πρέπει να επανέλθει στις αρχές και τις αξίες των Ιδρυτών του, να τις εκσυγχρονίσει και να τις προσαρμόσει στα σύγχρονα δεδομένα χωρίς να τις αλλοιώσει όπως γίνεται σήμερα. Θα πρέπει να διαμορφώσει δύο διαφορετικού χαρακτήρα σχολεία. Ένα αυστηρό και μεγάλων απαιτήσεων σχολείο, που να οδηγεί στην αριστεία και στην ηγετικότητα με διαρκή αξιολόγηση, εξετάσεις, ανταγωνισμό και απαιτήσεις και ένα ΑΛΛΟ σχολείο, που να επενδύσει σε ένα διττό μοντέλο, προοδευτικό και συμπεριληπτικό, που να χρησιμοποιεί πειραματικές μεθόδους, δίνοντας στο μέσο μαθητή μεγάλες δυνατότητες να ανακαλύψει τον εαυτό του και να βρει διεξόδους που δεν παρέχει το «παραδοσιακό» ελληνικό σχολείο, χωρίς να ασκεί μεγάλη πίεση, που μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

Παρά πολλές! Τι να πρωτοθυμηθώ; Τις μάχες για το μαθητικό συμβούλιο, τα διασχολικά πρωταθλήματα, τις παρελάσεις, τις πλάκες και τις κατσάδες από τους αυστηρούς καθηγητές μας; Η πιο χαρακτηριστική ανάμνηση, θα έλεγα, είναι διαρκείας... Είναι η σύνθεση δύο γεγονότων: Το πολυήμερο κλάμα προσαρμογής μου όταν πρωτοπήγα στο Κολλέγιο στην Ε' Δημοτικού, αρνούμενος να μπω στην τάξη, γιατί μου έλειπε το παλιό μου σχολείο και οι παλιοί μου φίλοι, με τα δάκρυα συγκίνησης που έρεαν την ημέρα της αποφοίτησης, όταν κανείς από την παρέα μας δεν ήθελε να αποφοιτήσει και να χάσει τον «παράδεισο» του Κολλεγίου μας.

Γίνεται συχνά λόγος για τους δεσμούς που έχουν μεταξύ τους οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Κολλεγίου. Ισχύει αυτή η συνθήκη;

Ισχύει, τουλάχιστον στην περίπτωση μου, στον απόλυτο βαθμό. Σήμερα, στα 57 μου χρόνια, οι καλύτεροι μου φίλοι συνεχίζουν να είναι οι συμμαθητές μου από το Σχολείο και δεν τους αλλάζω με τίποτα στον

▼
Η πιο χαρακτηριστική ανάμνηση, θα έλεγα, είναι διαρκείας... Είναι η σύνθεση δύο γεγονότων: Το πολυήμερο κλάμα προσαρμογής μου όταν πρωτοπήγα στο Κολλέγιο στην Ε' Δημοτικού, αρνούμενος να μπω στην τάξη, γιατί μου έλειπε το παλιό μου σχολείο και οι παλιοί μου φίλοι, με τα δάκρυα συγκίνησης που έρεαν την ημέρα της αποφοίτησης.

κόσμο. Είναι η ευρύτερη, κατ' επιλογήν όμως, οικογένειά μου.

Μια συμβουλή που θα δίνετε σε έναν / μία μαθητή / τρία του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Να μπορέσει να νιώσει και να καταλάβει την φιλοσοφία αυτού του καταπληκτικού Σχολείου. Να εκμεταλλευτεί τις άπειρες ακαδημαϊκές δυνατότητες που δίνει. Να βρει τη δύναμη και να δει στις δύσκολες στιγμές μέσα στο Σχολείο, την ομορφιά και την διδακτικότητα που αυτές έχουν για την πορεία της ζωής της/ του. Να ψάχνει, να ανακαλύπτει και να προσπαθεί να καταλάβει πάντα την άλλη πλευρά ...

Πιστεύετε ότι το Κολλέγιο ανέκαθεν προετοιμάζε και συνεχίζει να προετοιμάζει τους μαθητές και τις μαθή-

ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΞΙΕΣ ΤΩΝ ΙΔΡΥΤΩΝ ΤΟΥ, ΝΑ ΤΙΣ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΕΙ ΣΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Ο Σύλλογος Αποφοίτων του Κολλεγίου Αθηνών

➤ Ο Σύλλογος Αποφοίτων του Κολλεγίου Αθηνών (Σ.Α.Κ.Α.) αποτελεί έναν από τους παλαιότερους και σημαντικότερους θεσμούς του Σχολείου μας, που αποσκοπεί στην ενίσχυση των δεσμών όλων των αποφοίτων του. Η ιστορία του μετρά πολλά χρόνια. Ιδρύθηκε το 1931, γεγονός που αποδεικνύει, μεταξύ άλλων, και τον διαχρονικό

του χαρακτήρα. Ωστόσο, από τη δημιουργία του ΣΑΚΑ μέχρι την ίδρυση της Λέσχης πέρασαν σχεδόν τριάντα χρόνια, με την Γερμανική κατοχή να μεσολαβεί σε αυτό το χρονικό διάστημα.

Όλα ξεκίνησαν ένα καλοκαίρι της δεκαετίας του '60 στην οδό Κολοκοτρώνη. Εκεί συγκεντρώθηκαν ορισμένοι απόφοιτοι, πολλοί εκ των οποίων υπηρέτησαν αργότερα και ως πρόεδροι του Σωματείου. Τότε, γεννήθηκε η ιδέα για τη δημιου-

Γράφει ο
Οδυσσέας-Δημήτριος
Λυμπερόπουλος, Α7

γία της Λέσχης. Το 1962, χωρίς καμία καθυστέρηση, ενοικιάστηκε ένας ισόγειος χώρος στην οδό Δερινγύ 27 και έναν χρόνο

αργότερα, τον Γενάρη του '63 έλαβαν χώρα τα εγκαίνια. Στον χώρο εκείνο διοργανώνονταν διαλέξεις, μουσικές βραδιές, εκθέσεις ζωγραφικής και πολλά ακόμη εκπαιδευτικά και καλλιτεχνικά δρώμενα. Τη μεγαλύτερη εκδήλωση της Λέσχης συνιστούσε αναμφίβολα ο "Athenian Ball", που λάμβανε χώρα μια φορά το χρόνο σε κεντρικά ξενοδοχεία των

Αθηνών και την ευθύνη της προετοιμασίας την έφερε η «Επιτροπή των Κυριών» που αποτελού-

ΕΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ ΠΑΛΑΙΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ Ο Σ. Α. Κ. Α. ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΛΕΣΧΗΝ

Το Δ. Σ. του Συλλόγου 'Αποφοίτων Κολλεγίου 'Αθηνών, ανακοινώνει, ότι επραγματοποιήθη ήδη η παλαιά επιθυμία όλων των αποφοίτων :

Ή Λέσχη εφίσταται εις την οδόν Δερινγύ 27. Πρόκειται περί ενός άνετου διαμερίσματος εκ τεσσάρων μεγάλων δωματίων, μεγάλου χώλου, βεράντας και κήπου.

Προς το παρόν και μέχρι νεωτέρας ανακοινώσεως, η Λέσχη θα είναι ανοικτή κάθε Παρασκευή απόγευμα και δράδυ και καλούνται όλοι οι απόφοιτοι όπως την επισκεφθούν.

Σχετικώς, ο Πρόεδρος του Σ.Α.Κ.Α., κ. Πλάτων Μουσαϊός, απευθύνει την κάτωθι έπιστολήν προς όλους τους αποφοίτους και παλαιούς μαθητάς του Κολλεγίου, τα τακτικά, άντεπιστέλλοντα και κοινωνικά μέλη του Συλλόγου:

Από τον ΕΡΜΗ του Ιανουαρίου 1962

Η είσοδος στην οδό
Δερινγύ 27 όπου
λειτουργήσε αρχικά
ο ΣΑΚΑ

4 Οκτωβρίου 2001:
Ο Ηλίας Ηλιάσκος '29
εγκαινιάζει την
ανακαινισμένη
Λέσχη παρουσία του
Προέδρου του ΣΑΚΑ
Άρη Μανιά '57, του
Προέδρου του ΕΕΙ
Χαράλαμπου Βελλή
'43 και του Δημήτρη
Καραμάνου '59.

13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΟ ΧΙΛΤΟΝ Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ 13 ΑΘΗΝΙΑΝ BALL 1966

Η φωτογραφία αυτή, επί Σ.Α.Κ.Α., από έναν αμερικανικό χορευτή, ο οποίος, με την ομάδα του, έπαιζε στο χορό του ΣΑΚΑ, τον Φεβρουάριο του 1966, στο Χίλτον, στο Λονδίνο, είναι από τις πολλές που έχουν γίνει με την ευκαιρία της 100ης εορταστικής του ΣΑΚΑ. Η φωτογραφία αυτή, που είναι από τις πολλές που έχουν γίνει με την ευκαιρία της 100ης εορταστικής του ΣΑΚΑ, είναι από τις πολλές που έχουν γίνει με την ευκαιρία της 100ης εορταστικής του ΣΑΚΑ.

νταν κυρίως από τις συζύγους των αποφοίτων.

Ο Σ.Α.Κ.Α μεταφέρεται τα επόμενα χρόνια στο Campus του Ψυχικού με παραχώρηση της οικίας του Διευθυντή του οικοτροφείου Γ. Φυλακτόπουλου, τον Μάιο του 1971. Μάλιστα, χάρη στο οίκημα αυτό οι μαθητές του Κολλεγίου δεν έχασαν ποτέ την επαφή τους με την μόρφωση και την γνώση κατά την περίοδο της Γερμανικής κατοχής, καθώς τους παραδίδονταν «κρυφά» μαθήματα από τη σύζυγο του Διευθυντή. Τότε δημιουργήθηκε και ο περίφημος «τουβλότοιχος» (The wall of fame), στον οποίο χαράσσονται τα ονόματα των αποφοίτων, των οποίων η οικονομική συμβολή στον Σ.Α.Κ.Α έχει υπάρξει σημαντική. Τέλος, στις 4 Οκτωβρίου του 2001 πραγματοποιούνται τα εγκαίνια της ανακαινισμένης λέσχης, που βρίσκεται σήμερα δίπλα στην Ανα-

**Ο σημερινός
«τουβλότοιχος»
(The wall of
fame), στον
προαύλιο χώρο
του ΣΑΚΑ**

**Το φωτογραφικό υλικό αποτελεί αναδημοσίευση
από το περιοδικό του ΣΑΚΑ ΕΡΜΗΣ τ. Νο 46**

τολική πτέρυγα του Μπενακείου, όπου πραγματοποιούνται συγκεντρώσεις, reunions αλλά και απλές συναντήσεις αποφοίτων στο σαλόνι του κτηρίου.

Το Σχολείο μας, από τα πρώτα χρόνια της ίδρυσής του, έδειξε πως συνιστά μία μεγάλη ζεστή οικογένεια, που πρεσβεύει αξίες όπως η αποδοχή, η συμπεριληψη και ο αλtruισμός. Τις αξίες αυτές ενστερνίζεται και διαφυλάττει ο Σ.Α.Κ.Α, διατηρώντας άρρηκτους τους δεσμούς μεταξύ του Σχολείου και των αποφοίτων του. Λειτουργεί, θα έλεγε κανείς, ως μέσο γεφύρωσης των Κολλεγιακών ιδανικών και των σύγχρονων καθημερινών δραστηριοτήτων των αποφοίτων. Βασική ιδέα

του θεσμού αυτού, αποτελεί η προώθηση του αθλητισμού, μέσα από τον οποίο καλλιεργείται και αναπτύσσεται το συλλογικό πνεύμα, η πειθαρχία και η αντοχή, σωματική και ψυχική. Όπως αναφέρει σε συνέντευξή του ο Πρόεδρος του Συλλόγου, κ. Αριστέιδης Πίττας «Στον ΣΑΚΑ πιστεύουμε στη διαβίου άθληση και ότι ο αθλητισμός είναι για όλους».

Το Κολέγιο φρόντισε από νωρίς να διασφαλίσει ότι το ρητό των αρχαίων Ελλήνων «νοῦς ὑγιής ἐν σώματι ὑγιεῖ» θα υιοθετηθεί από τα μέλη του, προσφέροντας ένα υψηλό ακαδημαϊκό και αθλητικό επίπεδο. Αρωγός λοιπόν στην εδραίωση του αθλητισμού στάθηκε ο Σ.Α.Κ.Α, που τα τελευταία χρόνια έχει πρωτοστατήσει, μεταξύ άλλων και στις αθλητικές διοργανώσεις.

Πράγματι, είναι μεγάλη η ευθύνη που φέρουν όλοι οι απόφοιτοι για την συνέχιση του έργου ενός τόσο σημαντικού θεσμού για την Κολλεγιακή Κοινότητα και οφείλουμε όλοι να συνεχίσουμε το έργο του.

Κλεάνθης Α. Νικολαΐδης '65

↑ Ο κ. Κλεάνθης Α. Νικολαΐδης αποφοίτησε το 1965, με το βραβείο Ι. Βάκη για τα Φυσικομαθηματικά και με «Α με αστέρι» για τα Αθλητικά. Έκανε τις πανεπιστημιακές σπουδές του στο Amherst College, Mass. (B.A., June 1968) και στο Yale University, (PhD, Theoretical Chemistry, June 1971). Παρέμεινε στο Yale ως λέκτορας και ως επίκουρος καθηγητής. Το 1975, του έγινε πρόταση από το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών (ΕΙΕ) να επιστρέψει και να δημιουργήσει εξ αρχής, ως διευθυντής, ένα νέο ινστιτούτο ερευνών, το Ινστιτούτο Θεωρητικής και Φυσικής Χημείας. Μετά από ένα χρόνο ως Nordita professor στο Ινστιτούτο Φυσικής της Στοκχόλμης, επέστρεψε στην Ελλάδα το 1977. Το 1982, εξελέγη καθηγητής Ατομικής, Μοριακής, και Οπτικής Φυσικής στο τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου της Κρήτης, και το 1987 εξελέγη καθηγητής στο τμήμα Φυσικής στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, από όπου παραιτήθηκε το 2007. Το 1986-1987 διετέλεσε ειδικός σύμβουλος στο Υπουργείο Εθνικής Αμυνας. Έχει θητεύσει ως Visiting Professor ή ως Visiting Scholar στο Amherst college, Amherst, Mass., στο MIT, Cambridge, Mass., στο Imperial College, London, και στο University of Tromsø, Norway. Έχει δώσει πολλές δεκάδες διαλέξεις σε πανεπιστήμια των ΗΠΑ, του Καναδά, της Ευρώπης, της Κίνας, και του Ισραήλ, καθώς και ομιλίες σε διεθνή συνέδρια. Έχει δημοσιεύσει πάνω από 350 επιστημονικές εργασίες και έχει επιβλέψει την έκδοση (co-editor) 5 βιβλίων με προχωρημένα θέματα Κβαντικής Φυσικής και Χημείας. Έχει υπάρξει μέλος διοικητικών και επιστημονικών συμβουλίων ιδρυμάτων στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Συνεχίζει την επιστημονική δραστηριότητά του στο ΕΙΕ ως ομότιμος διευθυντής ερευνών.

Πώς συνέβαλε το Κολλέγιο στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματική σας πορεία;

Όπως και για κάθε μαθητή που φοίτησε στο Κολλέγιο, λόγω του περιβάλλοντος του -που πράγματι είναι ξεχωριστό- των απαιτήσεων, της καλής οργάνωσης, του καλού διδακτικού προσωπικού, της επιδίωξης της αριστείας, των αθλητικών ευκαιριών που συνδέονται με τους πολλούς και άνετους αθλητικούς χώρους και τα γήπεδα, καθώς και με την στήριξη των αθλητικών δραστηριοτήτων παράλληλα με τις ακαδημαϊκές, νομίζω ότι με βοήθησε να προσπαθώ και να θέλω να πετύχω κάτι παραπάνω.

Ποια ιδανικά σας ενεφύσησε το Κολλέγιο και τα έχετε ως πυξίδα στη ζωή σας;

Νομίζω ότι η εμπειρία του Κολλεγίου για εμένα ήταν η αξία της ευπρέπειας, της προσπάθειας, των ίσων ευκαιριών και της αριστείας. Αυτό δε το έβλεπες όχι μόνο στην τάξη και στα μαθήματα, αλλά και στα γήπεδα και στην εν γένει αλληλεπίδραση με τους συμμαθητές και τους δασκάλους. Επιπλέον, μέσω του αθλητισμού είχα πολλές ευχάριστες εμπειρίες και με το ποδόσφαιρο απέκτησα τα πρώτα στοιχεία της αξίας της συνεργασίας για κοινό καλό σκοπό.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το

Συνέντευξη στον
Κύρο-Ιωάννη
-Κωνσταντίνο
Τσάκωνα, Α9

Η εμπειρία του Κολλεγίου για εμένα ήταν η αξία της ευπρέπειας, της προσπάθειας, των ίσων ευκαιριών και της αριστείας. Αυτό δε το έβλεπες όχι μόνο στην τάξη και στα μαθήματα, αλλά και στα γήπεδα και στην εν γένει αλληλεπίδραση με τους συμμαθητές και τους δασκάλους.

Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα;

Η απάντησή μου θα αναφερθεί στο παρελθόν, καθώς δεν ξέρω πόσο μοναδικό είναι σήμερα - ελπίζω ότι υπάρχουν και άλλα σχολεία, έστω λίγα, τα οποία ευρίσκονται σε υψηλό επίπεδο. Στα τότε χρόνια πράγματι ξεχώριζε. Από την ίδρυσή του είχε θεμελιωθεί ως ένας θεσμός στην ελληνική κοινωνία, και έτσι είχε αναγνωριστεί. Η διοίκηση και το διδακτικό προσωπικό λειτουργούσαν με σοβαρότητα, αφοσίωση και με αίσθημα της αποστολής τους. Για τα ελληνικά δεδομένα, η παρεχόμενη εκπαίδευση ήταν υψηλού επιπέδου, και μάλλον εφάμιλλη των αντίστοιχων σχολείων της Αμερικής, τα οποία άλλωστε απετέλεσαν και το πρότυπο ως προς την οργάνωση και την επιδίωξη της αριστείας με δίκαιο τρόπο.

Τι σας λείπει περισσότερο από την μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

Δεν μπορώ να σκεφθώ εύκολα αν μου λείπει κάτι. Ίσως η άνεση στην επικοινωνία μεταξύ των μαθητών. Αλλά επειδή η σταδιοδρομία μου ήταν στον πανεπιστημιακό και ερευνητικό χώρο, στην Αμερική και στην Ελλάδα, αυτά τα είδα σε κάποιο βαθμό και αργότερα στα πανεπιστήμια, ως φοιτητής και ως καθηγητής. Εν πάση περιπτώσει, η ανάμνησή μου είναι ότι η Κολλεγιακή μαθητική ζωή ήταν ευχάριστη αλλά και απαιτητική.

Υπήρξαν δάσκαλοι/καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

Υπήρξαν ο Μπούρας, καθηγητής στα μαθήματα των Νέων και των Αρχαίων Ελληνικών, ο Κουτσόγιωργας στα Μαθηματι-

A smiling man with short brown hair, wearing a light blue baseball cap with a red and yellow emblem, dark sunglasses, and a blue denim shirt over a black t-shirt. He has several medals hanging from his neck on red, yellow, and black ribbons. The medals are circular and feature various designs, including what appears to be a flag and some text. He is standing outdoors on a red running track, with a green field and trees in the background.

FRONT ROW
BACK ROW

GIANNIS, Manolides, Nicolaidis, Serafis, Mavredopoulos,
Gerakitis, Tsirimonakos, Ritisios, Gannios, Alexiou,
Triantaphyllou, Gouzenou

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Δημήτρης Παπαϊωάννου '83

Χορογράφος / Σκηνοθέτης

Συνέντευξη στην
Μαρία-Ραφαέλα
Συνολάκη, Α8

Κύριε Παπαϊωάννου, ποια εφόδια σάς έδωσε το Κολλέγιο;

Το πρώτο που πρέπει να πω είναι ότι προέρχομαι από μια φτωχή οικογένεια. Μπήκα στο Κολλέγιο στην Γ' Δημοτικού, καθώς τότε μπαίναμε με εξετάσεις. Η ταξική συνθήκη του να βρίσκομαι στο Κολλέγιο και να αναπτύσσομαι ως προσωπικότητα εκεί, μου έδωσε την σιγουριά ότι σε οποιοδήποτε περιβάλλον μπορώ να παίξω μπάλα και να τα καταφέρω. Αυτό είναι το ένα. Μου έδωσε επίσης και κάτι άλλο πολύτιμο: μου προσέφερε την μέθοδο και τα εργαλεία για τις απαιτητικές και σκληρές διαπραγματεύσεις που χρειάστηκε να κάνω στην περίοδο προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και σε άλλες κρίσιμες στιγμές στη ζωή μου. Χωρίς τα εφόδια αυτά δεν θα μπορούσα να είμαι σκληρός διαπραγματευτής. Όταν βρίσκομαι σε χώρους όπου παίζονται πολλά εκατομμύρια και power games, εγώ ως καλλιτέχνης νοιώθω ισότιμος με τους άλλους παίκτες στη διαπραγματευτική μου ικανό-

τητα. Όμως το σημαντικότερο ίσως όλων είναι ότι στο Κολλέγιο υπήρχαν δάσκαλοι και καθηγητές οι οποίοι ξεχώρισαν το ταλέντο μου από πολύ νωρίς και μου προσέφεραν το καλύτερο δυνατό - σε επίπεδο ενθάρρυνσης και γνώσης - περιβάλλον για να ανθίσω.

Το Κολλέγιο ήταν άλλωστε αυτό, το οποίο πήρε την πρωτοβουλία να μου οργανώσει την πρώτη μου Έκθεση Ζωγραφικής, όταν ήμουν 17 χρονών, στη Βιβλιοθήκη, μια σημαντική στιγμή για μένα. Δεν το καταλάβαινα τότε σε όλες του τις διαστάσεις αλλά με αφορμή αυτήν την Έκθεση αναζήτησα τον **Γιάννη Τσαρούχη**, τον κάλεσα να έρθει και ήρθε, και από εκεί ξεκίνησε η μεγάλη σχέση Δασκάλου-Μαθητή που με καθόρισε. Όλα αυτά ήταν καίρια για την διαμόρφωση της προσωπικότητάς μου - και μου τα προσέφερε το Κολλέγιο.

Ποια ιδανικά σας ενεφύσησε το Κολλέγιο και τα έχετε ως πυξίδα στη ζωή σας;

Όσο διαφορετικό παιδί και

▼
Το Σχολείο μου προσέφερε τη μέθοδο και τα εργαλεία για τις απαιτητικές και σκληρές διαπραγματεύσεις που χρειάστηκε να κάνω στην περίοδο προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και σε άλλες κρίσιμες στιγμές στη ζωή μου. Χωρίς τα εφόδια αυτά δεν θα μπορούσα να είμαι σκληρός διαπραγματευτής.

αν είμαι, μερικά από τα ταλέντα μου είναι ευπρόσδεκτα στο κοινωνικό σύνολο και μπορώ, μέσω αυτών, να επιβιώσω και να προχωρήσω. Αυτό που λέω το έζησα στην πράξη μέσα στο Κολλέγιο! Κυρίως, έμαθα να μην φοβάμαι τόσο, να μην ψαρώνω. Γιατί το Κολλέγιο - δεν ξέρω τώρα πώς είναι, σε ποια φάση βρίσκεται - στην εποχή που ήμουν εγώ μαθητής, ήταν ένα Σχολείο, το οποίο είχε σκοπό να δημιουργήσει τους επόμενους πρωταγωνιστές της κοινωνίας. Στα χρόνια μου ήταν μόνο Αρρένων. Το power game που λάμβανε χώρα ήταν τελείως διαφορετικό.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα;

Τότε που φοιτούσα εγώ ήταν ένα σχολείο που μπορούσε να ενδυναμώσει τις ιδιαίτερες ικανότητες των μαθητών.

Τι σας λείπει περισσότερο από τη μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

Οι βόλτες στο Campus. Και από τα χρόνια του Δημοτικού, μου λείπει κάτι που τώρα δεν υπάρχει. Στη Σοφίτα του Μπενακείου υπήρχε το Εργαστήριο για τις Ελεύθερες Δράσεις, έτσι ονομαζόταν. Εμείς λοιπόν για τέσσερις ώρες κάθε Παρασκευή απόγευμα, βρισκόμασταν εκεί,

ΣΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΥΠΗΡΧΑΝ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ
ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ **ΞΕΧΩΡΙΣΑΝ ΤΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΜΟΥ ΑΠΟ ΠΟΛΥ ΝΩΡΙΣ**
ΚΑΙ ΜΟΥ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΥΝΑΤΟΝ
–ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗΣ ΚΑΙ ΓΝΩΣΗΣ– ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΘΗΣΕΙ.

Απ' το Σχολείο αυτό μου λείπει:

Στη Σοφίτα του Μπενακείου υπήρχε το Εργαστήριο για τις Ελεύθερες Δράσεις, έτσι ονομαζόταν. Εμείς λοιπόν για τέσσερις ώρες κάθε Παρασκευή απόγευμα, βρισκόμασταν εκεί, μας αφήναν όλους ελεύθερους σε αυτήν την απίστευτη Σοφίτα στην οποία ασχολούμασταν με τη ζωγραφική, την πηλοπλαστική, τη χαρακτική, τη χαλκογραφία. Μία Σοφίτα με μεγάλα τραπέζια με όλα τα υλικά επάνω και καλλιτέχνες σε κάθε τραπέζι που μας επόπτευαν και μας καθοδηγούσαν. Για μένα, αυτό ήταν **η πραγματική Παιδική Χαρά.**

μας αφήναν όλους ελεύθερους σε αυτήν την απίστευτη Σοφίτα στην οποία ασχολούμασταν με τη ζωγραφική, την πηλοπλαστική, τη χαρακτική, τη χαλκογραφία. Μία Σοφίτα με μεγάλα τραπέζια με όλα τα υλικά επάνω και καλλιτέχνες σε κάθε τραπέζι που μας επόπτευαν και μας καθοδηγούσαν. Για μένα, αυτό ήταν πραγματική Παιδική Χαρά. Αυτό μου λείπει. Αυτή η αίσθηση. Φαινόταν τεράστιο, θυμάμαι ότι τρέχαμε μέσα. Για μένα ήταν ο Παράδεισος και περίμενα πώς και πώς να φθάσει το απόγευμα της Παρασκευής. Ο άνθρωπος που το διηύθυνε λεγόταν Καλόγηρου. Τον λάτρεψα. Του χρωστάω τόσα πολλά!

Υπήρξαν δάσκαλοι/καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

▼
Το Κολλέγιο - δεν ξέρω τώρα πώς είναι, σε ποια φάση βρίσκεται - στην εποχή που ήμουν εγώ μαθητής ήταν ένα Σχολείο, το οποίο είχε σκοπό να δημιουργήσει τους επόμενους πρωταγωνιστές της κοινωνίας.

Ο χαρακτήρας **Μανώλης Χάρος**, ο ζωγράφος **Κώστας Μαλάμος** και ο κύριος **Καλογήρου**, που ανέφερα πριν. Και υπήρχε και ένας καθηγητής από τους πολύ αγαπημένους μου, φανερά ομοφυλόφιλος, από τα πρώτα θετικά role models ομοφυλόφιλων ανδρών που είδα στη ζωή μου. Τους είχα από το Δημοτικό όλους, εκτός από τον Μανώλη Χάρο, που μας μάθαινε Σχέδιο στο Γυμνάσιο.

Ξεχωριστή θέση είχε στην καρδιά μου και η δασκάλα μου των Αγγλικών **Ελεωνόρα Καραφύλλη**, η οποία κατάλαβε ότι σχεδιάζω, είδε την κλίση μου και με ενθάρρυνε να δημιουργώ τα παιδικά μου κόμικς. Γιατί έφτιαχνα κόμικς σε μικρά τετραδίακια, τα έκανα φωτοτυπίες στο

Κολλέγιο και τα έδινα στους συμμαθητές. Ήταν ιδιαίτερα ενθαρρυντική, ήταν δίπλα μου.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

Μία ανάμνηση που να επιτρέπεται να σου πω, εννοείς; (γέλια)

Το πρώτο που μου έρχεται στο μυαλό είναι μία καθοριστική μεν, αλλά όχι πολύ ευχάριστη ανάμνηση. Γιατί όταν μπήκα στο Κολλέγιο Αθηνών, είχα κάνει μόλις εγχείρηση για οξεία περιτονίτιδα και είχα πάρει έξι μήνες απαλλαγή από τα Αθλητικά. Οπότε, με το που μπήκα σε ένα καινούριο περιβάλλον, την περίοδο της προσαρμογής σε όλα,

οι συμμαθητές μου γυρνούσαν από τα Αθλητικά, από τις αθλητικές δράσεις, ξαναμμένοι, με το αίσθημα της Ομάδας και εγώ για έξι μήνες καθόμουν στο θρανίο και τους περίμενα. Και όταν ουσιαστικά ξεκίνησα τα Αθλητικά, είχε δημιουργηθεί μέσα μου ένα σύμπλεγμα, ένα αίσθημα κατωτερότητας, γιατί δεν έπαιζα μαζί τους όλο αυτόν τον καιρό. Μάλιστα επειδή δεν είχα μάθει να παίζω ποδόσφαιρο, όταν με πρωτοέβαλαν να παίξω, έπιασα την μπάλα με τα χέρια μου. Δεν ήξερα τους κανόνες και θυμάμαι δύο-τρεις, πολύ αγαπημένους μάλιστα εκ των υστέρων, συμμαθητές να έρχονται καταπάνω μου πολύ θυμωμένοι με την ασυναρτησία μου. Θυμάμαι τον τρόπο μου. Αυτή είναι η μία ανάμνηση που μπορώ να μοιραστώ, η οποία με έκανε για πάντα, να είμαι πολύ δειλός με τα Αθλητικά του Κολλεγίου, ενώ ήμουν

πολύ αθλητικός τύπος.

Δεν είναι τυχαίο ότι σε κανένα ομαδικό παιχνίδι δεν διέπρεψα, ενώ ήμουν δυνατός στο στίβο και στην ενόργανη. Άλλωστε με το που τελείωσα το Σχολείο, άρχισα Χορό αμέσως. Άρχισα δηλαδή να έχω πολύ έντονη σωματική δραστηριότητα. Όμως κατά την φοίτησή μου στο Κολλέγιο δεν χάρηκα όλες αυτές τις τρομερές αθλητικές εγκαταστάσεις και τα ομαδικά παιχνίδια, λόγω αυτής της δυσάρεστης συγκυρίας. Μπορεί να συμβεί αυτό σε ένα παιδί! Να χάσει την ευκαιρία να μπορεί να κάνει team play, που είναι νομίζω πολύ σημαντικό για τα αγόρια, αλλά και για τα κορίτσια, φαντάζομαι.

Γίνεται συχνά λόγος για τους δεσμούς που έχουν μεταξύ τους οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Κολλεγίου. Ισχύει αυτή η συνθήκη;

Η καλλιτεχνική δημιουργία και ο ομαδικός αθλητισμός δημιουργεί δυνατούς ανθρώπους. Αυτό θα ήταν το πρώτο πράγμα που θα έλεγα. Να μην κάνει πίσω το Κολλέγιο στην πίεση να συρρικνωθεί ο χρόνος για αυτές τις δραστηριότητες.

Όχι για εμένα. Βλέπεις εγώ έριξα μαύρη πέτρα πίσω μου, όταν τέλειωσα το Κολλέγιο. Το έσκασα και από το σπίτι μου και ακολούθησα μία ζωή που ήταν underground, αλήτικη τελείως και δεν είχα καμία επαφή ούτε με την οικογένεια μου, ούτε με το Σχολείο. Όμως είχα έναν αδερφικό φίλο, τον **Αλέξη Μπίστικα**, έναν λαμπρό μαθητή και φοιτητή τότε, ο οποίος πέθανε από AIDS. Ήταν από τους πρώτους που πέθαναν από AIDS. Ήταν ο αδελφικός μου φίλος και έτσι η πραγματική φιλία που ακολούθησε μετά το Κολλέγιο ήταν μόνον με τον Αλέξη.

Τώρα, χρόνια μετά και αφού έχω κάνει και εγώ την πορεία μου, ανακαλύπτω συμμαθητές μου σε διάφορους χώρους, με τους οποίους καμιά φορά συνεργάζομαι, άλλος έχει μία εταιρεία παραγωγής, άλλος είναι σε άλλους χώρους συγγενείς με

τον δικό μου, και υπάρχει μια γλυκιά ανάμνηση, αλλά δεν μπορώ να πω ότι αυτή είναι ένας δεσμός. Είμαι γενικά ένας τύπος ο οποίος δεν τις κρατώ αυτές τις επαφές. Πηγαίνω στο επόμενο στάδιο. Και ο χώρος μου κιόλας, επειδή δεν είναι ο χώρος των επιχειρήσεων, είναι διαφορετικός. Την κοινωνική μου καταξίωση και το status μου το απέκτησα πολλά χρόνια μετά, αφού σε απολύτως underground και περιθωριακές συνθήκες έφτιαχνα την τέχνη μου.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Το μόνο που μπορώ να πω, είναι ότι χρειάζεται κανείς να εμπιστευτεί αυτό που τον ενθουσιάζει. Αυτό που τον ενθουσιάζει, είναι προφανώς η φυσική του κλίση και αν κανείς βρίσκει τον εαυτό του να βαριέται να δουλέψει σε κάτι, αλλά να μην βαριέται να δουλέψει σε κάτι άλλο, όσο παράλογο κι αν είναι αυτό το κάτι άλλο, να το ακολουθήσει. Αυτός είναι ένας τρόπος, όταν είμαστε μικροί, να καταλάβουμε τι είναι αυτό που στην ζωή μας θα μας κάνει πιο χαρούμενους και πιο ευτυχισμένους –και, συνεπώς, πιο επιτυχημένους. Αυτό θα μπορούσα να πω.

Σε προσωπικό τώρα επίπεδο θα έλεγα ότι μέσα στο Σχολείο, οποτεδήποτε αισθάνεται κανείς απειλημένος ή πιεσμένος από τους συμμαθητές του, να μην διστάζει, όσο και να ντρέπεται, να μιλήσει στην οικογένειά του και στους δασκάλους του γι' αυτό. Θα έδινά την συμβουλή, οποιαδήποτε παιδιά αισθάνονται ότι οι συμμαθητές τους φέρνουν δυσάρεστα να μιλούν. Ο φόβος πολλαπλασιάζεται άμα τα παιδιά ντρέπονται να μιλήσουν.

▼
Σε προσωπικό τώρα επίπεδο θα έλεγα ότι μέσα στο Σχολείο, οποτεδήποτε αισθάνεται κανείς απειλημένος ή πιεσμένος από τους συμμαθητές του, να μην διστάζει, όσο και να ντρέπεται, να μιλήσει στην οικογένειά του και στους δασκάλους του γι' αυτό. Θα έδινά την συμβουλή, οποιαδήποτε παιδιά αισθάνονται ότι οι συμμαθητές τους φέρνουν δυσάρεστα να μιλούν. Ο φόβος πολλαπλασιάζεται άμα τα παιδιά ντρέπονται να μιλήσουν.

νονται ότι οι συμμαθητές τους τους φέρνουν δυσάρεστα να μιλούν. Ο φόβος πολλαπλασιάζεται άμα τα παιδιά ντρέπονται να μιλήσουν. Ενώ ελάχιστοποιείται, εάν μιλήσουν στους γονείς και στους καθηγητές τους. Αυτή είναι μία συμβουλή που θα έδινά σε προσωπικό επίπεδο.

Πιστεύετε ότι το Κολλέγιο ανέκαθεν προετοιμάζε και συνεχίζει να προετοιμάζει τους μαθητές και τις μαθήτριά του για τις προκλήσεις που θα συναντήσουν στη ζωή τους;

Στην δική μου περίπτωση αυτό ισχύει. Αλλά δεν ξέρω πώς είναι τα πράγματα τώρα. Ελπίζω να είναι καλά. Το περιβάλλον του Κολλεγίου ήταν, κατά κάποιο τρόπο, προστατευμένο. Για εμένα προσωπικά ο συνδυασμός ενός μεσοαστικού σπιτιού χωρίς πολλά χρήματα και ενός Σχολείου που είχε, τι να πω, τόσο ψηλά παράθυρα, τόσο πολύ φως να μπαίνει μέσα, τόσο πολλή φύση γύρω γύρω και τόσο μεγάλα γήπεδα και εργαστήρια ζωγραφικής, ενεργούσε εξισορροπητικά για την αντίληψη μου για την ζωή. Δηλαδή μου έδειξε ότι υπάρχουν δυνατότητες, και αυτό εμένα με έσωσε. Τώρα για ένα παιδί, το οποίο προέρχεται και από μία εύπορη οικογένεια που, κατά κάποιο τρόπο, είναι ευρύχωρα τα πράγματα στην ζωή του, όπως είναι και στο Κολλέγιο, φαντάζομαι ότι εάν είναι αγόρι, μόνο όταν θα πάει στο στρατό θα καταλάβει τί είναι η ζωή.

Ποιο κατά την γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Δεν είμαι το κατάλληλο πρόσωπο για να το πω. Ξέρω ότι η σωματική έκφραση, από τον Αθλητισμό μέχρι τον Χορό, και η δημιουργική έκφραση, οι Τέχνες, δηλαδή, συμβάλλουν εξίσου στην δημιουργία ισορροπημένων ανθρώπων, ανεξάρτητα από την καριέρα που θα ακολουθήσουν.

Η Εκπαίδευση συστηματοποιείται και στενεύει η πολυτέλεια χρόνου που ένα Σχολείο δίνει στους μαθητές του για να ασχοληθούν με αυτά τα πράγματα που είπα. Εάν αντισταθεί το Κολλέγιο, εάν δηλαδή κρατήσει χώρο για αυτά, θα βοηθήσει και τις οικογένειες που έχουν τα παιδιά απομονωμένα, τα παιδιά που, αναγκαστικά, λόγω της εποχής αυτής, ζουν την ζωή μέσα από την digital πραγματικότητα.

Η καλλιτεχνική δημιουργία και ο ομαδικός αθλητισμός δημιουργούν δυνατούς ανθρώπους. Αυτό θα ήταν το πρώτο πράγμα που θα έλεγα. Να μην κάνει πίσω το Κολλέγιο στην πίεση να συρρικνωθεί ο χρόνος για αυτές τις δραστηριότητες. Τα μαθητικά χρόνια πρέπει να δημιουργούν τη νευροδιαβιβαστική άνθηση που φέρνει η ενασχόληση με το σώμα και τα παιχνίδια δημιουργικότητας.

Σας ευχαριστώ πολύ!

Χρήστος Χωμενίδης '85

Συγγραφέας

➔ Πώς συνέβαλε το Κολλέγιο στην προσωπική σας ανάπτυξη;

Όταν πέρασα για πρώτη φορά την Πύλη του Κολλεγίου ήταν αρχές καλοκαιριού του 1974. Μερικές εκατοντάδες παιδιά που είχαν μόλις τελειώσει τη Β' Δημοτικού σε άλλα σχολεία, θα έδιναν εισαγωγικές εξετάσεις. Πριν από ελάχιστα χρόνια είχε λειτουργήσει στο Κολλέγιο η Γ' Δημοτικού, η οποία στεγαζόταν στο κτήριο «Βασιλεία».

Θυμάμαι σαν να ήταν χτες πόσο είχα ενθουσιαστεί. Ακαριαία. Το Μπενάκειο μου φάνταζε επιβλητικότερο από όποιο άλλο κτήριο είχα μέχρι τότε αντικρύσει. Το Campus του, σωστός δρυμός προς εξερεύνηση. Πέτυχα στις εξετάσεις, πήρα το διαβατήριο για τον μαγευτικό εκείνο τόπο. Κατά τα μεσημβρινά διαλείμματα της Γ' και της Δ' Δημοτικού, όσοι από εμάς δεν έτρεχαν στα γήπεδα του ποδοσφαίρου, κάναμε βόλτες, ανακαλύπταμε τα «μυστικά» του Κολλεγίου. Το νεκροταφείο των σκύλων. Το συνεργείο αυτοκινήτων που λειτουργούσε πίσω από το Μπενάκειο. Το παλιό, εγκαταλελειμμένο, άδειο από νερό κολυμβητήριο, που υπήρχε εκεί όπου σήμερα βρίσκεται το Νηπιαγωγείο...

Καθόλου δύσκολο δεν ήταν να αποκτήσεις την αίσθηση του ανήκειν, την οποία καλλιεργούσε το Σχολείο άμεσα και έμμεσα. Ο Θυρεός βρισκόταν παντού, από τη σημαία μέχρι τις αθλητικές μας μπλούζες και στα τετράδιά μας. Όποτε συγκεντρωνόμαστε στα χαλίκια του Μπενακειού, ο γυμναστής Τάγκας πρόσταζε «Κολλέγιο, προσοχή!» Ήμασταν συνεπώς ένα σύνολο, απαρτίζαμε ως άτομα το Κολλέγιο. Θα

μπορούσε να ακουστεί δυσάρεστο, έως και εφιαλτικό. Εμένα μου φαινόταν γοητευτικό - με έψηνε που λένε. Ίσως επειδή εξαρχής πίστευα ότι το Κολλέγιο έχει θέση και για τα άσπρα και για τα μαύρα πρόβατα.

Υπήρξαν δάσκαλοι/καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

Βεβαίως! Η δασκάλα μου στην Γ' Δημοτικού, η Αριστέα Τσιάπα, τότε Αλεξοπούλου, ήταν η καλύτερη δασκάλα που θα μπορούσε ένα παιδί να επιθυμήσει. Όμορφη, τρυφερή, μεταδοτική, δίκαια... Ο βιβλιοθηκάριος Κυριάκος Ντελόπουλος, ένας απίθανος άνθρωπος που ξεχειλίζει από αγάπη για τη γνώση και από χιούμορ - βρήκα εκ των υστέρων ένα απολαυστικό βιβλίο του στο σπίτι μου, με τίτλο «Στραβά κι Ανάποδα». Ο μουσικός Μάρκος Δραγούμης, εκείνη η πανελλήνιας ακτινοβολίας φυσιογνωμία, άνθρωπος εξαιρετικής παιδείας, φίλος του Ανδρέα Εμπειρικού, του Νάνου Βαλαωρίτη, του Γιώργου Ιωάννου - μου διηγούνταν σπαρταριστά τις κουβέντες τους όταν τον επισκεπτόμουν, μετά την αποφοίτησή μου, στην Κηφισιά. Ο Φοίβος Κότσαπας, μία *sui generis* προσωπικότητα, σπάνιας μόρφωσης. Την αρχική μας αμοιβαία αντιπάθεια διαδέχτηκε η αγάπη. Ο Παύλος Σταμέλος, ο γυμναστής που αγαπούσε τα αγύμναστα παιδιά, ο οποίος προσπάθησε φιλότιμα -πλην μάταια- να με κάνει μπασκετμπολίστα. Και βέβαια ο Κρίτων Πανηγύρης. Στον Πανηγύρη, που τον είχα μόνο μια χρονιά, στην Γ' Γυμνασίου, χρωστάω ανυπολόγιστα πολλά. Επηρέασε βαθιά, άνοιξε δρόμους όχι μόνο σε εμένα αλλά και σε αρκετούς

Συνέντευξη στην
Θεοδώρα-Ιωάννα
Κονιδάρη, Β3

▼
Εάν έπρεπε να ξεχωρίσω ένα ιδανικό, μια αρχή καλύτερα, θα έλεγα το «ευ αγωνίζεσθαι».

▼
Θυμάμαι το Campus, σωστός δρυμός προς εξερεύνηση.

▼
Καθόλου δύσκολο δεν ήταν να αποκτήσεις την αίσθηση του ανήκειν, την οποία καλλιεργούσε το Σχολείο άμεσα και έμμεσα.

▼
Οι δεσμοί φιλίας παραμένουν ζωντανοί, ακατάλυτοι, όσα χρόνια και αν περάσουν. Όπως συμβαίνει με τους παλιούς συμπολεμιστές.

συμμαθητές μου. Στην τάξη του φτιάξαμε μια παρέα που διαρκεί - με απώλειες - ακόμα. Ο Μανούσος Βολουδάκης, ο Γιώργος Νέρης, ο Γιώργος Κιντής... Ο Κρίτων Πανηγύρης ήταν για εμάς ο "captain, my captain!" από τον «Κύκλο των Χαμένων Ποιητών». Κι ακόμα καλύτερος.

Ποια ιδανικά σας ενεφύσησε το Κολλέγιο και τα έχετε ως πυξίδα στη ζωή σας;

Εάν έπρεπε να ξεχωρίσω ένα ιδανικό, μια αρχή καλύτερα, θα έλεγα το «ευ αγωνίζεσθαι». Να έχεις το θάρρος της σκέψης και της γνώμης σου. Την αυτοπεποίθηση να ακολουθείς τη δική σου πορεία χωρίς εκπαινώσεις και ηθικές παραχωρήσεις. Άμα έκλεβα, άμα εξαπατούσα, άμα συνειδητά πουλούσα φύκια για μεταξωτές κορδέλες, θα το ένοιωθα ως προδοσία του εαυτού μου, που τον οφείλω εν μέρει στο Κολλέγιο.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ξεχωριστό και μοναδικό;

Οι αρχές του όπως διατυπώνονται στο ιδρυτικό του κείμενο, που είναι «θαμμένο» -όπως πρόσφατα έμαθα- μέσα σε ένα μεταλλικό κουτί, κάτω από την παλιά πτέρυγα του Μπενακειού. Ένα Σχολείο που παρέχοντας εξαιρετική μόρφωση στην ελληνική νεολαία, όλων των κοινωνικών τάξεων και των τοπικών προελεύσεων, συμβάλλει στο μέλλον της πατρίδας.

Τι σας λείπει περισσότερο από την μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

Οι φίλοι μου, οι συμμαθητές και οι δάσκαλοι που έχουν πεθάνει.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

Στη Β' Λυκείου, σχολικό έτος 1982-83, αποφασίσαμε να κάνουμε αποχή. Το αίτημά μας αφορούσε την κατανομή της διδακτέας ύλης του Λυκείου, δοθέντος ότι είχαμε μία επιπλέον τάξη, τη λεγόμενη «κολλεγιακή», την Δ' Λυκείου. Η αποχή αποφασίστηκε σε μια θεαλωδή γενική συνέλευση στο θέατρο Χωρέμη, με πρόταση του συμμαθητή Χρήστου Πετράκου, αντίθετη προς την εισήγηση των προέδρων των τμημάτων. Αποχή; Δεν είχε ξανακουστεί κάτι τέτοιο, όχι μόνο στο Κολλέγιο αλλά και σε οποιοδήποτε ελληνικό σχολείο, δημόσιο ή ιδιωτικό.

Κατασκηνώσαμε στο γκαζόν μπροστά στο Μπενάκειο. Φτιάξαμε ένα πανό που έγραφε «Ζητάμε Άμεση Λύση». Οι πρόεδροι των τμημάτων ήμασταν όλη μέρα σε διαπραγματεύσεις με τη Διεύθυνση – μπαينوβγαίναμε στο γραφείο του Λυκειάρχη Βασιλάρα, ακούγαμε τα σχολιανά μας από τον εμβληματικό φιλόλογο Νέστορα Μπούρα. Την τρίτη μέρα, το Κολλέγιο έστειλε μια αυστηρή επιστολή στους γο-

✓ Το μέλλον άδηλον

θα συμβούλευα κάθε παιδί, κάθε έφηβο. Να ακολουθεί τις αληθινές επιθυμίες του, κωφεύοντας στον φρονηματισμό των ενηλίκων. Να απολαμβάνει όσο γίνεται περισσότερο την κάθε στιγμή. Να μην προβληματίζεται πολύ για το τί θα φέρει το μέλλον.

νείς μας να μας μαζέψουν. Μπούκαρε σε μια συνέλευση κι ένας πατέρας συμμαθητή μας, στρατιωτικός εν στολή, κι έφαγε τρομερό κράξιμο. Η αποχή διήρκεσε μια εβδομάδα, εκφυλίστηκε και έληξε άδοξα. Οι πρόεδροι όμως συνεχίσαμε για κάνα μήνα να περνάμε διδακτικές ώρες εκτός τάξης, «συνδικαλιζόμενοι». Αποτέλεσμα; Οι επιδόσεις μας κατέρρευσαν. Εγώ, από μαθητής του 17, βούλιαξα στο 13,7 και δέχθηκα επίσημη αυστηρή σύσταση να αφοσιωθώ στα μαθήματά μου. Η αποχή υπήρξε η πρώτη μου πολιτική εμπειρία. Τη βίωσα σχεδόν σαν επανάσταση. Είχα σκεφτεί μάλιστα να γράψω και το χρονι-

κό της. Διότι από τότε ένοιωθα στην ουσία συγγραφέας.

Γίνεται συχνά λόγος για τους δεσμούς που έχουν μεταξύ τους οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Κολλεγίου. Ισχύει αυτή η συνθήκη;

Δεν θα μιλούσα για δίκτυο αλληλοϋποστήριξης, αλλά για δεσμούς φιλίας που παραμένουν ζωντανοί, ακατάλυτοι, όσα χρόνια και αν περάσουν. Όπως συμβαίνει με τους παλιούς συμπολεμιστές.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Ότι θα συμβούλευα κάθε παιδί, κάθε έφηβο. Να ακολουθεί τις αληθινές επιθυμίες του, κωφεύοντας στον φρονηματισμό των ενηλίκων. Να απολαμβάνει όσο γίνεται περισσότερο την κάθε στιγμή. Να μην προβληματίζεται πολύ για το τί θα φέρει το μέλλον. Το μέλλον άδηλον. Η τράπουλα θα μοιραστεί και θα ξαναμοιραστεί αναρίθμητες φορές. Οι πρώτοι θα γίνουν έσχατοι, θα ξαναγίνουν έσχατοι και πάει λέγοντας... Carpe Diem εν ολίγοις!

Σας ευχαριστώ πολύ.

Στο ΣΑΚΑ κεντρικός προσκεκλημένος στην εκδήλωση «Μεταξύ Αποφοίτων»

ΔΕΛΤΕΙΑ: Ένας θεσμός στην μνήμη του Στεφάνου Δέλτα

Γράφει η
Σοφία-Φανουρία
Παπαδάκη, Β6

▼
Η διοργάνωση των «Δελτειών» αποβλέπει τόσο στη μύηση της Κολλεγιακής Κοινότητας στον κλασσικό αθλητισμό, όσο και στην καλλιέργεια του "ευ αγωνίζεσθαι" και της ευγενούς άμιλλας

➤ Πέρα από την πολύπλευρη ακαδημαϊκή εκπαίδευση των μαθητών του, το Κολλέγιο ανέκαθεν εστίαζε στην καλλιέργεια της αθλητικής παιδείας. Χαρακτηριστικό τεκμήριο αυτής της φιλοσοφίας συνιστά το κορυφαίο αθλητικό γεγονός κάθε ακαδημαϊκής χρονιάς, οι Αγώνες Κλασσικού Αθλητισμού, γνωστοί σε εμάς ως «Δέλτεια», που συμπληρώνουν σχεδόν έναν αιώνα παράδοσης και τελούνται προς τιμήν ενός εκ των ιδρυτών του Κολλεγίου, του Στεφάνου Δέλτα.

Η αρχή του θεσμού των «Δελτειών» σηματοδοτείται με την οικοδόμηση του Σταδίου του Κολλεγίου εις μνήμην Στεφάνου Δέλτα, το 1954. Τέσσερα χρόνια αργότερα, το 1958, ανεγείρεται

το μνημείο του Στεφάνου Δέλτα από τον γλύπτη Πάννη Παππά στο Campus του Ψυχικού. Το 1959, ο Σύλλογος των Διδασκόντων λαμβάνει την απόφαση να μετονομάσει τους μέχρι τότε ετήσιους εσωτερικούς αθλητικούς αγώνες σε «Δέλτεια». Παράλληλα, ανατίθεται σε επιτροπή - αποτελούμενη από τους Γεώργιο Φυλακτόπουλο, Διευθυντή του Οικοτροφείου, Μίνω Δούνια, καθηγητή Μουσικής και Βασίλη Μοσκόβη, φιλόλογο - η δημιουργία του κειμένου Υπόσχεσης, την οποία επρόκειτο οι μαθητές να δίνουν ως μέρος της τελετής έναρξης των γυμναστικών επιδείξεων γνωστών ως «Δέλτεια».

Αρωγό στην κατανόηση της σημασίας των αγώνων συνιστούν τα λόγια του Κωνσταντίνου Βασιλάκη '61: «[...] ήταν το πιο σημαντικό γεγονός της χρονιάς. Οι κερκίδες γέμιζαν από μαθητές όλων των τάξεων, φίλους, μαθητές άλλων σχολείων, Ψυχικιώτες, καθηγητές και γονείς. Ποιος σημερινός μαθητής μπορεί να φανταστεί ότι πριν γίνουν οι κερκίδες το 1954, καθό-

ων εις μνήμην Στεφάνου Δέλτα. Η έναρξη των αγώνων κηρύσσεται από τον/την πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Ι.

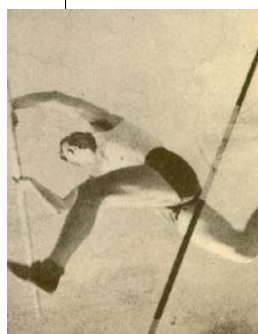
Στο τέλος των αγώνων ακολουθεί βράβευση των μαθητών/τριών που σημείωσαν τις τρεις καλύτερες επιδόσεις στο αγώνισμά τους. Η διοργάνωση των «Δελτείων» αποβλέπει τόσο στη μύηση της Κολλεγιακής Κοινότητας στον κλασσικό αθλητισμό, όσο και στην καλλιέργεια του «ευ αγωνίζεσθαι» και της ευγενούς άμιλλας, αξιών που προσβύει το Σχολείο μας, από την ίδρυσή του μέχρι και σήμερα.

Ευχαριστούμε τον κ. Βασίλη Μόσχο, Διασχολικό Προϊστάμενο Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού για τις πληροφορίες που μας παραχώρησε.

μασαν σε πάγκους της τότε τραπεζαρίας, που τους μεταφέραμε από το εστιατόριο νωρίς το μεσημέρι και τους επιστρέψαμε αργά το απόγευμα; Κάθε τάξη διάλεγε το χρώμα της φανέλας, κάθε χρόνο διαφορετικό και η βαφή γίνονταν μερίμνη των μαθητών. Μερικές φορές υπήρχαν και κονκάρδες για την κάθε τάξη. Το πρόγραμμα των αγώνων ήταν μέχρι το 1960 ένα δίπτυχο στα αγγλικά, με όλα τα ονόματα, και εξωτερικά, σε μεγάλο φόντο, τον δισκοβόλο του Μύρωνα, με διαφορετικό χρώμα κάθε χρόνο. Από το 1962 ο δισκοβόλος αντικαταστάθηκε από τον κολεγιακό θυρεό. Ο πίνακας της βαθμολογίας ήταν ένας φορητός μαυροπίνακας στον οποίο γραφόταν με κιμωλία η συνολική βαθμολογία μετά από κάθε αγώνισμα. Η διάρκεια των αγώνων ήταν 2 έως 3 ημέρες. Η νικήτρια τάξη έκανε τον γύρο του θριάμβου με τον πίνακα στα χέρια. Στους αγώνες δίνονταν μόνο διπλώματα, δεν υπήρχαν κύπελλα και μετάλλια. Ακόμη και το Αθλητικό Βραβείο, με το συμβολικό ποσό των 200 δρχ. προοριζόταν για αγορά βιβλίου. Η απονομή γινόταν τον Μάιο παρουσία όλου του προσωπικού στο Μπενάκειο ή στο Στάδιο Δέλτα, μαζί με τα έπαθλα που είχε κερδίσει το Κολλέγιο στους Διασχολικούς Αγώνες. Περιέργως, υπήρχαν επαινεζόμενα κύπελλα μόνο στους 2 ανώμαλους δρόμους και στο πένταθλο. Ο θεσμός αυτός σταμάτησε αργότερα και τα 3 κύπελλα με χαραγμένα τα ονόματα μεγάλων αθλητών του Κολλεγίου βρίσκονται στην Αίθουσα Τροπαίων.»

Σήμερα, η προετοιμασία του

Στους αγώνες δίνονταν μόνο διπλώματα, δεν υπήρχαν κύπελλα και μετάλλια. Ακόμη και το Αθλητικό Βραβείο, με το συμβολικό ποσό των 200 δρχ. προοριζόταν για αγορά βιβλίου.

αθλητικού αυτού δρώμενου ξεκινά κατά τους πρώτους μήνες της ακαδημαϊκής χρονιάς, όπου στο πλαίσιο του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής οι μαθητές/τριες της Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καλούνται να υποβληθούν σε μετρήσεις για ποικίλα αγωνίσματα του στίβου. Η διαδικασία των μετρήσεων ολοκληρώνεται στα μέσα της χρονιάς, όταν γνωστοποιούνται στους/ις μαθητές/τριες αν δικαιούνται την πρόκρισή τους στην ημιτελική φάση των αγώνων, βάσει των επιδόσεών τους. Μετά από περαιτέρω δοκιμασίες ακολουθεί η πρόκριση στην τελική φάση των αγώνων.

Τα «Δελτεία» πραγματοποιούνται, όταν έχουν πλέον περατωθεί οι διαδικασίες επιλογής των μαθητών/τριών, στο Campus του Ψυχικού με την παρουσία μαθητών των σχολικών μονάδων του Γυμνασίου και του Λυκείου, γονέων, φίλων του Κολλεγίου, καθηγητών και μελών της Διεύθυνσης. Η τελική έναρξη των αγώνων περιλαμβάνει την παρέλαση από τα μέλη του Α Association, και των μαθητών/τριών που συμμετέχουν στους αγώνες με τη μουσική συνοδεία της μπάντας κρουστών του Σχολείου μας και της Ελληνικής Αστυνομίας. Το εισαγωγικό τελετουργικό ολοκληρώνεται με την έπαρση της Σημαίας, την ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου και την κατάθεση στεφά-

'Αγης Τσαχαγέας '84

↑ Ο Άγης Τσαχαγέας '84 σπούδασε *Electrical Engineering* στο Imperial College London (BEng) και έκανε το μεταπτυχιακό του σε *Digital Electronics* στο King's College London. Εργάστηκε αρχικά ως μηχανικός έργου σε κάποιες τεχνικές εταιρείες και στη συνέχεια ως *Project Engineer* στην Ελληνικά Καλώδια Α.Ε. Μετά ανέλαβε την θέση του *Project Manager* στην SOVEL Α.Ε. και στη συνέχεια *Executive Director* της ΕΡΓΟΣΤΗΛ Α.Ε. όπου παραμένει μέχρι σήμερα. Το αντικείμενό του σχετίζεται με *project management*.

Ποια εφόδια σας έδωσε το Κολλέγιο;

Το Κολλέγιο μου παρείχε μια πολύπλευρη ακαδημαϊκή εκπαίδευση, δεξιότητες κριτικής σκέψης και τις βάσεις για να συνεργάζομαι αποτελεσματικά με διαφορετικές προσωπικότητες. Το σημαντικότερο όμως μάθημα που αποκόμισα ήταν η αξία της αμφισβήτησης και της συνεχούς αναζήτησης της αλήθειας μέσα από την ανάλυση και τη σύνθεση πληροφοριών από ποικίλες πηγές.

Πώς συνέβαλε στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματική σας πορεία;

Μου έδωσε την ευκαιρία να καλλιεργήσω την αυτοπεποίθηση, την συνέπεια και την ικανότητα να αντιμετωπίζω προκλήσεις με ψυχραιμία και δημιουργικότητα. Σε επαγγελματικό επίπεδο, η αλληλεγγύη που υπάρχει μεταξύ των αποφοίτων μου έδωσε ένα προβάδισμα, όποτε συνεργάστηκα επαγγελματικά με κάποιον συναπόφοιτό μου.

Ποια ιδανικά σας ενεφύσησε το Κολλέγιο και τα έχετε ως πυξίδα στη ζωή σας;

Το ήθος, η αξιοπρέπεια, ο σε-

βασμός στη διαφορετικότητα, η αγάπη για την ποιότητα και η σημασία της εποικοδομητικής ενσχόλησης με τα κοινά είναι αξίες που θεωρώ αδιαπραγμάτευτες και επηρεάζουν τις επιλογές μου.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα;

Αυτό που κάνει το Κολλέγιο μοναδικό είναι η προσήλωση στις ιδρυτικές του αρχές και το όραμα για πολυδιάστατη παιδεία, που αναδεικνύει τον άνθρωπο πέρα από τον μαθητή. Η έμφαση στην καλλιέργεια αξιών, η δημιουργία μακροχρόνιων δεσμών μεταξύ των αποφοίτων, καθώς και το γεγονός ότι λειτουργεί ως Ίδρυμα και όχι ως ιδιωτική επιχείρηση, του προσδίδουν έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα που το ξεχωρίζει από άλλα σχολεία.

Τι σας λείπει περισσότερο από τη μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

Οι στιγμές ανεμελιάς με τους συμμαθητές, οι πολλαπλές δραστηριότητες εκτός τάξης και η αίσθηση της συλλογικότητας που υπήρχε σε κάθε εκδήλωση της μαθητικής ζωής.

Συνέντευξη στον

Ανδρέα
Τσεκούρα, Γ7

Το σημαντικότερο μάθημα που αποκόμισα ήταν η αξία της αμφισβήτησης και της συνεχούς αναζήτησης της αλήθειας μέσα από την ανάλυση και τη σύνθεση πληροφοριών από ποικίλες πηγές.

Υπήρξαν δάσκαλοι/καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

Ναι, υπήρχαν καθηγητές με μοναδική προσωπικότητα που όχι μόνο μου μετέδωσαν γνώσεις αλλά αποτέλεσαν πρότυπα για τον τρόπο σκέψης και ζωής. Η ενθάρρυνσή τους ήταν καθοριστική σε κρίσιμες στιγμές της πορείας μου.

Από πού να αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς...! Οι φιλόλογοι, οι μαθηματικοί κ.ά. μας μετέδωσαν την αγάπη για τη γνώση και την κριτική σκέψη. Οι καθηγητές της αγγλικής και της γαλλικής γλώσσας μάς μετέδωσαν στοιχεία άλλων πολιτισμών. Οι καθηγητές φυσικής αγωγής την αγάπη για τον αθλητισμό και την έννοια της ευγενούς άμιλλας. Οι καθηγητές των καλλιτεχνικών, την αγάπη για την τέχνη και το ωραίο. Ακόμα και το δι οικητικό προσωπικό, μέσα από τη συνέπειά του, μάς δίδαξε την αξία της υπευθυνότητας.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

Μια από τις πιο ζωντανές μου αναμνήσεις είναι η πρώτη μέρα στο «μεγάλο σχολείο», όταν μας υποδέχθηκαν με ζεστασιά η δασκάλα της Γ' Δημοτικού, κα Κλαίρη Παπαϊωάννου, και η δασκάλα των Αγγλικών, κα Μαρία Καλλοδίκη. Μέσα από την αγάπη και την αφοσίωσή τους, μας μετέδωσαν το αίσθημα του ανήκειν σε μια κοινότητα που έμελλε να γίνει το «σπίτι» μας για μια δεκαετία. Η χαρά και ο ενθουσιασμός αυτής της μέρας παραμένουν ανεξίτηλα στοιχεία στη μνήμη μου.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΣΤΙΑΖΕΙ ΣΤΗ **ΣΥΝΕΧΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**, ΣΤΗΝ **ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ** ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΠΟΥ ΕΞΕΛΙΣΣΟΝΤΑΙ ΣΕ **ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ**.

Γίνεται συχνά λόγος για τους δεσμούς που έχουν μεταξύ τους οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Κολλεγίου. Ισχύει αυτή η συνθήκη;

Ναι, οι δεσμοί είναι ισχυροί και συχνά διαρκούν μια ζωή. Το κοινό παρελθόν στο Κολλέγιο δημιουργεί μια βάση αλληλεγγύης και αλληλοϋποστήριξης, τόσο σε προσωπικό όσο και σε επαγγελματικό επίπεδο. Αυτή η ιδιαίτερη σύνδεση επιβεβαιώνεται κάθε φορά που συναντιόμαστε στα ετήσια reunions, όπου νιώθουμε σαν να μην πέρασε ούτε μια μέρα από την αποφοίτησή μας!

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Να είναι ανοιχτοί στη γνώση και στις εμπειρίες, να μην φοβούνται την αποτυχία (από την αποτυχία μαθαίνουμε!), και να αξιοποιούν στο έπακρο τις ευκαιρίες που τους προ-

▼
Το κοινό παρελθόν στο Κολλέγιο δημιουργεί μια βάση αλληλεγγύης και αλληλοϋποστήριξης, τόσο σε προσωπικό όσο και σε επαγγελματικό επίπεδο.

σφέρονται. Επίσης, να διατηρούν ζωντανούς τους δεσμούς μεταξύ τους αλλά και με το Σχολείο, μέσα από τις πολλαπλές δράσεις που προσφέρει το Σχολείο και ο ΣΑΚΑ, συμμετέχοντας σε αυτές ενεργά, ανταποδίδοντας στο Σχολείο ένα μικρό μέρος από αυτά που τους προσέφερε.

Πιστεύετε ότι το Κολλέγιο ανέκαθεν προετοίμαζε και συνεχίζει να προετοιμάζει τους μαθητές και τις μαθήτρές του για τις προκλήσεις που θα συναντήσουν στη ζωή τους;

Αναμφίβολα, το Κολλέγιο ανέκαθεν προσέφερε στους μαθητές του μια ολοκληρωμένη εκπαίδευση, που ξεπερνά τα ακαδημαϊκά όρια. Με έμφαση στην ανάπτυξη δεξιοτήτων ζωής, όπως η προσαρμοστικότητα, η ηγεσία και η συνεργασία, προετοιμάζει τους μαθητές να ανταποκριθούν στις προκλήσεις του

σύγχρονου κόσμου. Αυτή η προσέγγιση παραμένει αναλλοίωτη και εξελίσσεται διαρκώς.

Ποιο κατά τη γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον θα πρέπει να εστιάζει στη συνεχή καινοτομία στον τομέα της εκπαίδευσης, την ενίσχυση της κοινωνικής προσφοράς και την διαμόρφωση μαθητών που εξελίσσονται σε πολίτες του κόσμου. Ηθική, κριτική σκέψη και όραμα για έναν καλύτερο κόσμο θα πρέπει να αποτελούν τον πυρήνα της αποστολής του, με σταθερή αναφορά στις ιδρυτικές του αρχές. Με αυτόν τον τρόπο, θα συνεχίσει να προετοιμάζει μαθητές που μπορούν να ηγηθούν και να εμπνεύσουν στο πλαίσιο της σημερινής παγκόσμιας κοινότητας.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΟΙ ΣΤΗ ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ, ΝΑ ΜΗΝ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑ (ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ!), ΚΑΙ ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΟΥΝ ΣΤΟ ΕΠΑΚΡΟ ΤΙΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ.

Βασίλης Μεντζελόπουλος '83

Ο κ. Βασίλης Μεντζελόπουλος '83 γεννήθηκε στην Αθήνα. Αποφοίτησε από το Κολλέγιο Αθηνών και σπούδασε πολιτικός μηχανικός στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Έχει πάνω από 35 χρόνια επαγγελματικής εμπειρίας τόσο στον τομέα κατασκευών σε μεγάλα έργα υποδομής όσο και στον τομέα των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και των εκδηλώσεων. Από το 2010 είναι διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας Amuse Event Management, η οποία δραστηριοποιείται στην Ελλάδα και το εξωτερικό στο χώρο της διαφήμισης, της διοργάνωσης εκδηλώσεων, των team building, στην κατασκευή εκθεσιακών περιπτέρων, στην παραγωγή multimedia και στις τηλεοπτικές παραγωγές. Στην καριέρα του ως πολιτικός μηχανικός έχει εργαστεί σε μεγάλες εταιρίες κατασκευής στην Ελλάδα και το εξωτερικό, στις εταιρίες Μηχανική Α.Ε., Ανέγερση Α.Ε., Archirodon S.A., και Parsons S.A.

Στην καριέρα του στον χώρο του θεάματος και των εκδηλώσεων και πριν ξεκινήσει την δική του εταιρία, εργάστηκε ως ραδιοφωνικός παραγωγός στον Αθήνα 9,84, στον Σκάϊ, στον Kiss FM και στον Capital 96,5 ως διευθυντής marketing και ραδιοφωνικός παραγωγός. Έχει επίσης εργαστεί στους τηλεοπτικούς σταθμούς EPT2, New channel και στο Mega ως παρουσιαστής, εκφωνητής και διευθυντής παραγωγής. Τέλος στον τομέα των events έχει εμπλακεί σε μερικά από τα μεγαλύτερα events που έχουν πραγματοποιηθεί στην χώρα μας τα τελευταία 25 χρόνια.

Ποια εφόδια σας έδωσε το Κολλέγιο;

Το Κολλέγιο Αθηνών από το οποίο αποφοίτησα το 1983, ήταν (και θεωρώ ότι παραμένει) κάτι πολύ παραπάνω από ένα απλό εκπαιδευτικό ίδρυμα. Μας έδωσε όλα εκείνα τα εφόδια που χρειάζεται ένας νέος για να μπορέσει να αντεπεξέλθει στις περισσότερες δυσκολίες που θα αντιμετωπίσει ως ενήλικας. Τα εφόδια ήταν πολλά εντός και

εκτός ακαδημαϊκού πλαισίου, όμως θεωρώ ότι το πιο σημαντικό εφόδιο ήταν το να αποκτήσει κανείς το θάρρος να λείι την άποψη του, άποψη που όμως θα είναι στοιχειοθετημένη έστω και αν τελικά δεν είναι σωστή!

Πώς συνέβαλε το Σχολείο στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματική σας πορεία;

Όπως έγραφα πιο πάνω, στο

Συνέντευξη
στον Ανδρέα
Τσεκούρα, Γ7

Το πιο σημαντικό εφόδιο ήταν το να αποκτήσει κανείς το θάρρος να λείι την άποψη του, άποψη που όμως θα είναι στοιχειοθετημένη.

Δεν είχα ούτε μία απουσία γιατί περνούσα πολύ καλά στο Σχολείο.

Κολλέγιο μάθαμε να υποστηρίξουμε τις απόψεις και τις θέσεις μας και να πιστεύουμε στον εαυτό μας (πάντα στα πλαίσια της λογικής και του εφικτού). Θεωρώ λοιπόν ότι η απόφασή μου να ασχοληθώ με το επιχειρείν οφείλεται κατά ένα μεγάλο λόγο σε αυτό. Παράλληλα, βέβαια, μεγαλώσαμε μέσα σε ένα έντονα ανταγωνιστικό περιβάλλον, που και αυτό μας βοήθησε πάρα πολύ στην προσωπική μας ανάπτυξη και εξέλιξη.

Ποια ιδανικά σας ενεφύσησε το Κολλέγιο και τα έχετε ως πυξίδα στη ζωή σας;

Νομίζω ότι τα δύο βασικά ιδανικά με τα οποία γαλουχηθήκαμε είναι ο σεβασμός και η δικαιοσύνη. Και πιστεύω ότι είναι στ' αλήθεια τα δύο ιδανικά που πρέπει να έχει καθένας ως πυξίδα στη ζωή του. Αυτά θα τον κρατούν πάντα στη σωστή πορεία, έστω και αν γύρω του αρκετοί άλλοι δεν τα ενστερνίζονται!

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα;

Το είπα στην αρχή της συνέντευξής. Δεν νομίζω ότι το Κολλέγιο είναι απλώς ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα. Είναι ο Αριστοτέλης μας κι εμείς οι μαθητές του. Στο Κολλέγιο μαθαίνεις πώς θα γίνεις καλύτερος άνθρωπος και σου δίνεται η δυνατότητα, αν διαβάξεις, να πετύχεις στους ακαδημαϊκούς σου στόχους. Θεωρώ όμως ότι αυτό που κάνει τη διαφορά είναι το πρώτο!

Τι σας λείπει περισσότερο από την μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

Θα σας φανεί περίεργο αλλά

στα 4 χρόνια του Λυκείου (ναι εκείνα τα χρόνια το Κολέγιο είχε τετρατάξιο Λύκειο) δεν είχα ούτε μία απουσία. Κι αυτό όχι τόσο γιατί ήθελα να είμαι ο καλύτερος μαθητής στο τμήμα μου (που δεν ήμουν) αλλά γιατί περνούσα πολύ καλά στο Σχολείο. Δεν μπορώ να ξεχωρίσω ένα πράγμα που μου λείπει λοιπόν.

Υπήρξαν δάσκαλοι/καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

Δεν θέλω να είμαι άδικος με κάποιους άλλους καθηγητές μας γι' αυτό και δεν θα αναφέρω ονόματα, αλλά, ναι, υπήρξαν κάποιοι που ξεχώρισαν, ο καθένας για κάποιον διαφορετικό λόγο και, σίγουρα, έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην διαμόρφωση της προσωπικότητάς μου τόσο με τις συμβουλές τους όσο και με την ίδια την ύπαρξη τους στη ζωή μου ως μαθητή.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

Ξεχωριστές αναμνήσεις πολλές, θα διαλέξω τα καλοκαίρια στις πρώτες τάξεις του Λυκείου που κάποιοι από εμάς εργαζόμασταν ως ομάδάρχες ή κοινοτάρχες στα καλοκαιρινά προγράμματα και μέναμε τόσο εμείς όσο και τα παιδιά της κατασκήνωσης τότε στις εγκαταστάσεις του Οικοτροφείου. Επίσης, θα θυμηθώ τα πρώτα μου βήματα ως DJ (κάτι που αργότερα το εξάσκησα ως επάγγελμα για κάποια χρόνια) στο σπίτι ενός συμμαθητή μου του Ανδρέα Ρούβα του οποίου οι γονείς ήταν καθηγητές και το σπίτι τους ήταν στο οικοτροφείο κι έτσι στο μεσημεριανό διάλειμμα δεν πηγαίναμε για φαγητό αλλά μαθαίναμε να «μιζάρουμε» με μια κάποια μηχανήματα που είχε ο Ανδρέας σπίτι του. Ξεχωριστές αναμνήσεις ήταν οι συμμετοχές στην αντιπροσωπευτική

✓
 Έχω εκλεγεί
 εννέα φορές
 ως σύμβουλος
 στο ΔΣ
 του ΣΑΚΑ
 ενώ σήμερα
 είμαι ο Α' Αντιπρόεδρος

κή ομάδα παρέλασης, που συμμετείχε στις σχολικές παρελάσεις στο Σύνταγμα, καθώς και οι κολυμβητικοί αγώνες στο ανοικτό τότε κολυμβητήριο. Αν με αφήσετε, θα μιλάω για ημέρες για ξεχωριστές αναμνήσεις!

Γίνεται συχνά λόγος για τους δεσμούς που έχουν μεταξύ τους οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Κολλεγίου. Ισχύει αυτή η συνθήκη;

Δύο χρόνια μετά την αποφοίτηση μου ήταν η πρώτη φορά που ασχολήθηκα ενεργά με το Σύλλογο Αποφοίτων του Κολλεγίου και έκτοτε έχω εκλεγεί εννέα φορές ως σύμβουλος ενώ σήμερα είμαι ο Α' Αντιπρόεδρος του ΣΑΚΑ. Η αλήθεια είναι πως

τότε ο ΣΑΚΑ και οι μαθητές δεν είχαν ιδιαίτερη σχέση, όμως τα τελευταία χρόνια αυτή η σχέση έχει ισχυροποιηθεί και πλέον καλούμε τους μαθητές της τελευταίας τάξης στη Λέσχη μας για να τους μιλήσουμε και να μάθουν τα περί του Συλλόγου μας, ώστε αμέσως μετά την αποφοίτησή τους να έχουν έναν ανοιχτό δίαυλο με μας για ό,τι χρειαστούν.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Η μόνη συμβουλή τόσο σε προσωπικό όσο και σε ακαδημαϊκό επίπεδο που θα ήθελα να δώσω σε όλους σας είναι να μην το βάζετε κάτω no matter what. Εάν έχετε πείσμα και κυνηγάτε το όνειρό σας με πλάνο και επιμονή, τότε μάλλον θα το πραγματοποιήσετε!

Ποιο κατά την γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Καταρχάς το Κολλέγιο έχει μια ικανότατη διοίκηση με όραμα, ώστε να χαράξει τα σωστά βήματα για το μέλλον. Αυτό που εγώ θα έλεγα είναι να συνεχίσει να παρακολουθεί τις εξελίξεις σε ακαδημαϊκό και διδακτικό επίπεδο και να συνεχίσει το έργο που κάνει τόσο σωστά εδώ και 100 χρόνια!

Σας ευχαριστώ πολύ!

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
 ΕΙΝΑΙ Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΜΑΣ
 ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ.

Δάφνη Φιλιππάκη '89

➤ Η Δάφνη Φιλιππάκη '89 είναι απόφοιτος του Κολλεγίου Αθηνών, πτυχιούχος του τμήματος Νομικής, του ΕΚΠΑ και κάτοχος του μεταπτυχιακού διπλώματος του διατμηματικού προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών «Περιβάλλον και Ανάπτυξη», του ΕΜΠ. Είναι δικηγόρος παρ' εφέταις (σε αναστολή). Από το 1998-2003, εργάστηκε ως δικηγόρος και νομική σύμβουλος σε εταιρείες του κατασκευαστικού κλάδου και των ΜΜΕ. Το 2003 εντάχθηκε στο δυναμικό του Συνηγόρου του Πολίτη. Το 2019 - 2020 διετέλεσε σύμβουλος του Υφυπουργού Ψηφιακής Διακυβέρνησης, αρμόδιου για θέματα απλούστευσης διαδικασιών, με απόσπαση από τον Συνήγορο του Πολίτη. Από τον Οκτώβριο του 2020 είναι Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη στον Κύκλο Ποιότητας Ζωής. Έχει δημοσιεύσει σε επιστημονικά περιοδικά και έχει συμμετάσχει με εισηγήσεις σε επιστημονικά συνέδρια. Συμμετείχε ως εμπειρογνώμονας σε προγράμματα διδμοποίησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Διετέλεσε Γενική Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Εταιρείας Δικαίου Περιβάλλοντος. Είναι μέλος του μητρώου του κύριου διδακτικού προσωπικού του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και συμμετέχει στα επιμορφωτικά του προγράμματα. Μιλάει Αγγλικά, Γαλλικά και Γερμανικά.

Ποια εφόδια σας έδωσε το Κολλέγιο;

Το Κολλέγιο μας παρέιχε πολύτιμα ακαδημαϊκά εφόδια. Εφάρμοζε πρωτοποριακές –για την εποχή– εκπαιδευτικές μεθόδους, μέσω της διδασκαλίας και της εξοικείωσης των μαθητών του με την έρευνα. Π.χ προωθούσε την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, την ενεργό συμμετοχή των μαθητών, την έρευνα στις βιβλιοθήκες, στα εργαστήρια. Εκτιμώ ότι μας βοήθησε και, ουσιαστικά, μας κατηύθυνε να αξιοποιήσουμε στο μέγιστο βαθμό τις ακαδημαϊκές μας δυνατότητες. Επίσης, μας παρέιχε εφόδια που συνέβαλαν στην πολύπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητάς μας. Ενθάρρυνε τους μαθητές να συμμετέχουν σε πληθώρα δράσεων, ανάλογα με τα ενδιαφέροντα και τις δεξιότητές τους, π.χ. σε ομίλους, στον αθλητισμό, στη μουσική, στα εικαστικά. Ταυτόχρονα, ενίσχυε την αίσθηση του καθήκοντος στις υποχρεώσεις μας και του σεβασμού στους συμμαθητές και στους καθηγητές μας.

Πώς συνέβαλε στην προσω-

πική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματική σας πορεία;

Η ενδεκαετής φοίτησή μου στο Κολλέγιο Αθηνών συνέβαλε ουσιαστικά, τόσο στην προσωπική μου ανάπτυξη όσο και στην επαγγελματική μου πορεία. Με βοήθησε να αποκτήσω αυτοπεποίθηση –ήμουν αρκετά συνεσταλμένο παιδί–, να συνειδητοποιήσω την αναγκαιότητα της μεθοδικότητας και της οργάνωσης για την σωστή και αποδοτική μελέτη των μαθημάτων και να αποκτήσω υπομονή και επιμονή, για να μπορώ να επιτυγχάνω τους στόχους μου.

Ποια ιδανικά σας ενεφύσησε το Κολλέγιο και τα έχετε ως πυξίδα στη ζωή σας;

Την αξιοκρατία, την ευγενή άμιλλα, την ακεραιότητα, τον σεβασμό, την αξία της συνεργασίας. Επίσης, η κοινωνική προσφορά και αλληλεγγύη –μέσω δράσεων εθελοντισμού– καλλιεργεί την ενσυναίσθηση και μας προτρέπει να βοηθάμε συνανθρώπους μας που έχουν ανάγκη. Το Σχολείο μας είναι πρωτοπόρο σε αυτόν τον τομέα με την πο-

Συνέντευξη στη
Δανάη-Κωνσταντίνα
Λιβανού, Β3

Ο δεσμός μεταξύ των αποφοίτων του Κολλεγίου είναι πολύ ισχυρός. Ωστόσο, ο βαθμός στον οποίον αυτός ο δεσμός θα επιτευχθεί εξαρτάται και από εμάς τους ίδιους, δηλαδή κατά πόσο θέλουμε να κρατάμε επαφή με τους συμμαθητές μας.

λυετή δράση και προσφορά του Προγράμματος Υποτροφιών.

Τι σας λείπει περισσότερο από την μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

Η καθημερινή συναναστροφή με τις/τους συμμαθήτριες/τες και με τους καθηγητές.

Υπήρξαν δάσκαλοι/καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

Ναι, υπάρχουν πολλά παραδείγματα, αλλά θα ήθελα να αναφερθώ, ιδίως, στους καθηγητές της θεωρητικής κατεύθυνσης της Γ' Λυκείου, τους κ.κ. Μπούρα, Παπαστεργίου και Κολυβά. Ήταν πολύτιμη η διδασκαλία τους και ιδιαίτερο το ενδιαφέρον που επέδειξαν καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς για την προετοιμασία μας στις Πανελλαδικές εξετάσεις.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

Στην ΣΤ' Δημοτικού, το ακαδημαϊκό έτος 1982-1983, είχαμε έναν εξαιρετικό καθηγητή μουσικής, τον κ. Δημήτρη Μαραγκόπουλο, ο οποίος μας ανέθεσε να κάνουμε μία εργασία για τους Beatles. Το τμήμα μας χωρίστηκε σε ολιγομελείς ομάδες. Κάθε ομάδα έπρεπε να βρει υλικό για την διαδρομή και το έργο του διάσημου συγκροτήματος και στη συνέχεια να προβεί σε παρουσίαση της εργασίας στο τμήμα της. Εν συνεχεία, σε καθένα από τα έξι τμήματα της ΣΤ' Δημοτικού θα επιλεγόταν μία ομάδα, η οποία θα παρουσίαζε στο Θέατρο του Δημοτικού σχολείου την εργασία της και με τον τρόπο αυτό θα αναδεικνυόταν η νικήτρια

ομάδα για όλη την ΣΤ' Δημοτικού. Κατόπιν, η νικήτρια ομάδα θα παρουσίαζε την εργασία της στο Γυμνάσιο του Κολλεγίου. Προκειμένου να μπορέσουμε να βρούμε το υλικό για να συντάξουμε την εργασία μας, ανατρέξαμε στη σχολική βιβλιοθήκη – τότε δεν υπήρχε διαδίκτυο-, ψάξαμε όλοι μας στις βιβλιοθήκες που είχαμε στα σπίτια μας, ακούσαμε τους δίσκους -τότε- βινυλίου με όλα τα τραγούδια και τις διάσημες επιτυχίες του συγκροτήματος. Επιπλέον, η ομάδα μας συγκεντρώθηκε αρκετές φορές στα σπίτια όλων των μελών της εκ περιτροπής, για να μοιράσουμε τη δουλειά μεταξύ μας και για να κάνουμε πρόβες, προκειμένου να παρουσιάσουμε την εργασία μας. Η ξεχωριστή ανάμνηση που έχω κρατήσει είναι όλη η διαδικασία που ακολουθήσαμε και η έρευνα που κάναμε. Θεωρώ ότι ήταν πρωτοποριακή για την εποχή της η σύλληψη της ιδέας αυτής από τον κ. Μαραγκόπουλο, αφενός για να μάθει τους μαθητές του Δημοτικού να κάνουν έρευνα, αφετέρου να γνωρίσουν ένα σπουδαίο μουσικό συγκρότημα, που γνώρισε τόσο μεγάλη επιτυχία σε ολόκληρο τον κόσμο, ώστε να παραμένει ένα από τα πιο δημοφιλή συγκροτήματα στην ιστορία της μουσικής. Αξίζει να σημειωθεί ότι το συγκρότημα αυτό, είτε δεν το γνωρίζαμε, καθώς δραστηριοποιήθηκε κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960, είτε το γνωρίζαμε λίγο μέσα από τις αφηγήσεις των γονέων μας. Περισσότερο να σας πω, πόσο αγάπησα αυτό το συγκρότημα και πόσο ακούω – μέχρι και σήμερα- τη μουσική τους.

▼
Οι απόφοιτοι του Σχολείου μας, έχοντας κατακτήσει γνώσεις, αξίες, αρχές, θα μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τις μελλοντικές προκλήσεις και να αντεπεξέλθουν στις δυσκολίες της ενήλικης ζωής τους.

Γίνεται συχνά λόγος για τους δεσμούς που έχουν μεταξύ τους οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Κολλεγίου. Ισχύει αυτή η συνθήκη;

Ναι, πράγματι ισχύει. Ο δεσμός μεταξύ των αποφοίτων του Κολλεγίου είναι πολύ ισχυρός. Ωστόσο, ο βαθμός στον οποίον αυτός ο δεσμός θα επιτευχθεί εξαρτάται και από εμάς τους ίδιους, δηλαδή κατά πόσο θέλουμε να κρατάμε επαφή με τους συμμαθητές μας. Στο σημείο αυτό, αξίζει να αναφερθούμε και στον ρόλο του Συλλόγου Αποφοίτων του Σχολείου, που με συνεχείς δράσεις/ εκδηλώσεις επιδιώκει να κρατά ενωμένους και κοντά στο Σχολείο τους αποφοίτους του.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Συνοπτικά, να αξιοποιήσει όλες τις ευκαιρίες και τις δυνατότητες που προσφέρει το Σχολείο, "to take the best out of it".

Πιστεύετε ότι το Κολλέγιο ανέκαθεν προετοίμαζε και συνεχίζει να προετοιμάζει

τους μαθητές και τις μαθητρίες του για τις προκλήσεις που θα συναντήσουν στη ζωή τους;

Ναι το πιστεύω, με βάση όλα όσα προαναφέρθηκαν. Το Σχολείο οφείλει, περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη την ανταγωνιστική, απαιτητική και ευμετάβλητη σύγχρονη εποχή να προσαρμόζεται άμεσα σε νέα δεδομένα κοινωνικών φαινομένων και να έχει καθοδηγητικό ρόλο σε θέματα αρχών και αξιών.

Ποιο κατά την γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Να συνεχίσει να προσφέρει όλα όσα προσφέρει και να συνεχίσει να εξελίσσεται, να προσαρμόζεται και να βελτιώνεται όσο περισσότερο γίνεται. Πχ. να αξιοποιεί τις νέες τεχνολογίες στην εκπαίδευση, να εφαρμόζει τις πιο σύγχρονες εκπαιδευτικές μεθόδους, να δίνει ερεθίσματα στους μαθητές για δημιουργικότητα, κριτική σκέψη, μάθηση μέσω της συμμετοχής των μαθητών. Επίσης, να ενισχύει την έρευνα στις βιβλιοθήκες, στο διαδίκτυο, στα εργαστήρια, να ενθαρρύνει δράσεις που προωθούν τη συνεργασία, την κοινωνική ευαισθησία, την οικολογική συνείδηση, την εθελοντική και ανιδιοτελή προσφορά στους συνανθρώπους μας. Όλα τα παραπάνω αποτελούν πολύτιμα εφόδια για τους απόφοιτους του Σχολείου μας, οι οποίοι έχοντας κατακτήσει γνώσεις, αξίες, αρχές, θα μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τις μελλοντικές προκλήσεις και να αντεπεξέλθουν στις δυσκολίες της ενήλικης ζωής τους.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Κορίνα Γεωργίου '13

➤ Η Κορίνα Γεωργίου '13 είναι αριστούχος απόφοιτος του Κολλεγίου Αθηνών και του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου στο Τμήμα Επικοινωνίας & ΜΜΕ. Συνέχισε τις μεταπτυχιακές σπουδές της στο London School of Economics (LSE) στο Λονδίνο και στο Columbia University στη Ν. Υόρκη. Έχει πραγματοποιήσει συνεντεύξεις με διεθνούς ακτινοβολίας πολιτικούς, ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών. Συμμετέχει ενεργά και με ευρεία κριτική διάθεση στην κοινωνική και πολιτική ζωή με ιδιαίτερη έμφαση και αγάπη στις τέχνες και τον πολιτισμό. Εργάζεται στην τηλεόραση του ΣΚΑΪ στο τμήμα Διεθνών Ειδήσεων, παρουσιάζει την τηλεοπτική εκπομπή «Eco News» και τη ραδιοφωνική ευρωπαϊκή εκπομπή «Euranet, η Ευρώπη στον ΣΚΑΙ».

Συνέντευξη στη
Μαρία-Ραφαέλα
Συνολάκη, Αθ

τές μου στο debate, στο public speaking, να πιστεύω στη συνεργασία αλλά και να πορεύομαι με τον αθλητισμό πάντα στη ζωή μου.

Ποια ιδανικά σας ενεφύσησε το Κολλέγιο και τα έχετε ως πυξίδα στη ζωή σας;

Το Κολλέγιο με διαμόρφωσε σε έναν ακέραιο χαρακτήρα με υψηλές προσδοκίες και ήθος, με πίστη στις ικανότητές μου και με πυξίδα την αριστεία σε ένα επάγγελμα όπου κυριαρχεί η μετριότητα και το “unfair play”. Νιώθω περήφανη που το Κολλέγιο με δίδαξε άριστα την ελληνική γλώσσα – η οποία κακοποιείται καθημερινά – αλλά και την αγγλική.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα;

Η ιστορία του, την οποία κληροδοτεί μέσα από κάθε του πτυχή στους μαθητές και στις μαθήτριές του.

Τι σας λείπει περισσότερο από την μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

Μου λείπει πολύ η ζωή στο Μπενάκειο, οι εγκαταστάσεις αλλά και τα μαθήματα, οι αγαπημένοι μου καθηγητές, ακόμη και τα διαγωνίσματα.

Υπήρξαν δάσκαλοι/καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

Υπήρξαν καθηγητές που με καθόρισαν και διαμόρφωσαν το ήθος αλλά και την μετέπειτα πορεία μου ως δημοσιογράφου: επιμονή στην ποιότητα και την αριστεία, παρά τα κακώς κείμενα. Και φυσικά δεν ξεχνώ τους

Ποια εφόδια σας έδωσε το Κολλέγιο;

Πρώτα απ’ όλα με ενέπνευσε να στοχεύω ψηλά και να είμαι τελειομανής σε ό,τι αναλαμβάνω. Οι καθηγητές μου δεν με δίδασκαν με στείο τρόπο αλλά με εκπαίδευσαν ώστε να ηγούμαι κι όχι να ακολουθώ. Επιπλέον, το Σχολείο με έφερε σε επαφή με σπουδαίες προσωπικότητες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, που αποτέλεσαν για μένα πηγή έμπνευσης.

Πώς συνέβαλε στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματική σας πορεία;

Με καθοριστικό τρόπο! Και μόνο η αίσθηση του ανήκειν στην Οικογένεια του Κολλεγίου με έκανε να νιώθω αυτοπεποίθηση, σιγουριά και ασφάλεια. Μου μεταλαμπάδευσε την αξία της αριστείας και την πίστη σε αυτήν. Μου γνώρισε από πολύ μικρή ηλικία θεσμούς όπως η UNESCO και ο ΟΗΕ και με βοήθησε να εξασκήσω τις ικανότη-

✓
Και μόνο η αίσθηση του ανήκειν στην Οικογένεια του Κολλεγίου με έκανε να νιώθω αυτοπεποίθηση, σιγουριά και ασφάλεια. Μου μεταλαμπάδευσε την αξία της αριστείας και την πίστη σε αυτήν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΖΗΣΤΕ ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΑΣ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΕΠΑΚΡΟ, ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΕΤΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΤΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΤΕ, ΟΤΑΝ ΘΑ ΕΙΣΤΕ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ.

ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΜΕ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕ ΣΕ ΕΝΑΝ ΑΚΕΡΑΙΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΜΕ ΥΨΗΛΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΚΑΙ ΗΘΟΣ, ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΣΤΙΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕ ΠΥΞΙΔΑ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΙΑ.

αγαπημένους μου δασκάλους στο Δημοτικό που με αγκάλιασαν από την πρώτη ημέρα.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

Δεν θα ξεχάσω το ταξίδι μας στο Delaware - αν θυμάμαι καλά ήμουν στην Α' Γυμνασίου, στο πλαίσιο ενός προγράμματος ανταλλαγής μαθητών με συνομηλίκους μας από το St. Mark's High School. Φιλοξενηθήκαμε για 20 ημέρες στα σπίτια τους και παρακολουθούσαμε τα μαθήματα μαζί τους. Ήταν μια εμπειρία ζωής που με δίδαξε πολλά και με ανεξίτηλο τρόπο, ένα ταξίδι πρωτόγνωρο και συναρπαστικό.

Γίνεται συχνά λόγος για τους δεσμούς που έχουν μεταξύ τους οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Κολλεγίου. Ισχύει αυτή η συνθήκη;

✓
Υπήρξαν καθηγητές που με καθόρισαν και διαμόρφωσαν το ήθος αλλά και την μετέπειτα πορεία μου ως δημοσιογράφου: επιμονή στην ποιότητα και την αριστεία, παρά τα κακώς κείμενα.

Ισχύει στον απόλυτο βαθμό. Αυτός ο οικογενειακός δεσμός είναι ιερός και μυστηριώδης, δεν μπορεί να εξηγηθεί σε κάποιον εξωτερικό παράγοντα. Αυτός ο δεσμός είναι που κρατά ζωντανή τη φλόγα της αγάπης για το Σχολείο μέσα μου. Είναι ορόσημο και σημείο αναφοράς.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Εμπιστευτείτε τους καθηγητές σας, «ρουφήξτε» ό,τι μπορεί να σας προσφέρει το Σχολείο, γνώσεις, εμπειρίες, παρέες, διακρίσεις. Ζήστε τα μαθητικά σας χρόνια στο έπακρο, δεν θα έχετε την ευκαιρία να τα επαναφέρετε, όταν θα είστε επιτυχημένοι επαγγελματίες. Διαβάστε και αδράξτε την ευκαιρία που σας δίνει το Σχολείο να σπουδάσετε

στα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου. Το Κολλέγιο είναι πολύτιμο δώρο.

Πιστεύετε ότι το Κολλέγιο ανέκαθεν προετοίμαζε και συνεχίζει να προετοιμάζει τους μαθητές και τις μαθήτριές του για τις προκλήσεις που θα συναντήσουν στη ζωή τους;

Ναι, το πιστεύω. Μας προετοιμάζει για τον υγιή επαγγελματικό βίο και όχι για τη χυδαιότητα και την αδικία που επικρατεί στον πραγματικό κόσμο, που θα αντιμετωπίσουμε στην συνέχεια.

Ποιο κατά την γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Να αποτελεί φυτώριο ηθικών, καταρτισμένων, άριστων leaders.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Αλέξανδρος Χρυσανθόπουλος '09

➤ Ο Αλέξανδρος Χρυσανθόπουλος '09 είναι ηθοποιός και σκηνοθέτης. Αποφοίτησε από την Δραματική σχολή του Ωδείου Αθηνών το 2013 και από τότε εργάζεται ως ηθοποιός στο θέατρο, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Από το 2024 διδάσκει υποκριτική στην Δραματική Σχολή από την οποία αποφοίτησε. Φέτος για πρώτη φορά σκηνοθέτησε, την παράσταση «Βαρόνος Φ».

Ποια εφόδια σας έδωσε το Κολλέγιο;

Την αγάπη για την γυμναστική, τον αθλητισμό, την τέχνη και την γνώση! Αλλά το μεγαλύτερο εφόδιο που μου έδωσε είναι οι φίλοι μου. Μια παρέα 12 φίλων που όποιους δρόμους και αν πήρε ο καθένας στη ζωή, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, πάντα επικοινωνούμε, βρισκόμαστε και αναζητούμε ο ένας τον άλλον. Ευλογία!

Πώς συνέβαλε στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματική σας πορεία;

Συνέβαλε καθοριστικά! Μου προσέφερε από μικρή ηλικία την πρώτη μου επαφή με το θέατρο. Την μεγάλη μου αγάπη που στην συνέχεια έγινε το επάγγελμά μου! Η δυνατότητα, ήδη από τα 13 μου, να ερμηνεύω ρόλους και να παίζω μπροστά σε 500-600 άτομα, στο θέατρο μας, με την υπέροχη καθοδήγηση της Νόρας Ξύδα στο Γυμνάσιο και της Αγγελικής Γκιργκινούδη στο Λύκειο, είναι ανεκτίμητη!

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό σχολείο;

Πρώτα απ' όλα οι άνθρωποι του! Καθηγητές, διοικητικό και εργατοτεχνικό προσωπικό. Μία ομάδα ανθρώπων με νοιάξιμο για την καθημερινότητα των μαθητών του Κολλεγίου. Φυσικά δεν μπορώ να μην αναφέρω τις εγκαταστάσεις. Εξαιρετικά κτήρια και αίθουσες, γήπεδα,

γυμναστήρια, πισίνες, βιβλιοθήκες, θέατρα και τα δασάκια μας!

Τι σας λείπει περισσότερο από την μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

Οι μοναδικές στιγμές που ζούσαμε με τους συμμαθητές μου εντός και εκτός της τάξης!

Υπήρξαν δάσκαλοι/καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

Ξέρω ότι θα αδικήσω κάποιους λέγοντας ονόματα αλλά δεν μπορώ να μην αναφέρω τον κ. Νίκο Καλογερά που με την εξαιρετική διδασκαλία του με έκανε να αγαπήσω την ελληνική γλώσσα.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

Β' Δημοτικού. Με τον κολλητό μου Σοφοκλή πάμε να αφήσουμε ραβασάκια σε δύο κοπέλες φεύγοντας λίγο νωρίτερα από το μάθημα της Γυμναστικής. Μας πιάνει ο τότε δάσκαλός μας, ο κ. Καλλιμάνης και μας λέει «Επ! Τι κάνετε εσείς τέτοια ώρα εδώ;» Του λέμε «Φύγαμε 5 λεπτά νωρίτερα για να προλάβουμε να αφήσουμε αυτά τα γράμματα στα θρανία τους πριν επιστρέψουν στην τάξη» και αντί να μας μαλώσει μας λέει «Απαράδεκτο. Να πηγαίνετε γράμματα σε δεσποινίδες χωρίς λουλούδια!» Κόψαμε μαζί του λουλούδια από το δάσος και επιστρέψαμε στην τάξη.

Συνέντευξη στη
Δανάη-Κωνσταντίνα
Λιβανού, Β3

Αυτή είναι η ουσία. Δάσκαλος και πρώτα απ' όλα άνθρωπος!!!

Γίνεται συχνά λόγος για τους δεσμούς που έχουν μεταξύ τους οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Κολλεγίου. Ισχύει αυτή η συνθήκη;

Η αλήθεια είναι ότι οι επαφές με τους συμμαθητές και με τους συναπόφοιτους, ακόμα και αν δεν παραμένουν συνεχώς ενεργές, όποτε βρισκόμαστε είναι πάντοτε θερμές! Αυτό είναι υπέροχο! Σαν να έχεις παντού μακρινούς συγγενείς. Οικογένεια!

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Απολαύστε τα μαθητικά σας χρόνια! Αξιοποιήστε όλες τις δυνατότητες και τα προνόμια που σας προσφέρει το Σχολείο μας! Μην τα θεωρείτε αυτονόητα. Βρείτε αυτά που αγαπάτε μέσα και έξω από τις τάξεις. Επενδύστε σε αυτά. Το Κολλέγιο μας δίνει τις καλύτερες βάσεις αλλά και εμείς πρέπει να τις αξιοποιήσουμε.

Ποιο κατά την γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

Το Κολλέγιο δεν έχει ανάγκη από υλικές αλλαγές. Το όραμα του Κολλεγίου πρέπει να αφορά τους ανθρώπους του. Επένδυση στην επικοινωνία και στις ανθρώπινες σχέσεις!

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το Κολλέγιο μου προσέφερε από μικρή ηλικία την πρώτη μου επαφή με το θέατρο - την μεγάλη μου αγάπη, που στην συνέχεια έγινε το επάγγελμά μου!

Δημήτρης Φθενάκης '13

➤ Ο Δημήτρης Φθενάκης '13 ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Νομική Σχολή Αθηνών και κατόπιν έκανε το μεταπτυχιακό του (LLM) στο αντικείμενο του Finance Law στο Πανεπιστήμιο Columbia. Είναι μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών καθώς και του Δικηγορικού Συλλόγου της Νέας Υόρκης. Εργάζεται ως Associate Lawyer στην εταιρεία Simpson Thacher LLP στη Νέα Υόρκη.

Τι σας λείπει περισσότερο από την μαθητική ζωή στο Κολλέγιο; Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

Κατά ένα παράδοξο τρόπο, μια από τις σημαντικότερες αναμνήσεις μου από τα χρόνια μου στο Κολλέγιο είναι και μία από τις τελευταίες μου στο Σχολείο. Ήταν μετά το πέρας του Πανηγυριού, όταν όλοι οι seniors είχαμε συγκεντρωθεί στα σκαλιά του Μπενακείου και αγκαλιαζόμασταν δακρυσμένοι, πολλοί θεωρώντας πως αυτές ήταν μερικές από τις τελευταίες μας κοινές στιγμές, υποθέτοντας πως οι κοινές μελλοντικές μας εμπειρίες θα ήταν στο εξής μετρημένες. Είναι τόσο σημαντική αυτή η ανάμνηση, ακριβώς επειδή είναι λαθεμένη. Με πολλούς από αυτούς τους ανθρώπους μείναμε κοντά, σπουδάσαμε ή συνεργαστήκαμε, ενώ με άλλους ξανασμίξαμε στην άλλη άκρη της γης. Κατ' εμέ, ό,τι σημαντικότερο έχει να προσφέρει το Κολλέγιο Αθηνών, είναι η κοινότητά μας μετά την αποφοίτηση και η αντοχή της στο χρόνο.

Πιστεύετε ότι η εκπαίδευση που λάβατε στο Κολλέγιο συνέβαλε στην επαγγελματική σας εξέλιξη;

Οπωσδήποτε, απλώς ίσως όχι με τον τρόπο που θα περίμενε κανείς. Οι «τεχνικές» δεξιότητες ή οι γνώσεις που απέκτησα στο Κολ-

Συνέντευξη στη
Μαρία
Ψαρράκη, Γ2

➤
Στο Σχολείο έμαθα από νωρίς πως αποτελεί ανεκτίμητη αξία η αφιέρωση του ανάλογου χρόνου στον κάθε συμμαθητή και μετέπειτα συνάδελφο.

λέγιο δε συνέδραμαν ιδιαίτερα στην επαγγελματική μου εξέλιξη, καθώς αυτό το βρίσκω αδύνατο στον καιρό μας. Πιστεύω πως το καλό σχολείο κρίνεται από τα ενδιαφέροντα που καλλιεργεί εκτός του κύκλου των μαθημάτων στα οποία εξετάζε-

ται κανείς με σκοπό την εισαγωγή του σε ένα πανεπιστήμιο. Κατ' αυτό τον τρόπο, είμαι βέβαιος πως έχω γίνει καλύτερος επαγγελματίας σήμερα λόγω του ενδιαφέροντος που μου καλλιεργήσαν οι καθηγητές μου στη φιλοσοφία, τη μουσική και την ιστορική αναζήτηση όταν ήμουν 16 και έχω το υπόβαθρο σήμερα να κάνω ανάλογες συζητήσεις με συναδέλφους ή πε-

λάτες μου. Σε επαγγέλματα όπως αυτό του δικηγόρου, είναι οι ολοκληρωμένες προσωπικότητες που συνήθως ξεχωρίζουν, όχι οι απλώς τεχνικά άρτιοι επαγγελματίες.

Ποια εφόδια σας έδωσε το Κολλέγιο; Πώς συνέβαλε στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην επαγγελματική σας πορεία;

Η χρονιά μου στο Κολλέγιο αποτελείτο από παιδιά με πολύ διαφορετικά υπόβαθρα και δεξιότητες. Σε αυτό το Σχολείο έμαθα από νωρίς πως αποτελεί ανεκτίμητη αξία η αφιέρωση του ανάλογου χρόνου στον κάθε συμμαθητή και μετέπειτα συνάδελφο. Η σύγχρονη εταιρική δικηγορία λειτουργεί ως αμίγως ομαδικό άθλημα και οι πιο

επιτυχημένες ομάδες έχουν πάντοτε ανάγκη από δικηγόρους τόσο εξωστρεφείς, όσο και πιο συνεσταλμένους, τόσο εξαιρετικούς τεχνικά δικηγόρους, όσο και σκληρούς διαπραγματευτές. Οι πρώτες στιγμές που έμαθα ότι πρέπει να αφιερώνω στον κάθε άνθρωπο το χρόνο του, προκειμένου να ανακαλύψω την αξία του, ήταν στο Σχολείο μας.

Στα 100 χρόνια του Κολλεγίου, έχουν αποφοιτήσει πολλές σημαντικές προσωπικότητες. Τι σημαίνει για εσάς να είστε μέρος αυτής της παράδοσης;

Για τους περισσότερους από εμάς, το να φοιτήσουμε στο Κολλέγιο ήταν ζήτημα τυχαιότητας ή επιλογής της οικογένειάς μας. Συνεπώς, η ένταξή μας σε αυτό το Σχολείο δεν φέρει κάποια αυταξία. Παρολ' αυτά, καθένας από εμάς με την αποφοίτησή του αισθάνεται σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό μια ιστορική συνέχεια με τα προηγούμενα και τα επόμενα μέλη του ΣΑΚΑ και ίσως μια μεγάλη ευθύνη προς τους τελευταίους, την οποία οφείλουμε να μην παραβλέπουμε.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

Όσο το δυνατόν νωρίτερα, είναι εξαιρετικά σημαντικό να αντιληφθείτε ποια είναι τα δικά σας ταλέντα, οι δεξιότητες στις οποίες εσείς ξεχωρίζετε από τους πολλούς και να μην προσκολλάστε στις δεξιότητες που ο περίγυρός σας θεωρεί πως θα έπρεπε να κατέχετε. Επενδύστε στις ικανότητες που έχετε και κλείστε τα αυτιά στην πεπατημένη. Οι επιτυχείς πορείες είναι συνήθως αιρετικές.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Γιάννης Καμαρινόπουλος '23

➔ Το περιοδικό μας πήρε συνέντευξη από τους αποφοίτους του 2023 Γιάννη Καμαρινόπουλο, δευτεροετή φοιτητή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου στο τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών, και Μίνω Καλογερομήτρο, δευτεροετή φοιτητή της Νομικής Σχολής του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου.

Ποια εφόδια σας έδωσε το Κολλέγιο;

ΜΙΝΩΣ: Το Κολλέγιο παρέχει στους μαθητές μία σειρά από εφόδια που τους επιτρέπουν να αναπτυχθούν ολόπλευρα και να αντεπεξέλθουν στις κοινωνικές απαιτήσεις. Το Σχολείο μας μάς παρείχε τις απαραίτητες ακαδημαϊκές γνώσεις μέσω μίας πληθώρας μαθημάτων που πραγματοποιούνται πάντα σε υψηλότατο επίπεδο. Εξοικειωθήκαμε με την ελληνική γλώσσα, αναπτύξαμε μαθηματικές δεξιότητες και γίναμε ικανοί ομιλητές τουλάχιστον δύο ξένων γλωσσών. Ακόμη, μέσω του συστήματος ΜΥΡ, και όχι μόνο, οξύνσαμε την κριτική μας σκέψη, καλλιεργήσαμε δεξιότητες αυτονομίας, αυτορρύθμισης και αυτοπειθαρχίας και αναπτύξαμε το αίσθημα της ευθύνης και της οργάνωσης. Το σημαντικότερο, ωστόσο, είναι ότι το Κολλέγιο μας έδωσε ηθικές αρχές, διαμορφώνοντάς μας σε κοινωνικά υπεύθυνους πολίτες που κατανοούν και σέβονται τους κοινωνικούς κανόνες.

Πώς συνέβαλε το Κολλέγιο στην προσωπική σας ανάπτυξη και στην ακαδημαϊκή σας πορεία;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Αναμφισβήτητα, το Σχολείο με βοήθησε να κοινωνικοποιηθώ μέσω θεσμών, όπως το δεκαπενταμελές μαθητικό συμβούλιο, που απαιτούσαν την επαφή με άτομα εντός και εκτός του σχολικού περιβάλλοντος. Το Κολλέγιο με βοήθησε να διαμορφώσω ένα υγιές πνεύμα συνεργασίας, μία δεξιότητα που απο-

δεικνύεται πολύ χρήσιμη στη ζωή μου ως φοιτητή, καθώς και στην σταδιακή ένταξή μου στον επαγγελματικό στίβο. Σε μία ηλικία κρίσιμη και καθοριστική για το μέλλον μου, το Σχολείο με βοήθησε να γνωρίσω τα προτερήματα και τα ελαττώματά μου, ωθώντας με να δουλέψω πάνω σε αυτά, με απώτερο σκοπό να γίνω ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος και πολίτης.

Ποια ιδανικά σας ενεφύσησε το Κολλέγιο και τα έχετε ως πυξίδα στη ζωή σας;

ΜΙΝΩΣ: Το Κολλέγιο προσφέρει μία πληθώρα ιδανικών που λειτουργούν ως πυξίδα για το μέλλον, καθοδηγώντας μας προς την προσωπική μας ολοκλήρωση και την κοινωνική μας ένταξη. Ένα βασικό ιδανικό που έχω ξεχωρίσει είναι ο σεβασμός για τη διαφορετικότητα, καθώς στο Σχολείο ενδυναμώνεται η έννοια της αποδοχής του συνανθρώπου μας ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας, εθνικότητας ή θρησκείας, προετοιμάζοντας έτσι τους μαθητές για να γίνουν ενεργοί πολίτες μίας πολυπολιτισμικής κοινωνίας.

Τι πιστεύετε ότι καθιστά το Κολλέγιο ένα ξεχωριστό και μοναδικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Το Κολλέγιο ξεχωρίζει για μία πληθώρα στοιχείων, η οποία το καθιστά, κατά τη γνώμη μου, ένα από τα πιο λαμπρά Εκπαιδευτικά Ίδρύματα στη χώρα μας. Η μοναδικότητά του καθορίζεται από τις άριστες εγκαταστάσεις του, από το υψη-

Συνέντευξη στη
Ζαχαρούλα
Καμαρινοπούλου, Α3

Θα συμβούλευα να ζήσετε όσο πιο έντονα μπορείτε τα μαθητικά χρόνια, μέσα από στιγμές χαράς και απογοήτευσης, μέσα από τα αστεία αλλά φυσικά και μέσα από την μαθησιακή διαδικασία. Είναι πολύ σημαντικό να επενδύσετε χρόνο στο μέλλον σας και να αξιοποιήσετε με ζήλο όλα αυτά τα εφόδια που προσφέρει το Κολλέγιο για την ακαδημαϊκή σας πορεία.

λότατο ακαδημαϊκό επίπεδο των καθηγητών, το υψηλό μορφωτικό επίπεδο των μαθητών, καθώς και από το κλίμα αγάπης που δίνει μεταξύ τους όλα τα μέλη της Κολλεγιακής Οικογένειας.

Τι σας λείπει περισσότερο από την μαθητική ζωή στο Κολλέγιο;

ΜΙΝΩΣ: Όσο περνάει ο καιρός νοσταλγούμε τις στιγμές μέσα στην τάξη όταν κάναμε αστεία με τους αγαπημένους μας συμμαθητές και καθηγητές. Μας λείπει η οικογενειακή σχέση μας με τους καθηγητές, η οποία δημιουργήθηκε μέσω της καθημερινής μας επαφής και τριβής, και γενικότερα η θαλπωρή που νιώθαμε μέσα στο Σχολείο, το οποίο θα μπορούσα να αποκαλέσω «σπίτι μας». Σε αυτό το συναίσθημα συνέβαλε και η αγαπημένη μας κ. Λίζα από την Γραμματεία του Λυκείου, που ήταν πάντοτε εκεί όποτε την χρειαζόμασταν.

Υπήρξαν δάσκαλοι/καθηγητές που σας καθόρισαν με οποιονδήποτε τρόπο;

ΜΙΝΩΣ: Δε θα ήθελα να προβώ σε καμία διάκριση, πάντως ένας ξεχωριστός καθηγητής που είχαμε εγώ και ο Γιάννης ήταν ο Λυκειάρχης μας, ο κύριος Κωνσταντόπουλος.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Ο κύριος Κωνσταντόπουλος μας έμαθε να είμαστε πειθαρχημένοι, να μην το βάζουμε ποτέ κάτω στις δυσκολίες που προκύπτουν και μας δίδαξε την αξία της επιμονής. Φυσικά, πολλοί ήταν οι καθηγητές που μας καθόρισαν, καθώς είχαμε με όλους μία πολύ στενή και οικογενειακή σχέση. Είτε ακαδημαϊκά είτε προσωπικά, όλοι άφησαν ένα θετικό αποτύπωμα στον χαρακτήρα μας, που δε θα ξεχάσουμε ποτέ.

Μίνως Καλογερομήτρος '23

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας μια ξεχωριστή ανάμνηση που έχετε κρατήσει από τα μαθητικά σας χρόνια στο Κολλέγιο;

ΜΙΝΩΣ: Πόσο πολλές αναμνήσεις... Ποια να πρωτοπώ; Μία ανάμνηση που έχω ξεχωρίσει είναι μία μέρα στη Β' Λυκείου όταν είχαμε την «φαινή» ιδέα να φέρουμε ένα ασύρματο ποντίκι στην τάξη, και έτσι την ώρα της γεωμετρίας το συνδέσαμε στον διαδραστικό πίνακα και κλείναμε τα slides και τον υπολογιστή!

ΓΙΑΝΝΗΣ: Φυσικά, δε θα μπορούσαμε ποτέ να ξεχάσουμε τις αμέτρητες στιγμές που μιμούμασταν πρόσωπα στους καθηγητές ή ακόμα και τους ίδιους, κάνοντάς τους να γελούν ασταμάτητα στα διαλείμματα...

Γίνεται συχνά λόγος για τους δεσμούς που έχουν μεταξύ τους οι μαθητές και οι απόφοιτοι του Κολλεγίου. Ισχύει αυτή η συνθήκη;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Πράγματι, οι απόφοιτοι του Κολλεγίου έχουν μεταξύ τους μία πολύ ιδιαίτερη σχέση, κάτι που δεν συνειδητοποιήσα μέχρι να γίνω και εγώ ο ίδιος απόφοιτος. Ζωντανό παράδειγμα της στενής μας σύνδεσης είναι ο ΣΑΚΑ, όπου μεταξύ άλλων παίζουμε ποδόσφαιρο με τους οποίους μπορεί να μην έχουμε πολλά κοινά, ωστόσο μας ενώνουν τα χρόνια που έχουμε περάσει στο Κολλέγιο. Οι δεσμοί αυτοί δεν σπάνε ποτέ, καθώς πάντα θα αναζητάμε το κολλεγιακό πνεύμα όπου κι αν βρισκόμαστε, αναζητώντας ταυτόχρονα και τους ανθρώπους που απέκτησαν αντίστοιχες εμπειρίες με εμάς στα μαθητικά τους χρόνια.

Μία συμβουλή που θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Σχολείου μας σε προσωπικό και σε ακαδημαϊκό επίπεδο;

ΜΙΝΩΣ: Θα τον συμβούλευα να ζήσει όσο πιο έντονα μπορεί τα μαθητικά χρόνια, μέσα από στιγμές χα-

Από την πενθήμερη εκδρομή στη Θεσσαλονίκη, το έτος 2022

Το Κολλέγιο μας έδωσε ηθικές αρχές, διαμορφώνοντάς μας σε κοινωνικά υπεύθυνους πολίτες

ράς και απογοήτευσης, μέσα από τα αστεία αλλά φυσικά και μέσα από την μαθησιακή διαδικασία. Είναι πολύ σημαντικό να επενδύσει χρόνο στο μέλλον του και να αξιοποιήσει με ζήλο όλα αυτά τα εφόδια που προσφέρει το Κολλέγιο για την ακαδημαϊκή του πορεία. Ωστόσο, έχω συνειδητοποιήσει πως αυτά που θυμάμαι περισσότερο δεν είναι οι ώρες διαβάσματος και τα αγχωτικά διαγωνίσματα, αλλά τα λεπτά στα οποία ξεφεύγαμε έστω και λίγο από την απαιτητική ρουτίνα και γελούσαμε, όπως οφείλουν να κάνουν τα παιδιά και οι νέοι.

Πιστεύετε ότι το Κολλέγιο ανέκαθεν προετοιμάζε και συνεχίζει να προετοιμάζει τους μαθητές και τις μαθήτριές του για τις προκλήσεις που θα συναντήσουν στη ζωή τους;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Απόλυτα! Πιστεύω ότι το Κολλέγιο με προετοίμασε πλήρως για τις προκλήσεις που αντιμετώπιζω σήμερα στις σπουδές μου και γενικά στη ζωή. Οι γνώσεις και οι δεξιότητες που απέκτησα, όπως η κριτική σκέψη, η διαχείριση χρόνου και η ικανότητα να δουλεύω ομαδικά, μου δίνουν ένα σημαντικό πλεονέκτημα. Οι καθηγητές μας μάς ενέπνευσαν να έχουμε αυτοπεποίθηση και φιλοδοξίες, ενώ το υποστηρικτικό περιβάλλον με βοήθησε να ανακαλύψω τις δυνατότητές μου. Ειλικρινά, νιώθω τυχερός που φοίτησα στο Κολλέγιο, γιατί δεν με προετοίμασε μόνο για τις σπουδές μου, αλλά μου έδωσε και τα εργαλεία για να αντιμετωπίζω με σιγουριά ό,τι προκύψει στη ζωή μου.

Ποιο κατά την γνώμη σας πρέπει να είναι το όραμα του Κολλεγίου για το μέλλον;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά τη γνώμη μου, το όραμα του Κολλεγίου πρέπει να περιλαμβάνει την αποφασιστικότητα, τη δυναμική, την έμπνευση και τη δημιουργικότητα. Είναι σημαντικό το όραμα αυτό να το υπηρετούν άνθρωποι με ενσυναίσθηση, με μεράκι και με όρεξη για την μεταλαμπάδευση της γνώσης. Και πάνω απ' όλα, πιστεύω πως το όραμα του Κολλεγίου πρέπει να είναι ο συνδυασμός μάθησης με τη χαρά της απόκτησής της, έτσι ώστε οι μαθητές να διαμορφώνουν μία πολύπλευρη και ενδιαφέρουσα προσωπικότητα.

ΜΙΝΩΣ: Τέλος, ελπίζω το Κολλέγιο να αποτελεί πάντοτε μία μεγάλη αγκαλιά για όλους τους αποφοίτους του.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Πανηγύρι

Ένας κορυφαίος Κολλεγιακός θεσμός

1990

1993

2003

2008

2009

➔ Το Πανηγύρι αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους θεσμούς του Κολλεγίου Αθηνών. Καθιερώθηκε το 1969 και αποτελεί έκτοτε την ετήσια πολιτιστική και ψυχαγωγική εκδήλωση της Μαθητικής Κοινότητας. Διοργανώνεται από τις Μαθητικές Κοινότητες των δύο Λυκείων (Κολλεγίου Αθηνών και Κολλεγίου Ψυχικού) και λαμβάνει χώρα ένα τρίήμερο τον μήνα Μάρτιο ή τον Απρίλιο. Το Πανηγύρι συνδυάζει πολιτιστικά, εκπαιδευτικά και ψυχαγωγικά στοιχεία. Σε αυτές τις τρεις ημέρες, η σχολική κοινότητα συγκεντρώνεται στο Κολλέγιο, για να εκφράσει το Κολλεγιακό Πνεύμα, να υπηρετήσει τους Κολλεγιακούς θεσμούς, καθώς και τη δημιουργικότητα των μαθητών.

Κατά τη διάρκεια του Πανηγυριού λαμβάνουν χώρα ποικίλες εκπαιδευτικές δράσεις, εκθέσεις, πολιτιστικά δρώμενα, ομιλίες, παρουσιάσεις του έργου των ομίλων, θεατρικές παραστάσεις, μουσικοχορευτικά δρώμενα, διαγωνισμοί, εκπαιδευτικά παιχνίδια, κ.ά. Μέσω αυτών των δραστηριοτήτων, οι μαθητές συνεργάζονται και μαθαίνουν να δρουν συλλογικά για την επίτευξη ενός τριήμερου γεμάτου γνώσεις και εμπειρίες, με πολλή ψυχαγωγία και διάδραση, τόσο για τους ίδιους όσο και για τους επισκέπτες.

Τις ημέρες του Πανηγυριού διοργανώνονται θεατρικές παραστάσεις από τα Δημοτικά, τα

Γυμνάσια και τα Λύκεια του Κολλεγίου, μέσω των οποίων αναδεικνύεται και εδραιώνεται η αισθητική αγωγή και η θεατρική παράδοση του Σχολείου μας. Στις παραστάσεις αυτές συμμετέχουν μέλη των Δραματικών Ομίλων και παρευρίσκονται συγγενείς, φίλοι και πολλοί επισκέπτες, για να απολαύσουν το έργο, την δημιουργικότητα και το ταλέντο των μαθητών και των μαθητριών. Τα μέλη της σχολικής κοινότητας και οι επισκέπτες του Πανηγυριού μπορούν επίσης να απολαύσουν την μοναδική Unplugged Orchestra, καθώς και τα μουσικά σύνολα που εμφανίζονται στην Boite – Blue Note, η οποία στεγάζεται στον

Γράφει ο
Άγγελος Τάλπα, Γ7

▼
Το Πανηγύρι αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους θεσμούς του Κολλεγίου Αθηνών.

Καθιερώθηκε το 1969 και αποτελεί έκτοτε την ετήσια πολιτιστική και ψυχαγωγική εκδήλωση της Μαθητικής Κοινότητας.

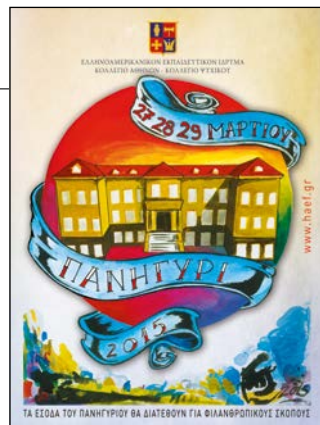
χώρο του ΣΑΚΑ. Η ατμόσφαιρα είναι ιδιαίτερα θερμή και φιλόξενη καθώς γονείς και μαθητές παρευρίσκονται για να απολαύσουν τις μουσικές ικανότητες των συμμετεχόντων.

Τιμώντας την ευεργετική δράση του αθλητισμού στη ζωή των μαθητών, η Μαθητική Κοινότητα του Κολλεγίου διοργανώνει πρωταθλήματα και αθλητικές δραστηριότητες τις ημέρες του Πανηγυριού. Οι μαθητές αποκτούν την ευκαιρία να συμμετέχουν σε αθλήματα όπως το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ, το βόλεϊ και το τένις, καλλιεργώντας την ευγενή άμιλλα και το ομαδικό πνεύμα.

Αφοσιωμένο στις αρχές και τις αξίες του, το Κολλέγιο μέσω του Πανηγυριού επιτελεί κοινωνοφελή και εθελοντική δράση. Τα έσοδα από το Πανηγύρι, όπως αναγράφεται και στην ετήσια αφίσα που σχεδιάζεται κάθε χρόνο από μαθητές του Σχολείου, διατίθενται σε φιλανθρωπικούς σκοπούς, συνεχίζοντας έτσι το κοινωνικό έργο και την φιλοσοφία της Φιλανθρωπίας των

2010

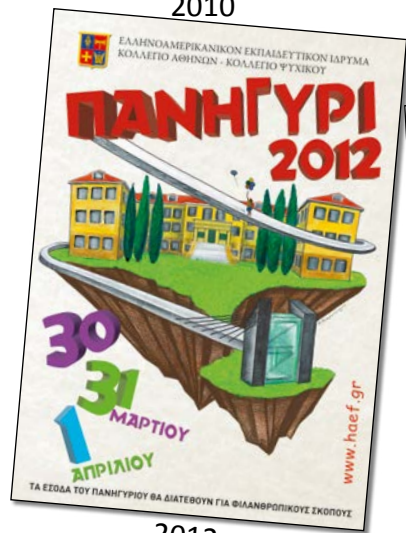
2015

2024

2025

2012

2019

2020

Ιδρυτών του Κολλεγίου.

Όλες οι παραπάνω δράσεις γίνονται με την αμοιβαία δράση και συνεισφορά της Μαθητικής Κοινότητας και των διδασκόντων. Για αυτές τις τρεις ημέρες, αλλά και καθ' όλη την περίοδο της προετοιμασίας του Πανηγυριού, οι μαθητές αποκτούν ενεργούς ρόλους που απαιτούν αφοσίωση και υπευθυνότητα. Οι ώρες που απαιτούνται για την σωστή διοργάνωση των παραπάνω δράσεων είναι αμέτρητες. Το αποτέλεσμα, ωστόσο, πάντοτε δικαιώνει τους συμμετέχοντες εφόσον πρόκειται για μία τριήμερη εκδήλωση που μένει για πάντα χαραγμένη στη μνήμη των μαθητών.

Η σημασία του Πανηγυριού

- Ενίσχυση της Σχολικής Κοινότητας: το Πανηγύρι ενώνει μαθητές, γονείς, δασκάλους, αποφοίτους και φίλους του Σχολείου σε μια γιορτή αλληλεγγύης και συνεργασίας. Είναι μια ευκαιρία να ενδυναμωθούν οι δεσμοί μεταξύ των μελών της Κολλεγιακής Οικογένειας.
- Ανάπτυξη πρωτοβουλιών από

▼
Εδώ και χρόνια το Σχολείο μας «πανηγυρίζει» τον ερχομό της Άνοιξης με μια μεγάλη γιορτή. Το καθιερωμένο τριήμερο του Πανηγυριού. Μέσα από το Πανηγύρι, εκφραζόμαστε όλοι οι μαθητές του Κολλεγίου, αλλά και ο καθένας ξεχωριστά αποδεικνύοντας ότι είμαστε όλοι ίδιοι και διαφορετικοί σινάμα.

μέρους των μαθητών: οι μαθητές συμμετέχουν ενεργά στην οργάνωση και τον συντονισμό της εκδήλωσης, αναλαμβάνοντας διάφορες ευθύνες και πρωτοβουλίες και μαθαίνοντας να την συνεργασία, προάγοντας τις οργανωτικές και τις ηγετικές τους ικανότητες.

- Φιλανθρωπικό χαρακτήρα: τα έσοδα από το Πανηγύρι διατίθενται σε φιλανθρωπικούς σκοπούς, ενισχύοντας το αίσθημα κοινωνικής ευθύνης των μαθητών και των μαθητριών, επισημαίνοντάς τους παράλλη-

λα το χρέος τους απέναντι στους συνανθρώπους τους.

- Διατήρηση παραδόσεων: το Πανηγύρι αποτελεί μια παράδοση του Κολλεγίου, η οποία συμβάλλει στη διατήρηση της ταυτότητας του Σχολείου.

Γενικότερα, το Πανηγύρι του Κολλεγίου Αθηνών αποτελεί μία κορυφαία εκδήλωση, που εκφράζει τις αξίες της αλληλεγγύης, της ομαδικότητας και της κοινωνικής προσφοράς, χαρακτηριστικά που προσδιορίζουν και διαμορφώνουν την ιδιοσυστασία του Σχολείου μας.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ Η ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ DNA ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΤΡΟΠΟ!

Πολυάνθη Τσίγκου

Σύμβουλος Διευθυντή /President

Η κ. Πολυάνθη Τσίγκου είναι κλασική φιλόλογος του ΕΚΠΑ, κάτοχος Master of Arts του Michigan State University και διδακτορικού του UCL Institute of Education, University of London. Διορίστηκε στο Κολλέγιο Αθηνών τον Σεπτέμβριο του 1982. Υπήρξε Υποδιευθύντρια, Διευθύντρια του Λυκείου, Συντονίστρια Σχολικών Μονάδων και Συνδιευθύντρια του Κολλεγίου Αθηνών. Τα ενδιαφέροντά της εστιάζονται κυρίως στην ιστορία της εκπαίδευσης, τη συνεχή επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών και στους τομείς της αποτελεσματικότητας και βελτίωσης του σχολείου και του εκπαιδευτικού έργου. Ανέπτυξε το Πρόγραμμα Educate the Educators που καλύπτει τις ανάγκες υποστήριξης και επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών σε όλα τα στάδια της σταδιοδρομίας τους. Έχει αξιόλογο συγγραφικό έργο και έχει συμμετάσχει σε πολλά συνέδρια ως εισηγήτρια ή διοργανώτρια.

Τι σημαίνει για εσάς το Κολλέγιο;

Το Κολλέγιο είναι ένα σπουδαίο Σχολείο. Προσφέρει στις μαθήτριες και στους μαθητές του τα εφόδια για να προοδεύσουν και να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους. Τους δίνει επίσης πολλά ερεθίσματα, ώστε να αναπτυχθούν σε πολυδιάστατες προσωπικότητες, να μάθουν να σκέπτονται, να προσεγγίζουν κριτικά τα πράγματα, να έχουν άποψη και να συμμετέχουν ενεργά στα κοινωνικά δρώμενα. Είναι επίσης ένας χώρος με την κοινωνική προσφορά συνυφασμένη στο DNA του. Το αποδεικνύει το Πρόγραμμα Υποτροφιών, που ιδρύθηκε μαζί με το Σχολείο και επιτρέπει σε παιδιά όλων των κοινωνικοοικονομικών ομάδων να φοιτούν σ' αυτό. Το Κολλέγιο υπήρξε και για μένα «σχολείο». Μπήκα ως νέα φιλόλογος στην αρχή της καριέρας μου και πήρα από αυτό πολλή γνώση και πολύτιμες εμπειρίες.

Τι προσφέρει το Κολλέγιο στους/στις μαθητές/τριές τους και τι στους/στις δασκάλους/λες του που το κάνει ξεχωριστό και μοναδικό;

Στους μαθητές και τις μαθήτριες του προσφέρει ποιότητα διδασκαλίας και ποικίλες δυνατότητες να ανακαλύψουν και να αναπτύξουν τα ενδιαφέροντά τους. Τους ανοίγει επίσης τον δρόμο προς τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου. Πιστεύω –και το έχω ακούσει από πολλούς αποφοίτους– ότι το πιο δυνατό στοιχείο του Κολλεγίου είναι οι εκπαιδευτικοί του. Αυτό συμβαίνει, επειδή το Κολλέγιο επιλέγει τους καλύτερους και τους εκπαιδεύει συνεχώς, ώστε να επικαιροποιούν τις γνώσεις και τις διδακτικές πρακτικές τους, με στόχο την καλύτερη μάθηση των μαθητών τους.

Ποιες αρχές προσπαθήσατε να μεταδώσετε στους/στις μαθητές/τριές σας;

Προσπάθησα πάντοτε να διδάσκω με το παράδειγμά μου. Πιστεύω ότι ο δάσκαλος πρέπει να

Συνέντευξη στην
Ανδρομάχη
Ζώση, Α3

είναι έντιμος, σταθερός και συνεπής προς τους μαθητές και τις μαθήτριές του. Ζητούσα το ίδιο πάντοτε από τους μαθητές μου: συνέπεια και εντιμότητα.

Μπορείτε να μας αναφέρετε μια ανάμνηση που έχετε ξεχωρίσει από τη ζωή σας στο Κολλέγιο;

Πολλές αναμνήσεις. Κυρίως, όταν έβλεπα τη σπίθα της μάθησης στα μάτια των μαθητών μου. Το καταλαβαίνεις τότε οι μαθητές σου κάνουν δική τους την καινούργια γνώση. Είναι μια μαγική στιγμή αυτή, όταν συνειδητοποιείς τη λάμψη της μάθησης.

Μαγική στιγμή είναι όταν βλέπεις τη σπίθα της μάθησης στα μάτια των μαθητών σου.

Σίγουρα θα υπήρχαν πολλές στιγμές από τη ζωή σας ως εκπαιδευτικού στο Σχολείο μας που θα σας έκαναν περήφανα για τον εαυτό σας. Μπορείτε να μας αναφέρετε μια από αυτές;

Αισθάνομαι υπερήφανη κάθε φορά που βλέπω μαθητές μου και αποφοίτους μας να προοδεύουν. Επίσης, όταν με βρίσκουν παλαιοί μαθητές μου και με χαρά μου αναφέρουν πράγματα που είχα πει στην τάξη και τα θυμούνται ακόμα.

Ποιος/α είναι κατά τη γνώμη σας ο/η επιτυχημένος/η μαθητής/τρια;

Αυτός που κάθε μέρα γίνεται καλύτερος από την προηγούμενη. Βάζει στόχους, είναι οργανωμένος και κάνει ό,τι μπορεί για να τους φθάσει. Δεν εννοώ μόνο στη βαθμολογία, εννοώ σε όλους τους τομείς της σχολικής ζωής.

Ποιος/α είναι κατά τη γνώμη σας ο/η επιτυχημένος/η καθηγητής/τρια;

Επιτυχημένος εκπαιδευτικός είναι αυτός που ενδιαφέρεται όχι μόνο να κάνει μια καλή διδασκα-

λία, αλλά βεβαιώνεται στο τέλος του μαθήματος ότι όλες οι μαθήτριες και οι μαθητές του έμαθαν αυτό που έπρεπε να μάθουν. Αυτός που τον θυμούνται οι μαθητές του, γιατί έκανε το μάθημά του ενδιαφέρον, γιατί τους προκάλεσε την περιέργεια να αναζητήσουν τη γνώση και πέρα από το μάθημα στην τάξη, γιατί ήταν δίκαιος –όχι απαραίτητα επιεικής αλλά δίκαιος. Αυτός που νοιάζεται για τους μαθητές του, έναν-έναν ξεχωριστά.

Για ποιο λόγο θα θέλατε να σας θυμούνται οι μαθητές και οι μαθήτριάς σας;

Στόχος μου πάντα ήταν να εμπνεύσω στους μαθητές μου τη χαρά που προκαλεί η μάθηση. Όχι απλά να μάθουν, αλλά να αγαπήσουν τη μάθηση. Συχνά η καθημερινή ρουτίνα και οι πιέσεις που δεχόμαστε κάνουν το μάθημά μας λιγότερο ελκυστικό και ευχάριστο για τα παιδιά. Θα ήθελα οι μαθητές μου να θυμούνται ότι το μάθημά μου ήταν ενδιαφέρον, ότι μάθαιναν. Ότι ενδιαφερόμουν για όλες τις επιδιώξεις τους και όχι μόνο για το μάθημά μου. Ότι τους σεβόμουν ως προσωπικότητες.

Πώς πιστεύετε ότι βοήθησε το Κολλέγιο στην προσωπική σας ανάπτυξη και εξέλιξη;

Στο Κολλέγιο, υπάρχει διάχυτη μια κουλτούρα μάθησης και, όπως έχει ειπωθεί συχνά, το Σχολείο μας δεν φτιάχνει μόνο καλούς μαθητές αλλά και καλούς δασκάλους. Λειτουργεί ως μια μαθησιακή κοινότητα με κέντρο τον μαθητή, αλλά μια κοινότητα μέσα στην οποία όλοι μαθαίνουν συνεχώς και εξελίσσονται. Το Κολλέγιο υπήρξε μεγάλο σχολείο για μένα. Με στήριξε να συνεχίσω τις σπουδές μου αποκτώντας

Επιτυχημένος καθηγητής είναι αυτός που νοιάζεται για κάθε μαθητή του ξεχωριστά.

«Το μυαλό δεν είναι ένα δοχείο που πρέπει να γεμίσει, αλλά μια φωτιά που πρέπει ν' ανάψει».

(ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ)

Μ.Α. στα Αναλυτικά Προγράμματα και στη Διδακτική και να προχωρήσω στην εκπόνηση διδακτορικού στην Ιστορία της Εκπαίδευσης και την Εκπαιδευτική Πολιτική, που άνοιξαν τους ορίζοντές μου.

Η επιμόρφωση όμως βρίσκεται παντού από την ώρα που διασχίζεις την Πύλη και περπατάς στους διαδρόμους. Μαθαίνεις, όταν είσαι στα γραφεία των καθηγητών, όταν συμμετέχεις στις συνεδριάσεις των Συλλόγων, των Ακαδημαϊκών Τμημάτων και των επιτροπών. Προσωπικά έμαθα επίσης πάρα πολλά από τους μαθητές αλλά και από τους συναδέλφους μου, γι' αυτό και οργάνωσα το πρόγραμμα Teachers Training Teachers. Στην ουσία είναι σειρά μαθημάτων με ανταλλαγή γνώσεων, εμπειριών, εκπαιδευτικών πρακτικών μεταξύ συναδέλφων.

Ποια συμβουλή θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Κολλεγίου;

Θα ήθελα να συμβουλευσω τους μαθητές και τις μαθήτριες να είναι εργατικοί, να σέβονται τους άλλους και να αξιοποιούν όλες τις δυνατότητες που τους δίνει το Σχολείο μας. Να μη διστάζουν να κάνουν μεγάλα όνειρα, που, ίσως αρχικά, φαίνονται ανέφικτα. Σιγά σιγά ανεβαίνεις το βουνό.

Ποια συμβουλή θα δίνετε σε έναν/μία νέο/α καθηγητή/τρια;

Να προετοιμάζουν πολύ καλά τα μαθήματά τους, να αγαπούν και να σέβονται τα παιδιά και να έχουν υψηλές προσδοκίες από αυτά. Κάθε παιδί είναι μια μοναδική προσωπικότητα και έχει δικαίωμα στη μάθηση. Ως εκπαιδευτικοί θα πρέπει να εμπνεύσουμε στα παιδιά τον σεβασμό προς τον συμμαθητή, τον δάσκαλό τους και όλους τους εργαζομένους. Θα πρέπει επίσης να δημιουργήσουμε τέτοιες συνθήκες στην τάξη μας, ώστε όλοι οι μαθητές μας να μαθαίνουν και να είναι αποδοκτοί από όλους. Ας έχουμε κατά νουν ότι η ισότητα δεν σημαίνει -πάντα- δικαιοσύνη. Οφείλουμε να ανάψουμε στα παιδιά τη σπίθα της αναζήτησης, να εξάψουμε την περιέργειά τους, να εμπνεύσουμε τον ενθουσιασμό της ανακάλυψης. Ο ιστορικός Πλούταρχος το διατύπωσε πολύ ωραία: «Το μυαλό δεν είναι ένα δοχείο που πρέπει να γεμίσει, αλλά μια φωτιά που πρέπει ν' ανάψει».

Με αφορμή τα 100 χρόνια του, ποια είναι τα συναισθήματα και οι σκέψεις σας για την πορεία του Σχολείου μας;

Η συμπλήρωση 100 χρόνων από την ίδρυση του Κολλεγίου είναι ένα ορόσημο που προκαλεί υπερηφάνεια και σεβασμό. Είναι μια ευκαιρία να αναστοχαστούμε την πορεία του, να αναγνωρίσουμε την προσφορά του στην εκπαίδευση και στην κοινωνία και να τιμήσουμε όλους όσους συνέβαλαν στην εξέλιξή του. Μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικοί και διοικήσεις έχουν όλοι βάλει ένα λιθαράκι στην ιστορία του. Ακόμα, να σχεδιάσουμε πώς θα συνεχίσουμε αυτή την πορεία με την ίδια προσήλωση στην ποιότητα, την καινοτομία και την αγάπη για τον άνθρωπο.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Ανδρέας Χ. Μωρίκης '69

Συνταξιούχος Εκπαιδευτικός

➤ Τι σημαίνει για σας το Κολλέγιο;

Το Κολλέγιο σημαίνει για εμένα τον άξονα γύρω από τον οποίο περιστρέφεται η ζωή μου από το 1959 μέχρι σήμερα: 1959-1969 Μαθητής, 1969-1971 Μέλος του διοικητικού προσωπικού της Βιβλιοθήκης, 1971-1978 Ενεργό μέλος του ΣΑΚΑ, 1978-2013 Καθηγητής στο Γυμνάσιο και το Λύκειο του Κολlegίου Αθηνών, 2005-σήμερα (2025) μέλος του ΔΣ του ΣΑΚΑ.

Τι σας πρόσφερε το Κολλέγιο ως μαθητή και τι ως δάσκαλο;

Ως μαθητή το Κολλέγιο μου προσέφερε ιδανικές συνθήκες εκπαίδευσης και παιδείας, ενώ επί 10 χρόνια μου παρείχε υποτροφία 80%. Ως προς την εκπαίδευση, άριστη υλικοτεχνική υποδομή στις τάξεις, στο γυμναστήριο, στα γήπεδα, στην αίθουσα του θεάτρου, στην αίθουσα μουσικής, στο κτίριο φυσικών επιστημών, στην αίθουσα εικαστικών, στις ελεύθερες δράσεις που λειτουργούσαν στη σοφίτα του Μπενακείου και περιελάμβαναν ξυλουργική, ξυλογλυπτική, λινοτυπική, ψηφιδωτό και λοιπές σχετικές δράσεις, κατά τις επιθυμίες μας και τις δυνατότητες των δασκάλων μας, και πάνω από όλα μια ιδανική μαθητική βιβλιοθήκη με δεκάδες χιλιάδες τόμους βιβλίων, που αρ-

χικά στεγαζόταν στον δεύτερο όροφο και στο μεσοπάτωμα του Μπενακείου.

Ως προς την Παιδεία, μου προσέφερε Δασκάλους πολλοί εκ των οποίων ήταν σαν δεύτεροι γονείς μας, που νοιάζονταν για εμάς και μας παιδαγωγούσαν ολιστικά - όχι μόνο κατά την ειδικότητά του ο καθένας. Παιδαγωγούσαν μέσα από το μάθημα της κοινωνικής ζωής, που ήταν ενταγμένο στο σχολικό πρόγραμμα, μέσα από επιλογές μαθημάτων γενικής μορφώσεως ενταγμένων και αυτών στο σχολικό πρόγραμμα. Τέλος, παιδαγωγούσαν ως καθηγητές σύμβουλοι μαθητικών Ομίλων πνευματικών, ψυχαγωγικών, αισθητικών και αθλητικών δραστηριοτήτων, που λειτουργούσαν κατά το μεσημβρινό διάλειμμα, το οποίο διαρκούσε καθημερινά 50' της ώρας, από τις 13:55, όταν τελείωνε το μεσημβρινό φαγητό, μέχρι τις 14:45, όταν άρχιζαν τα απογευματινά μαθήματα. Ενδεικτικά, αναφέρω τους εξής Ομίλους: Μαθητικού Συμβουλίου, Νέων του Κολlegίου, Αθηναίου, Θησαυρού, Καλλιτεχνικός, Φυσικών Επιστημών, Ιστορίας, Αρχαιολογίας, Ψυχολογίας, Κινηματογραφικός, Φιλοτελικός, Φωτογραφικός, Πνευματικής Κινήσεως, Debate,

Συνέντευξη στον
Μιχαήλ
Τσαϊτουρίδη, Β7

**Επιτυχημένος
καθηγητής είναι
κατά τη γνώμη μου
όποιος**
α) **έχει καταφέρει να
κάνει τους μαθητές
του να χαίρονται
που βρίσκονται
στην τάξη**
β) **που έχει κερδίσει
τη συναισθηματική
και ακαδημαϊκή
εμπιστοσύνη τους**
και
γ) **που τους έχει
πείσει ότι ζει για
αυτούς και όχι
με αυτούς ή το
χειρότερο, από
αυτούς.**

Σκακιστικός και Θεατρικός. Σε ποιο άλλο σχολείο άραγε θα μπορούσα να είχα διδαχτεί επί δύο ολόκληρα χρόνια Ιστορία της Μουσικής ή άλλοι συμμαθητές μου Ιστορία της Τέχνης;

Ως δάσκαλο το Κολλέγιο μου προσέφερε ιδανικές συνθήκες εργασίας από άποψη υλικοτεχνικής υποδομής, χώρους ανάπαυσης κατά τη διάρκεια της ημέρας, χώρους άθλησης, σίτιση, την ευκαιρία να συνεργαστώ με σεβαστούς συναδέλφους, πολλοί από τους οποίους είχαν υπάρξει καθηγητές μου, και να γνωρίσω εξαιρετικούς διοικητικούς υπαλλήλους και εργατοτεχνίτες ιδιαίτερης επαγγελματικής αξιοσύνης και ήθους. Μου προσέφερε ακόμη ευκαιρίες επιμόρφωσης στο Εξωτερικό και στην Ελλάδα, ιδιαιτέρως με την παρακολούθηση παιδαγωγικών / εκπαιδευτικών διημέρων πανελλήνιας εμβέλειας, που διοργάνωνε ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Λειτουργών Κολlegίου Αθηνών (ΣΕΛΚΑ) και τέλος προσέφερε εκπαίδευση και παιδεία στα τρία παιδιά μου.

Ποιες αρχές προσπαθήσατε να μεταδώσετε στους/στις μαθητές/τριές σας;

Οι αρχές που προσπάθησα να μεταδώσω στους/στις μαθητές/τριές μου είναι οπωσδήποτε αυτές που προβλέπονται για κάθε Έλληνα εκπαιδευτικό της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Επείμεινα όμως στις αρχές εκείνες στις οποίες στηρίζεται το πνεύμα των ιδρυτών του Κολlegίου και που δεν είναι άλλες από τις εξής:

α) καθένας μας είναι μέλος μιας πολιτικής κοινωνίας που βασίζεται στην αλληλεγγύη και τη συνυπευθυνότητα, άρα έχει μαζί της μια διαλεκτική σχέση δικαιο-

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΓΙΑ ΕΜΕΝΑ
ΤΟΝ ΑΞΟΝΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ
ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ Η ΖΩΗ ΜΟΥ
ΑΠΟ ΤΟ 1959 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ωμάτων που πρέπει να απαιτεί και υποχρεώσεων που πρέπει στο ακέραιο να εκπληρώνει,

β) καθένας μας είναι ταυτοχρόνως και πολίτης του κόσμου, ώστε προστατεύοντας την ακεραιότητα των χαρακτηριστικών του έθνους του να συμβάλλει με πνεύμα αλληλεγγύης και συνυπευθυνότητας στην οικουμενική αρμονία,

γ) καθένας μας είναι δίκαιο να έχει ίσες ευκαιρίες στη ζωή με οποιονδήποτε άλλον άνθρωπο ανεξάρτητα από τη φυλή, το έθνος ή τη θέση που έχει, όταν γεννιέται, από κοινωνική ή οικονομική άποψη.

Μπορείτε να μας αναφέρετε μια ανάμνηση που έχετε ξεχωρίσει από την μαθητική σας ζωή και μία από την ζωή σας ως δασκάλου στο Κολλέγιο;

Σχολικό έτος 1959-60, μαθητής της Δ' Δημοτικού, στο μάθημα των Αγγλικών με καθηγήτρια την κ. Μαργαρίτα Μαυρομιχάλη - ισόγειο, ανατολική πτέρυγα, τελευταία τάξη, δεξιά. Με το που ανοίγουμε την πόρτα της τάξης βλέπουμε κάτι να γυαλίζει πάνω στα θρανία μας. Μια καραμέλα ΙΟΝ βουτύρου.

– Γιατί κυρία η καραμέλα;
 – Γιατί σήμερα θα γράψετε διαγώνισμα και προηγουμένως θέλω να σας γλυκάνω.

Έχουν περάσει 65 χρόνια και το θυμάμαι ακόμη. Το ίδιο συνέβαινε και τις επόμενες φορές που επρόκειτο να γράψουμε διαγώνισμα. Έτσι κατάλαβα και σε τι διαφέρει ο

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ, ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΠΟΥ ΝΟΙΑΖΟΝΤΑΝ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΚΑΙ ΜΑΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΣΑΝ ΟΛΙΣΤΙΚΑ

δάσκαλος από τον Δάσκαλο.

Σχολικό έτος 2012-2013, Τρίτη, 14 Μαΐου 2013, 14:20-15:00, τελευταία περίοδος της ημέρας, αλλά και του σχολικού έτους, τελευταία διδακτική ώρα της ζωής μου. Αντιγόνη του Σοφοκλή. Συνταξιοδοτούμαι και δεν θα ξαναδιδάξω στο Σχολείο μου. Ανατολική πτέρυγα, 1^{ος} όροφος,

στη μέση περίπου, στην αίθουσα που βλέπει προς το προαύλιο του Μπενακείου, τάξη Β' Λυκείου, τμήμα 3. Δύναμη μαθητών 23. Το απουσιολόγιο αναφέρει 3 απόντες. Παρόντες 18. Ποιοι δύο λείπουν και δεν είναι γραμμένοι στο απουσιολόγιο; Ο Φαίδων και ο Δημήτρης. Οι πιο ζωηροί μου. Δεν μπορεί, κάτι ετοιμάζουν. Γιατί άραγε να λείπουν; Το «μάθημα» της Αντιγόνης στο ρελαντί. 14:45 κτυπάει η πόρτα. Ανοίγω και βλέπω έναν μαθητή από το απέναντι τμήμα, το Β4, στο οποίο είχα διδάξει την προηγούμενη ώρα.

– Να περάσω;

– Να περάσεις, αλλά δεν πρέπει να είσαι με τον καθηγητή σου στο τμήμα σου;

– Το έχω κανονίσει, ευχαριστώ. Και μπαίνει και κάθεται όρθιος στο τέλος της αίθουσας. Και πίσω του μπαίνουν ένας ένας άλλοι 80, μαζί και τέσσερις συνάδελφοί μου, και τελευταίο ο Φαίδων και ο Δημήτρης με μία κιθάρα σε θήκη, που την αφήνουν στην έδρα! Ανοίγω τη θήκη και βλέπω μια κιθάρα γεμάτη ονόματα και υπογραφές με ανεξίτηλο μαρκαδόρο, 100 περίπου υπογραφές, και ένα τετράδιο 60 σελίδων γεμάτο αναμνήσεις και ευχές. Η τάξη άδειασε στις 15:30, αφού τα σχολικά λεωφορεία είχαν αναχωρήσει. Σε μία ώρα είχα πάρει από τους μαθητές μου

ΣΕ ΠΟΙΟ ΑΛΛΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΡΑΓΕ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΕΙΧΑ ΔΙΔΑΧΤΕΙ ΕΠΙ ΔΥΟ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ Η ΑΛΛΟΙ ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ ΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ;

ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΜΟΥ ΥΠΗΡΞΑΝ ΓΙΑ ΕΜΕΝΑ ΔΕΥΤΕΡΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΩ ΚΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΒΡΙΣΚΩ ΕΥΛΟΓΕΣ ΑΦΟΡΜΕΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΜΝΗΜΟΝΕΥΩ.

πολλαπλάσια των όσων τους είχα προσφέρει σε όλη μου τη ζωή.

Σίγουρα θα υπήρχαν πολλές στιγμές από τη ζωή σας ως εκπαιδευτικού στο Σχολείο που θα σας έκαναν περήφανο για τον εαυτό σας. Μπορείτε να μας αναφέρετε μια από αυτές;

Αν περήφανος δικαιούται να νιώθει αθόρυβα και εσωτερικά ένας δάσκαλος, όταν, προκειμένου να μείνει πιστός στον όρκο του και να διατηρήσει έτσι ήσυχη τη συνείδησή του, δεν υπολογίζει το εις βάρος του επικείμενο προσωπικό κόστος, μπορώ να θυμηθώ μια μικρή ιστορία.

Ιούnius του 2000, συνεδρίαση διαγωγής μαθητών, η τελευταία του χρόνου. Ο σύλλογος των καθηγητών του Λυκείου μετά από εφτάμισι ώρες συνεδρίαση μείωσε τη διαγωγή πέντε τελειοφοίτων, αν και τα αναφερθέντα ως παραπτώματά τους ήταν επιπέδου ανθυποπταίσματος. Προσωπική άποψη δεν είχα για κανέναν, γιατί κανείς τους δεν είχε υπάρξει μαθητής μου, ούτε είχε απασχολήσει τις μέχρι τότε τριμηνιαίες συνεδριάσεις της ολομέλειας του Συλλόγου. Ποτέ στα 25 χρόνια της μέχρι τότε πορείας μου στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση δεν είχα βρεθεί σε τόσο δύσκολη θέση.

Πώς θα ξανακοιτάζαμε τους μαθητές μας στα μάτια μετά από μια τέτοια άδικη απόφαση;

Πώς θα περιμέναμε να μας πιστέψουν στα όσα θα τους λέγαμε μετά από αυτό;

Αρνήθηκα να υπογράψω το πρακτικό της συνεδρίασης που δεν ξεπερνούσε τις 15 γραμμές, γιατί δεν περιείχε τίποτε από όσα είχαν λεχθεί επί εφτάμισι ώρες, παρά μόνο την απόφαση, και στη θέση της υπογραφής μου, έγραψα τον αριθμό πρωτοκόλλου του εγγράφου που κατέθεσα, στο οποίο εξηγούσα τους λόγους της άρνησής μου να υπογράψω.

Η συνέχεια ήταν ότι στο Υπουργείο ο αρμόδιος διευθυντής εκπαίδευσης, όπου ανήκε το Σχολείο μας, δεν ενέκρινε το πρακτικό, το ανέπεμψε και διέταξε την επανάληψη της συνεδρίασης με αποτέλεσμα να ανατραπεί η προηγούμενη απόφαση!

Με την ευκαιρία αναφέρω και την πιο συναισθηματική ευχή που έχω πάρει από μαθητή μου. Στο αποχαιρετιστήριο λεύκωμα που μου προσέφερε το Α5 τον Μάιο του 2013 ο Στέφανος μου έγραψε αντί για «Καλή σύνταξη», που θα περίμενε κανείς, «Καλή ενηλικίωση»!

Τι πιστεύετε ότι προσφέρει αυτό το σχολείο στους μαθητές και τις μαθήτριάς του που το κάνει ξεχωριστό και μοναδικό;

Αυτό που κατά τη γνώμη μου προσφέρει το Σχολείο μας στους

▼
Με την ευκαιρία αναφέρω και την πιο συναισθηματική ευχή που έχω πάρει από μαθητή μου. Στο αποχαιρετιστήριο λεύκωμα που μου προσέφερε το Α5 τον Μάιο του 2013 ο Στέφανος μου έγραψε αντί για «Καλή σύνταξη», που θα περίμενε κανείς, «Καλή ενηλικίωση»!

μαθητές του και το κάνει ξεχωριστό και μοναδικό είναι η υλικοτεχνική υποδομή του και ορισμένοι ανθεκτικοί στον χρόνο θεσμοί του, όπως το Πανηγύρι, που η τάξη μου θέσπισε το 1969.

Τι σας λείπει περισσότερο από το Κολλέγιο;

Από το Κολλέγιο μου λείπουν μόνον όσοι έφυγαν από τη ζωή νέοι, συνάδελφοι και μαθητές μου, μεταξύ των οποίων ο υπέροχος πατέρας σου, Μιχάλη μου. Τίποτε άλλο δεν μου λείπει. Όλα τα άλλα, πρόσωπα και πράγματα, τα χάρηκα στον ύψιστο βαθμό στην ώρα τους, ώστε τώρα χαίρομαι με τη χαρά αυτών που έχουν σειρά να τα απολαμβάνουν.

Ποιος/α είναι κατά τη γνώμη σας ο/η επιτυχημένος/η καθηγητής/τρια;

Επιτυχημένος καθηγητής είναι κατά τη γνώμη μου όποιος
α) έχει καταφέρει να κάνει τους μαθητές του να χαίρονται που βρίσκονται στην τάξη
β) που έχει κερδίσει τη συναισθηματική και ακαδημαϊκή εμπιστοσύνη τους και
γ) που τους έχει πείσει ότι ζει για αυτούς και όχι με αυτούς ή το χειρότερο, από αυτούς.

Ο καθηγητής οφείλει να εμπνέει τους μαθητές του, για να βελτιώνονται διαρκώς.

Για ποιο λόγο θα θέλατε να σας θυμούνται οι μαθητές/τριές σας;

Θα ήθελα να με θυμούνται οι μαθητές μου ως έναν δάσκαλο που με τη γενικότερη συμπεριφορά του και την εμπιστοσύνη που τους έδειχνε, τους έκανε να θέλουν να είναι μέσα στην

τάξη και να χαίρονται μαζί του τις ομορφιές της μαθητικής ζωής.

Πώς πιστεύετε ότι βοήθησε το Κολλέγιο στην προσωπική σας ανάπτυξη και εξέλιξη;

Το Κολλέγιο, όπως το έζησα, καθόρισε ολοκληρωτικά την προσωπική μου ανάπτυξη και εξέλιξη τόσο παιδαγωγικά, όσο και επαγγελματικά. Δεν τη βοήθησε απλώς. Οι δάσκαλοί μου υπήρξαν για εμένα δεύτεροι γονείς και για αυτό τους ευγνωμονώ και καθημερινά βρίσκω εύλογες αφορμές, για να τους μνημονεύω. Το Κολλέγιο μου προσέφερε εργασία στη Βιβλιοθήκη του μόλις δύο μήνες αφού αποφοίτησα, χωρίς εγώ να το ζητήσω!

Ποια συμβουλή θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Κολλεγίου;

Όσοι φοιτούν στο Κολλέγιο γνωρίζουν ότι φοιτούν στο Σχολείο που διαθέτει τα καταλληλότερα βοηθητικά μέσα, για να αποκτήσουν εξειδικευμένη ακαδημαϊκή εκπαίδευση και γενικευμένη κοινωνική παιδεία. Επομένως, η συμβουλή είναι να εντοπίσουν με προσοχή τα μέσα αυτά, και να τα αξιοποιήσουν αναλόγως.

Ποια συμβουλή θα δίνετε σε έναν/μία νέο/α καθηγητή/τρια;

Η συμβουλή είναι η εξής:

α) Παιδεία σου όσο πιο γρήγορα μπορείς και βρες κάτι άλλο να κάνεις στη ζωή σου για να επιβιώσεις, αν δεν έχεις απορρίψει συνειδητά όλα τα άλλα και δεν τα έχεις αφήσει πίσω σου, πριν αποφασίσεις να γίνεις δάσκαλος. Αλλιώς τα νεύρα σου θα σπάσουν, η καθημερινότητά σου θα γίνει μαρτύριο και αργά ή γρήγορα θα χάσεις την αυτοεκτίμησή σου. Τα παιδιά δεν αστειεύονται απέναντι στο δήθεν.

▼
 Θα ήθελα να με θυμούνται οι μαθητές μου ως έναν δάσκαλο που με τη γενικότερη συμπεριφορά του και την εμπιστοσύνη που τους έδειχνε, τους έκανε να θέλουν να είναι μέσα στην τάξη και να χαίρονται μαζί του τις ομορφιές της μαθητικής ζωής.

β) Μη φοβάσαι τίποτα, μην ανησυχείς για τίποτα, αν έχεις αφιερωθεί στη διδασκαλία των παιδιών. Ο δάσκαλος δεν διδάσκει μαθήματα, ανθρώπους διδάσκει. Το ρήμα «διδάσκω» είναι διίπτωτο. Συντάσσεται με δύο αιτιατικές. Διδάσκω τινά τί. Άμεσο αντικείμενο είναι το «τινά», όχι το «τί».

Στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση απέναντί σου έχεις παιδιά που τα διαμορφώνεις διά των μαθημάτων. Όποια δυσκολία κι αν συναντήσεις μέσα στην τάξη σου μην την φοβηθείς. Χαλαρώνοντας λίγο λίγο τον ρυθμό του μαθήματος προσπάθησε να κοιτάζεις ένα ένα τα παιδιά σου στο βάθος των ματιών τους και να νιώθεις τι νιώθουν. Τα βλέμματά τους θα σου δώσουν το μήνυμα για το τι πρέπει να κάνεις στη συνέχεια, και έτσι θα βγεις από τη δύσκολη θέση. Γιατί ο δάσκαλος είναι ένα με τα παιδιά και δίνει λόγο μόνο στη συνείδησή του. Ούτε σε αμφίβολης καταλληλότητας προϊσταμένους ούτε σε εφήμερους γραπτούς νόμους. Αν βέβαια ο Σοφοκλής τα έχει πει καλά στην «Αντιγόνη»!

Με αφορμή τα 100 χρόνια του Κολλεγίου, ποια είναι τα συναισθήματα και οι σκέψεις σας για την πορεία του Σχολείου μας;

Με αφορμή τα 100 χρόνια του Κολλεγίου τα συναισθήματά μου είναι ευγνώμονα και θερμά για τους Ιδρυτές του Σχολείου μας και για όσους εκπαιδευτικούς, διοικητικούς και εργατοτεχνίτες συνέβαλαν όλα αυτά τα χρόνια στη διατήρηση, την ενίσχυση και τη διάδοση του πνεύματός του.

Ως προς τις σκέψεις μου τώρα για την πορεία του Σχολείου μας, είναι ξεκάθαρες για τα πρώτα 66 χρόνια (1925-1991):

α) 1925-1960 (περίοδος ανόδου) και β) 1960-1991 (περίοδος σταθεροποίησης).

Για την περίοδο όμως μετά το 1991 οι σκέψεις μου δεν είναι σαφείς, γιατί όσα έχουν συμβεί στον ευρύτερο Κολλεγιακό χώρο στο διάστημα των 34 αυτών ετών δεν νομίζω ότι εύκολα το επιτρέπουν. Εύχομαι βέβαια από το βάθος της καρδιάς μου να μην επαληθευτεί στην προκειμένη περίπτωση το λεγόμενο ότι η πρώτη γενιά δημιουργεί, η δεύτερη συντηρεί και η τρίτη... Και η ευχή μου αυτή γίνεται ελπίδα, τώρα που βλέπω την πρωτοβουλία σας να συνθέσετε αυτήν την έκδοση, που ομοιά της σε έμπνευση και περιεχόμενο δεν υπάρχει στην ιστορία του Σχολείου μας.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΤΟ ΡΗΜΑ «ΔΙΔΑΣΚΩ» ΕΙΝΑΙ ΔΙΠΤΩΤΟ.
 ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕ ΔΥΟ ΑΙΤΙΑΤΙΚΕΣ.
 ΔΙΔΑΣΚΩ ΤΙΝΑ ΤΙ. **ΑΜΕΣΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ**
ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΤΙΝΑ», ΟΧΙ ΤΟ «ΤΙ».

Λίλιαν Αγαπαλίδου

Συνταξιούχος Εκπαιδευτικός

➤ Τι σημαίνει για εσάς το Κολλέγιο;

Μια ολοζώντανη οικογένεια εργασίας, συναδελφσύνης και αντιθέσεων, δηλαδή των στοιχείων εκείνων που χαρακτηρίζουν έναν πολυάνθρωπο ζωντανό οργανισμό που εκπαιδεύει και διαμορφώνει νέους ανθρώπους.

Τι προσφέρει το Κολλέγιο στους/στις μαθητές/τριές τους και τι στους/στις δασκάλους/λες του που το κάνει ξεχωριστό και μοναδικό;

Στους/ις μαθητές/ριες προσφέρει γνώση, διαπαιδαγώγηση και ατομική εξέλιξη σε ένα ιδανικό περιβάλλον. Στους εκπαιδευτικούς προσφέρει ένα εργασιακό περιβάλλον απαιτητικό μεν αλλά και με δυνατότητες αποφυγής τελμάτων.

Ποιες αρχές προσπαθήσατε να μεταδώσετε στους/στις μαθητές/τριές σας;

Την ατομική ευθύνη για την κατάκτηση της γνώσης και την συμπεριφορά υπεύθυνων πολιτών, την προσωπική αξιοπρέπεια, τον σεβασμό στον κανονισμό του Σχολείου, τον σεβασμό στην διαφορετική άποψη και στην αξιοπρέπεια των συμμαθητών και του προσωπικού του Κολλεγίου.

Μπορείτε να μας αναφέρετε μια ανάμνηση που έχετε ξεχωρίσει από την ζωή σας στο Κολλέγιο;

Κάτι μη ακαδημαϊκό από την πρώτη φορά που δίδαξα στο Κολλέγιο, τη σχολική χρονιά 1973-74, όταν το Δημοτικό ήταν ακόμη στο campus του Ψυχικού. Στην τραπεζαρία που λειτουργούσε στο ισόγειο του Μπενακείου, είχα στο τραπέζι μου μα-

θητές του Δημοτικού. Το φρούτο της ημέρας ήταν πορτοκάλι, και τα παιδιά έπρεπε να το καθαρίσουν μόνοι τους. Ένα αγοράκι δεν τα κατάφερνε, του είπα λοιπόν να καθαρίσει τα πορτοκάλια της οικογένειας στο σπίτι για να προπονηθεί. Όταν ήρθε η μητέρα του την ημέρα γονέων, δεν με ρώτησε για την πορεία του γιού της στο μάθημα, αλλά με ευχαρίστησε που έμαθε να κάνει κάτι που εκείνη είχε αναποτελεσματικά προσπαθήσει!

Ως προς το μάθημά μου στο Λύκειο, όπου δίδαξα 20 χρόνια, θυμάμαι έντονα το φως στα μάτια των μαθητών στα ENL τμήματα της Α' Λυκείου όταν έμπαιναν στο νόημα του *Romeo and Juliet*, του πρώτου έργου του Shakespeare που διάβαζαν, και άρχιζαν να απολαμβάνουν τον πλούτο της γλώσσας του μεγάλου ποιητή.

Σίγουρα θα υπήρχαν πολλές στιγμές από την ζωή σας ως εκπαιδευτικού στο Σχολείο μας που θα σας έκαναν περήφανη για τον εαυτό σας. Μπορείτε να μας αναφέρετε μια από αυτές;

Ιδιαίτερη περηφάνεια αισθάνθηκα όταν ανέλαβα το MUN Club, σε μια περίοδο που ο Όμιλος ήταν ιδιαίτερα αναιμικός. Επενδύοντας σε ενδιαφέρον, γνώση, ενθουσιασμό και διάθεση συνεργασίας, στοιχεία που μεταλαμπαδεύτηκαν στα παιδιά που συμμετείχαν στον Όμιλο και στα συνέδρια, σε πολύ λίγα χρόνια ο Όμιλος έγινε ένας από τους δημοφιλέστερους και τους πιο επιτυχημένους του Σχολείου μας.

Συνέντευξη στην
Ιωάννα
Τσάκαλη, Γ7

Θυμάμαι έντονα το φως στα μάτια των μαθητών στα ENL τμήματα της Α' Λυκείου όταν έμπαιναν στο νόημα του *Romeo and Juliet*, του πρώτου έργου του Shakespeare που διάβαζαν, και άρχιζαν να απολαμβάνουν τον πλούτο της γλώσσας του μεγάλου ποιητή.

Ιδιαίτερη περηφάνεια αισθάνθηκα όταν ανέλαβα το MUN Club, σε μια περίοδο που ο Όμιλος ήταν ιδιαίτερα αναιμικός. Επενδύοντας σε ενδιαφέρον, γνώση, ενθουσιασμό και διάθεση συνεργασίας, στοιχεία που μεταλαμπαδεύτηκαν στα παιδιά που συμμετείχαν στον Όμιλο και στα συνέδρια, σε πολύ λίγα χρόνια ο Όμιλος έγινε ένας από τους δημοφιλέστερους και τους πιο επιτυχημένους του Σχολείου μας.

Τι σας λείπει περισσότερο από το Κολλέγιο;

Μου λείπει η διαρκής και διαρκώς ανανεούμενη επικοινωνία με τους/τις μαθητές/ήτριες και τους/τις συναδέλφους. Μάθαινα κάθε μέρα από όλους/όλες – αυτός ο υγιής συναγωνισμός με έκανε -πιστεύω- κάθε μέρα όλο και καλύτερη.

Ποιος/α είναι κατά την γνώμη σας ο/η επιτυχημένος/η μαθητής/τρια;

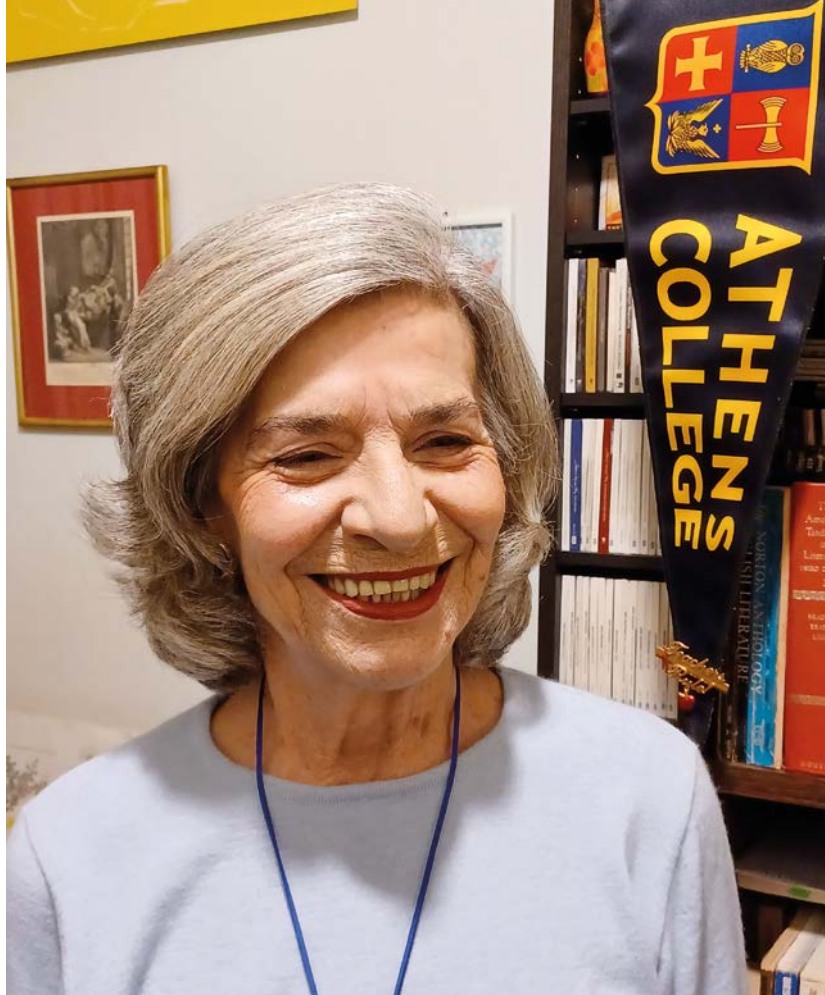
Ο/Η επιτυχημένος/η μαθητής/ήτρια του Κολλεγίου είναι αυτός/ή που αξιοποιεί όσο περισσότερα μπορεί από αυτά που το Σχολείο μας προσφέρει πέρα από το μάθημα, δηλαδή την συμμετοχή, την γνώση και την κοινωνικοποίηση που επιτυγχάνεται από τις δραστηριότητες με τους ομίλους, τα αθλητικά, και τα καλλιτεχνικά.

Ποιος/α είναι κατά την γνώμη σας ο/η επιτυχημένος/η καθηγητής/τρια;

Αυτός/ή που μπόρεσε να εμπνεύσει στους/ις μαθητές/ριες την αγάπη για τη λογοτεχνία (η δική μου ειδικότητα) και την ανάγνωσή της, και την αυτοπεποίθηση να εκφράζουν την άποψή τους με λόγο γραπτό και προφορικό σαφή και λιτό, απαραίτητα χαρακτηριστικά της Αγγλικής γλώσσας. Ευρύτερα, ο εκπαιδευτικός που κάνει τον/ην μαθητή/ήτρια να πιστέψει ότι ο μόνος λόγος παρουσίας του εκπαιδευτικού στη τάξη είναι ο/η ίδιος/α ο/η μαθητής/ήτρια.

Για ποιο λόγο θα θέλατε να σας θυμούνται οι μαθητές/τριές σας;

Αυτό που μου λένε οι παλιοί/ές μαθητές/ήτριες που είτε έχω

**Ποια συμβουλή θα δίνετε
σε έναν/μία μαθητή/τρια του Κολλεγίου;**

**Μη φοβηθείς τον κόπο,
την προσπάθεια, την αποτυχία.
Μη διστάσεις να ρωτήσεις,
να ερευνήσεις, να πειραματιστείς.
Κάνε τη Βιβλιοθήκη, τα γήπεδα,
το Θέατρο φιλόξενους χώρους
για το μυαλό, το σώμα,
και τη ψυχή σου.
Αγάπησε το Σχολείο σου
και τον εαυτό σου μέσα σ' αυτό,
αγκάλιασε τις επιτυχίες σου
και πάρε δύναμη
από τις αποτυχίες σου.**

κρατήσει επικοινωνία μαζί τους είτε συναντώ σε διάφορες εκδηλώσεις, Κολλεγιακές και μη, είναι ότι τους/ τις συμπεριφερόμουν με γνώμονα την δικαιοσύνη και κρατούσα ψηλά τον πήχη των προσδοκιών μου από αυτούς/ές, στοιχεία την αξία των οποίων αναγνώρισαν στη πορεία τους στο πανεπιστήμιο – αυτοί είναι εξαιρετικοί λόγοι για να με θυμούνται.

**Πώς πιστεύετε ότι βοήθησε το
Κολλέγιο στην προσωπική σας
ανάπτυξη και εξέλιξη;**

Στη συντριπτική πλειοψηφία των συνεργασιών μου με διευθυντικά στελέχη και συναδέλφους έβλεπα ότι η δουλειά μου, είτε ως καθηγήτρια είτε ως Προϊσταμένη του Αγγλικού Τμήματος, είτε ως College Counselor, εκτιμάτο και η γνώμη μου ακουγόταν. Αυτή η ποιότητα στις σχέσεις με βοηθούσε να αντλώ ικανοποίηση από την εργασία μου και να είμαι μια εκπαιδευτικός που μπορούσε να λειτουργεί ως παράδειγμα.

**Ποια συμβουλή θα δίνετε σε έναν/μία
νέο/α καθηγητή/τρια;**

Μην κάνεις αυτή τη δουλειά αν δεν την αγαπάς! Στα 32 χρόνια μου στο Κολλέγιο εφάρμοσα την φιλοσοφία ότι όταν κάνεις σωστά τη δουλειά σου, δεν έχεις να φοβάσαι τίποτε ως εργαζόμενος, και αυτό συμβούλευα τους/τις νεότερους/ες όταν με ρωτούσαν. Το Σχολείο μας έχει απαιτήσεις από εμάς και πέρα από την υψηλή επάρκειά μας στο αντικείμενο που διδάσκουμε. Και εμείς λοιπόν οφείλουμε να είμαστε ενεργοί/ές σε όλα τα επίπεδα, να είμαστε δίκαιοι/ες στην αξιολόγηση των μαθητών/ριών μας και να επιζητούμε και τη δική μας αξιολόγηση.

Με αφορμή τα 100 χρόνια του Κολλεγίου, ποια είναι τα συναισθήματα και οι σκέψεις σας για την πορεία του Σχολείου μας;

Πιστεύω ακράδαντα στην ικανότητα του Σχολείου μας να είναι κορυφαίο. Για να διατηρηθεί στην κορυφή πρέπει να μη φοβάται την καινοτομία, να την αγκαλιάζει ενισχύοντας, τους/τις καθηγητές/ριες να ανταποκριθούν στις νέες απαιτήσεις των προγραμμάτων και παράλληλα να «ακούει» τις προτάσεις τους.

Και στα 200 χρόνια του Κολλεγίου!

Σας ευχαριστούμε θερμά!

**ΜΟΥ ΛΕΙΠΕΙ Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΩΣ
ΑΝΑΝΕΟΨΜΕΝΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ
ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ.**

Χριστουγεννιάτικο Bazaar

Το πνεύμα των Χριστουγέννων αναβιώνει στο Κολλέγιο Αθηνών

➤ Φωτεινά λαμπάκια, γλυκές λιχουδιές, χαρούμενες μελωδίες, πράξεις αγάπης και... ο ίδιος ο Άγιος Βασίλης! Το Κολλέγιο Αθηνών ενσαρκώνει το πνεύμα των Χριστουγέννων με τον πιο ξεχωριστό, μαγευτικό τρόπο, διανύοντας τον 100^ο χρόνο λειτουργίας του. Με δραστηριότητες από μουσικές παραστάσεις σε συναντήσεις με αγαπη-

μένους αθλητές, το Σχολείο μας διοργανώνει μία από τις πιο πολυσυζητημένες σχολικές εκδηλώσεις του χειμώνα για μικρούς και μεγάλους. Το στοιχείο, ωστόσο, που καθιστά το Bazaar τόσο αντιπροσωπευτικό του νοήματος των Χριστουγέννων, είναι το φιλανθρωπικό έργο που επιτελεί, ενισχύοντας το Πρόγραμμα Υποτροφιών.

Γράφουν οι
Ζαχαρούλα
Καμαρινοπούλου, Α3,
Εμμέλεια
Καμαρινού, Α3
και
Μαρία-Ελένη
Θεμιστοκλέους, Α3

Τηρώντας την παράδοση από το 1981, το Χριστουγεννιάτικο Bazaar του Κολλεγίου Αθηνών απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες και ικανοποιεί επιθυμίες μικρών και μεγάλων. Τις ημέρες του Bazaar το Σχολείο μας διακοσμείται με πολύχρωμα λαμπάκια, χριστουγεννιάτικα δέντρα και μικρά «σπιτάκια», στα οποία οι επισκέπτες μπορούν να απολαύσουν ζεστή σοκολάτα, παρακολουθώντας τα μικρά παιδιά να παίζουν χαρούμενα στο τρενάκι, στη χιονόμπαλα και στα arcade games. Το καταπράσινο campus μπαίνει σε «γιορτινούς ρυθμούς» και ο αέρας του «στολίζεται» από τις μελωδίες που εκπέμπονται από το Θέατρο του Κολλεγίου, όπου λαμβάνουν χώρα κονσέρτα, δίνοντας σε μαθητές και εκπαιδευτικούς την ευκαιρία να ξεδιπλώσουν το ταλέντο τους. Λίγο πιο δίπλα, μπροστά από το Μπενάκειο, το εμβληματικό κτήριο που πρωταγωνιστεί όλο το Σαββατοκύριακο του Bazaar, στέκεται επιβλητικά το έλκηθρο

του Άι-Βασίλη μαζί με τους τάρανδους του, όπου μικροί και μεγάλοι μπορούν να μοιραστούν σκέψεις και να φωτογραφηθούν με τον μαζί του. Η ερώτηση «Τι δώρο θέλεις για τα Χριστούγεννα;» είναι η κλασική ερώτηση που απευθύνει στους μικρούς φίλους του!

Μέσα στο στολισμένο Μπενάκειο το γιορτινό πνεύμα παίρνει άλλη τροπή. Οι διάδρομοι είναι πλημμυρισμένοι από πάγκους με παραδοσιακές λιχουδιές απ' όλον τον κόσμο, γλυκές και αλμυρές γεύσεις, σπιτικές σπесиαλιτέ και δροσιστικά αφεψήματα. Με μουσική υπόκρουση τις φωνές των παιδιών που τραγουδούν τα κάλαντα, οι οποίες διαχέονται σε όλο το κτήριο, οι επισκέπτες έχουν την ευκαιρία να στηρίξουν το Πρόγραμμα Υποτροφιών, αγοράζοντας δημιουργίες μαθητών του Δημοτικού, εκδόσεις του Κολλεγίου, βιβλία, παιχνίδια και διακοσμητικά, καθώς και έργα φιλοτεχνημένα από μαθητές του Κολλεγίου ή από καταξιωμένους καλλιτέχνες. Ωστόσο, οι καλύτερες εμπειρίες είναι οι αναμνήσεις

✓
**Οι καλύτερες
 εμπειρίες δεν
 αγοράζονται!**

που αποκτούν οι συμμετέχονες! Στο Bazaar του Κολλεγίου Αθηνών, μικροί και μεγάλοι έχουν τη μοναδική δυνατότητα να φωτογραφηθούν με γνωστούς Ολυμπιονίκες, ποδοσφαιριστές και να «εξιχνιάσουν» τα πιο μυστήρια εγκλήματα στο Athens Clue, καθώς και να «χτίσουν» λαχταριστά gingerbread σπιτάκια! Και οι πιο... τολμηροί, μπορούν να

δοκιμάσουν την τύχη τους στους λαχνούς! Χιλιάδες δώρα περιμένουν τους επισκέπτες μόνο με το τράβηγμα ενός χαρτιού. Κινητό, iPad, ταξίδι ή αυτοκίνητο; Κανείς δεν ξέρει!

Κλείνοντας, ας μην ξεχνάμε την πραγματική μαγεία των Χριστουγέννων, την οποία μας διδάσκει ο Χριστιανισμός: το πρώτο μέλημά μας για τις γιορτές και όχι μόνο, πρέπει να είναι η αγάπη προς τον πλησίον και η φιλανθρωπία. Μέσω αυτής της σημαντικής εκδήλωσης, το Σχολείο μας εκπληρώνει για ακόμα μία φορά τις χριστουγεννιάτικες ευχές εκατοντάδων παιδιών, υποστηρίζοντας το Πρόγραμμα Υποτροφιών, εκατό χρόνια μετά την ίδρυσή του. Το Bazaar του Κολλεγίου έχει ως σκοπό την ενδυνάμωση των μελών της Κολλεγιακής οικογένειας, τιμώντας την πολύχρονη παράδοση του εθελοντισμού και της προσφοράς προς τον συνάνθρωπο, με φάρο την ελπίδα και την αλληλεγγύη.

Κική Τσουρού Ψαρράκη

Γραμματέας της Επιτροπής Parents Fund Drive, υπεύθυνη της λαχειοφόρου αγοράς του Χριστουγεννιάτικου Bazaar

Έλενα Μιλόσεβιτς Κανελλοπούλου

Υπεύθυνη τμήματος οργάνωσης λαχνών του Χριστουγεννιάτικου Bazaar

**Πιστεύετε ότι το Bazaar εν-
σαρκώνει τις αξίες του Κολ-
λεγίου;**

Το Χριστουγεννιάτικο Bazaar συγκεντρώνει στο Σχολείο – εκτός από τους εκατοντάδες επισκέπτες του – μέλη της Κολλεγιακής Οικογένειας, που κάθε χρόνο τιμούν την παράδοση της προσφοράς και του εθελοντισμού και υποδέχεται τα Χριστούγεννα μέσα σε μία άκρως γιορτινή ατμόσφαιρα. Παράλληλα, μέσα από την προσπάθειά μας να ενισχύσουμε το Ταμείο Υποτροφιών δίνουμε το παράδειγμα στα παιδιά μας, αποδεικνύοντας ότι ο ενεργός εθελοντισμός και η κοινωνική υπευθυνότητα *μπορούν να κάνουν τη διαφορά*.

Πώς οργανώνεται μία τόσο μεγάλη δράση;

Την διοργάνωση αναλαμβάνουν οι Επιτροπές εθελοντών Γονέων-Parents Fund Drive και εθελοντών Γονέων Αποφοίτων-Alumni Parents Fund Drive με τον συντονισμό του Development Office του Κολλεγίου και με την πολύτιμη υποστήριξη του Σχολείου. Πρόκειται για μία μεγάλη προσπάθεια με πολλές απαιτήσεις και με αφιέρωση άπλετου ελεύθερου χρόνου, τον οποίο προσφέρουμε σε αυτόν τον ιερό σκοπό αφειδώς και με μεγάλη χαρά!

**Ποιος είναι ο τελικός απο-
δέκτης των εσόδων του Χρι-
στουγεννιάτικου Bazaar;**

Όλα τα έσοδα από τη διοργάνωση στηρίζουν το Πρόγραμμα Υποτροφιών.

Πώς έχει αλλάξει ο θεσμός του Χριστουγεννιάτικου Bazaar κατά την διάρκεια όλων των ετών της μακράς λειτουργίας του;

Οι βασικές αρχές του εθελοντισμού και της προσφοράς παραμένουν αναλλοίωτες στον χρόνο. Κάθε χρόνο πραγματοποιούνται βελτιωτικές αλλαγές και προστίθενται συνεχώς νέες δραστηριότητες. Το πέρασμα των χρόνων αλλά και η διακοπή της λειτουργίας του Bazaar στα δύσκολα χρόνια του covid έχει ενισχύσει τον θεσμό και έχει αυξήσει τον ενθουσιασμό της Κολλεγιακής Οικογένειας και των φίλων και υποστηρικτών του.

Πόσο καιρό πριν αρχίζει η προετοιμασία για το Bazaar;

Η προετοιμασία για τα περισσότερα τμήματα ξεκινά από τον Οκτώβριο. Στην προετοιμασία αυτή βασικός πρωταγωνιστής και συνοδοιπόρος είναι το Development Office του Σχολείου.

Γιατί κάποιοι να γίνει εθελοντής στο Bazaar;

Για να ζήσει τη μαγεία του! Θα ζήσει μία αξέχαστη και ανεπανάληπτη εμπειρία γεμάτη θετικά συναισθήματα, χαρά και όμορφες αναμνήσεις.

Πόσα άτομα εργάζονται στο Bazaar;

Πάνω από 400 εθελοντές (γονείς, μαθητές, προσωπικό) εργάζονται κάθε χρόνο.

Ποια είναι η επίδραση του Bazaar στους μαθητές του Κολλεγίου;

Συνεντεύξη στον
Δημήτρη
Χρυσικό, Γ7

Μέσα από την προσπάθειά μας να ενισχύσουμε το Ταμείο Υποτροφιών δίνουμε το παράδειγμα στα παιδιά μας, αποδεικνύοντας ότι ο ενεργός εθελοντισμός και η κοινωνική υπευθυνότητα μπορούν να κάνουν τη διαφορά.

Στο Bazaar συνεισφέρουν πάνω από 400 εθελοντές (γονείς, μαθητές, προσωπικό) κάθε χρόνο!

Η κούραση είναι τρομερή. Το ίδιο και η ευθύνη... Αλλά, όλα περνούν με έναν ΜΑΓΙΚΟ τρόπο όταν τρώγοντας τη μακαρονάδα των «παλιομαμάδων» ακούμε ποια είναι τα αποτελέσματα των κόπων μας και ... τα έσοδα του Bazaar!

Οι μαθητές μοιράζονται τη χαρά των Χριστουγέννων, συνδέονται με τα άλλα μέλη της Κολλεγιακής Οικογένειας, αλλά κυρίως καρπώνονται τα οφέλη του Εθελοντισμού και της Προσφοράς.

Τι σημαίνει για εσάς το Χριστουγεννιάτικο Bazaar;

Μία γιορτή αγάπης για το Σχολείο και τους μαθητές του. Μία εκδήλωση προσφοράς, αλλά και παραδειγματισμού για τα παιδιά μας. Μία έντονη αίσθηση χαράς και αγάπης που συνδέεται άρρηκτα με το πνεύμα των Χριστουγέννων.

Έχετε κάποια ευχάριστη ανάμνηση από το Bazaar που σας είχε κάνει εντύπωση;

Κ. Τσουρού Ψαρράκη: Εργάζομαι στη λαχειοφόρο αγορά πολλά χρόνια. Η κούραση είναι τρομερή. Το ίδιο και η ευθύνη, αλλά και οι καθημερινές μικρές ή μεγάλες δυσκολίες που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Χρειάζεται οργάνωση, συνέπεια, συντονισμός. Δεν λείπουν οι εντάσεις και οι στενοχώριες... αλλά ΟΛΑ περνούν με ένα ΜΑΓΙΚΟ τρόπο, όταν το βράδυ της Κυριακής ενωνόμαστε όλοι οι εθελοντές σε ένα απίστευτο πάρτι, με χορό και μουσική, όταν τρώγοντας τη μακαρονάδα των «παλιομαμάδων» ακούμε ποια είναι τα αποτελέσματα των κόπων μας και ... τα έσοδα του Bazaar!

Μίκα Αλεξάκη

Συνταξιούχος Εκπαιδευτικός

1964: Μαζί με τη μητέρα μου περνάω για πρώτη φορά την Πύλη της οδού Στεφάνου Δέλτα, συνοδεύοντας τον αδελφό μου που είχε περάσει στις εξετάσεις για να μπει στο Κολλέγιο, τότε στην Δ' Δημοτικού.

1969: Μαζί με φίλες και φίλους χορεύαμε στο ισόγειο του Μπενακείου σε ένα από τα πρώτα Πανηγύρια.

1972: Ως τελειόφοιτη του Pierce, μαζί με τις υπεύθυνες της συντακτικής επιτροπής της εφημερίδας μας, κάθε Παρασκευή απόγευμα, ερχόμασταν στο Μπενάκειο και με τη βοήθεια των υπεύθυνων αγοριών τυπώναμε την εβδομαδιαία εφημερίδα μας στον πολύγραφο που ήταν στον 2° όροφο, στο μικρό γραφείο δίπλα στις σκάλες. Συνεργασία των δύο σχολείων!

1986 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ: Είχαμε έρθει στο Κολλέγιο για την εγγραφή της κόρης μας στη Β' Δημοτικού και συναντώντας κάποιους παλιούς μας καθηγητές, από τα μαθητικά μας χρόνια, μας ενημέρωσαν ότι το Κ.Α. ζητάει καθηγητή Βιολογίας. Έτσι και έγινε και το Σεπτέμβριο του 1986 ξεκίνησε το «ταξίδι μου» ως καθηγήτρια στο Λύκειο του Κ.Α. μέχρι τον Ιούνιο του 2022 οπότε και συνταξιοδοτήθηκα.

Για πολλά χρόνια υπήρξα σύμβουλος της Μαθητικής Κοινότητας του Λυκείου και υπεύθυνη για την οργάνωση του Πανηγυριού και της Εξόρμησης από την πλευρά της Διεύθυνσης της οποίας υπήρξα μέλος από το 1994 έως το 2002.

Ατέλειωτες ώρες προετοιμασίας κάθε Σαββατοκύριακο, από τον

Για την καταγραφή:
Μαρία-Ελισάβετ Μαζαράκη, Β4

Η συνεργασία με τους μαθητές δεν ήταν μονάχα στο πλαίσιο των εξωπρογραμματικών δραστηριοτήτων αλλά και μέσα στην τάξη που θεωρώ ότι πέτυχα να είμαι συνεπής και δίκαιη απέναντι στους και προσπάθησα να τους βοηθήσω να πετύχουν τους στόχους τους. Δεν τόνισα τον ελεγκτικό ρόλο της καθηγήτριας αλλά προσπάθησα να αναπτύξω σχέσεις εμπιστοσύνης με τους μαθητές μου.

Οκτώβρη μέχρι το Πανηγύρι. Στο Σχολείο μαζί με συναδέλφους και μαθητές οργανώναμε κάθε τομέα και κάθε εκδήλωση. Μία χρονιά, την τελευταία εβδομάδα πριν από την έναρξη του Πανηγυριού, μας ειδοποίησαν από το Υπουργείο ότι δεν θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε τους χώρους του Σχολείου μας, τις ημέρες του Πανηγυριού, επειδή θα διεξάγονταν κάποιες κρατικές εξετάσεις. Πανικός! Είχαμε τα πάντα έτοιμα, είχαμε στείλει τις προσκλήσεις και όλα τα σχετικά. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τα λόγια του υπεύθυνου μαθητή που μου είπε: «**Μπορεί κυρία να μας πάρουν το τριήμερο του Πανηγυριού, αλλά για εμάς όμως το Πανηγύρι ήταν όλο αυτό το ταξίδι των προηγούμενων μηνών, που δουλέψαμε, συνεργαστήκαμε, μάθαμε, γνωρίσαμε και γνωριστήκαμε... αυτά δεν μπορούν να μας τα πάρουν!**».

ΕΞΟΡΜΗΣΗ: Ο κορυφαίος θεσμός της Μαθητικής Κοινότη-

τας από το 1949!

Γνώρισα τόσα μέρη της Ελλάδας, τόσους ανθρώπους, καθηγητές, γονείς, μαθητές που ζουν σε τόσο διαφορετικές συνθήκες αλλά με τους οποίους έχουμε τις ίδιες αγωνίες και τα ίδια όνειρα για τα παιδιά μας. Βεύη Φλωρίνης, Σάπες και Πομακοχώρια Ροδόπης, Ράχες Ικαρίας, Αρεόπολη Λακωνίας, Λούρος Πρεβέζης, Στουτγκάρδη Γερμανίας ... κάποια από τα μέρη που επισκεφτήκαμε, καθώς και τα σχολεία τους. Εμπειρίες ζωής που το Κολλέγιο με βοήθησε να αποκτήσω και που ποτέ δεν θα ξεχάσω!

Η συνεργασία με τους μαθητές δεν ήταν μονάχα στο πλαίσιο των εξωπρογραμματικών δραστηριοτήτων αλλά και μέσα στην τάξη που θεωρώ ότι πέτυχα να είμαι συνεπής και δίκαιη απέναντι τους και προσπάθησα να τους βοηθήσω να πετύχουν τους στόχους τους. Δεν τόνισα τον ελεγκτικό ρόλο της καθηγήτριας αλλά προσπάθησα να αναπτύξω σχέσεις εμπιστοσύνης με τους μαθητές μου. Κάποιους φυσικά θα δυσανέστησα χωρίς να ήταν αυτή η πρόθεσή μου και με κάποιους δεν κατάφερα να επικοινωνήσω όπως θα ήθελα. Θυμάμαι όμως τα χαμόγελα και τις αγκαλιές μετά από κάποια αποτελέσματα Πανελλαδικών Εξετάσεων και τα κεράσματα μετά από κάποιο γράμμα που τους έκανε δεκτούς στο Πανεπιστήμιο της προτίμησής τους στο εξωτερικό.

Στα 36 αυτά χρόνια, γνώρισα πολλούς και ενδιαφέροντες ανθρώπους με μερικούς από τους οποίους ακόμη και σήμερα μας συνδέει στενή φιλία.

Έφη Αλεξίου

Συνταξιούχος Εκπαιδευτικός

Τι σημαίνει για εσάς το Κολλέγιο;

Δίδαξα στο Κολλέγιο σχεδόν τέσσερις δεκαετίες και συνταξιοδοτήθηκα πριν από δύο χρόνια. Από τότε, κάθε φορά που επισκέπτομαι το Σχολείο, μόλις περνώ την Πύλη, νιώθω σαν να γυρίζω σπίτι.

Τι προσφέρει το Κολλέγιο στους/στις μαθητές/τριές του και τι στους/στις δασκάλους/λες του που το κάνει ξεχωριστό και μοναδικό;

Δεν θα σταθώ στο υψηλό επίπεδο του ακαδημαϊκού προγράμματος και τις εξωπρογραμματικές δραστηριότητες που προσφέρει το Σχολείο στους μαθητές και τις μαθήτριες, χωρίς καθόλου, φυσικά, να τα υποτιμώ. Θα ήθελα όμως να αναδείξω και μία άλλη πλευρά της σχολικής ζωής στο Κολλέγιο, που θεωρώ πολύ σημαντική. Αναφέρομαι στο κλίμα και την όλη λειτουργία του Σχολείου, που δημιουργούν στα παιδιά το αίσθημα της ασφάλειας και της σταθερότητας. Το αμέριστο ενδιαφέρον των διδασκόντων/ουσών, η ύπαρξη και η εφαρμογή σταθερών κανόνων, η πολύ καλή οργάνωση του σχολικού προγράμματος αλλά και των ποικίλων σχολικών δράσεων, η τακτική επικοινωνία του Σχολείου με τους γονείς, η εξατομικευμένη στήριξη μαθητών/τριών σε ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, προσφέρουν, πιστεύω, στους μαθητές και τις μαθήτριες ένα πολύ ασφαλές περιβάλλον για να ζήσουν τα κρίσιμα παιδικά και εφηβικά τους χρόνια και αποτελούν ένα θετικό «παράδειγμα» για τη λειτουργία του κόσμου των ενηλίκων.

Όσον αφορά τους διδάσκοντες και τις διδάσκουσες, θεωρώ ότι το Σχολείο τους παρέχει τα κίνητρα και την απαραίτητη υπο-

στήριξη για να αξιοποιήσουν τις ικανότητές τους, να εξελιχθούν ως δάσκαλοι/δασκάλες και να προσφέρουν ό,τι καλύτερο μπορούν στους μαθητές και τις μαθήτριές τους, εντός και εκτός του ακαδημαϊκού προγράμματος.

Ποιες αρχές προσπαθήσατε να μεταδώσετε στους/στις μαθητές/τριές σας;

Τα παιδιά στην εφηβεία, στις τάξεις δηλαδή του Γυμνασίου και του Λυκείου όπου δίδαξα, είχαν ήδη ηθικές αρχές, κυρίως από την οικογένειά τους αλλά και τα προηγούμενα σχολικά τους χρόνια. Όμως οι ηθικές αρχές που έχει ένα νεαρό άτομο δοκιμάζονται καθημερινά, οπότε πρέπει να ισχυροποιηθούν και το Σχολείο μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σε αυτήν την κατεύθυνση. Μέσα από τη διδασκαλία των φιλολογικών μαθημάτων που δίδασκα αλλά και με αφορμή συμβάντα της σχολικής ή γενικότερα της κοινωνικής ζωής είχα καθημερινά τη δυνατότητα να συζητώ με τους μαθητές και τις μαθήτριές μου θέματα αρχών και αξιών, χωρίς να τις ιεραρχώ, αφού όλες είναι σημαντικές και αλληλένδετες. Με τον προβληματισμό που αναπτυσσόταν στην τάξη επιδίωκα να συνειδητοποιήσουν τα παιδιά ότι οι αρχές και οι αξίες αποτελούν τη βάση κάθε επιλογής τους, λιγότερο ή περισσότερο σημαντικής και ότι τελικά η ζωή μας είναι ακριβώς μια σειρά τέτοιων επιλογών, επομένως οι επιλογές μας έχουν συνέπειες.

Μπορείτε να μας αναφέρετε μια ανάμνηση που έχετε ξεχωρίσει από τη ζωή σας στο Κολλέγιο;

Οι πιο καλοί δάσκαλοι για τους εκπαιδευτικούς είναι διαχρονικά οι μαθητές/τριές τους. Θα αναφερθώ σε μια ιστορία που

Συνέντευξη στην
Ιωάννα
Τσάκαλη, Γ7

Ο δάσκαλος πρέπει να πιστεύει στις ικανότητες των μαθητών/τριών του εκ των προτέρων, χωρίς να περιμένει να του τις αποδείξουν. Μόνο με αυτή τη στάση θα ωθήσει τα παιδιά να πιστέψουν στις δυνατότητες τους, γεγονός που έχει αντίκτυπο όχι μόνο στη σχολική τους απόδοση αλλά και σε άλλους τομείς της ζωής τους.

συνέβη και στηρίχθηκε σε μια παρανόηση. Σε μία συζήτησή μου με συνάδελφο Μαθηματικό για μαθητές και μαθήτριες ενός κοινού μας τμήματος της Β΄ Γυμνασίου, εκείνος αναφέρθηκε με ενθουσιασμό σε μία μαθήτριά μας που ήταν εξαιρετικό μυαλό στα Μαθηματικά. Ωστόσο, στο δικό μου μάθημα, τα Αρχαία, ήταν βέβαια φιλότιμη αλλά η απόδοσή της πολύ μέτρια. Μετά από τη συζήτηση με τον συνάδελφο, κατάλαβα ότι είχα εκτιμήσει λανθασμένα τις ικανότητες αυτής της μαθήτριάς και άρχισα να της δίνω περισσότερες ευκαιρίες και να την ενθαρρύνω, για να δείξει και στο δικό μου μάθημα τις εξαιρετικές ικανότητές της. Πράγματι, το κατάφερε πολύ γρήγορα και από μαθήτριά του 13 έγινε μαθήτριά του 18. Όταν, λοιπόν, αργότερα συνάντησα τον πατέρα της, του μίλησα με χαρά για τη μεγάλη πρόοδο της κόρης του στο μάθημά μου, απόδοση αντάξια του λαμπρού μαθηματικού της μυαλού. Εκπληκτος τότε εκείνος μου είπε ότι στα Μαθηματικά η κόρη του ήταν πολύ αδύναμη και είχε μάλιστα βαθμό κάτω από τη βάση. Μικρή σημασία έχει πώς είχε συμβεί η παρανόηση στη συζήτησή μου με τον συνάδελφο. Το σημαντικό ήταν ότι συνειδητοποίησα μια μεγάλη αλήθεια, που προσπάθησα να έχω στο μυαλό μου σε όλη την πορεία μου, ότι ο δάσκαλος πρέπει να πιστεύει στις ικανότητες των μαθητών/τριών του εκ των προτέρων, χωρίς να περιμένει να του τις αποδείξουν. Μόνο με αυτή τη στάση θα ωθήσει τα παιδιά να πιστέψουν στις δυνατότητες τους, γεγονός που έχει αντίκτυπο όχι μόνο στη σχολική τους απόδοση αλλά και σε άλλους τομείς της ζωής τους.

Σίγουρα θα υπήρχαν πολλές στιγμές από τη ζωή σας ως εκ-

παιδευτικού στο Σχολείο μας που θα σας έκαναν περήφανη για τον εαυτό σας. Μπορείτε να μας αναφέρετε μια από αυτές;

Θεωρώ ότι ένας εκπαιδευτικός νιώθει περηφάνια για κάτι που πέτυχαν οι μαθητές/τριές του και όχι για τον εαυτό του. Αυτό συμβαίνει, γιατί ο δάσκαλος προσπαθεί πάντα να προσφέρει το καλύτερο στα παιδιά, αλλά αυτό δεν είναι ποτέ αρκετό, καθώς πάντα οι ανάγκες και οι απαιτήσεις είναι μεγαλύτερες και οι δυνατότητες περισσότερες. Εξάλλου, κάθε επιτυχία των μαθητών/τριών ή του Σχολείου είναι αποτέλεσμα συλλογικής και όχι ατομικής προσπάθειας. Γι' αυτό θα αρκεστώ να πω ότι, αν πράγματι συνέβαλα σε κάποιο θετικό αποτέλεσμα, αυτό με κάνει να αισθάνομαι όχι περηφάνια αλλά ικανοποίηση και χαρά που μου δόθηκε η ευκαιρία να συμμετέχω σε κάτι καλό.

Ποιος/α είναι κατά την γνώμη σας ο/η επιτυχημένος/η μαθητής/τρια;

Επιτυχημένο/η μαθητή/τρια θεωρώ εκείνον/η που συμμετέχει όσο το δυνατόν πιο ενεργά στη σχολική ζωή, τόσο στο ακαδημαϊκό πρόγραμμα, όσο και στις ποικίλες δράσεις που οργανώνει το Σχολείο. Η έκθεση σε τόσα ερεθίσματα και οι εμπειρίες που αποκομίζει, ανεξάρτητα από την απόδοσή του σε όλα αυτά, νομίζω ότι βοηθούν τον νέο άνθρωπο να γνωρίσει καλύτερα τον εαυτό του, να καλλιεργήσει τις ικανότητες και τις κλίσεις του, να βελτιώσει τις κοινωνικές δεξιότητές του, να ενισχύσει την αυτοπεποίθησή του, στοιχεία πολύ σημαντικά για να προχωρήσει στην ενήλικη ζωή του.

Ποιος/α είναι κατά την γνώμη σας ο/η επιτυχημένος/η καθηγητής/τρια;

Αυτή είναι μια ερώτηση που θα έπρεπε να τεθεί σε μαθητές/τριες, καθώς αυτοί/ές είναι οι αποδέκτες και οι κριτές του έργου μας. Για να μην αποφύγω όμως την απάντηση, θα

▼
Οι ηθικές αρχές που έχει ένα νεαρό άτομο δοκιμάζονται καθημερινά, οπότε πρέπει να ισχυροποιηθούν και το Σχολείο μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σε αυτήν την κατεύθυνση. Μέσα από τη διδασκαλία των φιλολογικών μαθημάτων που διδάσκα αλλά και με αφορμή συμβάντα της σχολικής ή γενικότερα της κοινωνικής ζωής είχα καθημερινά τη δυνατότητα να συζητώ με τους μαθητές και τις μαθήτριές μου θέματα αρχών και αξιών, χωρίς να τις ιεραρχώ, αφού όλες είναι σημαντικές και αλληλένδετες.

πω ότι ο καλός δάσκαλος εί-

ναι αυτός που πιστεύει στην αξία και την αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού και παιδαγωγικού έργου και είναι διατεθειμένος να κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί, ως άνθρωπος και ως δάσκαλος, για να υπηρετήσει αυτόν τον σκοπό.

Ποια συμβουλή θα δίνετε σε έναν/μία μαθητή/τρια του Κολλεγίου;

Θα τον/την παρότρυνα να χαίρεται τα σχολικά του/της χρόνια, αξιοποιώντας όσο το δυνατόν περισσότερα από όσα του/της προσφέρει το Σχολείο σε γνώσεις και εμπειρίες. Τα σχολικά χρόνια είναι τα μόνα που ως παιδί και ως έφηβος εργάζεται για να εξελίξει τον εαυτό του/της, ζει σε ένα ασφαλές πλαίσιο και έχει στη διάθεσή του/της ένα σύστημα ανθρώπων που είναι πρόθυμοι να τον/την βοηθήσουν να γίνει και να κάνει αυτό που ονειρεύεται.

Πώς πιστεύετε ότι βοήθησε το Κολλέγιο στην προσωπική σας ανάπτυξη και εξέλιξη;

Στο Σχολείο διδάξα τριάντα εννέα χρόνια, σχεδόν τα 2/3 της ζωής μου. Δεν είναι εύκολο να προσδιορίσω τι οφείλει στο Κολλέγιο ο άνθρωπος που είμαι σήμερα, αλλά δεν θα ήταν υπερβολή ή ωραιοποίηση να πω ότι με βοήθησε να γίνω ο άνθρωπος που ήθελα να είμαι. Αυτό το κατάφερε με τις σωστές, στην περίπτωσή μου, δόσεις απαιτήσεων

από εμένα και συγχρόνως εμπιστοσύνης και στήριξης σε όλη αυτή την πορεία.

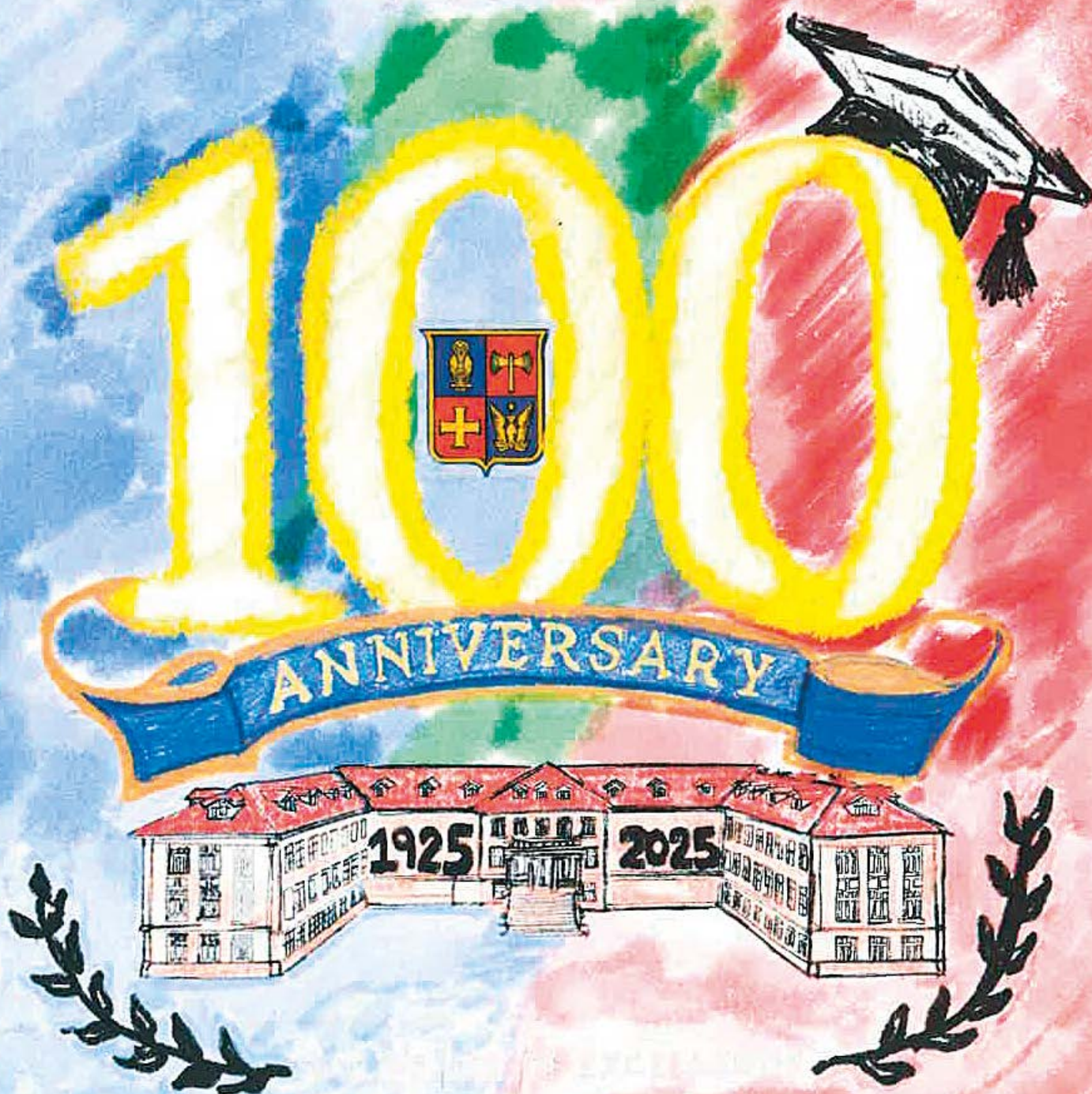
Ποια συμβουλή θα δίνετε σε έναν/μία νέο/α καθηγητή/τρια;

Θα επαναλάβω τη συμβουλή που μου έδωσε ένας παλιότερος συνάδελφος τον πρώτο χρόνο μου στο Σχολείο. Είναι απλή: «Να αγαπάς τα παιδιά».

Με αφορμή τα 100 χρόνια του Κολλεγίου, ποια είναι τα συναισθήματα και οι σκέψεις σας για την πορεία του Σχολείου μας;

Πιστεύω ότι το Κολλέγιο στηρίζει τη δύναμή του στην παράδοσή του. Στο Σχολείο με έναν τρόπο ορατό και απτό υπάρχει μια συνέχεια, μια σύνδεση του παρελθόντος με το παρόν και το μέλλον. Η παράδοση αυτή όχι μόνο δεν ανακόπτει την πρόοδο αλλά αντιθέτως, την απαιτεί και την στηρίζει, ώστε το Σχολείο να ανταποκρίνεται πάντα στις ουσιαστικές ανάγκες της κοινωνίας. Η επέτειος των 100 χρόνων, κατά τη γνώμη μου, δεν θα πρέπει να είναι μία αφορμή για συγκρίσεις του σημερινού σχολείου με το παρελθόν του αλλά μια αφορμή για να τιμηθούν όλοι όσοι εργάστηκαν και φοίτησαν στο Κολλέγιο, αφήνοντας το αποτύπωμά τους τα προηγούμενα εκατό χρόνια αλλά και όλοι όσοι σήμερα συνεχίζουν την ιστορία του Σχολείου, με την ίδια αφοσίωση και την ίδια πίστη, ότι συμβάλουν στη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου.

**ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΕ ΝΑ ΓΙΝΩ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΕΙΜΑΙ.**

Ανδρέας Τσεκούρας, Γ7

A SINGULAR SCHOOL
A COLLECTIVE EFFORT

Στηρίξτε
το **Πρόγραμμα
Υποτροφιών**
με τη δωρεά σας!

Η συλλογική συμμετοχή
είναι η δύναμή μας!

Στηρίξτε εδώ

www.athenscollege.edu.gr/give/givenow

1925

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ • ΜΕΤΕΠΙΣΤΗΔΕΙΑΚΟ ΚΑΡΠΟΣ

100 χρόνια

1925 - 2025

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ